

प्रभुको दिन

THE LORD'S DAY

जोसेफ ए. पिपा
Joseph A. Pipa

प्रभुको दिन

THE LORD'S DAY

जोसेफ ए. पिपा

Joseph A. Pipa

The Lord's Day, by Joseph A. Pipa

© 1997, English Edition Published in 1997

Christian Focus Publications

Geanies House, Fearn, Ross-shire, IV20 1TW

www.christianfocus.com

Nepali Edition: © 2024 by RTF-USA

Translation Rights granted by permission to:

Reformation Translation Fellowship (RTF-USA)

3026 6th Ave.

Beaver Falls, PA 15010

www.rtf-usa.com

Contact Information: rtfdirector@gmail.com

FOR FREE DISTRIBUTION ONLY – NOT FOR SALE

पावल प्रेरितले हामीलाई आग्रह गर्छन्: 'अनि यस संसारसित एकनासे नहोओ, तर परमेश्वरको असल, ग्रहणयोग्य र सिद्ध इच्छा के रहेछ, सो जाँचेर थाह पाउनलाई आफ्नो मनको नयाँ हुवाइद्वारा तिमीहरू बदली हुँदै जाओ !' आफ्नो प्रभुको दिन भन्ने पुस्तकमा, डा. पिपाले साहसी र सही रूपमा मुख्य विषयवस्तुको पहिचान गरेका छन् जसमा यस शताब्दीका अधिकांश ख्रीष्टियनहरूको जीवनशैली यस संसारको ढाँचामा फसेका छन् । सबै भन्दा राम्रो सिकाइएका ख्रीष्टियनहरूले पनि यस विषयमा प्रोटेस्टेन्ट सुधारको शिक्षा त्यागेका छन् तर अझ पनि नराम्रो कुरा के हो भने तिनीहरूले पहिलेका युगका सन्तहरूलाई मार्गदर्शन गर्ने बाइबलीय मापदण्डहरूको अवज्ञा गरेका छन् ।

यो पुस्तक स्पष्ट रूपमा पूर्ण व्याख्या, बुद्धिमानी विद्वता र शबाथको विषयमा मण्डलीको इतिहासको विस्तृत ज्ञानले कम छ । यद्यपि यो पास्टरीय अनुभवको सरलता र न्यानोपनको साथ लेखिएको छ जसले सबैभन्दा नयाँ ख्रीष्टियनहरूलाई फाइदा पुर्याउँछ । प्रत्येक विश्वासीले हाम्रो आधुनिक संसारमा प्रभुको दिन राख्नको लागि व्यावहारिक निर्देशनको प्रशस्तता पाउनुहुनेछ । यदि ख्रीष्टको मण्डलीले यस पुस्तकमा सम्बोधन गरिएको मुख्य विषयवस्तुमा परमेश्वरको वचनका सिद्धान्तहरूलाई ध्यान दिएन भने उनीहरू 'यस संसारको दाचाँ' द्वारा अभिभूत हुनेछन् र अझ गम्भीर रूपमा कमजोर हुनेछन् । ख्रीष्टियन मनलाई 'नविकरण' गर्नको लागि शबाथ परमेश्वरको नियुक्त माध्यम हो ।

वाल्टर जे चान्त्री

(Walter J. Chantry)

द ब्यानर अफ ट्रुथ म्यागेजिन

(The Banner of Truth Magazine)

डा. पिपाले ख्रीष्टियन शबाथको रूपमा प्रभुको दिनमा एक शानदार पुस्तक लेखेका छन् । यसले उपयोगी, पास्टरीय प्रयोगको साथ बाइबलको सावधानीपूर्वक र विश्वस्त परीक्षणलाई जोड्दछ । यस पुस्तकले सुसमाचारको

मुख्य विषयवस्तुलाई जोड दिदछ र साँचो परमेश्वरको आराधना र उहाँका मानिसहरूको लागि विश्रामको दिनको प्रावधानको रमाइलो चरित्र देखाउँदछ । मण्डलीलाई यो पुस्तक अनिवार्य रूपमा चाहिन्छ । यसलाई अध्ययन गर्न आफ्नो आइतवार दिउँसोको समय प्रयोग गर्नुहोस् !

डब्ल्यु. रोबर्ट गोडफ्रे

(W. Robert Godfrey)

वेस्टमिन्स्टर सेमिनरी क्यालिफोर्निया

(Westminster Seminary, Escondido, CA)

विषयसूची

समर्पण	vii
आशिषको दिन	ix
१. महान उद्देश्य (यशैया ५८:१३, १४)	1
२. मौलिक आशय (उत्पत्ति २:१-३)	17
३. आत्माको बजारको दिन (प्रस्थान २०:९-११).....	37
४. करारको चिन्ह	49
५. शबाथको प्रभु (मत्ती १२:१-८).....	65
६. शबाथ-दयाको लागि एक दिन	81
७. दिन परिवर्तन भयो तर दायित्व अपरिवर्तित छ (कलस्सी २:१६,१७).....	93
८. शबाथको पहिलो दिन (हिब्रु ४:९-१०)	111
९. पार्कको इतिहास र यसको प्रयोग	131
१०. शबाथ दिनको काम (भजनसंग्रह ९२)	159
११. शबाथ दिनको व्यक्तिगत कर्तव्यहरू	175
१२. शबाथलाई आनन्दित बनाउनुहोस्	187
१३. अगाडिको योजना बनाउनुहोस्	201
परिशिष्ट: प्रभुको दिनको लागि प्रार्थना	213

समर्पण

म यो पुस्तक दुई जना मानिसहरूलाई समर्पण गर्दछु जसले मेरो युवावस्थामा मलाई ख्रीष्टियन शबाथको बारेमा सिकाएका थिए र मेरो पछिको पुस्तालाई प्रतिनिधित्व गर्ने मानिसहरूलाई पनि समर्पण गर्न चाहन्छु । ती दुई मानिसहरू मेरा पास्टर हुन्, श्री डोनाल्ड प्याटरसन, जसले मलाई प्रभुको दिनको महत्त्वको बारेमा पहिलो पटक सिकाउनुभयो र डा. मोर्टन स्मिथ जो मेरो ईश्वरशास्त्रीय सल्लाहकार हुनुहुन्छ, जसले मलाई ख्रीष्टियन शबाथको लागि बाइबलीय आधार देखाउनुभयो । मेरी छोरी सारा एलिजाबेथ पिपा, जसले आफ्नो प्रारम्भिक दिनदेखि शबाथलाई माया गर्छिन् र यसलाई आनन्दित मान्दछिन्, उनलाई पनि यो पुस्तक समर्पण गर्न चाहन्छु (भजनसंग्रह ७८:१-८)।

आशिषको दिन

A DAY FOR BLESSING

एक पटक त्यहाँ एक जना महान राजा थिए जसले एक भव्य शहर बनाए । त्यस सहरको बीचमा राजाले पोखरी, झरना र मुहानहरूले भरिएको एउटा रमाइलो पार्क बनाए । संसारभरबाट भव्य रूखहरू, अति सुन्दर सुगन्धित बिरुवाहरू, पर्खालको विस्तार, बाटो र बेन्चहरू जहाँ मानिसहरू र परिवारहरू हिड्न र सँगै बस्न सक्छन् र सार्वजनिक सभाहरूको लागि एक विशाल एम्फीथिएटर बनाए । साप्ताहिक रूपमा वा हरेक हप्ता राजा पार्कमा आफ्ना प्रजाहरूसँग भेट्थे । त्यहाँका मानिसहरू राजा र एकअर्कासँग समय बिताउन पाउँदा अत्यन्तै खुसी थिए ।

एक दिन राजा कतै टाढा जानु पर्यो । त्यसकारण उनको अनुपस्थितिमा, उनले कामदारको रूपमा नियुक्ति गरेका शासकहरूले पार्कलाई चलाउन थाले । यद्यपि तिनीहरूले अझै पनि एम्फीथिएटरमा नागरिक कार्यक्रमहरू आयोजना गरे, यी शासकहरूलाई पार्कमा कम चासो थियो । तिनीहरूले राजाको हितलाई साँच्चै मनमा राखेनन् । चाँडै पार्क झारपातले भरियो, रूखहरू छाँटिएन, विदेशी बोटबिरुवाहरू मरे र पानीको पोखरी स्थिर भयो । पार्क भग्नावशेषको अवस्थामा आइसकेको थियो ।

केही समय पछि, शासकहरूको नयाँ समूह शहरमा अख्तियारको रूपमा आयो । तिनीहरू पार्कको बारेमा साँच्चै चिन्तित थिए र यसलाई यसको पुरानो सुन्दरतामा पुनर्स्थापित गर्न थाले । तिनीहरूले सबै झारपातहरू निकाले, सबै बगैँचाहरू पुनः रोपे, रूखहरू छाँटे, बाटोहरू र बेन्चहरू मर्मत गरे र खोलाहरू खोलिए ताकि पार्कमा फेरि ताजा पानी बग्न सकोस् । तर यी शासकहरूलाई पार्क फेरि जीर्ण हुने डर थियो । पार्कलाई जोगाउनका लागि उनीहरूले यसलाई संग्रहालयको रूपमा नभई राजाको स्मारकको रूपमा स्थापित गरे । तिनीहरूले एम्फीथिएटरमा सभाहरू आयोजना गर्न जारी राखे तर तिनीहरूले पार्कको सिमानामा र बाटोहरूमा बार लगाए ताकि मानिसहरूले पार्कका सुन्दर

साइटहरू हेर्न सक्नु तर वास्तवमा यसलाई प्रयोग गर्न नसक्नु भनेर सिमानामा बार लगाए ।

त्यसपछि एक दिन, अप्रत्याशित रूपमा, राजाको छोरा शहरमा आए । उसले गरेको पहिलो काममध्ये एउटा पर्खाल भत्काउनु थियो । उनले शासकहरूमाथि चिच्याए र भने: "अति भयो ! यो पार्क सहरका मानिसहरूले मेरो बुबालाई सम्झना गरुन् र रमाइलो गर्नको लागि बनाएको हो तर तपाईंले तिनीहरूलाई पार्कबाट टाढा राख्नुभयो ।" त्यसैले सबै बारहरू हटाएर उनले मानिसहरूलाई आउन र आफूसँग पार्कमा भेट्न निम्तो गरे ।

किनभने राजा र उनको छोराले अझै पनि तिनीहरूको ठूलो राज्यलाई कब्जामा राखेका छन्, तिनीहरूले सहरमा अगुवाहरू नियुक्त गरेका छन् । विडम्बना, पछिल्लो समय यी नेताहरूले फेरि पार्कलाई अस्तव्यस्त र कुल्चिमिल्चि हुन दिएका छन् । फेरि झारपातले यसलाई उखेल्यो, रूखहरू काँटिएका छैनन्, र पोखरीहरू स्थिर भएका छन् । किनभने यसले यसको धेरै आकर्षक सौन्दर्य गुमाएको छ, मानिसहरू अब यसमा आउँदैनन् । मानौं, तिनीहरूले एम्फिथिएटरलाई राम्रोसँग मर्मत र सार्वजनिक सभाहरू जारी राखेका छन् तर बढ्दो रूपमा, मानिसहरूको चासो गुम्दै गएको छ । पार्क यति अनाकर्षक छ कि तिनीहरू त्यहाँ जान आवश्यक ठान्दैनन् ।

पछिल्लो समय जग्गा प्रयोगविहीन देखेर विकासकर्ताहरूले मनोरञ्जन पार्क बनाउन खोजेका छन् । ऐतिहासिक समाजले उनीहरूको विरोध गर्दै पार्कको पुनर्स्थापना र परम्पराअनुसार संरक्षण गर्न खोजेको छ । तर त्यहाँ तेस्रो समूह छ जुन यसलाई यसको मूल उद्देश्यमा पुनर्स्थापित गर्न चाहन्छ । विषयलाई थप जटिल बनाउन सबै पक्षले राजा र छोराको हितमा काम गरेको दाबी गरिरहेका छन् । यस बीचमा तपाईंले कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ कि राजाका प्रजाहरू धेरै नै अलमलमा छन् ।

पार्कको कथा प्रभुको दिनको प्रयोगमा भएको विवादको दृष्टान्त हो । म पार्कलाई यसको मौलिक उद्देश्यमा पुनर्स्थापित भएको हेर्न चाहनेहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछु । त्यसकारण, यस पुस्तकको उद्देश्य आइतवारलाई ख्रीष्टियन शबाथको रूपमा बाइबलीय मामिला बनाउनु र शबाथलाई नियमको रूपमा

ख्रीष्टमा पूरा भएको मोशाको व्यवस्थाको नियम हो भनी सोच्नेहरूको आपत्तिको जवाफ दिनु हो । ¹ मण्डलीलाई सामूहिक आराधनाको लागि एक दिन चाहिन्छ भन्ने कुरामा सबै सहमत छन् । केहीले मण्डली हप्ताको कुनै पनि दिन आराधनाको निम्ति स्वतन्त्र छ भनी दाबी गर्छन् र अरूले ख्रीष्टले हप्ताको पहिलो दिन मण्डलीको लागि आराधनाको लागि तोक्नुभएको छ भनी जोड दिन्छन्, तिनीहरू सहमत छन् कि मानिसहरू आफ्नो इच्छा अनुसार दिनको बाँकी दिन शबाथको रूपमा प्रयोग गर्न स्वतन्त्र छन् । अरूहरू शबाथ दिनलाई यसको परम्परागत भूमिकामा पुनर्स्थापित भएको हेर्न चाहन्छन् तर यसको मौलिक उद्देश्यको दृष्टि गुमेको देखिन्छ । म विश्वास गर्छु कि हामीले शबाथ दिनलाई परमेश्वरको नियम अनुसार पालन गर्नुपर्छ, उहाँमा आनन्द गर्ने उद्देश्यले यो दिन आशिष दिने दिन हो जसरी भजनसंग्रहकार भन्छन्:

हे आराम र आनन्दको दिन,
 हे आनन्द र उज्यालोको दिन,
 हे हेरचाह र उदासीको मलम,
 सबैभन्दा सुन्दर, सबैभन्दा उज्यालो ।

यो पुस्तक ख्रीष्टियन संस्थाको रूपमा शबाथ दिनको व्याख्यात्मक, सैद्धान्तिक र ऐतिहासिक जाँचको प्रयास हो । यसबाहेक यसले व्यावहारिक सौन्दर्य र

¹ लेखक पश्चिमी सन्दर्भबाट बोल्दै हुनुहुन्छ, जहाँ आइतवार ख्रीष्टियनहरूले प्रभुको दिन मनाउने परम्परागत दिन हो । मौलिक सृष्टि हप्ता शनिबार समाप्त भयो, जुन पुरानो नियममा परमेश्वरका मानिसहरूद्वारा राखिएको शबाथ दिन भयो । आइतवार ख्रीष्टको पुनरुत्थान पछि प्रेरितहरूले दिनलाई हप्ताको पहिलो दिन (आइतबार) ख्रीष्टियन शबाथ मान्नको लागि परिवर्तन गरे । ख्रीष्टियन प्रभावको कारण, आइतवारलाई धेरै वर्षदेखि विभिन्न अन्तर्राष्ट्रिय संस्कृतिहरूमा प्रभुको दिनको रूपमा हेरिएको पाइन्छ । समय बित्दै जाँदा पश्चिमी संस्कृतिहरूमा थप धर्मनिरपेक्षका प्रभावहरू आउँदा, शबाथ पालन गर्ने अभ्यास धेरै हदसम्म हराएको छ । सोमबार कामको दिनलाई सामान्यतया हप्ताको पहिलो दिनको रूपमा हेरिन्छ । तथापि ख्रीष्टियनहरूले आइतबारलाई हप्ताको पहिलो दिनको रूपमा हेर्छन् किनभने यो ख्रीष्टको पुनरुत्थानको दिन थियो ।

उपयोगितामा विश्वस्त पार्दछ । म शबाथ दिनको लाभदायक प्रयोगमा चार अध्यायहरू प्रस्ताव गर्दछु ।

मैले ख्रीष्टियन शबाथको लोकप्रिय प्रदर्शनीको रूपमा पुस्तक लेखेको छु । यद्यपि मैले पुस्तकको मुख्य भागमा ख्रीष्टियन शबाथको विचारको बिरूद्ध विभिन्न तर्कहरू र आपत्तिहरूको साथ अन्तरक्रिया गरे पनि, म फुटनोटहरू प्रयोग गर्दछु विभिन्न पदहरू र लेखकहरूको बारेमा थप विस्तृत जानकारी दिनको लागि जो अधिक आलोचनात्मक अध्ययन गर्न चाहन्छन् ।

यस पुस्तकको तयारीमा सहयोग गर्नुहुने सबैलाई म धन्यवाद दिन चाहन्छु । श्रीमती क्यारोलिन ब्राउनलाई उनको ध्यानपूर्वक पढाइ र शैलीगत सुझावहरूको लागि र मेरो सहकर्मी साथी डा. एस.एम. बफलाई पनि उनको सहयोगको लागि विशेष धन्यवाद दिन्छु । म श्री हार्वर्ड ग्रिफिथ र श्रीमती एलेन होफल्याण्डलाई उनीहरूको प्रोत्साहन र सहयोगी अन्तर्दृष्टिको लागि धन्यवाद दिन चाहन्छु । त्यसपछि टाइप गर्न मद्दत गर्ने सबैलाई धन्यवाद, श्रीमती फिलिस विल्सन, मेरो सचिव, श्रीमती ज्याकी भ्यान्डन बोस, श्रीमती जिल क्लेन र श्रीमती लिज टिमरम्यान्स । म क्यालिफोर्नियाको वेस्टमिन्स्टर सेमिनरीका ट्रस्टीहरूलाई पनि धन्यवाद दिन चाहन्छु जसले मलाई यो पुस्तक पूरा गर्न सक्नु भनेर मलाई विश्राम दिन दिनुभयो । अन्त्यमा तर कुनै पनि हालतमा म मेरी अद्भुत पत्नी, 'सिसी' को प्रोत्साहन र सुझावहरू स्वीकार गर्नेछु, जसलाई हाम्रा परमेस्वरले मलाई 'मेरो आवश्यकता अनुरूप सहयोगी' को रूपमा दिनुभएको छ ।

महान उद्देश्य (यशैया ५८:१३, १४)

THE GREAT PURPOSE (Isa. 58:13,14)

पार्कको दृष्टान्तले आइतवार र शबाथ पालनको वरिपरि घुमिरहेको ठूलो विवादलाई चित्रण गर्दछ । वातावरणविद्हरू र विकासकर्ताहरू जमिनको पार्सललाई लिएर लड्नको लागि स्क्वायर बन्द हुँदा, शबाटेरियनहरू र एन्टी-शबाटेरियनहरू आइतवारको उचित प्रयोगलाई लिएर विवादमा फसेका छन् । प्रायः त्यस्ता विवादहरूले दिनको सुन्दरता र आनन्दको हाम्रो दृष्टि गुमाउने परिणाम दिन्छ, जसले गर्दा प्रभुको दिन फरिसीहरूको दिनमा जस्तै बिग्रिएको र विकृत हुन्छ ।

ऐतिहासिक रूपमा, शबाथवादको उद्देश्य एक कानुनी उलझन सिर्जना गर्नको लागि थिएन जसले मानिसहरूलाई निरुत्साहित गर्दछ तर परमेश्वरको आराधना र उहाँको आनन्द लिने अद्भुत विशेषाधिकारको लागि परमेश्वरका मानिसहरूलाई मुक्त गर्नलाई हो । शबाथ र यसको पालना वास्तवमा एउटा पार्क जस्तै हो जुन सुरक्षित गर्न मात्र होइन तर परमेश्वरको उद्देश्य अनुसार प्रयोग गर्न र आनन्द गर्न पनि हो । त्यसकारण, हामी शबाथको उद्देश्यलाई जाँचेर यो अध्ययन सुरु गर्नेछौं ।

त्यो उद्देश्य यशैया ५८:१३,१४ मा पाइने अद्भुत प्रतिज्ञामा उल्लेख गरिएको छ । यस अध्यायमा अगमवक्ताले परमेश्वरका जनहरूको आराधनामा निर्जीव औपचारिकतालाई उजागर गर्दछ । आराधनाको गतिमा जाँदा पापमा टाँसिएकोमा उहाँले तिनीहरूलाई हप्काउनुहुन्छ । यस औपचारिकताको एक उपायको रूपमा उहाँले तिनीहरूका सामु शबाथको ठूलो विशेषाधिकार र यसमा उपस्थित हुने परमेश्वरका आशिषहरू राख्नुहुन्छ, यसो भन्दै कि करारका परमेश्वरले शबाथको दिनलाई पवित्र राख्नेहरूलाई ठूलो आत्मिक आशिष् दिने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ: 'तिमी परमप्रभुमा मग्न हुनेछौ; अनि म तिमीलाई पृथ्वीका उच्च-उच्च स्थानहरूमाथि सवार गर्ने तुल्याउनेछु, र तिमीलाई तिम्रा बाबु याकूबको

अधिकारको भाग खुवाउनेछु; किनकि परमप्रभुको मुखले यसो भनेको छ ।' मलाई सबै बाइबलमा प्रतिज्ञा गरिएका तीनवटा भन्दा बढी अचम्मका कुराहरू थाहा छैन जुन परमेश्वरले यहाँ प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।

शबाथ पालन गर्नेहरूका लागि परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरू

पहिलो, उहाँले परमेश्वरसँग अतुलनीय संगतिको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, 'तपाईं प्रभुमा रमाउनुहुनेछ ।' 'आनन्द' शब्दको अर्थ 'उत्कृष्ट आनन्द' हो । प्रभुमा उत्कृष्ट आनन्द लिनु भनेको उहाँको गुण र कार्यमा प्रकट हुने उहाँको सौन्दर्य र महिमाबाट अभिभूत हुनु हो । परमेश्वरमा आनन्दित हुनु भनेको उहाँसँग विशेष संगति र सङ्गतिको आनन्द लिनु हो, कृतज्ञता र प्रसन्नताका साथ प्रतिक्रिया दिँदै उहाँले तपाईंलाई आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नुहुन्छ । यो सङ्गतीलाई सुन्दर पातहरूले सजाइएको विलासी बगैँचाको प्रतीकद्वारा कब्जा गरिएको छ जहाँ परमेश्वरले तपाईंसँग भेट गर्नुहुन्छ (श्रेष्ठगीत ४:१६) । के हामीमध्ये कसैले परमेश्वरलाई जति प्रेम गर्नुपर्छ र त्यसको आनन्द लिनुपर्छ त्यति गर्दछौं ? परमेश्वरले शबाथलाई उहाँसँगको विशेष सम्वादद्वारा उहाँको आनन्द लिने माध्यमको रूपमा बनाउनु भयो । शबाथमा, तपाईंले परमेश्वरमा उत्कृष्ट आनन्द पाउनुहुनेछ ।

तर त्यहाँ थप छ, उहाँले भन्नुहुन्छ, 'अनि म तिमीलाई पृथ्वीको उचाइमा सवार गराउनेछु ।' उहाँले विजयको यो भाषा व्यवस्था ३२:१२-१३ र ३३:२९ बाट लिनु भएको छ । यी पदहरूमा परमेश्वरले इस्राएललाई आफ्ना शत्रुहरूमाथि ठूलो विजयको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । पहिले, यशैयाले मानिसहरूलाई आफ्ना शत्रुहरूमाथि विजयको प्रतिज्ञा गर्न यो भाषा प्रयोग गर्छन् (यशैया ३३:१६) । तिनीहरूको निर्वासनबाट फर्कनु नयाँ करारमा प्रतिज्ञा गरिएको विजयको चित्र हो । नयाँ नियममा परमेश्वरले हामीलाई विजयको प्रतिज्ञा पनि गर्नुहुन्छ । ख्रीष्टमा हामी विजयीहरूभन्दा धेरै हौं (रोमी ८:३७); हामीले शैतान र पापमाथि विजय पाउनेछौं । यशैया ५८:१४ अनुसार परमेश्वरले आफ्नो दिनलाई पवित्र

राखेहरूलाई यो विजयको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । शबाथ दिन पालन गर्नु अनुग्रहको² माध्यम हो जसले तपाईंलाई पापको निम्ति मर्न र पवित्रतामा बढ्न मद्दत गर्दछ ।

के यो सम्भव छैन कि मण्डलीको आत्मिक कमजोरीको एउटा कारण प्रभुको दिनमा परमेश्वरलाई आदर गर्न असफल हुनु हो ? के यो सम्भव छैन कि हाम्रा मण्डलीहरू हराएकाहरूमा पुग्न अझ प्रभावकारी नहुनुको एउटा कारण हो कि हामीले शबाथ पालन गर्ने अभ्यास गर्दैौं जसले हामीलाई विजय ल्याउँछ ? के यो कुरा व्यक्तिगत रूपमा हामीमा पनि लागु हुँदछ ? के यो सम्भव छैन कि तपाईं केहि विशेष पापको प्रभुत्व अन्तर्गत पर्न जारी राख्नुहुन्छ किनभने तपाईं आफ्नो हृदयमा परमेश्वरको दिनलाई पवित्र गर्न अस्वीकार गर्नुभएको छ ? हामीमा विजयको कमी छ किनभने हामीले विजयको परमेश्वर-प्रदत्त माध्यमहरूमध्ये एकलाई चिन्न र प्रयोग गर्न असफल भएका छौं, जबकि शबाथ पालन गर्नेहरूले विजय पाएका छन् ।

यसबाहेक, प्रभुमा उत्कृष्ट आनन्द र हाम्रा शत्रुहरूमाथि विजयको प्रतिज्ञाहरूका अतिरिक्त, उहाँले हाम्रो उद्धारको लाभहरूको व्यावहारिक आनन्दको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ, 'म तिमीहरूलाई तिम्मा पिता याकूबको अधिकारको भाग खुवाउनेछु ।' अधिकारको भाग खुवाउनु भनेको यसको फाइदाहरूको आनन्द लिनु हो । अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई प्रतिज्ञा गरिएको उत्तराधिकारको पुनः आनन्द उठाउनेछन् भनी परमेश्वरले इस्राएललाई प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ (भजनसंग्रह १०५:१०-११) । भूमिको अधिकार परमेश्वरको करारका मानिसहरूको उत्तराधिकारको प्रतीक थियो । उहाँले तिनीहरूको भूमि पुनर्स्थापना मात्र गर्नुहुनेछैन तर उहाँले एउटा समृद्धि पनि दिनुहुनेछ जसमा तिनीहरूले आफ्नो स्वामित्वका सबै फाइदाहरू पूर्ण रूपमा उपभोग गर्नेछन् (भजनसंग्रह १४४:१२-१५) ।

² 'अनुग्रहको माध्यम' ती चीजहरू हुन् जुन परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टियनको रूपमा बढ्न मद्दत गर्न नियुक्त गर्नुभएको छ । ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले अनुग्रहको माध्यमलाई 'बाह्य र सामान्य माध्यम जसद्वारा ख्रीष्टले उहाँको मण्डलीलाई उहाँको मध्यस्थताका फाइदाहरू बताउनुहुन्छ भनेर परिभाषित गर्दछ...' अध्याय ४ मा हामी शबाथले हाम्रो पवित्रीकरणमा कसरी सहायता गर्छ भनेर थप विस्तारमा जाँच गर्नेछौं ।

यो प्रतिज्ञा हामीलाई कसरी लागू हुन्छ ? हाम्रो अधिकारले उद्धारको फाइदाहरू समावेश गर्दछ जसमा धर्मपुत्र ग्रहण, उद्धारको निश्चयता, प्रार्थनामा साहस र आत्मविश्वास पर्दछ । यस प्रतिज्ञाको अर्थ हामी परमेश्वरका सन्तानका रूपमा हाम्रा विशेषाधिकारहरूमा रमाउने छौं । यी फाइदाहरू सम्झनका लागि विशेषाधिकारहरूको सूची मात्र होइन; तिनीहरू परमेश्वरको सन्तानको रूपमा तपाईंको विशेषाधिकारहरूमा तपाईंको दैनिक व्यावहारिक सहभागिताको माध्यमबाट आनन्द लिनको लागि आत्मिक आनन्दहरू हुन् ।

प्रतिज्ञाको उल्लेखनीय निश्चिततालाई पनि ध्यान दिनुहोस्, 'किनकि प्रभुको मुखले बोल्नुभएको छ ।' यशैयाले प्रायः यो वाक्यांशलाई विशेष प्रतिज्ञाहरूको निश्चिततालाई उजागर गर्न प्रयोग गर्दछ, विशेष गरी मसीह र पापको क्षमासँग सम्बन्धित प्रतिज्ञाहरू हुन् । उदाहरणका लागि यशैया १:१८-२० लाई लिनुहोस् । पश्चात्ताप गर्नेहरूलाई पापको क्षमाको प्रतिज्ञा गरिसकेपछि तर परमेश्वरको प्रस्तावलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई न्यायको चेतावनी दिँदै अगमवक्ता निष्कर्षमा पुग्छन्, 'साँच्चै, परमप्रभुको मुखले यो बोल्नुभएको छ ।' वा यशैया २५:८ लाई विचार गर्नुहोस्: 'उहाँले मृत्युलाई विजयमा निल्नुहुनेछ; अनि प्रभु यहीवाले सबै चेहराहरूबाट आँसु पुछिदिनुहुनेछ; अनि आफ्नो प्रजाको निन्दा उहाँले सम्पूर्ण पृथ्वीबाट हटाइदिनुहुनेछ; किनकि परमप्रभुले यो भन्नुभएको छ ।' (तुलना ४०:५)

परमेश्वरले के गरिरहनुभएको छ त्यो देख्नुहुन्छ ? उहाँको घोषणाद्वारा हामिले यो जान्दछौं कि, 'किनकि परमप्रभुको मुखले बोलेको छ,' उहाँले प्रतिज्ञाको ग्यारेन्टी गर्नुहुन्छ । के राम्रो ग्यारेन्टी दिन सकिन्छ ? परमप्रभु परमेश्वरले यो सबैलाई रेखामा राख्नुहुन्छ । उहाँ भन्नुहुन्छ, 'म, परमप्रभु परमेश्वर जसले झूट बोल्न सक्नुहुन्न, प्रतिज्ञा गर्छु कि यदि तैले मेरो शबाथ पालन गरिस र त्यसमा खुशी भइस भने, तँ ममा रमाउनेछस्, आत्मिक विजय प्राप्त गर्नेछस् र आफ्नो उत्तराधिकारको आनन्द लिनेछस् ।'

के प्रतिज्ञाहरू अझै लागू हुन्छ ?

कसै-कसैले आपत्ति जनाउँदछन्, 'परमेश्वरले आफ्नो पुरानो नियमका

मानिसहरूको रूपमा इस्राएललाई यो प्रतिज्ञा दिनुभयो । के आज यो प्रतिज्ञा दावी गर्नु हाम्रो लागि उपयुक्त छ ?' हामी पुरानो नियमले विवाह वा करारमा हाम्रा छोराछोरीहरूको स्थानको बारेमा बताउने अद्भुत कुराहरूसँग तर्कको यो लाइन प्रयोग गर्दैनौं । यहाँ किन प्रयोग गर्ने ? नैतिक र आत्मिक आदेशहरू, साथै पुरानो नियमका धेरै प्रतिज्ञाहरू, हामीमा लागू हुन्छन् र हामीले कुनै खतरा वा प्रतिज्ञालाई खारेज गर्न सक्दैनौं किनभने यो पुरानो नियममा पाइन्छ ।

अन्य चीजहरूमध्ये, यो कसरी लागू हुन्छ भनेर निर्धारण गर्न खोज्दा हामी प्रतिज्ञाको सन्दर्भलाई विचार गर्छौं । यशैयाको यो सम्पूर्ण खण्डले अन्ततः येशू ख्रीष्ट र नयाँ करारका मानिसहरूलाई जनाउँछ । अध्याय ५३ मा पीडा भोग्ने सेवकको प्रख्यात प्रतिज्ञाबाट खण्ड सुरु हुन्छ । अध्याय ५४:१-३ मा अगमवक्ताले मण्डलीलाई यसको विश्वव्यापी पहुँचको आश्वासन दिन्छन्:

हे बाँझी, तँ, जसले जन्माएकी छैनस्, गीत गा ! तँ, जो प्रसूति-वेदनामा परेकी छैनस्, गाइउठ् ! चिच्च्याइउठ् !! किनकि त्यागिएकीका सन्तानचाहिँ विवाह गरिएकी पत्नीका सन्तानभन्दा बढी छन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ । तेरो पालको ठाउँ फराकिलो पार्, अनि तेरा वासस्थानहरूका पर्दाहरू तिनीहरूले फैलाइदिऊन्; बाँकी नराख् ! आफ्ना डोरीहरू लामो पार्! आफ्ना कीलाहरू बलियो बना ! किनकि तँ दाहिनेतिर र देब्रेतिर बढ्नेछस्; अनि तेरो वंशले अन्यजातिहरूलाई अधिकारमा लिनेछ, र उनीहरूले उजाड़ भएका शहरहरूलाई बसोबासो गरिने तुल्याउनेछन् ।

अध्याय ५५:१ मा उहाँले पापीहरूलाई पश्चात्ताप गर्न बोलाउनुहुन्छ:

हे सब तिर्खाएकाहरू हो, पानीनिर आओ ! अनि हे पैसा नहुनेहरूहो, आओ, किन र खाओ; अँ, आओ, विनापैसा, अँ, विनादाम दाखमद्य र दूध किन !

यी सबै सामग्रीले नयाँ नियमको युगलाई जनाउँछ ।

अध्याय ५६ मा परमेश्वरले शबाथलाई नयाँ नियमका मानिसहरूसँग जोड्न थाल्नुहुन्छ । उहाँले ५६:२-५ मा भन्नुहुन्छ:

धन्य हो त्यो मानिस, जसले यो गर्छ, र धन्य हो त्यो मानिसको सन्तान, जसले यसलाई बलियो गरी पक्रिराख्छ; जसले विश्रामदिन अपवित्र नपारीकन त्यसलाई पालन गर्छ, र कुनै खराबी गर्नदेखि आफ्नो हात रोकिराख्छ । अनि जुन परदेशीको छोराले आफूलाई परमप्रभुसँग जोड्नेको छ, त्यसले यसो नभनोस्: 'परमप्रभुले मलाई आफ्नो प्रजाबाट बिलकुलै अलग पार्नुभएको छ'; न ता नपुंसकले भनोस्: 'हेर, म ता एउटा सुकेको रूख हुँ' ! किनकि मेरा विश्रामदिनहरू पालन गर्ने, मलाई प्रसन्न तुल्याउने कुराहरू रोज्ने र मेरो वाचा पक्रिराख्ने नपुंसकहरूलाई परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म तिनीहरूलाई नै मेरो भवनमा र मेरा पर्खालहरूभित्र एउटा ठाउँ र छोराहरू र छोरीहरूको भन्दा उत्तम नाम दिनेछु; म तिनीहरूलाई सदा रहिरहने नाम दिनेछु, जो कहिल्यै मेटिनेछैन ।

यो नयाँ नियमको युगमा लागू हुन्छ भनेर हामी कसरी थाहा पाउँछौं ? किनभने सुसमाचारको युगमा मात्र नपुंसकले यहाँ प्रतिज्ञा गरिएका विशेषाधिकारहरूको आनन्द लिन सक्छ । व्यवस्था २३:१ मा परमेश्वरले घोषणा गर्नुहुन्छ कि नपुंसकले प्रभुको घरमा प्रवेश गर्न सक्दैन । यहाँ, ख्रीष्टको शासनको प्रत्याशा गर्दै, परमेश्वरले नपुंसकलाई प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि उसले प्रभुको घरमा ठूलो स्मारक नाम प्राप्त गर्नेछ ।^३ अगमवक्ताले नयाँ करारका दिनहरू र प्रभु येशू ख्रीष्टको मण्डलीको महिमासँग शबाथ पालनलाई जोड्दै हुनुहुन्छ ।

त्यसैले हामी निष्कर्षमा पुग्न सक्छौं कि यशैया ५८:१३-१४ को प्रतिज्ञा नयाँ नियमको मण्डलीको लागि हो । पक्कै पनि हरेक ख्रीष्टियनले प्रतिज्ञा गरिएका यस

^३ एडवर्ड जे. योड, यशैयाको पुस्तक, ३ खण्ड.(ग्रान्ड योपिड्स: इर्डम्यान्स, १९७४), III, ३९०, ३९१

प्रकारका कुराहरू, परमेश्वरसँग घनिष्ठ सम्बन्ध, आत्मिक विजय र उहाँका विशेषाधिकारहरूको व्यावहारिक आनन्द खोज्दछन् ।

प्रतिज्ञाका सर्तहरू

तर यी प्रतिज्ञाहरू प्राप्त गर्नको लागि, तपाईंले पद १३ मा उल्लेख गरिएका सर्तहरू पूरा गर्नुपर्छ:

मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो मोजमज्जा गर्नलाई तिमीले विश्रामदिनबाट आफ्नो खुट्टा फर्कायौ भने, अनि विश्रामदिनलाई चाहिँ हर्ष र परमप्रभुको पवित्र दिनलाई चाहिँ आदरयोग्य भन्यौ भने, अनि आफ्ना चालहरूअनुसार नगरेर, आफ्नो मोजमज्जा नखोजेर र आफ्नो कुरा नबोलेर उहाँको आदर गन्यौ भने त...

प्रतिज्ञाको आनन्द लिनको लागि तपाईंले शबाथको लागि उचित आदर गर्नुपर्छ । पहिलो, यशैयाले सर्तलाई नकारात्मक रूपमा बताउँछन्, 'यदि शबाथको कारणले गर्दा मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो खुसीको काम गर्नबाट तपाईंले आफ्नो खुट्टा फर्काउनुभयो ।' किनभने शबाथ प्रभुको पवित्र दिन हो, तपाईंले यसलाई अपवित्र गर्नु हुँदैन ।

नयाँ नियमको भाषा अनुमान गर्दै (येशू शबाथको प्रभु हुनुहुन्छ, मत्ती १२:८^४ र नयाँ नियमको शबाथलाई प्रभुको दिन पनि भनिन्छ, प्रकाश १:१०^५) । यशैयाले शबाथलाई परमेश्वरको 'पवित्र दिन' र 'परमप्रभुको पवित्र दिन' भनी बुझाउँछन् । शबाथलाई पवित्र दिन मानिन्छ किनभने परमेश्वरले यसलाई पवित्र गर्नुभएको हो । उत्पत्ति २:२-३ मा हामी पढ्छौ: 'अनि सातौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो काम, जो उहाँले बनाउनुभएको थियो, सिद्ध्याउनुभयो । अनि सातौँ दिनमा उहाँले आफूले बनाउनुभएको आफ्नो सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो । अनि परमेश्वरले

^४ पाठ ५ हेर्नुहोस्

^५ पाठ ८ हेर्नुहोस्

सातौं दिनलाई आशिषित पार्नुभयो, र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो; किनकि त्यही दिन उहाँले आफ्नो सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो, जो परमेश्वरले सृष्टि गरेर बनाउनुभएको थियो ।' परमेश्वरले आफ्नो सृष्टिको काम छ दिनमा पूरा गरिसकेपछि, उहाँले सातौं दिनलाई पवित्र बनाउन छुट्याउनुभयो ।

परमेश्वरले एक दिनलाई पवित्र बनाउनुको अर्थ भनेको के हो ? म यस अवधारणालाई अध्याय दुईमा मा थप पूर्ण रूपमा जाँच गर्नेछु तर ध्यान दिनुहोस् कि जब परमेश्वरले कुनै चीजलाई पवित्र बनाउनुभयो, उहाँले यसलाई यसको दैनिक सामान्य प्रयोगबाट अलग राख्नुभयो ताकि यो विशेष रूपमा आराधनामा प्रयोग गर्न सकियोस् । यसरी पुरानो नियममा, उहाँले स्थानहरू, लुगाहरू, वेदीहरू, र अन्य चीजहरू पवित्र गर्नुभयो कि तिनीहरू उहाँको आराधनामा समर्पित हुन सकुन् । तसर्थ, जब परमेश्वरले एक दिनलाई पवित्र बनाउनुहुन्छ, उहाँले यसलाई आराधनाको विशेष उद्देश्यका लागि सामान्य दैनिक प्रयोगहरूबाट अलग गर्नुहुन्छ । जब उहाँले आराधनाको लागि शबाथ दिन छुट्याउनुहुन्छ, हप्ताको अन्य दिनहरूमा वैध रूपमा गरिने ती चीजहरू पनि निषेधित छन् किनभने उहाँले त्यो दिन आराधनाको लागि तोक्नुभएको छ ।

एउटा व्यक्तिले शबाथलाई कसरी अपवित्र बनाउँछ ? एउटा व्यक्तिले त्यसमा आफ्नो खुसीको काम गरेर अपवित्र बनाउँछ । 'सुख' शब्द पुरानो नियममा ती चीजहरू वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको छ जसमा मानिसले आनन्दित हुन्छ (भजनसंग्रहसंग्रह १:२; यशैया ४४:२८; ४६:१०; ५८:३; उपदेशक ३:१,१७; ८: ६) । हाम्रो आधुनिक भनाइमा हामी यसलाई 'आफ्नो कुरा गर्दै' भनेर व्याख्या गर्न सक्छौं । 'आफ्नो खुसीको काम' भन्नाले ती कामहरूलाई जनाउँछ जुन तपाईंले अरू छ दिनमा गर्नेपछि वा गर्नुपछि जस्तै व्यापार, काम, खेल, वा अरू पनि । जब तपाईं परमेश्वरको पवित्र दिनमा यी कुराहरू गर्नुहुन्छ, तपाईंले यसलाई अपवित्र गर्नुहुन्छ । पार्कमा फूलको ओछ्यानमा दौडने बच्चाहरू जस्तै तपाईंले यसलाई खुट्टाले कुल्चिनुहुन्छ । यदि तपाईं परमेश्वरको प्रतिज्ञाको आनन्द लिन चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले आफ्नो खुशी गरेर यो दिनलाई अपवित्र गर्नु हुँदैन ।

परमेश्वर आनन्दको विरोधी भएको कारणले शबाथमा हाम्रो काम वा आनन्दलाई निषेध गर्नुहुन्न बरु उहाँले हामीलाई यो दिनमा हाम्रो लागि भण्डार

गर्नुहुने ठूलो आनन्दहरू खोज्नको लागि साना सुखहरूबाट अलग हुन बोलाइरहनुभएको छ । यसरी अगमवक्ताले हामीलाई के गर्ने भनेर बताइरहनुभएको छ । सकारात्मक रूपमा हामीले यो दिनलाई सम्मान गर्नुपर्छ: 'शबाथलाई आनन्दमय, प्रभुको पवित्र दिन र आदरणीय भनौँ ।' हामीले यस दिनलाई अपवित्र बनाउनबाट जोगिन मात्रै होइन तर हामीले यसलाई परमेश्वरको पवित्र दिनको रूपमा सम्मान गर्नुपर्छ र यसमा रमाउनु पनि पर्छ ।

हामीले शबाथलाई आनन्दको दिनको रूपमा पालन गर्नुपर्छ । 'प्रसन्न' शब्द पद १४ मा प्रयोग गरिएको शब्दको एक रूप हो जसलाई 'परमेश्वरमा आनन्दित हुनु' भनेर पनि बुझ्न सकिन्छ । हामीले माथि उल्लेख गरेझैं यो शब्दको अर्थ 'उत्तम आनन्द लिनु' हो । जसरी हामी प्रिय मानिसहरू वा सुन्दर चीजहरूमा रमाउँछौं, त्यसरी नै हामी दिनको आत्मिक अभ्यासहरूमा आनन्द लिनुपर्दछ । हामीले आराधना, सङ्गति र ख्रीष्टियन सेवामा ठूलो आनन्द लिनुपर्छ । यस आज्ञाको साथ, यशैयाले माथि उल्लेख गरिएको औपचारिकतालाई आक्रमण गर्न थाल्छन् । उचित आराधना र शबाथ पालन गर्ने दिनको आत्मिक अभ्यासमा प्रचुर आनन्दको खोला बग्ने गर्दछ ।

यसबाहेक हामी यस दिनमा आनन्दित हुन सक्छौं जब हामीले यसलाई सम्मान गर्छौं । परमेश्वरले यसलाई अलग गर्नुभएको हुनाले, हामीले यो दिनलाई विशेष गरेर प्रभुको पवित्र दिनको रूपमा सम्मान गर्नुपर्छ । चौथो आज्ञामा परमेश्वरले भन्नुभएको कुरा यही हो कि 'शबाथको दिनलाई पालन गर, यसलाई पवित्र राख्नको लागि ।'^६ हामीले शबाथ दिनलाई त्यस दिनमा उत्कृष्ट आनन्द लिएर र यसलाई सम्मानजनक भनेर सम्झ्नुपर्छ ।

'यदि यस्तो हो भने,' तपाईं सोध्नुहुन्छ, 'म कसरी सम्मान गर्छु ?' तपाईंले तीनवटा काम गरेर यो दिनको सम्मान गर्न सक्नुहुन्छ: 'आफ्नै मार्गबाट अलग रहेर, आफ्नै खुशी खोज्नबाट अलग रहेर र आफ्नै वचन बोल्नबाट अलग रहेर' (यशैया ५८:१३) ।

^६ पाठ ३ मा हेर्नुहोस् ।

पहिलो, तपाईंले शबाथमा आफ्नो नियमित काम गर्नुहुँदैन: 'आफ्नै तरिकाबाट टाढिँदै ।' तपाईंले आफ्नो व्यापार-दैनिक जीवनका मामिलाहरू र जिम्मेवारीहरू गर्न बन्द गर्नुपर्छ । अनुवाद गरिएको शब्द 'मार्गहरू' एक सामान्य शब्द हो जुन कुनै पनि गतिविधिहरूमा लागू हुन्छ । कसै-कसैले यो सुझाव दिन्छन् कि यो शब्दले व्यापार र कामलाई जनाउँदैन बरु पापको बाटोलाई जनाउँदछ । यशैया ५३:६ मा पापको मार्गको सन्दर्भमा यशैयाले यो शब्द प्रयोग गरेको कुरा तिनीहरूले औल्याए: 'हामी सबैले भेडाहरूले झैं बाटो बिराएका छौं; हामी हरेक आ-आफ्नो बाटोतिर लागेका छौं, तर परमप्रभुले हामी सबैको अधर्म उसैमाथि राखिदिनुभएको छ ।' (तुलना गरिका पदहरू हितोपदेश १:३१; यशैया ६६:३) ।

यद्यपि 'तपाईंका मार्गहरू' भन्ने वाक्यांशले कहिलेकाहीं पापपूर्ण कार्यहरूलाई जनाउँछ, अन्य ठाउँहरूमा यसले जीवनका गतिविधिहरूलाई व्यापक रूपमा जनाउँदछ । हितोपदेश ३:६, 'आफ्ना सबै मार्गहरूमा उहाँलाई मान, र उहाँले तिम्रा बाटाहरू सीधा तुल्याउनुहुनेछ ।' (तुलना गरिएका पदहरू हितोपदेश २३:२६; ३१:३; यशैया ४५:१३) । तत्कालको सन्दर्भमा, यशैयाले परमेश्वरको इच्छालाई जनाउनको लागि 'मेरा मार्गहरू' भन्ने वाक्यांश प्रयोग गर्दछन् (यशैया ५८:२) । त्यसैले यो वाक्यांश तटस्थ छ । यो एक दुष्ट मार्ग हो । हाम्रो नियमित व्यापार, कर्तव्य र आनन्दको परमेश्वरको मार्गद्वारा निर्धारण गर्नुपर्छ । यशैया ५८:१३ पदमा विशेष गरेर १४ पदमा विशेष प्रतिज्ञाको शर्त हो र शबाथलाई सम्मान गर्ने आज्ञा समावेश भएकोले यो सन्दर्भले 'हाम्रो व्यापार र आनन्दको गतिविधिहरू' को व्याख्या गर्दछ । यो दिइएको छ कि एक व्यक्तिले शबाथमा पापपूर्ण कामहरू गर्न सक्दैन तर परमेश्वरले यहाँ भन्नु भएको छ कि ती कामहरू जुन अन्य छ दिनमा अनुमति छ शबाथमा गरेमा ती पापमय हुन्छ । अगमवक्ताले चौथो आज्ञाको निषेधलाई लागू गर्दछन् कि हामीले काम गर्नु हुँदैन र अरूलाई पनि काम गर्न दिनु हुँदैन । परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो व्यापार गर्न छ दिन दिनुभएको छ तर सातौं दिन जुन चाहिँ शबाथ हो त्यो उहाँको पवित्र दिन हो

। तसर्थ आवश्यक कार्यहरू बाहेक (मत्ती १२:१-८)^७ वा दयाको काम बाहेक (मत्ती १२:९-१४)^८ हामीले प्रभुको दिनमा व्यापारको कार्य वा अन्य कार्यहरू गर्नुहुँदैन ।

यसको मतलब तपाईं आइतवार कार्यलय जानु हुँदैन वा स्टोरमा काम गर्नु हुँदैन । तपाईंले गृहकार्य वा अनावश्यक कार्य गर्नुहुँदैन, तपाईंले अरूलाई काम गर्न पनि लगाउनु पाउनुहुन्न । त्यसैले तपाईंले बाहिर खान, किराना पसल वा मलमा जान, वा व्यापारको लागि व्यापक रूपमा यात्रा गर्नबाट जोगिनै पर्छ । एक बढ्दो बारम्बार उल्लङ्घन ख्रीष्टियन व्यवसायी व्यक्तिहरू र पास्टरहरू हुन् जो आइतवार उडान गर्छन्, या त सोमवार बिहानसम्म कामको लागि घर पुग्न वा कुनै अन्य शहरमा व्यापार सुरु गर्न तयार हुन्छन् । के यस्तो यात्रा परमेश्वरको उद्देश्यको लागि त्यो दिन प्रयोग गर्दै हुनुहुन्छ ?^९

दोस्रो, तपाईंले खेल वा मनोरञ्जनको लागि 'आफ्नो आनन्द खोज्दै'^{१०} आइतवारको प्रयोग गर्नुहुँदैन । 'आनन्द' शब्द त्यही शब्द हो जुन पदको पहिलो खण्डमा प्रयोग गरिएको छ जब परमेश्वरले भन्नुहुन्छ, 'आफ्नो खुट्टालाई मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो आनन्द गर्नबाट फर्काउ । यो शर्त र प्रतिज्ञा बीचको सम्बन्धलाई ध्यान दिनुहोस्: यदि तपाईंले शबाथ दिनको आत्मिक अभ्यासमा रमाउनुहुन्छ र

^७ पाठ ५ मा हेर्नुहोस् ।

^८ पाठ ६ मा हेर्नुहोस् ।

^९ दिनको सकारात्मक प्रयोगको छलफलको लागि अध्याय १०-१२ हेर्नुहोस् ।

^{१०} मोशे वेनफेल्ड तर्क गर्छन् कि 'आफ्नो खुशी खोज्ने र आफ्नै शब्द बोल्ने' वाक्यांशले व्यापारिक लेनदेनलाई जनाउँछ, 'वेनफेल्ड: 'एल्डरहरूको सल्लाह', MAARAV मा, उत्तरपश्चिमी सेमिटिक भाषाहरू र साहित्यहरूको अध्ययनको लागि जर्नल (सान्ता मोनिका: पश्चिमी एकेडेमिक प्रेस, भोल्पुम III, नम्बर १, जनवरी १९८२) ४३-४५. व्याख्याको लागि मैले योड, III, ४२७ लिए, 'यी वाक्यांशहरूलाई व्यापारको मामिलामा सीमित गर्न आवश्यक छैन । "मार्ग" भनेको आचरणको पाठ्यक्रम हो र यसले सबै पाठ्यक्रमहरू र कार्यहरूलाई जनाउँछ जुन मानिसहरूले परमेश्वरको आज्ञाहरूलाई प्राथमिकतामा राखेर छनौट गर्छन् । यी पाठ्यक्रमहरू र कार्यहरू अन्य दिनहरूमा सही र वैध हुन सक्छ, तर जब तिनीहरू त्यो आनन्दको ठाउँमा बाधा पुग्छन्, जुन शबाथको पालनामा अभिव्यक्ति खोज्ने हो, तिनीहरूबाट टाढा रहनुपर्छ । दोस्रो, आफ्नो खुशी नभेट्नु भनेको परमेश्वरलाई मन पर्ने कुराबाट भिन्नतामा आफ्नो खुशीलाई पनि जनाउँछ; र तेस्रो अभिव्यक्ति, बोल्ने शब्दहरू (संज्ञालाई सामूहिक रूपमा बुझिन्छ), सायद बेकार र व्यर्थ कुरालाई जनाउँछ, जसमा परमेश्वरलाई बिर्सिन्छ वा बेवास्ता गरिन्छ । उल्लेख गरिएको कुराले हृदयलाई परमेश्वरबाट टाढै राखेर आफ्नो पेशाको विचारमा लैजान्छ । यो पवित्र शबाथमा गलत आचरण हो ।

आफ्नो खुशी अन्य कुराहरूमा खोज्नुहुन्न भने तपाईंले परमेश्वरमा ठूलो आनन्द लिनुहुनेछ । तपाईंले खेलन वा मनोरञ्जनमा आफ्नो आनन्दको पछि लाग्नु हुँदैन । बरु तपाईंले यसले के प्रस्ताव गर्दछ त्यसमा उत्कृष्ट आनन्द लिन शबाथको अनौठो गाडधन पत्ता लगाउनु पर्छ । यसरी, हामी टेलिभिजन हेरेर, चलचित्र वा बल खेलहरूमा गएर वा खेलकुदको लागि शबाथ दिनको प्रयोग गरेर शबाथ दिनलाई अपवित्र बनाउँदछौं ।

परमेश्वरले रमाइलोलाई सही तरिकाले प्रयोग गरिनुको विरोध गर्नुहुन्न । अन्य छ दिनमा मध्यम मनोरञ्जन परमेश्वरले दिनुभएको उपहार हो । यद्यपि शबाथ आराधना र सेवाको विशिष्ट आत्मिक आनन्दको लागि समर्पित हुनुपर्छ । परमेश्वरले हामीलाई थोरै सुखको पछि लाग्नबाट मुक्त गर्नुहुन्छ ताकि हामी ठूला र धेरै महान चीजहरूको पछि लाग्न सकौं । हामीले प्रभुको दिनलाई आत्मिक बिदाको रूपमा हेर्नुपर्छ । जागिरको दबाब बिसर्ने र मेरो परिवारको आनन्द लिने समयको रूपमा म छुट्टीको उत्सुकतापूर्वक आशा गर्छु । परमेश्वरले हामीलाई साप्ताहिक बिदा दिनुहुन्छ ताकि हामी सांसारिक, दैनिक क्रियाकलापबाट टाढा रहन र उहाँको आनन्द लिन सकौं ।

यो यद्यपि सबै शारीरिक गतिविधिको निषेधको रूपमा व्याख्या गरिनु हुँदैन । तपाईंका बच्चाहरूलाई केही शारीरिक गतिविधि चाहिन्छ । अध्याय ११ मा म हाम्रा बच्चाहरूको लागि शबाथ दिनको संरचनाको लागि धेरै सुझावहरू दिनेछु । साँझको आराधनाको लागि सचेत हुन वयस्कहरूलाई पनि केही प्रकारको शारीरिक गतिविधि चाहिन्छ ।

परमेश्वर विश्रामको विरोधी हुनुहुन्न । धेरैले छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको आवश्यकतालाई गलत रूपमा व्याख्या गर्छन् । 'आवश्यकता र दयाका कामहरूमा बाहेक सबै समय परमेश्वरको आराधनाको सार्वजनिक र व्यक्तिगत अभ्यासमा बिताउनु'¹¹ आराम गर्न निषेध गर्नु हो भनेर व्याख्या गर्दछन् । यो शबाथ दिनको बाँकी भाग आलस्य वा मनोरञ्जनको विश्राम होइन । यो एक विश्राम हो जसले हामीलाई शबाथ दिनको उद्देश्यहरूको आनन्द उठाउन सक्षम बनाउँछ

¹¹ वेस्टमिन्स्टर छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ६० ।

र हामीलाई अरू छ दिनहरू परमेश्वरको सेवा गर्न सुसज्जित बनाउँछ । तथापि, शबाथ दिनलाई ठीकसँग पालन गर्न सक्षम बनाउनको लागि मध्यम शारीरिक विश्राम 'आवश्यकताको काम' हुन सक्छ ।

तेस्रो, हामीले काम र मनोरञ्जनको बारेमा अनावश्यक कुराकानीबाट जोगिनै पर्छ: 'आफ्नो कुरा बोल्न बन्द गर्नुपर्छ।' हामीले हाम्रो काम, आनन्द र शौकहरूको बारेमा कुरा गर्नु हुँदैन, बरु प्रभुका कुराहरूमा हाम्रो दिमागलाई केन्द्रित गर्नुपर्दछ । यसले काम वा पारिवारिक मामिलाहरूको बारेमा ईसाई साथीहरूसँग कुराकानीलाई अस्वीकार गर्दैन । साँचो संगति पाउनको लागि, हामीले एकअर्काको जीवनमा के भइरहेको छ भनेर जान्न आवश्यक छ । तर हामीले हाम्रो मनोरञ्जन र कामको बारेमा अनावश्यक कुराकानी नगरेको परमेश्वर चाहनुहुन्छ ।

वेस्टमिन्स्टर छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले यशैया ५८:१३ को आवश्यकताको उपयुक्त सारांश दिन्छ:

चौथो आज्ञाले के निषेध गर्छ ?

उत्तर : चौथो आज्ञाले हामीले गर्नुपर्ने काम नगरी वा लापर्वाहीसाथ गरी, विश्राम दिनमा अल्छी गरी समय खेर फाल्नु, सोचाइमा, बोलाइमा, मोजमज्जामा र संसारिक काम गराइमा कुनै पाप काम गर्न निषेध गर्छ

|¹²

प्रायः हामी नकारात्मकसँग रोकछौं र शबाथ दिनलाई 'नगर्नुहोस्' द्वारा उच्चारण गरिन्छ । तथापि, परमेश्वर, तपाईंले शबाथ दिनलाई तपाईंले के नगर्न सक्नुहुन्छ भनेर परिभाषित गर्न चाहनुहुन्न, बरु तपाईंले के गर्न सक्नुहुन्छ भनेर चाहनुहुन्छ । तपाईंले आफ्नो व्यापार गर्न छोडेको परमेश्वर किन चाहनुहुन्छ ? किन परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्नो खुशीको पछि लाग्न र आफ्नै शब्दहरू बोल्न बन्द गर्न भन्नुहुन्छ ? ताकि तपाईं उहाँको व्यापारको पछि लाग्न सक्नु भएकोहोस्,

¹² वेस्टमिन्स्टर छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ६१ ।

कि तपाईंले उहाँको वचन र कामको आनन्द खोज्न सक्नु भएकोहोस्, र उहाँको आराधना र वचनमा रमाउन सक्नु भएकोहोस् ।

त्यसो भए शबाथ दिन कसरी बिताउने ? छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको प्रश्न ६० ले हामीलाई मद्दत गर्दछ:

सधैं गर्ने संसारिक कामकाज अथवा मोजमज्जादेखि छुट्टै रहेर हामी शबाथ दिन पवित्र राख्छौं । अत्यावश्यक वा दयाको कार्यबाहेक विश्रामको दिन पूरै समय सामूहिक र एकान्तमा परमेश्वरको आराधनामा बिताउनुपर्छ ।¹³

सबै साँचो शबाथ पालन हाम्रो उद्धारको लागि मात्र परमेश्वरमा सक्रिय रूपमा विश्राम गरेर सुरु हुन्छ । सक्रिय रूपमा ख्रीष्टमा ध्यान केन्द्रित नगरीकन र उहाँमा निर्भर नभएर त्यहाँ साँचो शबाथ पालन हुँदैन । यसबाहेक जब हामी हाम्रो काम र आनन्दबाट टाढा जान्छौं, हामी उहाँका मानिसहरूसँग हाम्रो घरहरूको एकान्त ठाउँमा संगठित रूपमा उहाँको आराधना गर्न स्वतन्त्र हुन्छौं । उहाँको वचन बोलेर, नर्सिङ होममा गएर, बिरामी र बन्द भएको होटेलमा मानिसहरूलाई भेटेर, साक्षी दिएर र पर्चाहरू दिएर र उहाँको वचन सिकाएर र प्रचार गरेर उहाँको सेवा गर्न हामीसँग समय हुन्छ । हामीसँग मानिसहरूलाई हाम्रो घरमा राख्ने समय हुन्छ कि हामी तिनीहरूको सङ्गति र सेवाको आनन्द लिन सक्छौं ।

शबाथ दिन एक महान उपहार हो जुन परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको छ ताकि हामीले यी आनन्दहरूको लागि समय पाउन सकौं । हामीले शबाथ दिनको वरदानमा ध्यान केन्द्रित गरेको परमेश्वरल चाहनुहुन्छ ।

शबाथ पालन पचास देखि पचहत्तर वर्ष पहिलेसम्म सुधारवादबाट सुरु भएको अधिकांश ईसाईहरूको अभ्यास र विश्वास हो । यो कागजमा अधिकांश प्रेस्बिटेरियन र सुधारित सम्प्रदायहरूको प्रतिबद्धता हो । उदाहरणका लागि, मेरो

¹³ अध्याय ९-११ ले शबाथ पालन गर्ने र यसलाई परमेश्वरको महिमाको लागि प्रयोग गर्ने बारे सुझावहरू सम्बोधन गर्नेछ ।

सम्प्रदाय, अमेरिकाको प्रेस्बिटेरियन मण्डली, यसको *आराधनाको निर्देशिकामा* यसो भन्छ:

तसर्थ यो आवश्यक छ कि शबाथको दिनभरि अनावश्यक परिश्रमहरूबाट र अन्य दिनहरूमा वैध हुन सक्ने मनोरञ्जनहरूबाट टाढा रहनु र सम्भव भएसम्म, सांसारिक चिन्तन र कुराकानीबाट टाढा रहनु आवश्यक छ । सार्वजनिक आराधनाको लागि प्रयोग नगरिएको समय प्रार्थना, आराधना पाठ, र विशेष गरी धर्मशास्त्रको अध्ययन, मनन, प्रवचन, धार्मिक वार्तालाप, भजनसंग्रह, आत्मिक गीत गाउन, बिरामीलाई भेट्न, गरिबहरूको उपचारमा सहयोग गर्ने, कमजोरहरूलाई सिकाउने, पवित्र आराम गर्ने र धार्मिकता, परोपकार र दयाका साथ त्यस्ता कर्तव्यहरू गर्नुपर्दछ ।

परमेश्वरले तपाईंसँग यो प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि उहाँले तपाईंलाई उहाँमा आनन्दित गराउनुहुनेछ, आत्मिक विजय प्रदान गर्नुहुनेछ र सुसमाचारका फाइदाहरूको आनन्द दिनुहुनेछ । के त्यहाँ सुसमाचारको अनुग्रह र पवित्र आत्माको शक्तिको आनन्द लिने कोही छ जसले यहाँ परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा चाहँदैन ? परमेश्वरले हामीसँग प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि, 'यदि तिमी ममा रमाउन चाहन्छौ, यदि तिमी यो उत्कृष्ट आनन्द र विजय चाहन्छौ भने मेरो शबाथ दिनलाई अपवित्र बनाउन बन्द गर; बरु यसलाई आनन्द ठान । तिमिहरूले आफ्नै तरिकाबाट, आफ्नै आनन्दबाट, आफ्नै शब्दहरू बोल्न छोडेर यस दिनलाई आदर गर ।'

जब हामी बाइबलको शिक्षालाई थप जान्न चाहन्छौं, प्रभुले हामी सबैलाई बुझ्ने हृदय र प्रतिक्रिया दिन चाहानुहुन्छ ।

मौलिक आशय (उत्पत्ति २:१-३)

THE ORIGINAL INTENT (Gen. 2:1-3)

माथि उल्लेख गरिएझैं, ख्रीष्टियन शबाथ दिनको मुद्दाको वरिपरि ठूलो विवाद चलिरहेको छ । के आइतवारलाई शबाथ मान्नु पर्छ ? के बाइबलमा ख्रीष्टियनहरूले सात दिनमा एक दिन शबाथ दिन भनेर मनाउनु पर्छ वा सबै दिन बराबर छन् ? के आराधनाको लागि आइतवारको नियुक्ति केवल मण्डलीले सेवाको लागि एक दिनमा सहमत हुनु पर्ने कुरा मात्र हो ? बद्दो संख्यामा मानिसहरूले आइतवार ख्रीष्टियन सबाथ हो भन्ने धारणालाई अस्वीकार गर्दैछन् ।¹⁴

प्रभुको दिनमा सबाथको प्रयोगको बारेमा सधैं विवाद भएको भए तापनि, हालसम्म धेरैजसो ख्रीष्टियनहरूले मण्डली र समाज दुवैलाई शनिबारको दिन काम र सार्वजनिक मनोरञ्जनबाट अलग रहनु नैतिक दायित्वको अधीनमा रहेको कुरा राखेका थिए र ख्रीष्टियनहरूले यस दिनलाई चौथो आज्ञा अनुसार शबाथ दिन भनि पालन गर्नु पर्दछ ।

कुन दृष्टिकोण सहि हो ? हामीले के गर्नुपर्छ ? हामीले समकालीन अभ्यासको लागि निर्णय गर्नुपर्छ कि मण्डलीको ऐतिहासिक अभ्यासको लागि ? यशैया ५८:१३-१४ मा वर्णन गरिएबमोजिम पार्कलाई आफ्नो उद्देश्य र प्रयोगमा पुनर्स्थापना गर्ने हो वा यसलाई समतल गरिनुपर्छ ? स्पष्ट रूपमा हामीसँग शबाथ पालनद्वारा सम्बोधन गरिएको आत्मिक आवश्यकताहरू छन् । यदि यो कुनै समय अनुग्रहको माध्यम थियो भने, अहिले किन छैन ? तर के हामी थप भन्न सक्छौं ? के बाइबलले स्पष्ट जवाफ दिन्छ ? यसको जवाफ पार्कको बनावटमा राजाको अभिप्राय पुनः पत्ता लगाउनमा छ । शबाथ र मानिसजातिको लागि परमेश्वरको मनसाय पत्ता लगाउन हामीले उत्पत्ति २:१-३ मा हेर्नेछौं ।

¹⁴ शबाथवाद विरुद्ध समकालीन कार्यहरूको लागि हेर्नुहोस् डी. ए. कारसन, शबाथदेखि प्रभुको दिन सम्म (ग्रान्ड र्यापिड्स, १९८२) र पावल के जेवेत, प्रभुको दिन (ग्रान्ड र्यापिड्स, १९७२) ।

मौलिक नियम र स्थायी नियमहरू

चौथो आज्ञाले शबाथको सावधानीपूर्वक पालना गर्न आवश्यक छ भनी सबैले स्वीकार गर्छन् । प्रश्न यो छ कि यो आज्ञा अस्थायी औपचारिक नियम वा स्थायी नैतिक नियम थियो । बाइबलमा त्यहाँ अस्थायी नियमहरू छन् जसलाई सकारात्मक नियमहरू भनिन्छ र स्थायी नियमहरू जसलाई नैतिक नियमहरू पनि भनिन्छ । सकारात्मक व्यवस्था भनेको परमेश्वरको आज्ञा हो जुन नैतिक रूपमा आवश्यक छैन । (यसबाट मेरो मतलब र आफैंमा आज्ञा गरिएको कुरा स्वाभाविक रूपमा सही वा गलत होइन ।) परमेश्वरले आफ्ना मानिसहरूको तत्काल र अस्थायी आवश्यकताहरू र उहाँसँगको सम्बन्धको लागि केही चीजहरू आवश्यक वा निषेध गर्नुहुन्छ । त्यस्ता नियमहरू ती व्यक्ति वा राष्ट्रलाई मात्रै बाध्यकारी हुन्छन् जसलाई तिनीहरू दिइएको थियो । उदाहरणको लागि आदम र हव्वालाई असल र खराबको ज्ञानको रूखको फल नखान प्रतिबन्ध सकारात्मक नियम थियो । त्यहाँ खाने वा नखाने बारेमा विशिष्ट वा अन्तर्निहित रूपमा पवित्र केही थिएन बरु निषेध भनेको उहाँको आज्ञा पालन गर्न तिनीहरूको इच्छुकता जाँचको लागि छनौट गर्ने माध्यम हो (उत्पत्ति २:१६-१७) । मोशाको करारका औपचारिक नियमहरू पनि सकारात्मक व्यवस्थाका उदाहरण हुन् । उदाहरणकालागि, सुँगुरको मासु खानुमा स्वाभाविक रूपमा खराब केही छैन । आफ्ना मानिसहरूलाई जीवनभर उहाँको सार्वभौमिकता सिकाउनको लागि तिनीहरूले के खाए पनि परमेश्वरले सुँगुरको मासुलाई अशुद्ध घोषित गर्नुभयो अब नयाँ करार अन्तर्गत, परमेश्वरले खाद्य नियमहरू खारेज गर्नुभएको छ र उहाँका मानिसहरूलाई पहिले उहाँको महिमाको लागि निषेध गरिएको खानेकुरा खान र पिउन सिकाउनुहुन्छ । (१ कोरिन्थी १०:३१; १ तिमोथी ४:३-५) ।

अर्कोतर्फ नैतिक कानून, एक आज्ञा हो जसले परमेश्वरको नैतिक प्रकृति र उहाँ र एक अर्कासँगको हाम्रो सम्बन्धलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ । यी नियमहरू परमेश्वरको छवि वाहकको आत्मिक कल्याणको लागि बिल्कुल आवश्यक छन् । नैतिक नियमहरू सबै मानिसहरूमा स्थायी रूपमा बाध्य छन् । हत्या गलत छ, केवल परमेश्वरको वचनले निषेध गरेको कारणले मात्र होइन तर यो स्वाभाविक

रूपमा द्रुष्टता हो । तसर्थ, 'तैले हत्या नगर्नु' सबै उमेरका सबै मानिसका लागि स्थायी रूपमा बाध्यकारी दायित्व हो ।

यद्यपि त्यहाँ पुरानो नियमको सबाथ पालनामा संलग्न अस्थायी पक्षहरू छन् (यसको बारेमा थप तल छ), परमेश्वरको आराधना र सेवामा समर्पित विशेष दिनको सिद्धान्त सदाको लागि बाध्यकारी नैतिक दायित्व हो । *वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार*ले यसलाई यसरी स्पष्ट पार्दछ:

प्राकृतिक नियमकै रूपमा भए पनि सामान्य रीतिले परमेश्वरको आराधनाका लागि पर्याप्त समय हामीले छुट्याउनुपर्ने हो । त्यही कुरा उहाँको वचनमा लेखिएको छ । उहाँले आराधना गर्नुपर्ने विषयमा उहाँले सकारात्मक, नैतिक र अत्यावश्यक आज्ञा दिनुभएको छ । यो आज्ञा सबै उमेरका सबै मानिसहरूले पालन गर्नुपर्ने बाध्यात्मक छ । उहाँले हप्ताको एक दिन आराधनाकै निम्ति बिश्राम दिन भनेर तोक्नुभएको छ र त्यो दिन उहाँका निम्ति पवित्र मान्नुपर्ने भनिएको छ । त्यो संसारको प्रारम्भदेखि येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थान भएको दिनसम्म बिश्राम दिनलाई हप्ताको अन्तिम दिनका रूपमा मात्रै गरिएको थियो र उहाँको पुनरुत्थान भएपछि त्यसलाई परिवर्तन गरेर हप्ताको पहिलो दिनलाई बिश्रामको दिन मात्रै थालिएको छ । यस दिनलाई धर्मशास्त्रमा प्रभुको दिन भनिएको छ । यो प्रचलनलाई ख्रीष्टियनहरूको बिश्राम दिनको रूपमा संसारको अन्त्यसम्मै निरन्तरता दिनुपर्छ ।¹⁵

शबाथ पालन सदाका लागि एक बाध्यकारी दायित्व हो भन्ने विश्वास उत्पत्ति २:१-३ मा शबाथ परमेश्वरको संस्थामा आधारित छ । काम (उत्पत्ति १:२४; २:१५) र विवाह (उत्पत्ति २:१८-२५) सँगसँगै परमेश्वरले सबै मानिसजातिको जीवनलाई

¹⁵ वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार, अध्याय २१, खण्ड ७ ।

शासन गर्न शबाथको स्थापना गर्नुभयो । जसरी काम र विवाहको नियमहरू स्थायी छन्, त्यसरी नै शबाथको नियम पनि स्थायी छ ।¹⁶

उत्पत्ति १ मा मोशाले इतिहासको पहिलो छ दिनमा परमेश्वरको सृजनात्मक कार्यलाई उल्लेख गरेका छन् । उत्पत्ति २, सृष्टिको यस धर्मशास्त्रमा निर्माणले हामीलाई विशेष गरी मानिससँगको परमेश्वरको करारको सम्बन्धको परिचय गराउँछ । उत्पत्ति २ मा बाँकी सृष्टि पृष्ठभूमिमा फिक्का हुन्छ जबकि मोशाले हाम्रो ध्यान मानिसमा केन्द्रित गर्दछन् किनकि ऊ परमेश्वरसँगको सम्बन्धमा छ ।

उत्पत्ति २ ले हामीलाई परमेश्वरले मानिससँग बगैंचामा गर्नुभएका करार र काम, विवाह र शबाथको सृष्टि नियमहरूसँग परिचय गराउँछ । यी नियमहरू परमेश्वर र उहाँका सँगी मानिसहरूसँगको मानिसको सम्बन्धलाई विनियमित गर्न बनावट गरिएको थियो । शबाथ नियमलाई अझ राम्ररी हेरौँ ।

परमेश्वरको विश्राम

परमेश्वरले शबाथ पालन कसरी स्थापना गर्नुभयो ? उहाँले शबाथलाई आफ्नो उदाहरण र संस्थाका रूपमा स्थापना गर्नुभयो । पहिलो कुरा उहाँले सातौँ दिनमा विश्राम गरेर शबाथ पालनको सिद्धान्त स्थापित गर्नुभयो: 'अनि सातौँ दिनमा परमेश्वरले आफ्नो काम, जो उहाँले बनाउनुभएको थियो, सिद्ध्याउनुभयो । अनि सातौँ दिनमा उहाँले आफूले बनाउनुभएको आफ्नो सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो ।' उत्पत्ति २:२ । 'शबाथ' शब्द पद २ मा रहेको 'विश्राम' शब्दबाट आएको हो ।¹⁷ सृष्टिको सातौँ दिनमा विश्राम गरेर, परमेश्वर स्वयंले शबाथ पालनको सिद्धान्त र अभ्यास स्थापित गर्नुभयो । शबाथको नियम बुझ्नको लागि हामीले पहिले परमेश्वरले किन विश्राम गर्नुभयो भनेर बुझ्नु आवश्यक छ । तीनवटा कारण छन् जसले परमेश्वरले किन विश्राम गर्नुभयो भन्ने कुरालाई बुझाउँदछ ।

¹⁶ यी 'सृष्टि अध्यादेशहरू' को छलफलको लागि जोन मुरे, आचरणका सिद्धान्तहरू (ग्रान्ड र्यापिड्स: इर्दम्यान्स, १९६४) २७-१०६ हेर्नुहोस् ।

¹⁷ डेरेक किडनर, उत्पत्ति, एक परिचय र टिप्पणी (डाउनर्स ग्रोभ: इन्टर-वार्सिटी प्रेस, १९७२) ५३, '... शबाथ' तुलना फ्रान्ज डेलिदस्च, उत्पत्ति मा एक नयाँ टिप्पणी, २ खंड (मिन्त्रियापोलिस: क्लक र क्लक, १९७८), एक, १०८, १०९ ।

पहिलो कुरा, विश्राम गरेर परमेश्वरले सृष्टिकर्ताको रूपमा उहाँको काम पूरा भएको घोषणा गर्नुभयो: 'यसरी आकाश र पृथ्वी, अनि तिनीहरूको सम्पूर्ण जमातको सृजना सिद्धियो ।' उत्पत्ति २:१ । 'स्वर्ग', 'पृथ्वी' र 'प्रधानताहरू' शब्दहरूले एकदेखि छ दिनसम्मको परमेश्वरको सृजनात्मक कार्यका सबै उत्पादनहरूलाई समेट्दछ । 'स्वर्ग' शब्दले आकाशलाई जनाउँदछ । 'सुखा भूमि' र 'समुद्र' शब्दहरूले पृथ्वीमा र 'प्रधानता' ले ती सबै चीजहरूलाई बुझाउँदछ जुन परमेश्वरले बासिन्दाहरूको रूपमा सृष्टि गर्नुभयो । त्यसैले भन्नुपर्दा, आकाश, पृथ्वी, सूर्य, चन्द्रमा, ताराहरू र ग्रहहरू तथा प्रधानताहरू स्वर्गीय निकायहरू हुन् । परमेश्वरले सृष्टिमा राख्नुभएका सबै प्राणीहरू (बिरुवाहरू, माछाहरू, चराहरू, जनावरहरू, स्वर्गदूतहरू र मानिस) पनि प्रधानताहरूमा समावेश छन्। सातौँ दिन आराम गरेर, परमेश्वरले आफ्नो सृष्टिको काम पूरा भएको घोषणा गर्नुभयो ।¹⁸

परमेश्वरको विश्राम तथापि सबै कामबाट रोकिएको थिएन । येशूले यो कुरा पुष्टि गर्नुहुन्छ जब उहाँले यूहन्ना ५:१७ मा भन्नुहुन्छ: 'मेरा पिताले अहिलेसम्म काम गरिरहनुभएको छ, र म आफैँ पनि काम गरिरहेको छु ।' परमेश्वरले उहाँको प्रबन्धमा काम गरिरहनुभएको छ । छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले उहाँको प्रबन्धलाई 'उहाँको सबैभन्दा पवित्र, बुद्धिमान र शक्तिशाली संरक्षण र उहाँका सबै प्राणीहरू र तिनीहरूका सबै कार्यहरू नियन्त्रण गर्ने' भनेर परिभाषित गर्दछ ।¹⁹

उहाँको सिद्धान्तद्वारा उहाँले जीवनका प्रक्रियाहरूलाई नियन्त्रण गर्नुहुन्छ । जीवनको चक्र वसन्त र शरद, रोप्ने र कटनी, जन्म र मृत्यु संग जारी छ । उसले पृथ्वीको आन्द्रामा पेट्रोलियमको निर्माण, जनावरहरूको जन्म, आमाको गर्भबाट बच्चा जन्माउने र मृत्यु निम्त्याउने प्रक्रियाहरूलाई निर्देशन दिन्छ ।

¹⁸ यो भाषा यस अर्थ होइन कि परमेश्वरले सातौँ दिनमा आफ्नो काम पूरा गर्यो, बरु, छैन। बरु, छैन । पहिलो दिनको समापन भएपछि, उसले आफ्नो सृष्टि को काम सकिएको थियो। हेर्मन चुडोल्ड, उत्पत्ति को विवेचन, २ खंड (ग्यान्ड रपिड्स: बेकर बुक हाउस, १९७०), १०२; डेलिट्स्च, १०६, १०७ ।

¹⁹ वेस्टमिन्स्टर छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ११ ।

यसबाहेक परमेश्वरले आफ्नो सिद्धान्तद्वारा मानिसहरू र राष्ट्रहरूको मार्गलाई निर्देशित गर्दै हुनुहुन्छ, सबै कुरालाई पूर्तिको बिन्दुमा ल्याउँदै हुनुहुन्छ । जब ख्रीष्ट फेरि आउनुहुनेछ सबै चीजहरूलाई सिद्ध बनाउनुहुनेछ ।

परमेश्वरले उद्धारमा पनि काम गरिरहनुभएको छ । अनन्तकालदेखि उहाँले मानिसको पतन मात्र होइन तर उहाँका चुनिएकाहरूको उद्धारको पनि घोषणा गर्नुभयो । उहाँले पतन देखि त्यो उद्धार पूरा गर्नको लागी काम गर्दै हुनुहुन्छ ।²⁰ उहाँले इस्राएललाई छुटकारा दिनुभयो । उहाँले तिनीहरूलाई मिश्रको बन्धनबाट छुटकारा दिनुभयो । उहाँले आफ्नो मण्डली स्थापना गर्नुभएको छ । उहाँको सबैभन्दा ठूलो काम यो हो कि उहाँ मानिस बन्नुभयो र उद्धार पूरा गर्न पृथ्वीमा बस्नुभयो । आजसम्म उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई आफैमा बोलाएर र तिनीहरूलाई पवित्र बनाएर काम गरिरहनुभएको छ । यसरी परमेश्वरले आफ्ना सबै कामबाट विश्राम लिनुभएन तर केवल सृष्टिको कामबाट मात्र विश्राम लिनुभएको छ ।

उहाँले निरन्तर काम गरिरहनु भएकोले विश्राममा यो जोड किन दिनुभयो ? जब परमेश्वरले सृष्टिको कामबाट विश्राम लिनुभयो तब यो उहाँको इच्छा अनुसार पूरा भएको हो भनि उहाँले घोषणा गर्नुभयो । उहाँले फेरि सृष्टिको काम गर्नु आवश्यक छैन । यो समाप्त भयो ! परमेश्वर स्वर्ग र पृथ्वीको सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँले हामीलाई उहाँको आराधना गर्न आज्ञा दिनुहुन्छ ।

दोस्रो कुरा परमेश्वरले आफ्नो सृष्टिबाट लिनुभएको आनन्द व्यक्त गर्न विश्राम लिनुभयो । मोशाले प्रस्थान ३१:१७ मा यस अवधारणालाई विस्तार गर्दछ: 'मेरो र इस्राएलीहरूको बीचमा यो सदाका निम्ति एउटा चिन्ह हो; किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो, अनि सातौं दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो, र ताजा हुनुभयो ।'²¹

²⁰ अध्याय ८ मा हामी परमेश्वरको सृष्टि काम र उहाँको मुक्तिको कामको समानता बारे हेर्नेछौं ।

²¹ 'ताजाकरित' शब्द एक मानवतात्मकीकरण हो, जुन परमेश्वरले हाम्रो अनुभवबाट एक उपमा प्रयोग गरी हाम्रो मानसिक र भावनात्मक ताजाकरणको बारेमा ज्ञान प्रदान गर्दछन् । किन्तु उहाँलाई शारीरिक ताजाकरणको आवश्यकता हुँदैन, हामी आफ्नो कामको विचार गर्दा मानसिक र भावनात्मक ताजाकरणमा उपमा खोज्ने छौं । हेर्नुहोस्: डब्ल्यु. एच. गिसपेन, द बाइबल स्टुडेन्ट्स

कस्तो आनन्दपूर्ण वाक्यांशः 'परमेश्वरले परिश्रम छोडनुभयो र स्फूर्ति दिनुभयो ।' यसको अर्थ के हो ? के परमेश्वर थाकेर वा थाकेको कारणले विश्राम गर्नु आवश्यक थियो ? थिएन ! उहाँ सर्वशक्तिमान् र अपरिवर्तनीय हुनुहुन्छ भनेर उहाँको सृष्टिको कामबाट उहाँ थकित हुनुभएन भन्ने कुरा हामीलाई थाहा छ । उहाँ हिजो, आज र सधैंभरि एकसमान हुनुहुन्छ । यशैयाले अध्याय ४०:२८ मा यसो भन्नु भएझैं: उहाँ 'न लल्याकलुलुक हुनुहुन्छ न थाक्नुहुन्छ ।' निस्सन्देह परमेश्वरले आराम गर्नुपर्दैन किनभने उहाँको सृजनात्मक कार्यले उहाँलाई थाकेको थियो । परमेश्वरको सृजनात्मक कार्यले उहाँलाई थकाएको कारणले गर्दा उहाँले विश्राम गर्नुपर्ने कुनै आवश्यकता थिएन ।

सातौं दिनमा परमेश्वरको स्फूर्ति आनन्दको स्फूर्ति थियो किनकि उहाँले आफूले गर्नुभएका सबै कामको सुन्दरता र पूर्णतालाई मनन गर्नुभयो । छैटौं दिनको अन्त्यमा 'परमेश्वरले आफूले बनाउनुभएका सबै कुरा हेर्नुभयो र त्यो धेरै असल थियो' (उत्पत्ति १:३१) । सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्नो कामको अवलोकन गर्नुभयो र उहाँले बनाउनु भएको कुराहरूमा असीम आनन्द लिनुभयो । यो आनन्दको विश्राम थियो । एक आरामको मनन थियो । जसरी हामी आफूले बनाएको थोकलाई वा पूरा गरेको कुरालाई आनन्दका साथ मनन गर्दै फर्केर हेर्दछौं त्यसरी नै परमेश्वरले पनि आफूले सृष्टि गर्नुभएको कामलाई हेर्नुभयो र खुशीसाथ मनन गर्नुभयो ।

तेस्रो कुरा यो हो कि सातौं दिनमा विश्राम गरेर परमेश्वरले मानिसलाई उपलब्ध गराउनुहुने विश्रामको चित्रण गर्नुभयो । उहाँले आदम र तिनका सन्तानहरूलाई जीवन (अनन्त विश्राम) प्रस्ताव गर्नुभयो । यदि आदम पापमा नपरेको भए उनले मृत्युलाई नचाखि अनन्त विश्राममा प्रवेश गर्न सक्ने थिए । परमेश्वरले सातौं दिनमा विश्राम गरेर प्रतिज्ञा गरिएको विश्रामको चित्रण गर्नुभयो त्यसैले उहाँको विश्राम हाम्रो अनन्त विश्रामको एक प्रकार थियो ।

कमेन्टरी, एक्सोडस, ट्रान्स। एड भान्डर मास द्वारा (जोन्डरवान, ग्रैंड र्यापिड्स, १९८२), पृ. २९०-२९१; जेम्स जी मफ्री, कमेन्टरी अन द बुक अफ एक्सोडस (क्लोक एण्ड क्लोक, मिनिआपोलिस), पृ. ३४१, ३४२।

यही कारणले परमेश्वरले सातौं दिनको अन्त्यको हिसाब राख्नुभएन । पहिलो छ दिन साँझ र बिहानको चक्रद्वारा समाप्त भयो तर सातौं दिनको अन्त्यको हिसाबको गरिएको छैन । आदम र हव्वाको निम्ति सातौं दिन अघिल्लो दिन जस्तै समाप्त भयो । त्यो दिनको अभिलेखलाई उहाँले आफ्ना जनहरूका लागि उपलब्ध गराउनुहुने अनन्त विश्रामको चित्रणको रूपमा राखिएको छ ।

परमेश्वरको कृपाले गर्दा उहाँले मानिसको पतनपछि अनन्त विश्रामको प्रस्ताव रद्द गर्नुभएन बरू परमेश्वरले जीवनको प्रतिज्ञा आदमको आज्ञाकारिताद्वारा होइन तर उद्धारकर्ताद्वारा नवीकरण गर्नुभयो । परमेश्वरको अनन्त उद्देश्य अनुसार विश्रामको दिन एक साप्ताहिक प्रतिज्ञा बन्यो र पापीहरूलाई सम्झना गराउनु भयो कि परमेश्वरले छुटकारा र विश्राम प्रदान गर्नुहुनेछ ।

परमेश्वरको विश्राम अनन्त विश्रामको प्रतिज्ञा हो भन्ने तथ्यलाई हिब्रू ४:१-१० मा पुष्टि गरिएको छ जहाँ लेखकले परमेश्वरको सातौं दिनको विश्रामलाई उहाँले आफ्ना जनहरूको लागि तयार गर्नुभएको अनन्त विश्रामसँग सम्बन्धित छ । हिब्रू ४ ले यो सिकाउँछ कि परमेश्वरले अनन्त विश्रामको ढाँचाको प्रतीकको रूपमा विश्राम गर्नुभयो जुन उहाँ आफैँले पूरा गर्न र विश्वासीहरूको लागि स्थापित गर्न जाँदै हुनुहुन्छ ।²²

यसकारण विश्राम गरेर परमेश्वरले आफ्नो सृजनात्मक गतिविधि समाप्त भएको घोषणा गर्नुभयो । उहाँले खुसीसाथ आफूले सम्पन्न गरेको कामको बारेमा सोच्नुभयो । उहाँले हामीलाई उहाँका मानिसहरूको अनन्त विश्रामको चित्र दिनुभयो । विश्राम गरेर उहाँले हामीलाई एउटा उदाहरण दिनुभयो र हामीलाई यो कुराको स्मरण गराउनुभयो कि उहाँ नै सर्वशक्तिमान सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ जसले आफ्नो काम पूरा गर्नुभयो जोसँग सारा सृष्टिमाथि शासन गर्ने अधिकार र शक्ति छ । सृष्टिको सुन्दरता र छुटकाराको अद्भुत प्रस्तावमा उहाँको भलाइ र अनुग्रहलाई विचार गर्दा उहाँले हामीलाई उहाँमा हाम्रो विश्राम खोज्न बोलाउनुहुन्छ । उहाँ आफ्नो अनन्त विश्राममा प्रवेश गर्ने वास्तविकताको प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । हाम्रो शबाथ दिनमा हामीलाई कुरा स्मरण गराइन्छ कि सृष्टि र उद्धारसँग सम्बन्धित

²² पाठ पाँचमा हेर्नुहोस् ।

परमेश्वरका कार्यहरू पूरा भएका छन् त्यसैले हामी उहाँका कामहरूको जटिल सुन्दरतालाई मनन गर्छौं, उहाँसँगको अन्तरक्रियामा ताजा हुन्छौं र हामी उहाँमा नै हाम्रो अनन्त जीवनको आशा गर्छौं ।

आशिषमय र पवित्र दिन

यी कुराहरू आफ्नै इच्छाले सिकाएपछि परमेश्वरले मानिसहरूलाई यी कुराहरू गर्नको लागि सातौं दिनलाई औपचारिक रूपमा पवित्र पार्नुभयो । हामीलाई उहाँको विश्रामको उदाहरण दिनुका लागि उहाँले यो दिनलाई आशिष दिनुभयो र यसलाई पवित्र पार्नुभयो: 'अनि परमेश्वरले सातौं दिनलाई आशिषित पार्नुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो; किनकि त्यही दिन उहाँले आफ्नो सबै कामबाट विश्राम लिनुभयो, जो परमेश्वरले सृष्टि गरेर बनाउनुभएको थियो ।' (उत्पत्ति २:३) । यो दिनलाई आशिषमय र पवित्र बनाउने यो दोहोरो कार्यमा परमेश्वरले छ दिनको काम गर्नुभयो र सातौं दिनलाई विश्रामको ढाँचाको रूपमा स्थापना गर्नुभयो ।

केहि मानिसहरूले यो सुझाव दिन्छन् कि परमेश्वरले अनन्त विश्रामलाई आशिष दिनुहुन्छ तर सातौं दिनलाई चाहिँ होइन । तापनि चौथो आज्ञामा परमेश्वरले शबाथ दिनलाई उहाँको आशिषमा सातौं दिनलाई पवित्र पार्ने हाम्रो जिम्मेवारीलाई आधार दिनुहुन्छ: 'त्यसैले प्रभुले शबाथ दिनलाई आशिष दिनुभयो र यसलाई पवित्र बनाउनुभयो ।' जोन मुरेले यसरी टिप्पणी गर्दछन् :

यदि प्रस्थान २०:११ को सन्दर्भमा यो सत्य हो भने उत्पत्ति २:३ को समानताले यो निष्कर्षमा पुऱ्याउँदछ कि त्यो पदमा हाम्रो परमेश्वरद्वारा हप्ताको सातौं दिन किन पवित्र र आशिषमय छ भन्ने कारणलाई पनि सान्दर्भिक ढङ्गले राखिएको छ । परमेश्वरको बाह्य कार्यक्षेत्रमा उहाँको रचनात्मक क्रियाकलापको महान स्तरमा उहाँले सातौं दिनमा विश्राम गर्नुभयो । परमेश्वरको क्रियाकलाप मानिसको कामको आधार हो जसमा परमेश्वरको कामलाई प्रतिविम्बित गरिएको छ । त्यसकारण त्यहाँ थोरै शंका हुन सक्छ, कि उत्पत्ति २:३ मा मानिसको हप्ताको सातौं दिनको

आशिषको लागि कम्तिमा एक संकेत छ । जब हामी यसलाई प्रस्थान २०:११ सँग अझ नजिकबाट तुलना गर्छौं त्यहाँ यो दृष्टिकोणको पक्षमा बलियो अनुमान छ कि यसले विशेष गरी र प्रत्यक्ष रूपमा मानिसको लागि स्थापित शबाथलाई जनाउँछ ।²³

यसबाहेक, हामीले अघिल्लो अध्यायमा देख्यौं, सातौं दिनको परमेश्वरको पवित्रता नै यशैया ५८:१३ मा उहाँको दिनलाई 'पवित्र' भन्नको लागि आधार हो । त्यसकारण, परमेश्वरको आशीर्वाद र पवित्रताका कार्यहरू हाम्रो साप्ताहिक चक्रको सातौं दिनमा लागू हुन्छन् ।

शबाथ दिनलाई आशिष दिएर परमेश्वरले यसलाई विशेष उद्देश्य प्रदान गर्नुभयो । सृष्टिको वृत्तान्तमा जब परमेश्वरले कुनै चीजलाई आशिष दिनुभयो उहाँले उद्देश्य स्थापित गर्नुभयो र त्यो उद्देश्य पूरा गर्न सक्ने क्षमता पनि सिर्जना गरिएको वस्तुलाई प्रदान गर्नुभयो । उदाहरणका लागि जब परमेश्वरले उत्पत्ति १:२२ मा जनावरहरूलाई आशिष दिनुभयो उहाँले तिनीहरूको वृद्धि र पृथ्वी भर्ने उद्देश्यलाई स्थापित गर्नुभयो र उनीहरूलाई यो उद्देश्य पूरा गर्न सकोस् भनेर तिनीहरूलाई जन्म दिने इच्छा र क्षमता प्रदान गर्नुभयो । त्यसै गरी उत्पत्ति १:२८ मा उहाँले मानिसलाई वृद्धि गर्ने, पृथ्वी भर्ने र त्यसमाथि शासन गर्ने उद्देश्यले आशिष दिनुभयो । यस आशिषको माध्यमबाट उहाँले मानिसलाई यो कार्य पूरा गर्ने इच्छा र क्षमता प्रदान गर्नुभयो ।

त्यसरी नै जब परमेश्वरले सातौं दिनलाई आशिष दिनुभयो उहाँले यसलाई उद्देश्य र त्यो उद्देश्य पूरा गर्ने क्षमता पनि दिनुभयो । उहाँले सातौं दिन उहाँ आफ्नो विश्राममा प्रवेश गरेको दिन र उहाँको विश्रामको पालनाको लागि साप्ताहिक ढाँचाको रूपमा नियुक्त गर्नुभयो ।

यसबाहेक प्रत्येक सातौं दिनमा उहाँको विश्रामको उदाहरण पछ्याउनेहरूलाई उहाँले तिनीहरूलाई आशिष दिनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभयो । त्यसैले शबाथ दिनलाई आशिष दिएर उहाँले दिनलाई मानिसको लागि

²³ मुरे, पृष्ठ ३२ ।

आशिषित बनाउनुभयो । पक्कै पनि ख्रीष्टको विचारमा यो कुरा थियो जब उहाँले भन्नुभयो, “विश्रामदिन मानिसका निम्ति बनाइएको हो, तर मानिस विश्रामदिनका निम्ति होइन ।” (मर्कुस २:२७) ।²⁴

यो दिनलाई आशिष दिनमा परमेश्वरको उद्देश्य स्पष्ट हुन्छ जब हामीले उहाँको 'पवित्रीकरण' को अर्थ के हो भनेर बुझ्छौं । यस कार्यद्वारा उहाँले यसलाई पवित्र घोषित गर्नुभयो । हामीले याद गरेका छौं कि जब परमेश्वरले कुनै चीजलाई पवित्र बनाउनुभयो उहाँले यसलाई यसको सामान्य प्रयोगबाट हटाउनुभयो र उहाँको आराधना र सेवासँग जोडिएको विशेष धार्मिक प्रयोगको लागि अलग गर्नुभयो । हामीले मात्र सक्छौं कि जसरी परमेश्वरले आफ्नो विशेष प्रयोग र सेवाको लागि केहि चीजहरू छुट्याउनुभयो त्यसरी नै उहाँले आराधना र सेवाको विशेष उद्देश्यको लागि सातौं दिन पनि छुट्याउनुभयो । अरू छ दिनहरू पवित्र छन् र परमेश्वरको महिमाको लागि प्रयोग गरिनुपर्छ भन्ने कुरालाई इन्कार गर्नु होइन । किनकि ख्रीष्टियनहरूले सम्पूर्ण जीवनमा परमेश्वरको महिमा गर्नुपर्दछ । तिनीहरूले गर्ने सबै काम प्रभुको लागि पवित्र सेवा हो । यद्यपि परमेश्वरले सातौं दिनलाई विशेष उद्देश्यका लागि विशेष पवित्र दिनको रूपमा स्थापना गर्नुभएको छ ।

परमेश्वरले शबाथ दिनलाई आशिष दिएर र पवित्र तुल्याएर उहाँले आदम र हव्वा र हामीलाई शबाथ पालन गर्ने सिद्धान्तको बारेमा धर्मशास्त्रको माध्यमबाट बताउनु भएको छ । परमेश्वरले पवित्र भनी घोषणा गर्नुभएको कुरालाई हामीले पवित्र मान्नु पर्छ । हामी यो निष्कर्षमा पुग्न सक्छौं कि सातमध्ये एक दिनको अवलोकन यस सृष्टिको नियमको आधारमा सदाको लागि जिम्मेवारपूर्ण नैतिक दायित्व हो ।

उत्पत्ति २:२-३ सदाका लागि जिम्मेवारपूर्ण सृष्टि आदेश हो । केही मानिसहरूले यो भन्छन् कि हामी सातौं दिन पालन गर्न बाध्य छौं । समस्या केही नैतिक नियमहरूमा सकारात्मक (अस्थायी) तत्वहरू संलग्न छन् जुन परिवर्तन गर्न सकिन्छ भनेर अवलोकन गर्न असफल हुँदा उत्पन्न हुन्छ । केही

²⁴ पाठ ५ हेर्नुहोस् ।

प्युरिटान्सहरूले यसलाई नैतिक-सकारात्मक नियमको रूपमा उल्लेख गरेका छन् ।²⁵ एक नैतिक सकारात्मक नियम एक साधारण सकारात्मक नियमभन्दा फरक छ किनभने यसले मियम कार्यान्वयन गर्न थप निर्देशन दिनको लागि नैतिक नियममा केही तत्वहरूलाई जोड्दछ । एक नैतिक नियमसंग जोडिएको सकारात्मक नियमको एक उदाहरण मेलमिलाप को नियम हो (कुनै आफन्त संग विवाह गर्न सक्छ) । सृष्टि आदेशमा स्थापित र सातौं आज्ञामा उल्लेख गरिएको विवाहको लागि नैतिक नियम स्थायी, एकल विवाह आवश्यक छ । यस नियमले बहिनीसँग विवाह गर्नुमा कुनै पनि स्वभाविक पाप हो भनी उल्लेख गर्दैन । त्यसैले कयिन र सेथलाई आफ्ना बहिनीहरू र अब्राहामलाई उनकी सौतेनी बहिनीसँग विवाह गर्न अनुमति दिइयो । पछि मोशाको व्यवस्थामा परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नी बहिनीसँग विवाह गर्न निषेध गर्नुभएको छ । यस्तो निषेध नयाँ नियम मार्फत जारी छ ।²⁶ नैतिक नियमले एकल विवाहको आवश्यकता छ; नैतिक-सकारात्मक नियमले कसलाई विवाह गर्न सक्छ भनेर नियमन गर्दछ । पहिलो नियम परिवर्तन हुन सक्दैन जबकि दोस्रो परिवर्तन भएको थियो । कसैसँग विवाह गर्न सकिन्छ भन्ने सम्बन्धमा परिवर्तनले एकलविवाहको स्थायी नैतिक दायित्वबाट बाधा पुऱ्याउँदैन ।

शबाथ दिनको सन्दर्भमा नैतिक आवश्यकता भनेको नियमित रूपमा दोहोरिने समयको लागि विशेष रूपमा परमेश्वरको आराधनाको लागि छुट्याउनु हो । एक दिन वा समय निर्दिष्ट गर्नु नैतिक-सकारात्मक नियम हो । पछिल्लोको परिवर्तनले पहिलेको चरित्रलाई असर गर्दैन । त्यसकारण परमेश्वरले यो दिनलाई परिवर्तन गरेको हुनुपर्छ ।²⁷ *वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकारले* शबाथलाई 'सकारात्मक, नैतिक र सदाको आज्ञा' भनेर सङ्केत गर्छ:

²⁵ जेम्स टी. डेनिसन, जुनियर, द मार्केट दे अफ सोल (न्यूयोर्क: युनिभर्सिटी प्रेस अफ अमेरिका, १९८३) पृ. ७८, ७९. मिस्टर डेनिसन यी भेदहरू फ्रान्सिस व्हाइटबाट गरिएको र उनीहरूको "शबाथको चर्चा" बाट खिचेका छन्, पृ. २८-३३। द जॉन ओवेन, हिब्रूको व्याख्या पनि हेर्नुहोस् (मार्शलटन, डेलावेयर: नेशनल फाउण्डेसन फोर ख्रीष्टियन एज्युकेशन, ७ भाग ४, १९६९) पृ. ३२७-३३२, ३५४-३५७।

²⁶ वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार २४.४ ।

²⁷ पाठ ७ र ८ हेर्नुहोस् ।

प्रकृतिको प्रकाशले परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी देखाउँछ, जसको प्रभुत्व र सर्वाधिकार सम्पूर्ण ब्रम्हाण्ड र यसमा भएका यावत् थोकहरूमाथि छ । उहाँको त्यस प्रभुत्व आफैंमा असल छ र सबैका लागि त्यसले असलै गर्छ । त्यसकारण उहाँको यस प्रभुत्वको हामीले भय मान्नुपर्छ, हामीले यसलाई प्रेम र आदर गर्नुपर्छ । यसको प्रशंसा र पुकारा गर्नुपर्छ । यसमा हामीले भरोसा गर्नुपर्छ । उहाँको सार्वभौमिकता बुझेर हामीले आफ्नो सम्पूर्ण हृदयले, सम्पूर्ण प्राणले र सम्पूर्ण बलले उहाँको सेवा गर्नुपर्छ । तर कसरी आराधना गर्दा परमेश्वरलाई स्वीकारयोग्य हुन्छ भन्ने कुरा उहाँ आफैंले तय गर्नुभएको हो । त्यसकारण उहाँको सेवा-आराधना कसरी गर्ने भन्ने कुरा उहाँको इच्छामा सीमित गरिएको छ । यसको अर्थ, उहाँको आराधना गर्ने कुरा मानिसको आफ्नै परिकल्पना वा संसाधनको प्रयोगद्वारा, शैतानले सुझाएका युक्तिहरूद्वारा वा कुनै पनि प्रत्यक्ष कि परोक्ष प्रतिनिधीद्वारा, अथवा पवित्र धर्मशास्त्रले सिकाएकोभन्दा फरक प्रयत्नद्वारा गरिनु हुँदैन । प्राकृतिक नियमकै रूपमा भए पनि सामान्य रीतिले परमेश्वरको आराधनाका लागि पर्याप्त समय हामीले छुट्याउनुपर्ने हो । त्यही कुरा उहाँको वचनमा लेखिएको छ । उहाँले आराधना गर्नुपर्ने विषयमा उहाँले सकारात्मक, नैतिक र अत्यावश्यक आज्ञा दिनुभएको छ । यो आज्ञा सबै उमेरका सबै मानिसहरूले पालन गर्नुपर्ने बाध्यात्मक छ । उहाँले हप्ताको एक दिन आराधनाकै निम्ति बिश्राम दिन भनेर तोक्नुभएको छ र त्यो दिन उहाँका निम्ति पवित्र मान्नुपर्ने भनिएको छ । त्यो संसारको प्रारम्भदेखि येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थान भएको दिनसम्म बिश्राम दिनलाई हप्ताको अन्तिम दिनका रूपमा मात्रै गरिएको थियो र उहाँको पुनरुत्थान भएपछि त्यसलाई परिवर्तन गरेर हप्ताको पहिलो दिनलाई बिश्रामको दिन मात्रै थालिएको छ । यस दिनलाई धर्मशास्त्रमा प्रभुको दिन भनिएको छ । यो प्रचलनलाई ख्रीष्टियनहरूको बिश्राम दिनको रूपमा संसारको अन्त्यसम्मै निरन्तरता दिनुपर्छ ।²⁸

²⁸ वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार २१.१, ७ ।

शबाथको आदेशमा सात दिनमा एक दिनको सकारात्मक व्यवस्था थियो जुन सृष्टिदेखि सातौं दिन थियो तर विधिको अन्तर्निहित नैतिक चरित्रलाई असर नगरी दिन परिवर्तन गर्न सकिन्छ ।

त्यसकारण हामीले शबाथलाई अस्थायी व्यवस्थाको रूपमा सोच्नु हुँदैन, मोशाको करारको साथमा बितेर जाने निश्चित छ । बरु डब्रीले दाबी गरे जस्तै:

औपचारिक नियमहरू अस्थायी हुनुको कारण तिनीहरूको लागि आवश्यक अस्थायी थियो । तिनीहरू रद्द गरियो किनभने तिनीहरू अब आवश्यक थिएनन् । तर शबाथको व्यावहारिक आवश्यकता सबै युगहरूमा समान छ । जब यो दिन संसारमा व्यावहारिक धर्मको किल्ला हो भनेर देखाइन्छ, कि यसको उचित पालन सबै ठाउँमा धार्मिकता र परमेश्वरको साँचो आराधनाको साथ हातमा जान्छ; जहाँ शबाथ छैन त्यहाँ ख्रीष्टियन धर्म छैन, यो एक असम्भव धारणा बन्न सक्छ कि परमेश्वरले संस्थालाई अस्थायी बनाउनुहुनेछ । शबाथको आवश्यकता समाप्त भएको छैन त्यसैले यो रद्द गरिएको छैन । यसको प्रकृति, साथै यसको आवश्यकता, यो एक स्थायी, नैतिक आदेश हो । त्यस्ता सबै नियमहरू परिवर्तन गर्न असक्षम छन् जसको चरित्रमा तिनीहरू स्थापित छन् । केवल सकारात्मक वा औपचारिक आदेशहरूको विपरीत, जसको अधिकार परमेश्वरले उनीहरूका लागि आदेश रद्द गर्न उपयुक्त देखे बित्तिकै समाप्त हुन्छ, नैतिक नियमहरू कहिल्यै रद्द गर्न सकिँदैन; किनभने तिनीहरूलाई खारेज गर्ने उद्देश्यले अपरिवर्तनीय परिवर्तन र परमेश्वरको सिद्ध चरित्रमा भ्रष्टतालाई संकेत गर्दछ ।²⁹

²⁹ रबर्ट एल. डब्रि, सुव्यवस्थित ईश्वरशास्त्रको व्याख्यान (ग्रान्ड रपिड्स: जोन्डर्वान, १९७२) पृष्ठ ३७९, ३८० ।

अरूले यस बिन्दुमा आपत्ति जनाए कि परमेश्वरले आदम र हव्वालाई सातौं दिनलाई पवित्र राख्न आदेश दिनुभएन । फेरि हामी उत्पत्ति २:२२-२५ मा विवाहको नियमसँग समानांतर सन्दर्भ गर्न सक्छौं । जब परमेश्वरले आदमलाई हव्वा दिनुभयो, उहाँले विवाहको स्थापना गर्नुभयो । यद्यपि परमेश्वरले विवाहको बारेमा कुनै विशेष आज्ञा दिनुहुन्न । हामी यो बुझ्दछौं कि यस कार्यद्वारा उहाँले विवाह स्थापना गर्नुभयो । ख्रीष्टले मत्ती १९:४-६ मा यस व्याख्यालाई पुष्टि गर्नुहुन्छ:

अनि उहाँले जवाफ दिएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो: “के तिमीहरूले पढेका छैनौ ? शुरुमा जसले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूलाई नर र नारी बनाउनुभयो, र भन्नुभयो: ‘यही कारणले गर्दा मानिसले बाबु र आमालाई छोड्नेछ र आफ्नी स्वास्नीसँग मिलिरहनेछ, अनि ती दुई एउटै शरीर हुनेछन् ।’ यसैकारण तिनीहरू अब उसो दुई होइनन्, तर एउटै शरीर हुन् । यसकारण जसलाई परमेश्वरले एकसाथ जोड्नुभएको छ, त्यसलाई मानिसले अलग नपारोस् ।”

शबाथको संस्था, विवाहको संस्था जस्तै, एक आज्ञालाई संकेत गर्दछ । अझै अरूले विरोध गर्छन् कि मोशासामु साप्ताहिक शबाथ पालनको कुनै प्रमाण छैन । जोन मुरेले प्रभावकारी रूपमा यस आपत्तिको सामना गरे जब उनले लेखे:

उत्पत्तिको पुस्तक मौन छैन । उत्पत्ति २:२,३ ले शबाथ एउटा सृष्टि नियम हो भनेर प्रमाणित गर्छ । जस्तै, आदम र तिनका समकालीनहरूलाई थाहा भएको हुनुपर्छ । उत्पत्ति २:२,३ पछिको उत्पत्तिको मौनताले पितृसत्तात्मक समयमा संस्थाको विचलनलाई प्रमाणित गर्दैन, न त यसले कुलपिताहरूको तर्फबाट मियमको अज्ञानता प्रमाणित गर्दछ तर यस संस्थाको सम्झना बितेर गएको र कुलपतिहरूले साप्ताहिक शबाथ नमानेको मान्छौं भने पनि सृष्टिको नियमबाट भएको यो गल्तीलाई एक विवाहको सिद्धान्तबाट भएको त्रुटिलाई व्याख्या गर्न जति गाह्रो छ जुन उत्पत्ति २:२४ मा स्पष्ट रूपमा चित्रण गरिएको छ । मौनतामा धेरै आधार

हुनु अनिश्चित छ तर मौनताले अवनति, अज्ञानता र पालना नगरेको संकेत गरे पनि, यसले सृष्टिको नियमलाई हटाउँदैन न त यसको जिम्मेवारपूर्ण दायित्वलाई विघटन गर्दछ ।³⁰

तथापि हामीलाई अनुमान गर्न बाँकी छैन । त्यहाँ शबाथ पितृसत्तात्मक धर्मको संस्थाको रूपमा जारी रह्यो भनेर सुझाव दिन पर्याप्त संकेतहरू छन् ।

जोन ओवेन र आरएल डब्रद्वारा उल्लेख गरिएको अनुसार कुलपति, इजरायली र मूर्तिपूजकबीच 'सात' कहिल्यै पनि एक पवित्र र प्रतीकात्मक संख्याको रूपममा स्थापित हुन सकेन ।³¹ संख्या '७' को प्रतीकात्मक महत्त्व सुझाव दिने कुनै प्राकृतिक घटना छैन तर बाइबलभरि '७' संख्याले पूर्णता र पवित्रतालाई जनाउँछ ।³²

हामीलाई यो पनि थाहा छ कि प्राचीन राष्ट्रहरूमा सातौँ दिन पवित्र भएको सम्झना थियो । डब्रीले अलेक्जान्ड्रियाका क्लेमेन्टको भनाइ उद्धृत गरे: 'सातौँ दिन पवित्र हो, हिब्रूहरूले मात्र होइन, अन्यजातिहरूले पनि स्वीकार गर्छन्, जसअनुसार जनावर र तरकारीहरूको सम्पूर्ण ब्रह्माण्ड घुम्छ... होमरले गाउँछन्, "सातौँ दिन, त्यसपछि आइपुग्यो, पवित्र दिन ।" 'फेरि, 'सातौँ पवित्र थियो ... सातौँ बिहान नजिक थियो र यो सबै श्रृङ्खला पूरा भयो ।' क्लेमेन्टले कवि कालिमाकसलाई पनि उद्धृत गरे: 'अब शबाथ दिन थियो र यो सबै पूरा भयो । सातौँ दिन भाग्यशालीहरू मध्ये एक हो; हो सातौँ दिन अभिभावकको दिन हो ।'³³ त्यसोभए सृष्टिमा हप्ताको सातौँ दिनको पवित्रीकरणबाट होइन भने यो अनौठो विचार संख्यामा कसरी जोडियो ?

³⁰ मुरे, ३४, ३५ ।

³¹ रबर्ट एल. डब्रि, चर्चाहरू: सुसमाचारिय र ईश्वरशास्त्रिय (लण्डन: द ब्यानर अफ थु ट्रथ ट्रस्ट, १९६७) ५०२, ५०३; जॉन ओवेन, हिब्रू १, ३०४-३१० ।

³² जे.डी. डेभिस, डेभिस बाइबलको शब्दकोश (ग्रान्ड रपिड्स: बेकर बुक हाउस, १९५७) ५४६; जे.डी. डग्लस, न्यू बाइबल शब्दकोश (ग्रान्ड रपिड्स: ईर्डमन्स, १९६२) ८९८ ।

³³ डब्री, चर्चाहरू, ५०६ ।

यसबाहेक उत्पत्ति ४:३ ले सम्भवतः शबाथको आराधनालाई जनाउँछ जब यसले दिनको अन्त्यमा कयिन र हाबिलले आफ्ना बलिदानहरू ल्याए । 'दिनको अन्त्य' सम्भवतः सातौं दिन, हप्ताको अन्त्य, शबाथ दिन हो । यसैले सातौं दिनमा तिनीहरूले आफ्ना भेटीहरू परमेश्वरलाई चढाए ।

प्रस्थान १६ मा हामीले यो पत्ता लगायौं कि इस्राएलले तिनीहरूलाई दश आज्ञाहरू दिनुअघि शबाथ पालन गर्ने जिम्मेवारी बारे सचेत थिएन । जब परमेश्वरले उजाडस्थानमा मन्ना दिनुभयो उहाँले शबाथमा कुनै पनि कुरा दिनुभएन । बरु उहाँले छैटौं दिनमा सङ्कलन गरिएको मन्नालाई अलौकिक रूपमा सुरक्षित गर्नुभयो । मन्ना दिनहुँ जम्मा हुन्थ्यो र त्यो रातभर राख्दैनथ्यो । शबाथको अघिल्लो दिन, तथापि, तिनीहरूले मन्नाको दोब्बर भाग सङ्कलन गर्नु पर्ने थियो र परमेश्वरले शबाथमा प्रयोग हुने मन्ना जोगाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो (पद २२-३०) । यस प्रबन्धको बारेमा प्रश्न गर्दा, परमेश्वरले भन्नुभयो: 'हेर, परमप्रभुले तिमीहरूलाई विश्रामदिन दिनुभएको छ; यसैकारण उहाँले छैटौं दिनमा तिमीहरूलाई दुई दिनको रोटी दिनुहुन्छ; तिमीहरू हरेक आफ्नै ठाउँमा बस ! सातौं दिनमा कोही पनि आफ्नो ठाउँबाट बाहिर नजाओस् !' (प्रस्थान १६:२९) । यो जवाफले तिनीहरू शबाथको बारेमा सचेत थिए भनी संकेत गर्छ ।

शबाथ पालन परमेश्वरका जनहरूलाई पहिले नै थाहा थियो भन्ने कुरा परमेश्वरले चौथो आज्ञामा प्रयोग गर्नुभएको भाषाबाट थप अनुमान गरिएको छ । परमेश्वरले मानिसहरूलाई 'शबाथलाई सम्झन' बोलाउनुहुन्छ । यसरी उनीहरूले पहिले नै थाहा पाएका कुराहरू मनमा सम्झनु पर्ने थियो ।³⁴

यसबाहेक, माथि उल्लेख गरिएझैं, चौथो आज्ञा सृष्टिको नियममा आधारित छ: 'किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुद्र र तिनमा भएका सबै थोकहरू बनाउनुभयो, र सातौं दिनमा विश्राम लिनुभयो; यसैकारण परमप्रभुले विश्रामदिनलाई आशिष दिनुभयो, र यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो ।' (प्रस्थान २०:११) ।

³⁴ पाठ ३ हेर्नुहोस् ।

यसरी हामी यो निष्कर्षमा पुग्छौं कि शबाथ पालनको अवधारणा परमेश्वरको सृष्टिको नियममा आधारित नैतिक नियम हो । यसलाई पालना गर्नु एक प्राणीको रूपमा मानिसको कर्तव्य हो । जसरी परमेश्वर आफैमा प्रसन्न हुनुभएको छ, मानिसले परमेश्वरमा रमाउन र उहाँको आराधना गर्नुपर्छ ।

चार्ल्स होज थप्छन्:

त्यसकारण, यो आज्ञाको प्रकृतिबाट नैतिक रूपमा देखिन्छ, र सकारात्मक वा औपचारिक होइन, यो यसको दायित्वमा मौलिक र विश्वव्यापी छ । 'तिमीले नमार्नु' र 'चोरी नगर्नु' भन्ने आज्ञाहरू पहिले मोशाले घोषणा गरेका थिए र पुरानो अर्थतन्त्रको अन्त्य भएपछि यो अनिवार्य हुन छाडेको हो भनी कुनै मानिसले मान्दैन । नैतिक नियम भनेको आफ्नै प्रकृतिबाट बाँधिएको हो । यसले परमेश्वरसँगको हाम्रो सम्बन्ध वा हाम्रा सँगै मानिसहरूसँगको हाम्रो स्थायी सम्बन्धबाट उत्पन्न हुने दायित्वलाई व्यक्त गर्दछ । यसले औपचारिक रूपमा लागू गरेको वा नगर्ने कुरालाई जोड्छ । बाइबलमा रहेको चौथो आज्ञामा कुनै शंका छैन तर सकारात्मक तत्वहरू छन् । यो सकारात्मक छ कि हाम्रो समयको सातौं, छैटौं वा आठौं भाग परमेश्वरको सार्वजनिक सेवामा समर्पित हुनुपर्छ । यो सकारात्मक छ कि हप्ताको कुनै पनि दिनभन्दा सातौं यसरी छुट्याउनुपर्दछ । तर सांसारिक कामबाट उद्धार र विश्रामको दिन हुनुपर्छ भन्ने नैतिकता हो । यो नैतिक दायित्व हो कि परमेश्वर र उहाँका महान कार्यहरू लाई कथित रूपमा सम्झनु पर्छ । धार्मिक शिक्षा र परमेश्वरको एकताबद्ध आराधनाको लागि मानिसहरू भेला हुनु नैतिक कर्तव्य हो । यो सबै मोशाको समयभन्दा पहिले अनिवार्य थियो र यदि उहाँ कहिल्यै अस्तित्वमा नभएको भए जिम्मेवारपूर्ण हुने थियो । चौथो

आज्ञाले गरेको यो प्राकृतिक र विश्वव्यापी दायित्वलाई निश्चित रूपमा राख्नु थियो ।³⁵

शबाथ सृष्टिको नियम हो भनी स्थापित गरिसकेपछि, हामी चौथो आज्ञाको उद्देश्यलाई अर्को अध्यायमा हेर्नेछौं ।

³⁵ चार्ल्स होज, सुव्यवस्थित ईश्वरशास्त्र, ३ खण्ड (ग्रान्ड रपिड्स: ईर्डमन्स, १९७५), III, पृष्ठ ३२३, ३२४।

आत्माको बजारको दिन

प्रस्थान २०:९-११

THE MARKET DAY OF THE SOUL Exod. 20:9-11

हामीले शबाथलाई एउटा पार्कको रूपक प्रयोग गरेर हेरेका छौं जहाँ हामी परमेश्वरसँग भेट्छौं । शबाथको लागि अर्को चित्रण प्युरिटनहरूमा लोकप्रिय छ जुन चाहिँ 'आत्माको बजार दिन' हो ।

प्युरिटन इङ्गल्याण्डमा बजार दिन हप्ताको प्रमुख व्यापार र सामाजिक दिन थियो । वरपरका गाउँ र गाउँबाट किसान, कारागीर, व्यापारी र गृहिणी किनमेल गर्न आउने गर्दथे । परमेश्वरले विशेष गरी महत्त्वपूर्ण लेनदेनको लागि प्रभुको दिन नियुक्त गर्नुभएको थियो भनी विश्वास गर्दै प्युरिटनहरूले शबाथ दिनलाई 'आत्माको बजार दिन' भन्ने गर्दथे ।³⁶

यस बिन्दुसम्म हामीले शबाथ पालन कानुनी बन्धनभन्दा टाढा अचम्मका प्रतिज्ञाहरू संलग्न भएको एक गौरवशाली विशेषाधिकार हो भनेर देखाउन खोजेका छौं । यसबाहेक अन्तिम अध्यायमा हामीले देख्यौं कि परमेश्वरले शबाथलाई सबै ठाउँमा सबै पुरुष र महिलाहरूका लागि सदाको लागि बाध्यकारी, नैतिक दायित्वको रूपमा बनाउनु भएको थियो ।

शबाथको सम्झना

यी कुराहरूलाई ध्यानमा राखेर हामीले शबाथको पालनालाई नियमन गर्न चौथो आज्ञाको भूमिकाको अनुसन्धान गर्न आवश्यक छ ।³⁷ चौथो आज्ञाले शबाथको सृष्टिको विधि निर्माण गर्दै, दिनलाई कसरी संरचना गर्ने भन्ने व्यवस्था

³⁶ जेम्स टी. डेनिसन, जुनियर, "द मार्केट डे अफ द सोल: द पुरिटन डॉक्ट्रिन अफ द सैब्याथ इन इंग्ल्याण्ड १५३२-१७००" (न्यू योर्क: यूनिभर्सिटी प्रेस अफ अमेरिका, १९८३) पुरिटन शबाथमा एक उत्कृष्ट अध्ययन हो ।

³⁷ अर्को अध्यायमा हामी इस्राएलसँगको परमेश्वरको करारमा शबाथको विशेष भूमिकाको बारेमा अध्ययन गर्नेछौं ।

गर्छ । जसरी सातौं आज्ञाले विवाहको सृष्टिको विधिलाई र आठौं आज्ञाले कामको सृष्टि विधिलाई संरचना गर्छ ।

शबाथलाई 'आत्माक बजारको दिन' भनेर उल्लेख गरेर प्युरिटनहरूले हामीलाई यो दिन अरू सबै दिनहरूमा आत्मिक व्यापार गर्नको लागि दिनुभएको हो भनी सम्झाउँछन् । चौथो आज्ञाको उद्देश्य हामीलाई हाम्रो दैनिक व्यापारबाट मुक्त गर्नु हो ताकि हामी उहाँसँग 'आत्मा बजारको दिन' मा व्यापार गर्न सकौं ।

चौथो आज्ञाले 'शबाथको दिनलाई पवित्र राख्नको लागि सम्झनुहोस्' भनी शबाथको उद्देश्य बताउँछ । 'सम्झना' शब्दको दुइटो अर्थ छ । पहिलो स्थानमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, 'यसलाई नबिर्सनुहोस् वा बेवास्ता नगर्नुहोस् ।' प्रायः पुरानो नियमका लेखकहरूले यस शब्दलाई यसरी प्रयोग गरेका छन् । उदाहरणको लागि, प्रस्थान १३:३ मा मोशाले मानिसहरूलाई तिनीहरूको छुटकाराको ऐतिहासिक कार्य प्रस्थानलाई नबिर्सन सम्झाउनुहुन्छ: 'यस दिनको सम्झना गर, जुन दिन तिमीहरू मिस्रबाट अर्थात् दासत्वको घरबाट निस्केर आयौ; किनकि आफ्नो हातको शक्तिले परमप्रभुले तिमीहरूलाई त्यस ठाउँबाट निकालेर ल्याउनुभयो; यसैले खमिर हालेको रोटी नखाइयोस् !' ख्रीष्टले यस्तै शब्द प्रयोग गर्नुहुन्छ, 'सम्झना', यसरी प्रभु भोजको विधिमा, 'मेरो सम्झनामा यो गर' (लूका २२:१९) ।

शबाथ सम्झनको लागि आह्वानले यो सिकाउँदछ कि शबाथ एक संस्थाको रूपमा स्थापित भइसकेको थियो । सृष्टिमा उहाँले यो दिनलाई पवित्र बनाउनुभयो र चौथो आज्ञामा उहाँले हामीलाई त्यो तथ्य नबिर्सन आग्रह गर्नुहुन्छ ।

तथापि बाइबलमा 'सम्झना' शब्दको अर्थ नबिर्सनु हो । यसको अर्थ याद गर्नु वा विशेष रूपमा मनाउनु पनि हो । 'तिमीलाई आफ्नो वार्षिकोत्सव याद आयो ?' सोध्दा प्रश्नकर्ताले मिति याद छ भने मात्र होइन, वार्षिक उत्सव मनाउनको लागि केही विशेष गर्नुभयो भने ? हामीले उपहार दिएर, बेलुकिको खाना खान गएर वा पार्टी गरेर विशेष अवसरहरूलाई 'स्मरण' गर्छौं । जब परमेश्वरले हामीलाई 'शबाथको दिन सम्झन' बोलाउनुहुन्छ तब उहाँले हामीलाई विशेष तरिकाले यसलाई पालन गर्न वा मनाउनको लागि आज्ञा दिनुहुन्छ ।

'सम्झना' को यो अवधारणा प्रस्थान १२:१४ मा चित्रण गरिएको छ: 'अनि यो दिनचाहिँ तिमीहरूका निम्ति एउटा सम्झना गराउने दिन ठहरियोस्, अनि तिमीहरूका पुस्ता-पुस्तासम्म तिमीहरूले यसलाई परमप्रभुका निम्ति एउटा चाडको रूपमा मान्नु ! तिमीहरूले यसलाई सदा रहिरहने विधिको रूपमा चाड मान्नु !' 'सम्झना' संज्ञाबाट 'सम्झना गर्नु' क्रियाको रूपमा आएको हो । स्मारक कस्तो थियो ? 'तिमीहरूले यसलाई परमप्रभुको चाडको रूपमा मनाउनु । तिम्रा पुस्ताभरि यसलाई स्थायी विधिको रूपमा मनाउनु ।' तिमीहरूले ऐतिहासिक अवसरलाई सम्झने मात्र होइन, तिमीहरूले निस्तार चाडलाई विशेष रूपमा मनाउनु पर्ने थियो । (प्रस्थान १३:३) ।

परमेश्वरको नियमबमोजिम पालन गरेर शबाथलाई 'सम्झना' गर्नुपर्दछ । यो कारणले गर्दा, मोशाले चालीस वर्ष पछि दस आज्ञा दोहोर्याउँदा, उहाँले 'सम्झना' को सट्टा 'निरीक्षण' शब्द प्रयोग गर्नुहुन्छ । 'शबाथको दिनलाई पवित्र राख्नको लागि मनाऊ... जसरी, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई शबाथ दिन मनाउन आज्ञा दिनुभएको छ ।' (व्यवस्था ५:१२-१५) ।

जब कसैले 'सम्झना' को महत्त्व सही रूपमा बुझ्छ, उसले यो दिन कहिल्यै निष्क्रिय विश्रामको दिन मात्र थिएन भनेर बुझ्दछ । केही मानिसहरूले चौथो आज्ञाको एकमात्र उद्देश्य इस्राएलको लागि शारीरिक विश्राम प्रदान गर्नु थियो भनी सुझाव दिन्छन् । जसरी परमेश्वरको विश्राम, तथापि, निष्क्रियताको विश्राम थिएन, न त चौथो आज्ञाद्वारा आज्ञा गरिएको विश्राम निष्क्रियताको विश्राम हो तर पवित्र स्मरणको विश्राम हो । लेवी २३:२,३ अनुसार, शबाथ विश्राममा सामुहिक आराधना समावेश थियो:

इस्राएलीहरूसँग कुरा गर, र तिमीहरूलाई भन: परमप्रभुका चाडहरू, जो तिमीहरूले पवित्र सभाहरू हुन् भनी घोषणा गर्नुपर्छ; मेरा चाडहरू यिनै हुन्: छ दिनसम्म काम गरियोस्; तर सातौँ दिनचाहिँ विश्राम लिने विश्रामदिन, एउटा पवित्र सभा हो; यस दिन तिमीहरूले कुनै काम नगर्नु; तिमीहरूका सबै वासस्थानहरूमा यो परमप्रभुको विश्रामदिन हो ।

एक पवित्र दीक्षान्त सामुहिक आराधनाको समय थियो । त्यसकारण कम्तिमा शबाथ विश्रामको उद्देश्यको एक अंश सार्वजनिक आराधनामा भाग लिएर दिन मनाउनु थियो । त्यसैले 'सम्झना' शब्दले शबाथ पवित्र लेनदेनको दिन हो, 'आत्मा बजारको दिन' हो भनेर सिकाउँछ । हामी शबाथ दिनलाई पवित्र राखेर यस दिनको सम्झना गरौं ।

परमेश्वरको लागि एक विशेष दिन

परमेश्वरले यस दिनको विशेष दाबीको आधारमा यो सल्लाह दिनुहुन्छ: 'तैले छ दिनसम्म परिश्रम गर र आफ्ना सबै काम गर, तर सातौं दिन परमप्रभु, तिमीहरूका परमेश्वरको शबाथ हो।' परमेश्वरले शबाथको विशेष स्वामित्वको दाबी गर्नुहुन्छ । उहाँ यस दिनको मालिक हुनुहुन्छ र हामीले यसलाई कसरी प्रयोग गर्न सक्छौं भनेर बताउनको लागि यसलाई उहाँको दिनको रूपमा चिन्ह लगाउनुहुन्छ ।

अघिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरिएझैं, यसको मतलब यो होइन कि हामी परमेश्वरको सामु जीवनभर बाँच्न बाध्य छैनौं । सबै कुरा परमेश्वरको हो र हामीले गर्ने सबै कुराहरूद्वारा उहाँलाई आदर गर्नुपर्छ । तैपनि परमेश्वरले यो दिनलाई विशेष दिनको रूपमा चिन्ह लगाउनुहुन्छ र यसलाई आफ्नै लागि दाबी गर्नुहुन्छ ।

तपाईंको घर, मेरो जस्तै, परमेश्वरको हो, र ख्रीष्टियनहरूको रूपमा हामी परमेश्वरको महिमाको लागि हाम्रा घरहरू प्रयोग गर्न बाध्य छौं । तर हाम्रो घरहरू परमेश्वरको होइन जसरी मण्डली भवनहरू परमेश्वरका हुन् । तिनीहरू परमेश्वरको दशांशद्वारा बनाइएका थिए र मण्डलीका अधिकारीहरूद्वारा स्थापित ती उद्देश्यहरूको लागि मात्र प्रयोग गरिनु पर्छ । म मेरो ओछ्यान ल्याउन र भित्र जान सक्दिन । तिनीहरू पवित्र छन् कि तिनीहरू आराधनासँग सम्बन्धित विशेष प्रयोगको लागि अलग राखिएका छन् ।

किनकि यो दिन विशेष अर्थमा परमेश्वरको हो, हामीले यसलाई पवित्र राखेर मनाउनुपर्छ । ठीकसँग प्रयोग गर्दा, यो दिनले हामीलाई परमेश्वर र उहाँको उद्धार कार्यलाई सम्झन सक्षम बनाउँछ । हामीले दिनलाई पवित्र मान्नु पर्छ, यसलाई पवित्र गर्दै छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरले हामीलाई यो सिकाउँछ:

सधैं गर्ने संसारिक कामकाज अथवा मोजमज्जादेखि छुट्टै रहेर हामी विश्राम दिन पवित्र राख्छौं । अत्यावश्यक वा दयाको कार्यबाहेक विश्रामको दिन पूरै समय सामूहिक र एकान्तमा परमेश्वरको आराधनामा बिताउनुपर्छ ।³⁸

शबाथ दिन पवित्र राख्नु

त्यसोभए हामीले शबाथको दिनलाई पवित्र कसरी राख्ने ? पहिलो कुरा हामी सक्रिय रूपमा ख्रीष्टमा विश्राम ('पवित्र विश्राम') गरेर शबाथ दिनलाई पवित्र राख्छौं । शबाथ दिनको उचित पवित्रीकरण, सबै परमेश्वरका आज्ञाहरूको उचित पालनाको रूपमा हाम्रो हृदयमा सुरु हुन्छ, हाम्रो विश्राम येशू ख्रीष्टमा फेला पर्छ । हाइडेलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले यसो भन्छ, 'मेरो जीवनका सबै दिनहरू म मेरा दुष्ट कामहरूबाट विश्राम लिन्छु, प्रभुले उहाँको पवित्र आत्माद्वारा ममा काम गर्नुभएकोहोस् र यस जीवनमा अनन्त शबाथ सुरु गर्नुभएकोहोस्' ।³⁹

शबाथले हामीलाई सम्झाउँछ कि हामीले आफ्नै कामहरूबाट विश्राम गर्नुपर्छ, हामी परमेश्वरको अनुग्रह कमाउन सक्दैनौं र हामी स्वर्गमा हाम्रो बाटोको लागि काम गर्न सक्दैनौं, न त हामी धार्मिकताको योग्यता नै पाउन सक्छौं । होइन, शबाथ हाम्रो गम्भिर स्वीकार र गवाही हो कि हामी हाम्रो उद्धारको लागि येशू ख्रीष्टमा मात्र आराम गर्छौं र हामी उहाँलाई महिमा गर्छौं । यस दिन हामी घोषणा गर्छौं कि उहाँ मात्र हाम्रो आनन्द हुनुहुन्छ; उहाँ मात्र हाम्रो शरणस्थान र लुक्ने ठाउँ हुनुहुन्छ ।

यसबाहेक हामीले शबाथलाई पवित्र राख्छौं किनकि हामी यसलाई परमेश्वरसँगको कुराकानीको लागि प्रयोग गर्छौं । जब हामी ख्रीष्टमा आराम गर्छौं, हामी परमेश्वरका गुणहरूको सुन्दरता र उहाँको कामको महानतालाई मनन गर्छौं । त्यसकारण हामी हाम्रो घरधनीसँग व्यवहार गर्न यो दिनको प्रयोग गर्छौं । हामी

³⁸ छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ६० । १०-१२ अध्यायहरूले दिनलाई पवित्र राख्ने तरिकाहरूको बारेमा कुरा गर्नेछ ।

³⁹ हाइडेलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला १०३ ।

उहाँसँग भेट्न बजारको दिन आउने उहाँका भाडावालाहरू हौं । उहाँले प्रशासन राख्नुहुन्छ र हामीलाई हाम्रो श्रमको लागि फिर्ता दिनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई स्फूर्ति दिनुहुन्छ र हामी उहाँको टेबुलमा भोज खान्छौं ।

शबाथ पालन हामीले गर्ने चिसो, अनुष्ठानात्मक कार्य होइन । कहिलेकाहीँ हामी सोच्छौं, 'ओहो, यो शबाथ हो, म यो गर्न सक्दिन' वा, 'ओहो, भोलि कहिले आउँछ ।' यदि तपाईंले आत्मा बजारको दिनको रूपमा शबाथको विशेषाधिकारहरू बुझ्न थाल्नुभयो भने यो हुनेछ । तपाईंको मनपर्ने दिन, शनिबारभन्दा राम्रो प्रत्याशित, तपाईंको जन्मदिन भन्दा धेरै रमाइलो, छुट्टीभन्दा धेरै आरामदायी प्रभुको दिन हो र तपाईंको पहिलो सचेत विचार हुनुपर्छ, 'यो दिन परमप्रभुले बनाउनुभएको हो; यसमा हामी रमाउनेछौं र आनन्दित हुनेछौं ।' (भजनसंग्रह ११८:२४)।

यसबाहेक हामी यस तरिकामा शबाथमा पुग्दा मात्र हामी कानुनीतामा पर्नबाट जोगिन सक्छौं । कहिलेकाहीँ हामी 'गर्ने र नगर्ने' को जाँच-सूचीको साथ प्रभुको दिनमा पुग्छौं, हामी हाम्रो काम र मनोरञ्जनबाट टाढा रहन सक्छौं र सबै सही कामहरू गर्न सक्छौं, तर अझै पनि शबाथ भङ्ग गर्नेहरू हुन सक्छौं । हामीले हाम्रा पापहरूको क्षमा र आज्ञा पालन गर्ने अनुग्रहको लागि ख्रीष्टमा भरोसा गरे मात्र हामीले शबाथलाई पवित्र राख्न सुरु गर्न सक्छौं । परमेश्वरप्रतिको प्रेम र उहाँसँगको सम्वादको कारण हामी दिनको नजिक पुग्दा मात्र दिनको लेनदेनमा परमेश्वरसँग भेट हुन्छ ।

यसबाहेक परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको विशेष लेनदेनमा आफूलाई समर्पित गरेर हामी दिनलाई पवित्र राख्छौं । यी मध्ये सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण भनेको सामूहिक आराधनामा परमेश्वरसँग भेट्नु हो । हामी यसलाई पारिवारिक र व्यक्तिगत आराधना-पढाइ, प्रार्थना र ध्यानको साथ पूरक गर्छौं । हामी हाम्रा ख्रीष्टियन साथीहरूसँग संगतिमा, साथै सेवकाई र दयाको काममा दिनको फाइदा उठाउँछौं । यी कामहरू गरेर हामी शबाथ दिनको सबैभन्दा राम्रो सदुपयोग गर्छौं र धेरै लाभ प्राप्त गर्छौं ।

नियमहरूसँग व्यवहार गर्नु

जब हामीले प्रभुको दिनको महान् उद्देश्यलाई बुझौं, हामी आज्ञाको निषेधहरूसँग व्यवहार गर्न अझ राम्रो स्थितिमा छौं । अध्याय १ मा उल्लेख गरिएझैं, यी निषेधहरू हामीलाई आनन्द लुट्नुको लागि बनाइएको होइन बरु हामीलाई दिनको ठूलो आनन्दको लागि ती संसारिक कुराबाट मुक्त गर्न बनाएको हो । हाम्रो सहरमा हरेक मंगलबार दिउँसो किसानको बजार लाग्छ । शहरको केन्द्रका दुई ब्लकहरू यातायातका लागि बन्द छन् ताकि व्यापारीहरूले सडकमा आफ्नो बुथहरू स्थापना गर्न सकून् । त्यस्तै आत्माको बजार दिनको लागि अनुमति दिन शबाथ पार्क नियमित यातायातको लागि बन्द गरिएको छ ।

चौथो आज्ञाको प्रतिबन्धले हामीलाई यसबाट अधिकतम लाभ लिनको लागि यो दिनको संरचना कसरी गर्ने भनेर सिकाउँछ (पद ९, १०) । परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो जीवनलाई व्यक्तिगत, घरेलु र सामाजिक रूपमा कसरी संरचना गर्ने भनेर देखाउनुहुन्छ ।

व्यक्तिगत रूपमा, हामी हाम्रो सामान्य कामबाट मुक्त छौं: 'सातौं दिन परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरको शबाथ हो; यसमा तिमीले कुनै काम गर्नु हुँदैन ।' 'काम' शब्दले सबै प्रकारका कामहरू समावेश गर्दछ । पद ९ ले 'श्रम' शब्द प्रयोग गरेको छ जसले शारीरिक श्रमलाई जनाउँछ—कृषि र हातले गर्ने श्रमका अन्य प्रकारहरू । यद्यपि 'काम' शब्द अझ व्यापक छ, यसले 'श्रम' द्वारा वर्णन गरिएको काम मात्र होइन तर सबै व्यापार, मामीला र वाणिज्य र घरेलु कामहरू पनि समावेश गर्दछ । दुबै सर्तहरू प्रयोग गरेर, परमेश्वरले स्पष्ट पार्नुहुन्छ कि उहाँले हाम्रा सबै नियमित काम र गतिविधिहरूलाई निषेध गर्नुहुन्छ ।

ध्यान दिनुहोस् यद्यपि यो प्रतिबन्ध उहाँले हामीलाई हरेक प्रकारको काम गर्न छ दिन दिनुभएको पृष्ठभूमिमा बनाउनु भएकोछ: 'छ दिन तिमीहरूले परिश्रम गर र आफ्ना सबै काम गर ।' हामी प्रायः परमेश्वरको आज्ञाहरूको वञ्चिततामा ध्यान केन्द्रित गर्छौं र असफल हुन्छौं । तिनीहरूको अद्भुत आशीर्वादहरू याद गर्न परमेश्वरले दुई गुणा विशेषाधिकारमा ध्यान केन्द्रित गर्नुहुन्छ - छ पूरै दिन हाम्रो सबै श्रम र व्यापार गर्न र एक पूरा दिन उहाँ र उहाँको व्यवसायमा आफूलाई समर्पित गर्न आज्ञा गर्नुभएको छ । परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो काम र मनोरञ्जनको

लागि हप्ताको ८५ प्रतिशत भन्दा बढी दिनुहुन्छ । यद्यपि कतिपयले 'छ दिन परिश्रम गर' भन्ने वाक्यांशलाई हामीले हप्ताको छ दिन हाम्रो पेशामा काम गर्नुपर्छ भन्ने आज्ञा मान्छन् । म यो वाक्यांशलाई छुटको रूपमा लिन रुचाउँछु । परमेश्वरले तपाईंलाई तपाईंको सबै प्रकारको कामको लागि छ दिनको प्रयोग प्रदान गर्नुहुन्छ । उहाँले तपाईंलाई उहाँको आनन्द लिनको लागि एक पूरा दिन पनि दिनुहुन्छ । उहाँले भन्नुभयो: 'मैले तिमीहरूलाई छ दिन दिएको छु; म तिमीहरूबाट एक दिन चाहन्छु ।'

घरेलु रूपमा परमेश्वरले बजार दिनको लागि हाम्रो व्यवसायिक जीवनलाई मात्र होइन, तर उहाँले हामीलाई हाम्रो पारिवारिक जीवनको संरचना गर्न पनि आदेश दिनुहुन्छ । आमाबाबु र अभिभावकको रूपमा हाम्रो भूमिकामा हामीसँग कुरा गर्दै, उहाँ भन्नुहुन्छ: 'तिमी वा तिमी छोरा वा छोरी ।'

आमाबाबुको रूपमा हामीले हाम्रा करारका छोराछोरीहरूको जीवनलाई संरचना गर्नुपर्दछ ताकि उनीहरूलाई शबाथ दिनको विशेष लेनदेनमा समर्पित गर्न कामबाट मुक्त हुन सकून् । हामी हाम्रा बच्चाहरूको लागि सकारात्मक र उचित शबाथ पालन संरचना प्रदान गर्न जिम्मेवार छौं ।

यसको अर्थ हामीले तिनीहरूका लागि शबाथ-पालनाको उदाहरण बसाल्यौं । यसबाहेक हामीले उनीहरूलाई उनीहरूले के गर्नुपर्छ भनेर सिकाउनु पर्छ, उनीहरूलाई उनीहरूको जीवन र स्कूलको कामलाई व्यवस्थित गर्न मद्दत गर्ने, र उनीहरूलाई घरको वरिपरि आवश्यक कामहरू मात्र दिनुपर्छ । खेल्नुभन्दा पनि जीवनमा ठूलो आनन्द छ भनी सिकाउनका लागि हामी शबाथ दिनको प्रयोग गर्छौं । यसबाहेक, हामीले तिनीहरूको लागि एक दिन सिर्जना गर्नेछौं जुन तिनीहरूले रमाइलो गर्नेछन्, एक दिन जुन तिनीहरूले अनुमान गर्नेछन्, एक दिन यो होइन जुन हप्तामा एक अशुभ, कालो बादल जस्तै झुण्डिएको हुन्छ ।

शबाथ दिनको संरचनामा सामाजिक उत्तरदायित्व पनि छ । हामीले समाजमा अरूको लागि यो दिनको संरचना गर्नुपर्छ जसको लागि हामी जिम्मेवार छौं । पहिलो, हाम्रा सेवकहरूप्रति हाम्रो जिम्मेवारी छ । हामीमध्ये धेरैको घरमा सेवकहरू छैनन्, तर यदि हामीले गर्छौं भने, हामीले उनीहरूलाई अनावश्यक

कामबाट मुक्त गर्ने र बचाउने छौं जसरी हामी आफू र हाम्रा बच्चाहरूलाई बचाउँछौं ।

यद्यपि हामीमध्ये केही रोजगारदाता हौं र आर्थिक रूपमा हाम्रा कर्मचारीहरू हाम्रा सेवकहरू हुन् । एक रोजगारदाताको हैसियतमा तपाईंका कर्मचारीहरूलाई अनावश्यक काम गर्न लगाएर शबाथ तोड्न नदिने जिम्मेवारी तपाईंसँग छ ।

अर्को अर्थमा हामी सबै अप्रत्यक्ष रूपमा केही कर्मचारीहरूका लागि जिम्मेवार छौं विशेष गरी सेवा उद्योग र व्यवसायहरूमा काम गरिरहेका व्यक्तिहरूका लागि जिम्मेवार छौं । आर्थिक हिसाबले यी मानिसहरू उपभोक्ताको सेवकको रूपमा काम गर्छन् । मैले पनि कलेज र सेमिनरीमा जुता बेच्ने काम गरेँ । मेरा प्रबन्धकहरूले लगातार म ग्राहकको सेवक हुँ भनेर जोड दिए । त्यसैगरी सार्वजनिक क्षेत्रमा सेवा गर्नेहरू हाम्रा सेवक हुन् । हामीले तिनीहरूको शबाथहरू र हाम्रो आफ्नै पनि रक्षा गर्नुपर्छ । तसर्थ हामीले किनमेल, अनावश्यक भोजन⁴⁰, र मनोरञ्जनात्मक गतिविधिहरूबाट जोगिनुपर्छ जसले अरूलाई प्रभुको दिनमा काम गराउँछ (यसमा टेलिभिजनद्वारा मध्यस्थता गरिएका कार्यक्रमहरू समावेश हुन्छन्, जसमा सयौं कर्मचारीहरू काममा हुनु आवश्यक हुन्छ) । यो भन्नु लङ्गडा बहाना हो, 'तिनीहरू जे भए पनि त्यहाँ जाँदैछन्, त्यसैले मैले के गर्छु यसले केही फरक पर्दैन ।' अरूलाई अनावश्यक काम गर्न नदिनुहोस् भनेर तपाईंलाई आज्ञा गरिएको छ । यदि तपाईं कुनै व्यक्तिको सेवाहरू प्रयोग गर्नुहुन्छ भने तपाईं प्रभुको दिनमा त्यो व्यक्तिको कामको लागि आंशिक रूपमा जिम्मेवार हुनुहुन्छ ।

⁴⁰ म छान्छु कि यात्रामा भएकाहरूले परमेश्वरको दिनमा सार्वजनिक स्थलमा खाना खानुपर्ने हुन्छ, जस्तै उनीहरूले होटलमा बस्नुपर्ने हुन्छ । रोचक रूपमा पुरिटनहरूले पनि यस आवश्यकतालाई मात्रै छन् । १६४४ मा पुरिटन-नियन्त्रित पार्लिमेन्टमा शवाथलाई नियन्त्रण गर्ने एक विधेयकमा, 'सुनिश्चित, र घोषणा गरिएको छ कि यस अध्यादेशमा कुनै पनि कार्यक्रम नगर्ने छैन, वा निजी परिवारहरूमा भात पकाउने, वा मात्रता संग बिस्कुट पकाउने र विक्री गर्ने लगानी वा खानेपानी घरहरूमा, जसको प्रयोग अन्यथा प्रदान गर्न सकिदैन' उद्धरण डेनिसनबाट, पृष्ठ ९४ ।

यसबाहेक, हाम्रो सामाजिक उत्तरदायित्वको भागको रूपमा, परमेश्वरले हामीलाई हाम्रा जनावरहरूलाई आराम गर्न आदेश दिनुहुन्छ किनभने उनीहरूलाई मानिसहरूले जस्तै आराम चाहिन्छ। इस्राएल एक कृषिप्रधान समाज थियो र तिनीहरूको कामको राम्रो भाग जनावरहरूको सहयोगमा गरिएको थियो। परमेश्वरले हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ कि उहाँले सृष्टिको फेब्रिकमा सबै जीवित चीजहरूको विश्रामको लागि आवश्यकता निर्माण गर्नुभयो। जमिनले पनि विश्राम लिनुपर्ने थियो (लेवी २५ हेर्नुहोस्)। जग्गा आरामको आवश्यकताको महत्वबाट चित्रण गरिएको छ। फसल रोटेशन जसले जमिनको एक भागलाई पतन गर्न अनुमति दिन्छ।

निस्सन्देह यो सिद्धान्त कुनै पनि चीजमा लागू गर्नु उचित निष्कर्ष हो। जसरी घरेलु कामदारको ठाउँमा कर्मचारीले लिएका छन्, त्यसैगरी मेसिनले जनावरको ठाउँ लिएका छन्। र तिनीहरूले प्रतिस्थापन गर्ने जीवित चीजहरू जस्तै, मेसिनहरू प्रयोगको अनुपातमा समाप्त हुन्छन्। उदाहरणका लागि तपाईंको अटोमोबाइल लिनुहोस्: जति कम माइल राम्रोसँग चल्छ। यदि तपाईंले प्रयोग गरिएको कार किन्दै हुनुहुन्थ्यो र तपाईंले एउटै मोडेल र वर्षको दुईवटा कार फेला पार्नुभयो तर एउटामा तीस हजार माइल र अर्को सत्तरी हजार छ, अब तपाईंले कुन किन्नुहुन्छ? अध्याय ५ मा हामी हप्ताको सात दिन सञ्चालन गर्न निश्चित प्रकारका उद्योगहरूको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्नेछौं। तथापि, औद्योगिक गतिविधिहरूको ठूलो भाग प्रभुको दिनमा बन्द हुन सक्छ। यदि तिनीहरूले गरे भने आर्थिक र वातावरणीय फाइदाहरू के-के हुनेछन्?⁴¹ महँगो मेसिनको विस्तारित आयु, थोरै मर्मत, हावा र पानीमा कम प्रदूषणको बारेमा सोच्नुहोस्।

अन्तमा परमेश्वरले हामीलाई उहाँको दिनलाई कसरी सामाजिक रूपमा संरचना गर्ने भनेर सिकाउनुहुन्छ। उहाँले मण्डली बाहिरका मानिसहरूलाई पनि समावेश गर्नुहुन्छ। उहाँले यसो भन्दै अन्त्य गर्नुहुन्छ, 'तिम्रो प्रवासी जो

⁴¹ केही, जस्तै ज्युएट, बताउँछन् कि हामीले सैब्बाथको विशेषता प्रागैतिक वा मानववादी लाभका आधारमा प्रोत्साहन गर्नुपर्ने होइन (द लर्ड्स डे, पृ. १४८)। म यस्ता कुरा होइन, जस्तै विवाह, काम र सम्पत्ति संबन्धी कानूनहरूको सामाजिक लाभहरू छन्, शब्दाले पनि सामाजिक लाभहरू छ भन्ने महत्वपूर्ण छ सो पहिचान गर्न अत्यन्तै महत्वपूर्ण छ।

तिमीहरूसँग रहन्छ ।' इस्राएलमा प्रवासी वा अपरिचितहरू परमेश्वरका जनहरूका बीचमा बस्ने अन्यजाति थिए । अन्यजातिहरूले प्रतिज्ञाको देशमा बस्न रोज्नुको धेरै कारणहरू थिए । परमेश्वरले आज्ञा दिनुहुन्छ कि उहाँका जनहरू मात्र श्रमबाट बन्द नहोस्, तर तिनीहरूका बीचमा गैर-प्रतिज्ञाका मानिसहरूलाई पनि शबाथमा काम नगरुन । चाखलाग्दो कुरा के छ भने, अपरिचित व्यक्तिले भोज वा मन्दिरको आराधनामा भाग लिन नसके तापनि तिनले शबाथमा आफ्नो काम छोड्नुपरेको थियो ।

यद्यपि हामीले मानिसहरू मण्डली जाने कानुन बनाउन सक्दैनौं तर के हामीले प्रभुको दिनमा व्यवसाय र पसलहरू बन्द गर्ने कानून बनाउन सक्दैनौं ? कुनै समय संयुक्त राज्य अमेरिका र बेलायतमा प्रचलित भएका यस्ता कानूनहरूले आत्मिक तवरमा स्वस्थ मात्र नभएर मानसिक र शारीरिक रूपमा पनि फाइदाजनक वातावरण सिर्जना गरेका थिए ।⁴²

हामीले देखेका छौं कि शबाथ "आत्मा बजारको दिन" हो । परमेश्वरले यो दिन उहाँसँग विशेष लेनदेनको लागि नियुक्त गर्नुभएको छ । हामीले यो दिनलाई तदनुसार संरचना गर्दा, हामी यशैया ५८:१३, १४ मा प्रतिज्ञा गरिएका लाभहरूको आनन्द उठाउनेछौं । हामीलाई यो दिनको आनन्दको लागि स्वतन्त्र बनाउन, परमेश्वरले हामीलाई हाम्रो सामान्य, दैनिक कार्यहरू छोड्न अनुमति दिनुहुन्छ ताकि हामी आफूलाई उहाँको दिनको पवित्रीकरणको लागि समर्पित गर्न सकौं । यसमा हामीलाई सम्झाइएको छ कि परमेश्वरको सबै व्यवस्था जस्तै, चौथो आज्ञा

⁴² कसै-कसैले प्रश्न उठाउँछन्, 'जसको धर्मले फरक दिन मनाउन माग गर्छ, उनीहरूलाई के हुन्छ?' म यहाँ तनावलाई बुझ्छु र अन्तिम जवाफ छैन । तर यदि हामी विश्वास गर्छौं कि परमेश्वरले अपरिवर्तित व्यक्ति र क्रिश्चियनको लागि दिन बनाउनुहुन्छ भने, हामीले यससँग कुशती गर्नुपर्छ । सायद यहूदी वा मुस्लिम-संचालित व्यवसाय आइतवार सञ्चालन गर्न अनुमति दिन सकिन्छ, तर कुनै ख्रीष्टियन कर्मचारीले काम गर्न आवश्यक छैन, जसरी एक ख्रीष्टियन रोजगारदाताले व्यक्तिको अन्तस्करणलाई आदर गर्नुपर्छ जसको धार्मिक विश्वासले उनीहरूलाई अर्को दिन आराधना गर्न आह्वान गर्दछ । अन्य धर्मका अनुयायीहरूको लागि कठिनाई आइतवार बन्द गर्ने कानूनले मात्र होइन । हाम्रो देशको कानूनले एकल विवाहको माग गर्दछ, जबकि मुस्लिम र निश्चित मोर्मनहरू बहुविवाहमा विश्वास गर्छन् । उनीहरू आफू बसेको देशको कानून पालना गर्न बाध्य छन् ।

बोझ होइन तर साँचो, सन्तुलित आनन्द र आनन्दको बाटो हो । हामीले यो दिनलाई आफ्नै काम र मनोरञ्जनका लागि प्रयोग गर्दा हामी आफैलाई र परमेश्वरलाई धोका दिन्छौं ।

करारको चिन्ह

A SIGN OF THE COVENANT

हामीले शबाथलाई 'आत्मा बजारको दिन' मान्छौं - परमेश्वरले उहाँका जनहरूसँग विशेष व्यवहारको लागि तोक्नुभएको दिन भनि पालन गर्दछौं । यसकारणले गर्दा हामीले यो दिनलाई पवित्र बनाउनु पर्छ । हामीले त्यसमा उहाँलाई खोज्न सक्नुपर्दछ । यसरी हामीले सबै अनावश्यक कामहरू बन्द गरेर पहिलो दिनको संरचना गर्नुपर्छ । तथापि त्यहाँ तिनीहरू छन् जसले बजार दिन, सत्रौं शताब्दीको इङ्गल्याण्डको लागि उपयोगी भए तापनि मल, सुपरमार्केट र इन्टरनेटले अप्रचलित बनाएको छ, त्यसैले पुरानो नियमको शबाथलाई नयाँ करार र ख्रीष्टको कामले अप्रचलित बनाएको सुझाव दिन्छ किनकि मण्डलीले पहिलो दिनमा आराधना गर्दछ र सातौं होइन जहाँ शबाथवाद अप्रचलित छ । हामीसँग आधुनिक मानिसहरूको लागि सुव्यवस्थित दिन छ । अरूले सुझाव दिन्छन् कि आधुनिकहरूका लागि वेस्टमिन्स्टर मानकहरू अनुसार शबाथ राख्न असम्भव छ । तसर्थ कोही-कोहीले यो तर्क गर्छन् कि चौथो आज्ञा पालन गर्ने प्रयास गर्नु गैर-बाइबलीय र अव्यावहारिक छ । हामी पछिल्ला अध्यायहरूमा शबाथ पालनको व्यावहारिकतासँग व्यवहार गर्नेछौं । यस अध्यायमा, तथापि, हामी प्रश्नको जाँच गर्नेछौं, 'के चौथो आज्ञा अझै पनि बाध्यकारी छ ?'

शबाथ विरोधी तर्कहरू

चौथो आज्ञाले अब हाम्रो बाहिरी आचरणलाई नियमन गर्दैन् भनी दाबी गर्नेहरूले शबाथ इस्राएलको लागि मात्र एउटा करार चिन्ह थियो र अब हटाइसकेको छ भनी दाबी गर्छन् । तिनीहरूले प्रस्थान ३१:१३-१७ को आधारमा चौथो आज्ञाको व्याख्या गर्छन्:

“तिमीले इस्राएलीहरूलाई यसो पनि भन्नु: निश्चय नै तिमीहरूले मेरा विश्रामदिनहरू मान्नु; किनकि मेरो र तिमीहरूको बीचमा यो चाहिँ तिमीहरूका पुस्ता-पुस्तामा रहने चिन्ह हो, यसैले कि तिमीहरूलाई पवित्र पार्ने परमप्रभु म नै हुँ भनी तिमीहरूले जान्न सक। यसैकारण तिमीहरूले विश्रामदिन मान्नु; किनकि यो दिन तिमीहरूका निम्ति पवित्र हो; यस दिनलाई अपवित्र तुल्याउने हरेक जन निश्चय नै मारियोस्; किनकि हरेक जसले यस दिनमा कुनै काम गर्दछ, त्यो आफ्ना जनहरूबाट नष्ट गरियोस् ! छ दिनसम्म काम गरियोस्, तर सातौँ दिनचाहिँ विश्राम गर्ने विश्रामदिन हो, परमप्रभुका निम्ति पवित्र हो; हरेक जसले विश्रामदिनमा कुनै काम गर्दछ, त्यो निश्चय नै मारियोस् ! यसकारण सदा रहिरहने वाचाको रूपमा तिमीहरूका पुस्ता-पुस्तामा विश्रामदिन पालन गर्नुलाई इस्राएलीहरूले विश्रामदिन मान्नु ! मेरो र इस्राएलीहरूको बीचमा यो सदाका निम्ति एउटा चिन्ह हो; किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो, अनि सातौँ दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो, र ताजा हुनुभयो ।”

शबाथ विरोधीहरूले दाबी गर्छन् कि शबाथ इस्राएलसँगको परमेश्वरको करारको चिन्ह थियो, जब त्यो करार खीष्ट र नयाँ करारमा पूरा भयो, शबाथको करार चिन्ह रद्द गरियो । साप्ताहिक शबाथ, धार्मिक चाडपर्वहरू र नयाँ चन्द्रमाहरूको शबाथहरूसँगै, एक औपचारिक विधि थियो जुन बलिदानहरू जस्तै बितेर जाने नियति थियो ।⁴³ तिनीहरूले स्वीकार गर्नेछन् कि त्यहाँ एक स्थायी नैतिक सिद्धान्त छ जसको लागि परमेश्वरका जनहरूलाई संस्थागत रूपमा उहाँको आराधना गर्न आवश्यक छ तर यो जोड दिनुहुन्छ कि धार्मिक अभ्यासहरूमा समर्पित सम्पूर्ण दिन नयाँ नियमद्वारा आवश्यक छैन ।

⁴³ यस पोजिसनको विवरणको लागि ग्यारी डी. लङ्ग, द क्रिस्चियन शबाथ-लर्ड्स डे विवाद, सोभरिन ग्रेस मिनिस्ट्रीज (स्टर्लिङ, भीए: ग्रेस एबाउन्डिड मिनिस्ट्रीज, १९८०); तुलना. डी. ए. कार्सन, फ्रम स्याब्वथ टु लर्ड्स डे ।

व्यक्तिहरूले चाहेमा एक दिन विशेष तरिकामा राख्न सक्छन्, र मण्डलीलाई आराधनाको लागि तोकिएको दिन चाहिन्छ तर मण्डलीले शबाथ पालनको आदेश दिन सक्दैन र न त कानूनद्वारा व्यवसायहरू बन्द गर्न आवश्यक छ । कुनै पनि राज्यले नैतिकता वा धार्मिक अभ्यासलाई कानून बनाउन सक्दैन ।

पुरानो नियमको शबाथ प्रणालीको इस्राएलको लागि विशेष महत्त्व थियो भन्ने कुरामा म असहमत छैन तर के शबाथ करारको उद्देश्यले चौथो आज्ञाको उद्देश्यलाई समाप्त गर्छ ? के चौथो आज्ञा नैतिक आज्ञा हुन सक्दैन र यसको करारको महत्त्व पनि छ ? इस्राएलको लागि करार चिन्हको रूपमा यसको विशेष भूमिकाको जाँच गर्नु अघि हामीले चौथो आज्ञालाई नैतिक व्यवस्थाको कथनको रूपमा लिनु पर्ने धेरै कारणहरू हेर्नेछौं । अन्तमा हामी विचार गर्नेछौं कि यो कसरी नयाँ नियमका मानिसहरूका लागि चिन्ह र पवित्र प्रभावको रूपमा जारी रहन्छ ।

मौलिक व्यवस्थाको एक कथन

हामी चौथो आज्ञा परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको भाग हो भनेर कायम राख्नको लागि कारणहरू हेरेर सुरू गर्छौं ।

पहिलो कुरा दश आज्ञाको प्रकृति र एकताले चौथो आज्ञा सबै मानिसहरूको लागि परमेश्वरको विश्वव्यापी नैतिक इच्छाको अभिव्यक्ति हो भनेर सिकाउँछ । दश आज्ञा परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको सारांशको रूपमा कार्य गर्दछ । ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले 'नैतिक व्यवस्था' लाई यसरी परिभाषित गर्दछ:

नैतिक व्यवस्था भनेको मानिसजातिको लागि परमेश्वरको इच्छाको घोषणा हो । सबैलाई व्यक्तिगत, सिद्ध र अनन्त अनुरूपता र आज्ञाकारिताको लागि निर्देशनमा बाँध्नु हो । सम्पूर्ण मानिसको आत्मा र शरीरको संरचना र स्वभावमा ती सबैको पालनमा पवित्रता र धार्मिकताको कर्तव्यहरू जुन परमेश्वरले मानिसलाई दिनुभयो र त्यो पूरा

गरेमा जीवनको प्रतिज्ञा र यसको उल्लंघन गरेमा मृत्युको चेतावनी पनि दिनुभएको थियो ।⁴⁴

प्रश्नको जवाफमा, 'नैतिक व्यवस्थालाई संक्षिप्त रूपमा कहाँ बुझिन्छ ?' लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले यसरी भन्छ:

नैतिक व्यवस्था संक्षेपमा दश आज्ञाहरूमा बुझ्न सकिन्छ जुन सानै पर्वतमा परमेश्वरको आवाजद्वारा प्रदान गरिएको थियो र उहाँद्वारा नै ढुङ्गाको दुईवटा शिलापाटीमा लेखिएको थियो । यो प्रस्थान को बीस अध्यायमा टिपोट गरिएको छ । पहिलो चार आज्ञाहरू जसमा परमेश्वरप्रतिको हाम्रो कर्तव्य र अरू छवटा आज्ञामा मानवप्रतिको हाम्रो कर्तव्य समावेश गरिएको छ ।⁴⁵

चौथो आज्ञाले इस्राएलका लागि औपचारिक चिन्हको रूपमा मात्र काम गर्दछ भन्ने स्थितिका वकिलहरूले दाबी गर्छन् कि दस आज्ञाहरू वास्तवमा नैतिक व्यवस्थाको सारांश होइन तर परमेश्वरले आफ्ना करारका मानिसहरूको रूपमा इस्राएललाई दिनुभएको करारको व्यवस्थाको कथन हो ।⁴⁶

नयाँ नियम, तथापि, परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको सारांशको रूपमा दस आज्ञाहरूको बुझाइमा स्पष्ट छ । उदाहरणका लागि, जब ख्रीष्टलाई सबैभन्दा ठूलो आज्ञा के हो भनेर सोधिएको छ, उहाँले आफ्नो जवाफलाई पुरानो नियमका दुईवटा खण्डहरूमा आधारित गर्नुहुन्छ जसले दस आज्ञाहरू - व्यवस्था ६:५ र लेवी १९:१८ को संक्षेपमा वर्णन गर्दछ ।

⁴⁴ ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला, ९३ ।

⁴⁵ ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला, ९८ ।

⁴⁶ लड्, पृ. १६-१९ ।

येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “‘तिमीले प्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले र आफ्नो सारा मनले प्रेम गर !’ यही चाहिँ पहिलो र ठूलो आज्ञा हो । अनि दोस्रो चाहिँ यही जस्तो छ, ‘तिमीले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई झैं प्रेम गर !’ सारा व्यवस्था र भविष्यवक्ताहरू यिनै दुई आज्ञाहरूमा आधारित छन् ।” (मत्ती २२:३७-४०) ।

मत्ती १९ मा येशूले दोस्रो सारांशको स्पष्ट सम्बन्ध दश आज्ञासँग (‘आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नुहोस्’) देखाउनुहुन्छ । धनी युवा शासकले कुन आज्ञाहरू पालन गर्नुपर्छ भन्ने प्रश्नको जवाफमा येशू भन्नुहुन्छ:

“तिमीले हत्या नगर, तिमीले व्यभिचार नगर, तिमीले चोरी नगर, तिमीले झूटो गवाही नदेऊ, आफ्ना बाबु र आमालाई आदर गर; अनि तिमीले आफ्नो छिमेकीलाई आफैलाई झैं प्रेम गर !” (मत्ती १९:१८; मत्ती १९:१९, याकूब २:८-११ सँग तुलना गरिएको) ।

यहाँ हामी देख्छौं कि येशूले दोस्रो सबैभन्दा ठूलो आज्ञालाई अन्तिम छवटा आज्ञाहरूको सारांश मान्नु भयो । यसैले, यदि सारांश नैतिक रूपमा बाध्यकारी छ भने, यसले सारांशित गरेको कुरा नैतिक रूपमा पनि बाध्यकारी हुन्छ ।

केही मानिसहरूले यसरी प्रतिक्रिया दिन्छन् कि अन्तिम छवटा आज्ञाहरू नैतिक अडानमा छन् किनभने तिनीहरू नयाँ नियममा दोहोरिएका छन् । तथापि, येशूले अन्तिम छवटा आज्ञाहरू उद्धृत गर्दै, दस आज्ञाहरूलाई परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको सारांशको रूपमा मान्यता दिनुहुन्छ । चाखलाग्दो कुरा के छ भने, पहिलो चार आज्ञाहरू मध्ये कुनै पनि नयाँ नियममा उद्धृत गरिएको छैन, सबै चारलाई त्यहाँ संकेत गरिएको छ र लागू गरिएको छ ।⁴⁷

⁴⁷ केहीले यहाँ दाबी गर्छन् कि पुरानो नियमलाई नयाँ नियममा पुनः दोहोर्याइनुपर्छ जस्तो गरी एक नैतिक लक्ष्य ख्रीष्टियनमा बाध्यकारी हुनुपर्छ । उनीहरू भन्छन् कि अन्य नौ आज्ञा नयाँ

परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको सारांशको रूपमा, दस आज्ञाहरू परमेश्वरको इच्छाको एक एकीकृत अभिव्यक्ति हो । यो एकतालाई परमेश्वरले व्यवस्था दिनुभएको तरिकाले बलियो बनाउँछ (व्यवस्था १०:४) । सिनै पर्वतमा यस्तो अचम्मका साथ दिएका र ढुङ्गामा परमेश्वरको औलाले कुँदिएका दस शब्दहरू एक एकाइको रूपमा खडा छन् । तिनीहरूले परमेश्वरसँग इस्राएलको करार सम्बन्धको आधारको रूपमा सेवा गर्न सक्थे, किनभने तिनीहरू परमेश्वरको नैतिक इच्छाको कालातीत अभिव्यक्ति हुन् । तसर्थ, यो एक औपचारिक रूपमा खारेज गर्न सबै ठोस कारण विपरीत छ, त्यसैले अब बाध्यकारी छैन ।

चौथो आज्ञामा कुनै औपचारिक पक्षहरू छैनन् भनी यो होइन कि इस्राएलका सबै औपचारिक र न्यायिक कानूनहरू यी दश आज्ञाहरूमा आधारित छन् । 'दश शब्दहरू' ले परमेश्वरप्रति मानिसको नैतिक जिम्मेवारीलाई संक्षेपमा देखाउँछ ।⁴⁸ न्यायिक कानूनले नैतिक व्यवस्थालाई इस्राएलको नागरिक जीवनमा लागू गर्यो, जबकि औपचारिक कानूनहरूले नैतिक व्यवस्थालाई उहाँको आराधनामा लागू गर्यो । सबै दस आज्ञाहरू दुवै नागरिक र औपचारिक प्रभावहरू छन् । उदाहरणका लागि, दोस्रो आज्ञा पाल/मन्दिरको आराधना, बलिदान र धार्मिक चाडपर्वहरूको सम्पूर्ण प्रणालीमा लागू हुन्छ ।⁴⁹ यी सबै चीजहरू ख्रीष्ट र उहाँको कामका प्रकारहरू थिए र अन्ततः बितेर जानेछन् तर दोस्रो आज्ञाको नैतिक आवश्यकता रहिरहनेछ ।

अर्को उदाहरणको रूपमा, पाँचौं आज्ञालाई विचार गर्नुहोस् जसले परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुहुने भूमिमा समृद्धि र दीर्घायुको प्रतिज्ञा गर्दछ (व्यवस्था ५:१६) । एफिसी ६:३ मा प्रेरित पावलले प्रतिज्ञा दोहोर्‍याउँदा उहाँले शब्दलाई 'तिम्रो भलो होस्, र पृथ्वीमा लामो समयसम्म बाँच्न' भनी शब्दलाई परिवर्तन गर्नुहुन्छ । उनले

नियममा पुनः दोहोर्‍याइन्छ जबकि यो चौथो आज्ञा बारेमा त्यसले मौन रहेको छ । आउँदो अध्यायहरूमा (५ र ८) हामी देखाउनेछौं कि नयाँ नियमले चौथो आज्ञा बारेमा मौन छैन ।

⁴⁸वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार अध्याय १९, कलम ३, ४ । तपाईंले चिन्नुहुन्छ कि पुरानो नियममा नैतिक, सांस्कृतिक र न्यायिकको विभेद स्पष्ट हुँदैन । तथापि, यो विभेद वैध छ जसले नैतिक कानूनलाई अन्वेषण गर्ने विभिन्न तरिकाहरूलाई नोट गर्दछ ।

⁴⁹ व्यवस्था १२ मा हेर्नुहोस् ।

यस भूमिमा इस्राएलमा लागू भएको ईश्वरीय तत्व हटाएर, र नयाँ नियमको करारका सन्तानलाई प्रतिज्ञा समायोजन गरेर प्रतिज्ञालाई परिवर्तन गर्दछन् ।

त्यसै गरी चौथो आज्ञाका औपचारिक पक्षहरू छन् - सातौँ-दिनको आराधना, विशेष शबाथहरू र चाडहरू । यी इस्राएलका लागि मात्र थिए र पूरा हुने नियतिमा थिए र यसरी ख्रीष्टमा रह्द गरियो । तर परमेश्वरले मानिसलाई सात दिनमा एक दिन आराधना र धार्मिक सेवामा समर्पित गर्ने सिद्धान्त विश्वव्यापी रूपमा बाध्यकारी नैतिक व्यवस्था हो ।

चौथो आज्ञालाई इजरायलीहरू मात्र नभई सबै मानिसहरूका लागि बाध्यकारी नैतिक व्यवस्था हो भनेर विचार गर्नुको दोस्रो कारण भनेको आज्ञाको दायरा हो: 'तर सातौँ दिनचाहिँ परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरको विश्रामदिन हो; यसमा तिमीले कुनै काम नगर्नु - न तिमीले, न तिम्रा छोरा, न तिम्री छोरी, न तिम्रो कमाराले, न तिम्री कमारीले, न तिम्रा गाईवस्तुले, न तिम्रा मूलढोकाहरूभित्र बस्ने तिम्रो परदेशीले ।' (प्रस्थान २०:१०) । अघिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरिएझैं इस्राएलको करारको सन्दर्भमा अपरिचित व्यक्ति अपरिवर्तित वा केही उदाहरणहरूमा धर्म परिवर्तन भएका तर खतना नगरिएका अन्यजाति थिए जो यस भूमिमा परमेश्वरका मानिसहरूका बीचमा बस्दथे । परमेश्वरले अपरिवर्तित अन्यजातिहरूलाई शबाथको संरचना पालन गर्न बाध्य बनाउनुभयो यद्यपि तिनीहरूले भोजहरूमा वा मन्दिरको आराधनामा भाग लिन सक्दैनथे । हामी नहेम्याह १३:१५-२१ मा यो निषेधको प्रयोग देख्छौं । व्यापारीहरूलाई (कम्तिमा केही अन्यजातिहरू थिए, पद १६) शबाथमा व्यापार गर्न निषेध गरिएको थियो । नहेम्याहले उनीहरूलाई बल प्रयोग गर्ने चेतावनी दिए यदि तिनीहरूले जिद्दि गरेको भए (पद २१) । मैले यो उदाहरण रोजेको हुँ किनकि इस्राएल अझै करारमा रहे पनि स्वतन्त्र राष्ट्र थिएन । उ विदेशी शासकहरूको अधीनमा रहेको एक राज्य थियो । तैपनि नहेम्याहले चौथो आज्ञा अन्यजातिहरू र यहूदीहरूलाई पनि लागू गरे । यसबाट हामी यो निष्कर्षमा पुग्छौं कि चौथो आज्ञा इस्राएलसँगको परमेश्वरको करारको चिन्ह भन्दा बढी थियो । उहाँले देशमा बस्ने अन्यजातिहरूलाई पनि व्यवस्था पालन गर्न आवश्यक छ भनि आज्ञा दिनुभएको थियो ।

चौथो आज्ञा नैतिक व्यवस्था हो र सकारात्मक होइन, औपचारिक व्यवस्था हो भन्ने मान्यताको तेस्रो कारण परमेश्वरले आज्ञाको लागि दिनुभएको धर्मशास्त्रीय आधार हो । परमेश्वरले चौथो आज्ञाको लागि भूमि सृष्टिको नियम हो भनी घोषणा गर्नुहुन्छ: किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुद्र र तिनमा भएका सबै थोकहरू बनाउनुभयो, र सातौं दिनमा विश्राम लिनुभयो; यसैकारण परमप्रभुले विश्रामदिनलाई आशिष दिनुभयो, र यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो ।' (प्रस्थान २०:११) । यो भाषाले स्पष्ट रूपमा चौथो आज्ञालाई मानिसको पतन पहिलेको शबाथको नियमसँग जोडदछ ।

केही मानिसहरूले मिश्रबाट इस्राएलको छुटकारालाई चौथो आज्ञा (व्यवस्था ५:१५) को कारणको रूपमा दिइएको छ, सृष्टिको विधिको आज्ञाको कारण हुन सक्दैन भनेर सुझाव दिन्छन् । तिनीहरू भन्छन् कि यदि दुई फरक कारणहरू दिइयो भने धर्मशास्त्र आफैंमा विरोधाभास हुनेछ ।⁵⁰

बाइबलले कानून वा परमेश्वरको कार्यको लागि दुईवटा कारणहरू दिन्छ भन्ने तथ्यले कुनै पनि हिसाबले भ्रम वा विरोधाभासको संकेत गर्दैन । परमेश्वरले प्रायः आफ्ना कार्यहरूको लागि एक भन्दा बढी कारणहरू दिनुहुन्छ । उदाहरणका लागि यहूदा ७ ले भन्दछ कि परमेश्वरले सदोम र गमोरालाई तिनीहरूको घोर अनैतिकताको लागि नष्ट गर्नुभयो । जबकि इजिकिएलले तिनीहरूको अहंकार र गरिबहरूमाथिको दमनलाई जोड दिन्छ (इजिक १६:४९, ५०) । के त्यहाँ दुई फरक उल्लेखित कारणहरूमा कुनै विवाद छ ? छैन ! स्पष्ट रूपमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई दुवै प्रकारको दुष्टताको लागि नष्ट गर्नुभयो । यहूदा एउटा कारणलाई जोड दिन चाहन्थे तर इजिकिएलले अर्को कारणलाई जोड दिएका छन् ।

इस्राएललाई शबाथ दिनको लागि परमेश्वरले दुईवटा कारण दिनुमा कुनै कठिनाइ छैन । वास्तवमा हामीले माथि उल्लेख गरेझैं, दस आज्ञाहरू, किनभने तिनीहरू परमेश्वरको नैतिक व्यवस्थाको सारांश हुन्, इस्राएलका लागि उहाँका करारका मानिसहरूको रूपमा विशेष कार्य गर्न सक्छन् । त्यसकारण परमेश्वरले

⁵⁰ लड, पृष्ठ १५, १६ ।

इस्त्राएललाई शबाथ पालन गर्न आदेश दिनुहुन्छ किनभने शबाथ-पालना सबै मानिसहरूको नैतिक कर्तव्यको भाग हो । जब तिनीहरू प्रतिज्ञाको भूमिमा प्रवेश गर्न लागेका थिए उहाँले दोस्रो कारण दिनुभयो: अर्थात्, तिनीहरू परमेश्वरका उद्धार गरिएका मानिसहरू थिए ।

तसर्थ यो प्रमाण स्पष्ट छ कि चौथो आज्ञा एक औपचारिक तत्व समावेश भए पनि सबै मानिसहरूको लागि सदाको लागि बाध्यकारी नैतिक दायित्व हो । बजार दिन पुरानो छैन । यो सहरको बीचबाट नयाँ किनमेल केन्द्रमा सरेको छ, तैपनि यसले परमेश्वरसँगको हाम्रो आत्मिक लेनदेनको केन्द्रको रूपमा काम गर्दछ ।

तर चौथो आज्ञाले सातौँ दिन निर्दिष्ट गरेको हुनाले, के हामी या त सातौँ दिनलाई पवित्र राख्न वा चौथो आज्ञा पुरानो हो र अब बाध्यकारी छैन भनेर स्वीकार गर्न बाध्य छैनौं ? होइन, किनकि हामीले पहिले नै नोट गरिसकेका छौं कि चौथो आज्ञामा औपचारिक आवेदन थियो । अध्याय २ मा हामीले यो देख्यौं कि विशेष दिन नैतिक सकारात्मक व्यवस्था थियो । किनभने यो एक नैतिक सकारात्मक व्यवस्था भएको कारणले गर्दा यो दिनलाई व्यवस्थाको नैतिक प्रकृतिलाई असर नगरी परिवर्तन गर्न सकिन्छ ।⁵¹

शबाथ दिन इस्त्राएलको लागि एउटा करारको चिन्ह थियो

शबाथको विधी इस्त्राएलका लागि करारका मानिसहरूको रूपमा विशेष भूमिका खेलेको थियो । प्रस्थान ३१:१६, १७ अनुसार यसले करार चिन्हको रूपमा काम गर्‍यो:

यसकारण सदा रहिरहने वाचाको रूपमा तिनीहरूका पुस्ता-पुस्तामा विश्रामदिन पालन गर्नलाई इस्त्राएलीहरूले विश्रामदिन मानून् ! मेरो र इस्त्राएलीहरूको बीचमा यो सदाका निम्ति एउटा चिन्ह हो; किनकि छ

⁵¹कोही-कोही तर्क गर्छन् कि चौथो आज्ञाले सातमा एक दिन मात्र चाहिन्छ र कालानुक्रमिक सातौँ दिन होइन । एक्सेजेटिकली म व्याख्यालाई प्राथमिकता दिन्छु जुन सातौँ दिनलाई सातौँ कालक्रमानुसार बुझाउँछ । कुनै पनि तरिकाले आज्ञाको नैतिक प्रकृति रहन्छ ।

दिनमा परमप्रभुले आकाश र पृथ्वी बनाउनुभयो, अनि सातौं दिनमा उहाँले विश्राम लिनुभयो, र ताजा हुनुभयो ।

यसको सातौं दिनको चक्रमा नैतिक दायित्व अन्य शबाथहरूसँगै पुरानो करारका मानिसहरूलाई अलग गर्नेछ ।

हामीले अध्याय २ मा उल्लेख गरेझैं मानिसको पतन हुनुअघि शबाथले अनन्त जीवनको वास्तविकतालाई प्रतिज्ञा गरेको थियो । मानिसको पतनपछि यो परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूलाई अनन्त जीवन प्रदान गर्नुहुनेछ भन्ने प्रतिज्ञाको चिन्ह बन्यो । इजरायलीहरूका लागि शबाथ चिन्हले दुई दिशामा औल्याएको थियो: पहिलो पछाडिबाट हेर्दा तिनीहरूलाई सृष्टिकर्ताको रूपमा परमेश्वरको सम्झना गराउँदै जसले मानिसको पतनपछि उद्धारकर्ताद्वारा उद्धारको प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो । दोस्रो अगाडिबाट हेर्दा उनीहरूलाई सम्झना गराउँदै कि उनीहरूले प्रतिज्ञा गरिएको उद्धारकर्ताको लागि विश्वासमा पर्खनु पर्ने थियो ।

सृष्टि र उद्धारको प्रतिज्ञालाई इंगित गर्नुको अलावा शबाथले इस्राएललाई याद दिलायो कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रको बन्धनबाट छुटकारा दिनुभएको थियो । व्यवस्था ५ मा सिनै पर्वतमा दिइएको चौथो आज्ञा दोहोर्‍याएर मोशाले थप्छन्:

अनि सम्झना गर, तिमी पनि मिस्र देशमा कमारा थियौ र परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले शक्तिशाली हात र फैलाएको पाखुराले तिमीलाई त्यहाँबाट निकालेर ल्याउनुभयो; यसैकारण परमप्रभु तिम्रा परमेश्वरले तिमीलाई विश्रामदिन पालन गर्नु भनी आज्ञा गर्नुभयो ।

एक पटक तिनीहरू कमारा बनिस्केका थिए । अब तिनीहरू प्रतिज्ञा गरिएको देशमा विश्राममा प्रवेश गर्न लागेका छन् । जुन आफैंमा परमेश्वरसँगको उनीहरूको सम्बन्धको चित्रण थियो । तिनीहरूले आफ्ना कमाराहरूलाई थिचोमिचो गर्ने मात्र होइन तर तिनीहरू र तिनीहरूका कमाराहरूले पनि शबाथ मनाउनुपर्ने थियो । परमेश्वरले विश्रामको दिनलाई यस तथ्यको चिन्हको रूपमा

चिन्ह लगाउनुभयो कि तिनीहरू परमेश्वरका उद्धार गरिएका मानिसहरू थिए जसको लागि उहाँले विश्राम दिनुभएको थियो ।

आफ्नो हप्ताको अन्त्यमा शबाथ मनाएर इस्राएललाई परमेश्वरको छुटकारा, साँचो विश्रामदातालाई पर्खन सिकाइएको थियो । त्यसकारण शबाथ पालना तिनीहरूका लागि परमेश्वरले पहिले नै गरिसक्नुभएको थियो र अझै पनि गर्नुहुनेछ भन्ने कुराको चिरस्थायी चिन्ह थियो ।

यसबाहेक यो तिनीहरूको वरिपरि बस्ने मानिसहरूको लागि एउटा संकेत थियो कि इस्राएल परमेश्वरसँगको विशेष सम्बन्धमा उभिएको थियो । उहाँद्वारा र उहाँको लागि अलग गरिएको थियो । बारम्बार जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई तिनीहरूको धर्मत्यागको लागि लेखा लिन बोलाउनुहुन्छ तब एउटा उल्लङ्घन जसद्वारा उहाँले तिनीहरूको सम्पूर्ण अनाज्ञाकारितालाई संक्षेपमा बताउनुहुन्छ त्यो हो शबाथको उल्लङ्घन । चौथो आज्ञा उल्लङ्घन गरेर तिनीहरूले वरपरका राष्ट्रहरूबाट तिनीहरूलाई छुट्याउने चिन्हलाई अपवित्र र घिनलाग्दा बनाए, तिनीहरूलाई परमप्रभु परमेश्वरका मानिसहरू, उद्धार गरिएकाहरू भनेर तोके (इजिकिएल २०:१२, २०) । जसरी तिनीहरूका पुरुषहरूलाई तिनीहरूको छालामा करारको चिन्हले चिन्ह लगाइएको थियो त्यसरी नै सम्पूर्ण राष्ट्रलाई यसको शबाथहरूद्वारा चिन्ह लगाइएको थियो ।

शबाथ पनि उहाँका मानिसहरूको जीवनमा परमेश्वरको पवित्र कार्यको माध्यम थियो । शबाथ मार्फत परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो: 'म तिमीलाई पवित्र पार्ने परमप्रभु हुँ' (प्रस्थान ३१:१३) । शबाथ पालनले तिनीहरूको पवित्रतामा वृद्धि गर्न योगदान पुऱ्यायो किनकि यसले उनीहरूलाई हृदय, दिमाग र शरीर परमेश्वरको हो भनेर सम्झाउँछ । जब तिनीहरूले शबाथ पालन गरे तब तिनीहरूले यशैया ५८:१३, १४ मा प्रतिज्ञा गरिएको अनुग्रहको आनन्द लिनेछन् भन्ने कुरा थाहा पाए ।⁵²

यसबाहेक सातौँ वर्षको शबाथ र पचासौँ-वर्षको जुबलीले आउने उद्धारकर्ताको कामलाई मात्र होइन (लूका ४:१८) तर उनीहरूलाई प्रतिज्ञा

⁵²अध्याय १ मा हेर्नुहोस् ।

गरिएको फसलको लागि परमेश्वरमा भरोसा राखेर विश्वासद्वारा बाँच्न सिकाएको छ ।

इस्राएलको आत्मिक जीवनमा शबाथको यो अनौठो भूमिकाले गन्ती १५:३२-३६ मा अनुमोदनको कडा कार्यान्वयनको व्याख्या गर्दछ । प्रस्थान ३५:१, २ अनुसार, शबाथमा आगो बाल्नु व्यवस्थाको विरुद्ध थियो किनभने सुरुबाट आगो सुरु गर्नको लागि कामको मात्रा समावेश थियो । पुजारीहरूले वेदीमा आगो निभाइराखेका हुनाले उनीहरूलाई आगो बाल्ने अनुमति दिइएको थियो भनेर हामीलाई थाहा छ (लेवी १) ।

गन्ती १५ मा एउटा मानिसले कि त यसलाई बेच्न वा आगो बाल्न दाउरा बटुलिरहेको थियो । यदि पछि उसले आफ्नो इन्धन आपूर्तिमा ध्यान दिएको थिएन र उसको आगोलाई बेवास्ता गरेको थियो त्यसैले यो निभ्यो । यसबाहेक उसले छिमेकीबाट दाउरा र केही जीवित कोइलाहरू उधारो वा छिमेकीको आगो प्रयोग गर्न सक्ने भएकाले आगो बाल्नको लागि दाउरा जम्मा गर्नुपर्दैन । उसको काठ जम्मा गर्नु एक सार्वजनिक कार्य थियो । शबाथको सम्बन्धमा व्यवस्थाको महत्त्व स्पष्ट रूपमा स्पष्ट पार्नको लागि, परमेश्वरले उसलाई मृत्युदण्ड दिनुभयो ।

यस भागले हामीले प्रभुको दिनमा खाना पकाउन वा बिजुली प्रयोग नगर्न सक्छौं भनेर सिकाउँदैन, यद्यपि यो सिद्धान्तको प्रयोगले हामीसँग खाना सकिएको भए पनि आइतवार किराना सामानहरू किन्न बाहिर निस्कन रोक्छ । निस्सन्देह शबाथ तोड्ने मृत्युदण्ड मोशाको अर्थतन्त्रको एक विशेष भाग थियो जुन हामीमा लागू हुँदैन । तथापि, दण्डले शबाथको गम्भीरताको बारेमा सिकाउँछ । परमेश्वरको दिनको लागि स्पष्ट रूपमा बेवास्ता गर्न अनुमति दिँदा मण्डली विश्वासयोग्य रहन सक्दैन ।

एक निरन्तर चिन्ह

चौथो आज्ञा इस्राएलको लागि संकेत थियो भन्ने तथ्यले यसको नैतिक दायित्वलाई रद्द गर्दैन तर शबाथ नयाँ नियममा परमेश्वरको करारका मानिसहरूको लागि एउटा चिन्हको रूपमा जारी छ । जसरी खतना र निस्तार चाडका चिन्हहरू बप्टिस्मा र प्रभुको भोजको नयाँ करार चिन्हहरूमा परिवर्तन

गरियो त्यसरी नै सातौं-दिनको शबाथको पालनालाई पहिलो दिनको शबाथमा परिवर्तन गरियो र परमेश्वरका जनहरूका लागि चिन्हको रूपमा काम गरिरहन्छ ।⁵³

हामी जो पूर्ण उद्धारको पूर्ण वास्तविकतामा बाँचिरहेका छौं, हप्ताको पहिलो दिनमा हाम्रो शबाथ हुन्छ कि परमेश्वरले उद्धारको उद्देश्यपूर्ण कार्य पूरा गर्नुभएको छ र हामीले त्यो छुटकारामा भाग लिन सुरु गरेका छौं । इस्राएलको शबाथ जस्तै हाम्रो पनि पछाडि र अगाडि देखाउँछ । यसले ख्रीष्टको पुनरुत्थानलाई फर्काउँछ र हामीलाई सम्झाउँछ कि जब हामी उहाँमा विश्राम गर्छौं र हाम्रा सबै पापहरू क्षमा हुन्छन् । यसले हामीलाई स्मरण गराउँछ कि ख्रीष्ट फर्कनुहुनेछ र हामी उहाँसँग सधैंभरि पूर्ण आनन्दमा बाँच्नेछौं ।

प्रभुको दिनको हाम्रो पालनाले हाम्रा छिमेकीहरूलाई पनि संकेत र गवाहीको रूपमा काम गर्दछ कि हामी परमेश्वरका उद्धार गरिएका मानिसहरूका हौं । जब हामीले प्रभुको दिनलाई पवित्र राख्छौं यो हाम्रो वरपरका मानिसहरूका लागि गवाही हुन्छ कि हामी परमेश्वरका विशेष मानिसहरू हौं । प्रायः त्यहाँ थोरै हुन्छ जसले हामीलाई हाम्रा छिमेकीहरूबाट फरक पार्छ किनभने तिनीहरूमध्ये धेरै बाहिरी रूपमा नैतिक, जिम्मेवार नागरिकहरू छन् र धेरै मण्डलीमा उपस्थित हुन्छन् । एउटा बाह्य चिन्ह जुन परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको छ, जुन झण्डामुनि हामी बाँचिरहेका छौं, सम्पूर्ण ख्रीष्टियन शबाथको पालना हो । यसद्वारा हामी गवाही दिन्छौं कि हामी आफ्नै होइनौं तर हामी प्रभुका हौं । हाम्रो विश्वासयोग्य शबाथ पालन हाम्रा छिमेकीहरूका लागि गवाही हुन सक्छ र हाम्रो व्यवहारले उनीहरूलाई हाम्रो अभ्यासलाई बुझाउने मौका दिन सक्छ । उदाहरणका लागि जब हामी छिमेकीलाई भन्छौं कि हाम्रा छोराछोरीहरू जन्मदिनको पार्टीमा आउन सक्दैनन् वा हामी छिमेकी बाहिर घुम्न वा खेलकुद कार्यक्रममा भाग लिन सक्दैनौं किनभने हामी ख्रीष्टियन हौं र आइतवारलाई परमेश्वरको आराधना र काममा समर्पित गर्न चाहन्छौं, सायद हामीसँग हाम्रो कारण र विश्वासलाई अझ पूर्ण रूपमा व्याख्या गर्ने अवसर हुनसक्दछ ।

⁵³ दिनको परिवर्तन र यसको महत्त्वको लागि अध्याय ७ र ८ हेर्नुहोस् ।

यो विरोधाभासपूर्ण छ कि ती मण्डलीहरू जसले संसारबाट अलग हुने बारे सबैभन्दा धेरै कुरा गर्छन् प्रायः सावधानीपूर्वक शबाथ पालना विरुद्ध सिकाउँछन् । तिनीहरू गैर-बाइबलीय व्यवस्थाहरूको चेकलिस्ट अनुरूप आफ्नो अलग हुने कुरा व्यक्त गर्छन्: चलचित्रहरूमा नजानुहोस्; नपिउनुस; धुम्रपान नगर्नु, आदि । बाइबलले हामीलाई शबाथ पालन सहित धर्मशास्त्रका आज्ञाहरू अनुसार जीवन बिताएर हाम्रो अलग हुने कुराको प्रदर्शन गर्न आह्वान गर्दछ । हामीले शबाथलाई ध्यानपूर्वक पालन गर्दा हामी वैधानिक हुन सक्दैनौं; बरु हामी बाइबलीय पृथकता प्रदर्शन गर्दछौं । यसको विपरित विधिवादले परमेश्वरको व्यवस्थालाई थपिरहेको छ । हाम्रो आज्ञाकारिताद्वारा परमेश्वरको अनुग्रह कमाउने प्रयास गर्दै; वा ख्रीष्टमा विश्वास बाहेक परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्ने प्रयास गर्दै, हामीले यो कुरा ध्यान दिनुपर्छ कि हाम्रो आज्ञाकारितामा इमान्दार परिशुद्धता कानूनीता होइन ।

पवित्रिकरणको एक माध्यम

जसरी यो इस्राएलीहरूको लागि थियो त्यसरी शबाथले पनि हाम्रो पवित्रतामा योगदान पुऱ्याउँछ । अध्याय १ मा हामीले शबाथसँग जोडिएका आशिषहरूको बारेमा छलफल गर्यौं । धेरै हृदयसम्म यी आशिषहरू हाम्रो पवित्रिकरणसँग सम्बन्धित छन् जसले पापको लागि मर्ने र पवित्रतामा बढ्दै र परमेश्वरको वचनको आज्ञाकारितामा हिड्ने कुरालाई सिकाउँदछ ।⁵⁴

शबाथ पालनले यी दुवै कुरामा योगदान पुऱ्याउँछ । पहिलो कुरा यसले हामीलाई पापको लागि मर्न मद्दत गर्दछ । किनभने हामीभित्र पापको अवशेष छ, हामीले प्रलोभनहरू र गलत प्राथमिकताहरू विरुद्ध दैनिक संघर्ष गरिरहेको हुन्छौं । हामी हाम्रा सारा हृदय, दिमाग, प्राण र शक्तिले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैनौं न त सधैं परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकताको खोजी गर्छौं । हामी प्रभुलाई हाम्रो काममा, हाम्रो शौकमा, हाम्रो मनोरञ्जनमा, र हाम्रो सम्पत्तिको प्रयोगमा बिर्सन्छौं । हामी प्रभुमा भरोसा गर्न असफल हुन्छौं र अरू र शरीरका चीजहरूमा भर पर्न थाल्छौं । प्रभुले हामीलाई हाम्रो सार्वभौम मालिकको

⁵⁴ छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ३५ ।

रूपमा उहाँमा फिर्ता बोलाउन हामीलाई शबाथ दिन दिनुभएको छ । जीवनको यो साप्ताहिक विराम चिन्ह जसले हाम्रो काम र फुर्सद र मनोरञ्जनको खोजीमा बाधा पुऱ्याउँछ, हामीलाई अरू सबै बिर्सन र उहाँलाई हेर्न तालिम दिन्छ । प्रभुको दिनले हामीलाई प्रभु परमेश्वरको उपस्थितिमा ल्याउँछ, 'पहिले परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकता खोज र यी सबै चीजहरू तिमीहरूलाई थपिनेछन्।' हाम्रो काम र मनोरञ्जनको पछि नलाग्ने अभ्यास र यी चीजहरूको बारेमा अनावश्यक विचार र शब्दहरू बेवास्ता गर्नाले हामीलाई तिनीहरूसँग अतिवादी हुनबाट जोगाउँछ । यसले हाम्रो मरिहत्ते बन्न वा हाम्रो मनपर्ने मनोरञ्जन वा गतिविधिमा व्याकुल हुनुको लागि मृत्यु प्रहारको व्यवहार गर्दछ । यस दिन परमेश्वरले हामीलाई सबै कुरा बिर्सन आग्रह गर्नुहुन्छ । मूर्तिपूजा गर्ने हाम्रो प्रवृत्तिलाई मारिएको छ । यसरी शबाथले हामीलाई नकारात्मक अर्थमा पवित्र बनाउँछ ।

तथापि शबाथ पालनले पनि हाम्रो पवित्रतामा सकारात्मक योगदान पुऱ्याउँछ । परमेश्वरले यशैया ५८ मा प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, यदि हामीले प्रभुको दिनलाई पवित्र राख्छौं भने, हामी प्रभुमा रमाउनेछौं र आत्मिक समृद्धि र विजय पाउनेछौं । शबाथ एक माध्यम हो जसमा हामी ख्रीष्टियनहरूको रूपमा बढ्छौं र समृद्ध हुन्छौं ।

अध्याय ३ मा उल्लेख गरिए अनुसार शबाथ दिन हाम्रो विकासमा योगदान दिन निर्माण गरिएको हो । किनकि यस दिनमा प्रभुले हामीलाई आराधना, शिक्षा, प्रचार र सङ्गति गर्न दिनुहुन्छ । उहाँले पढ्न, अध्ययन गर्न र प्रार्थना गर्न अन्य मागहरू र व्यस्तताहरूबाट अलग हुन समय दिनुहुन्छ । उहाँले हामीलाई मुक्त गर्नुहुन्छ ताकि हामी उहाँ र हाम्रो छिमेकीको सेवा गर्न सकौं । यी सबै चीजहरूले हामीलाई प्रभु येशू ख्रीष्ट जस्तै बनाउनको लागि काम गर्दछ ।

के हामीलाई यी कुराहरू पुरानो करारका मानिसहरू भन्दा कम चाहिन्छ ? शबाथको चिन्ह रहिरहन्छ, यद्यपि यसको परमेश्वरशास्त्रीय महत्त्वको ध्यान दिनको परिवर्तनसँगै परिवर्तन हुन्छ । खतनालाई बप्तिस्माद्वारा प्रतिस्थापन गरिएको छ; प्रभु भोजद्वारा निस्तार चाड; त्यसैले सातौँ-दिनको शबाथलाई पहिलो-दिनको शबाथ, प्रभुको दिनले बदलेको छ ।

यसरी हामीले देखेका छौं कि शबाथले औपचारिक उद्देश्यहरूको सेवा गरे तापनि, सधैं बाध्यकारी नैतिक दायित्व हो । यो व्याख्या नयाँ नियमले पुष्टि गरेको छ । अर्को अध्यायमा हामी ख्रीष्टियन शबाथको बारेमा नयाँ नियमको तथ्यांकको हाम्रो जाँच सुरु गर्नेछौं ।

शबाथको प्रभु मत्ती १२:१-८

THE LORD OF THE SABBATH (Matt. 12:1-8)

मेरो पहिलो मण्डली मिसिसिपी राज्यको एउटा सानो खेती गर्ने सहरमा थियो । सहरको ठीक उत्तरमा राज्य पार्क आयोगले एउटा नयाँ प्रकारको पार्क निर्माण गर्‍यो जसलाई 'जीवित वृक्षारोपण' भनिन्छ । पार्कको उद्देश्य उन्नाइसौं शताब्दीको कपासको बगैँचाको पुनः सिर्जना गर्नु थियो ताकि मानिसहरूले दक्षिणी वृक्षारोपणमा जीवन कस्तो थियो भन्ने अनुभव गर्न सकून् । वास्तवमा वृक्षारोपण एक संग्रहालय हो वास्तविक वृक्षारोपण होइन । आवधिक रूपमा मण्डलीको इतिहासभरि शबाथको लागि जोसिलो अगुवाहरूले प्रभुको दिनलाई संग्रहालयमा परिणत गरेका छन् । अब आत्माको बजार दिन छैन, यो एक संग्रहालयको टुक्रा, एक प्रकारको 'जीवित पार्क' जस्तै भएको छ ।

येशूको समयका फरिसीहरूले यस्तो गरेका थिए । जब तिनीहरू प्रसिद्धिमा आए तब पार्क एक उजाड युद्ध क्षेत्र जस्तै देखिन्थ्यो । तिनीहरूले पुनर्निर्माण प्रयासको नेतृत्व गरे । तिनीहरूले पार्क पुनः निर्माण गरे, सबै फूलको ओछ्यानहरू प्रतिस्थापन गरे, सबै धाराहरू सफा गरे र घाँस र रूखहरूको हेरचाह गरे । तिनीहरूले बेन्चहरू पनि फेरि राखे । फेरि पार्क एक सुन्दर ठाउँको रूपमा परिणत भयो । तर पार्कबाट जनताले फाइदा लिन पाएनन् । पार्क वरिपरि बार बनाइएको थियो । तिनीहरू आएर पार्क कस्तो थियो भनेर हेर्न सक्थे, जसरी आज मानिसहरू पुरानो पुनर्स्थापित महलको भ्रमण गर्छन् । यो एउटा संग्रहालय जस्तै थियो ।

तर जब राजाको छोरा सहरमा आए उनले गरेका पहिलो कामहरूमध्ये एउटा पर्खाल भत्काउनु थियो । उनले भने, वास्तवमा, 'यो पार्क मेरो बुबाका मानिसहरूले प्रयोग गर्न निर्माण गरिएको हो र म यहाँ उनीहरूसँग भेट्न चाहन्छु ।'

येशूले मत्ती १२:१-८ मा बार तान्न थाल्नुहुन्छ (समानताका लागि मर्कूस २:२३-२८; लुका ६:१-५ हेर्नुहोस्) । धेरैले यो सुझाव दिन्छन् कि येशूले शबाथलाई हटाइरहनुभएको थियो तर वास्तवमा उहाँ विश्रामको राजकुमारको रूपमा उहाँका मानिसहरूको लागि आत्मिक विश्रामको दिनको रूपमा शबाथलाई पुनः स्थापना गर्न आउनुभएको थियो । मत्ती ११:२५-२८ र १२:१-८ को सम्बन्धलाई ध्यान दिनुहोस् । मत्ती १२:१ को शुरुवात वाक्यांश, 'त्यस समयमा' वा 'त्यस अवसरमा' पहिलेका कुराहरूसित सम्बन्धित छ । विश्रामको महान् प्रतिज्ञा (११:२८) दिएपछि, मत्तीले विश्रामको दिनमा हाम्रो ध्यान खिच्छन् ।

हामीले शबाथको जगलाई पुरानो नियममा राखेर हेरेका छौं । हामीले यशैया ५८:१३ र १४ मा शबाथसँग सम्बन्धित महान् प्रतिज्ञाको जाँच गरेर सुरु गर्यौं । हामीले सिक्थौं कि परमेश्वरले मानिसको अस्तित्वको सुरुदेखि नै सबै मानिसहरूको लागि सात दिनमा एक दिनलाई पवित्र रूपमा राख्न चाहनुहुन्छ; विवाह र काम जस्तै, शबाथ एक सृष्टिको विधि हो । हामीले पत्ता लगायौं कि चौथो आज्ञामा परमेश्वरले हामीलाई उहाँले नियुक्त गर्नुभएको आशिषहरू प्राप्त गर्नको लागि हाम्रो जीवन कसरी संरचना गर्ने भनेर सिकाउनुहुन्छ । हामीले शबाथ पुरानो करारका मानिसहरूका लागि मात्र एक औपचारिक चिन्ह थियो र यसरी नयाँ करार अन्तर्गत परमेश्वरका मानिसहरूलाई अब बाध्यकारी छैन भन्ने आपत्तिको जवाफ दिन खोजेका छौं ।

हामीले अहिलेसम्म के भनेका छौं, धेरैले प्रभुको दिन ख्रीष्टियन शबाथ हो भन्ने सिद्धान्तमा आपत्ति जनाइरहेका छन् । शबाथ बिरोधीहरूले नयाँ नियमको चौथो आज्ञालाई कहिल्यै दोहोर्‍याउँदैन तर यसबाहेक, येशू आफैले कडा शबाथको पालनलाई खारेज गर्नुहुन्छ भनी दाबी गर्छन् ।

यस अध्याय र अर्को तीनमा, हामी यी आपत्तिहरूलाई शबाथको बारेमा नयाँ नियमको शिक्षाको प्रकाशमा जाँच गर्नेछौं । हामी मत्ती १२:१-८ बाट सुरु गर्छौं ।

शबाथको बारेमा येशूको शिक्षा

हामीले देखे पहिलो कुरा भनेको येशू ख्रीष्टले शबाथमा आफ्नो अधिकारलाई जोड दिनुभएको हो । जब येशू र उहाँका चेलाहरू एक शबाथको बिहान एउटा

अन्नको खेतबाट हिँड्दै हुनुहुन्थ्यो, उहाँका चेलाहरू भोकाए र अनाज टिपे र खान थाले । यो देखेर, फरिसीहरूले उहाँलाई भने: 'हेर, तपाईँका चेलाहरूले विश्राम दिनमा जे गर्नु उचित छैन, त्यसै गर्छन् ।

येशूप्रति तिनीहरूको घृणा बढ्दै गएपछि, फरिसीहरूले उहाँ वा उहाँका चेलाहरूको गल्ली पत्ता लगाउन उहाँको पछि लाग्न थालेका थिए । तिनीहरूको सतर्कतालाई इनाम दिइएको थियो किनभने तिनीहरूले येशूका चेलाहरूले अन्नको केही बाला टिपेको देखे जुन तिनीहरूले आफ्नो हातमा राखि मिचेर मुखमा हालेका थिए । तुरुन्तै, मौरीले फूललाई जस्तै, फरिसीहरूले येशूको सामना गरे । तिनीहरूले चेलाहरूलाई चोरेको आरोप लगाएका थिएनन्, किनभने व्यवस्था २३:२५ अनुसार, एक जना छिमेकीको खेतबाट खाजाको लागि अनाज लिन जाँदा यो अनुमति थियो । मूलतया, तिनीहरूले येशूलाई उहाँका चेलाहरूलाई शबाथ तोड्न अनुमति दिएको भनि व्यवस्थाको अवहेलनालाई बढावा दिएको आरोप लगाएका थिए ।

धेरै मानिसहरूको गलत बुझाइको कारण फरिसीहरूको साथमा चेलाहरूले शबाथको उल्लङ्घन गरिरहेका थिए भनी अनुमान गर्छन् । तर चेलाहरूले कुनै पनि पुरानो नियमको शबाथ नियमहरू तोडिरहेका थिएनन् । बरु तिनीहरूले यहूदीहरूको मानव निर्मित नियमहरू मात्र तोडिरहेका थिए ।

फरिसीहरूद्वारा व्यवस्थाको दुरुपयोग

फरिसीहरू र शास्त्रीहरूसँग परमेश्वरको व्यवस्थाको लागि प्रशंसनीय जोस थियो । तिनीहरूले पवित्र व्यवस्थालाई माया गर्थे र तिनीहरूले यसलाई रक्षा गर्न चाहन्थे । त्यसकारण तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई उल्लङ्घन गर्नबाट मानिसहरूलाई रोक्नको लागि बारहरू बनाए । जसरी अधिकारीहरूले ग्रान्ड क्यान्यन जस्ता खतरनाक ठाउँहरूमा मानिसहरूलाई छेउको नजिक हिड्न र खस्नबाट जोगाउन बारहरू खडा गरे, यहूदीहरूले मानिसहरूलाई परमेश्वरको नियम उल्लङ्घन गर्ने खतरनाक क्षेत्रबाट टाढा राख्न नियमहरू बनाए ।

एक समकालीन उदाहरण ती मण्डलीहरू हुनेछन् जसले मद्यपानको गम्भीर पापको कारणले सबै रक्सीको निन्दा गर्दछन् । तिनीहरूले मानव निर्मित

कानूनको बार बनाउँछन्-रक्सीको प्रयोग नगर्नुहोस्- मानिसहरूलाई मादक पदार्थ तर्फ कदम चाल्नबाट जोगाउन । अन्ततः मानवद्वारा बनाइएका नियमहरू परमेश्वरको नियम जस्तै बाध्यकारी देखिन्छन्, र अन्ततः मानव निर्मित नियमहरू परमेश्वरको भन्दा पनि महत्त्वपूर्ण हुन्छन्; येशूका शब्दहरूमा: 'किनकि परमेश्वरको आज्ञा पर सारेर तिमीहरू मानिसहरूको रीतिथिति पालन गर्दछौ, जस्तै लोहोटा र कचौराहरू धुनु; र यस्तै किसिमका अरू धेरै कुराहरू तिमीहरू गर्दछौ ।' (मर्कस ७:८) । वास्तवमा हामीलाई पापको नजिक पुग्नबाट बचाउनको लागि मानव निर्मित नियमहरूले धर्मशास्त्रको पर्याप्ततालाई अस्वीकार गर्दछ । त्यस्ता नियमहरूले दृढतापूर्वक सङ्केत गर्छ कि केवल परमेश्वरको वचनले मात्र हामीलाई पापबाट कसरी बच्ने भनेर सिकाउन सक्षम छ ।

फरिसीहरू, परमेश्वरको व्यवस्था र विशेष गरी शबाथका स्व-नियुक्त संरक्षकहरूले मानिसहरूलाई उल्लङ्घनको चट्टानबाट टाढा राख्न सयौं नियमहरू बनाए । यी नियमहरूको पुस्तक ताल्मुडमा तिनीहरूले शबाथमा चौबीस अध्यायहरू समर्पित गरे । तिनीहरूले शबाथमा पछ्याउन नसकिने धेरै उप-विभाजन सहित केही ३९ पेशाहरूलाई वस्तुबद्ध गरे ।

उदाहरणका लागि, चौथो आज्ञाले रोप्ने र फसल काट्ने समयमा कुनै पनि कामलाई निषेध गर्दछ (प्रस्थान ३४:२१) । यस निषेधको आधारमा ताल्मुडले अन्न टिप्न (फसल काट्ने) र यसलाई आफ्नो औंलाहरू बीचमा रगड्न निषेध गर्दछ । त्यसोभए चेलाहरूले तोडेको व्यवस्था यहूदी परम्परा थियो तर परमेश्वरको व्यवस्था होइन ।

येशूले आफ्नो अधिकारलाई दाबी गर्नुभएको

याद गर्नुहोस् कि येशू शबाथ उल्लङ्घनको पक्षमा हुनुहुन्नथियो तर उहाँले परम्पराको उल्लङ्घन गर्नुभयो । उहाँका चेलाहरूको पक्षमा येशू ख्रीष्टले कानूनदाता र कानून-व्याख्याकर्ताको रूपमा आफ्नो अधिकारलाई जोड दिनुहुन्छ । जब उहाँले भन्नुहुन्छ, 'किनकि मानिसको पुत्र शबाथको प्रभु हो' उहाँले व्यवस्थसँग आफ्नो अद्वितीय सम्बन्धलाई जोड दिनुहुन्छ । उहाँले शबाथमा के गर्ने

भनेर व्याख्या गर्ने पूर्ण अधिकार दाबी गर्नुहुन्छ र यसरी बार भत्काउने अधिकार उहाँसँग छ । येशूले दानियल ७:१३ बाट 'मानिसको पुत्र' शीर्षक लिनुभयो:

मैले रातका दर्शनहरूमा हेरिरहेको थिएँ; अनि हेर, आकाशका बादलहरूको साथमा मानिसका पुत्रजस्तै एकजना आउँदै हुनुहुन्थ्यो; अनि उहाँ ती अति प्राचीनकहाँ आउनुभयो, अनि तिनीहरूले उहाँलाई उहाँको सामु नजिक ल्याए ।

मसीही राजाको प्रकृतिको बारेमा यहूदीहरूको गलत धारणाको कारण येशूले आफूलाई मसीहको रूपमा वर्णन गर्न यो उपाधि अपनाउनुभयो । शीर्षकले उहाँको कष्टको कामको साथै परमेश्वरको नियुक्त उद्धारकर्ता राजाको रूपमा उहाँको उच्चतालाई संकेत गर्दछ ।

उहाँको भनाइ, 'तर म तिमीहरूलाई भन्छु' (पद ६) ले मत्तीमा उहाँको अघिल्लो दावीहरूको सम्झना दिलाउँछ जहाँ येशूले शास्त्रीहरू र फरिसीहरूको मानव-निर्मित व्याख्याहरूलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ । उहाँले स्पष्ट रूपमा बताउनुहुन्छ कि उहाँ परमेश्वरको व्यवस्थालाई खण्डन गर्दै हुनुहुन्न:

मचाहिँ व्यवस्था अथवा भविष्यवक्ताहरूलाई रद्द गर्न आएको हुँ भन्ने नसमझ्; म रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न आएको हुँ । किनकि म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, जबसम्म आकाश र पृथ्वी बितिजाँदैनन्, तबसम्म व्यवस्थाबाट एक मात्रा अथवा एक विन्दु पनि, सबै पूरा नभइन्जेल, कुनै रीतिले बित्नेछैन । यसैकारण जसले सबैभन्दा साना यी आज्ञाहरूमध्ये एउटालाई भङ्ग गर्ला र मानिसहरूलाई त्यस्तै सिकाउला, त्योचाहिँ स्वर्गको राज्यमा सबैभन्दा सानो कहलाइनेछ; तर जसले तिनलाई पालन गर्ला र सिकाउला, उही नै स्वर्गको राज्यमा महान् कहलाइनेछ । (मत्ती ५:१७-१९) ।

येशूले परमेश्वरको व्यवस्थाको सुन्दरता र अखण्डता र यसको स्थायी, नैतिक रूपमा बाध्यकारी चरित्रलाई जोड दिनुहुन्छ । विचार गर्नुहोस् कि यदि येशू ख्रीष्टले आफ्नो पृथ्वीको सेवकाईमा परमेश्वरको व्यवस्थाको विरोध गर्नुभएको भए उहाँ मसीहको रूपमा बदनाम हुनुपर्ने थियो, किनकि भजनसंग्रह ४०:६-८ अनुसार, मसीह परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न आउनुहुनेछ:

बलिदान र भेटी तपाईंले चाहनुभएन; मेरा कान तपाईंले खोल्नुभएको छ; होमबलि र पापबलि तपाईंले माग्नुभएन । तब मैले भनें: “हेर्नुहोस्, म आएको छु; पुस्तकमा मेरो विषयमा यो लेखिएको छ: ‘हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छा पूरा गर्न म प्रसन्न हुन्छु; हो, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ ।’

यसरी मत्ती ५:१७-१९ मा परमेश्वरको व्यवस्थाको अनन्त प्रकृतिको जग बसालिसकेपछि उहाँले परमेश्वरको व्यवस्थालाई खारेज गर्नुभएन बरु परमेश्वरको व्यवस्थाको फरिसिहरूले गरेका गलत व्याख्याहरूलाई खारेज गर्नुहुन्छ । हामी यो मत्ती ५:२१, २२ मा चित्रणको रूपमा देख्छौं:

तिमीहरूले सुनेका छौ, पुराना समयकाहरूलाई यो भनिएको थियो, ‘तिमीले हत्या नगर, र जसले हत्या गर्ला, त्यो न्यायको योग्य हुनेछ ।’ तर म तिमीहरूलाई भन्दछु; जो कोही आफ्नो भाइसँग विनाकारण रिसाउँछ, त्यो न्यायको योग्य हुनेछ; अनि जसले आफ्नो भाइलाई ‘निकम्मा’ भन्ला, त्यो महासभाको योग्य हुनेछ; तर जसले ‘हे मूर्ख’ भन्ला, त्यो नरकको आगोको योग्य हुनेछ ।

यहूदीहरूले शारीरिक हत्याको सन्दर्भमा छैटौं आज्ञालाई यति संकुचित रूपमा व्याख्या गरे कि तिनीहरूले व्यवस्थाको हृदयलाई गुमाए । येशू यस विषयको हृदयलाई जानुहुन्छ र सिकाउनुहुन्छ कि घृणा वा अवहेलना जस्ता हृदयका कार्यहरूले छैटौं आज्ञालाई उल्लङ्घन गर्दछ ।

यसैले मत्ती ५ अध्यायमा येशूले यहूदीहरूको झूटा व्याख्यालाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ र व्यवस्थाको आफ्नो साँचो व्याख्यालाई जोड दिनुहुन्छ । जब उहाँले उहाँ शबाथको प्रभु हुनुहुन्छ भनी दाबी गरेर आफ्ना चेलाहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ तब उहाँले ठ्याक्कै त्यस्तै कुरा गरिरहनुभएको छ । उहाँले वास्तवमा भन्नुहुन्छ: 'म एकलै पवित्र शबाथ र यसको उचित पालनाको आधिकारिक व्याख्याकर्ता हुँ ।'

त्यसकारण उहाँले शबाथलाई खारेज गर्नुहुन्न तर शबाथको झूटा व्याख्यालाई मात्र खारेज गर्नुहुन्छ । उहाँले आफ्ना मानिसहरूको आत्मिक विश्राम मनाउने समयको रूपमा शबाथ दिनलाई पुनः स्थापना गर्नुहुन्छ । 'यो दिन परमप्रभुले बनाउनुभएको हो; यसमा हामी रमाउनेछौं र आनन्दित हुनेछौं ।' (भजनसंग्रह ११८:२४) । आफूलाई प्रतिज्ञा गरिएको विश्रामदाताको रूपमा घोषणा गरिसकेपछि (मत्ती ११:२८), उहाँले विश्रामको दिनलाई यसको ईश्वरीय नियुक्तिको उद्देश्यहरूको लागि भारमुक्त गर्न थाल्नुहुन्छ । हाम्रो अनन्त सम्पदालाई मनाउन र स्मरण गर्ने दिनको रूपमा उहाँले शबाथलाई पुनर्स्थापित गर्ने कार्य के उपयुक्त छैन ? हाम्रो शबाथ पालनाद्वारा हामी घोषणा गर्छौं कि हामीले अनन्त जीवनको बाँकी भागमा भाग लिन थालेका छौं, यद्यपि हामी त्यो विश्राममा प्रवेश गर्न अगाडि बढ्छौं ।

हामीले येशूको अधिकारको यो बिन्दु छोड्नु अघि उहाँले शबाथ पालनको बारेमा कति पटक व्यवहार गर्नुहुन्छ भनेर ध्यान दिनुहोस् । सुसमाचारका पुस्तकहरूमा उल्लेख गरिएको ख्रीष्टको सेवकाईको तीन वर्षमा छवटा फरक अवसरहरूमा उहाँले शबाथको उचित पालनाको लागि यहूदीहरूको विरोधहरू पार गर्नुभयो । यसबाहेक, दुईवटा घटनाहरू सुसमाचारका तीनवटा पुस्तकहरूमा उल्लेख गरिएका छन् । मत्ती १२:१-१४ मा भएका दुइटा विवरणहरू मार्कस २:२३-३:६ र लुका ६:१-११ मा दोहोरिएका छन् । ख्रीष्ट आफैले शबाथको बारेमा छ पटक सिकाउनुभयो जबकि उहाँले एक पटक हत्याको बारेमा र विवाहको बारेमा तीन पटक मात्र सिकाउनुभयो । यदि यो आज्ञा औपचारिक विधिको रूपमा मात्र निर्माण गरिएको थियो भने सुसमाचारका लेखकहरूले किन यसमा यति धेरै ध्यान दिन्छन् ? के तपाईं कुनै औपचारिक विधिको बारेमा सोच्न सक्नुहुन्छ जसको सम्बन्धमा येशूले मानिसहरूको

अभ्यासलाई सच्याउन धेरै समय बिताउनुभयो ? होइन, उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई औपचारिक व्यवस्थालाई हटाउन तयार पार्नुभयो । तर यहाँ उहाँले फोहोर हटाउनुहुन्छ; ईश्वरीय कानूनदाताको रूपमा, उहाँले बार तल तान्नु हुन्छ र पार्कलाई उहाँका प्रजाहरूद्वारा ठीकसँग प्रयोग गर्नको लागि खोल्नु हुन्छ ।

धार्मिकता र आवश्यकताका सिद्धान्तहरू

शबाथको विधिमा आफ्नो अधिकारलाई जोड दिएपछि सर्वोच्च प्रशासनका प्रधान न्यायाधीश येशूले यहूदीहरूको कानूनलाई भूमिको राजाको अभिप्रायको आधारमा जाँच्नुहुन्छ र परमेश्वरको उद्देश्यहरू विपरीत हुने हरेक कानूनलाई असंवैधानिक (बाइबलविपरीत) भनी फ्याँक्नुहुन्छ । चौथो आज्ञाको लागि उहाँको अख्तियारद्वारा उहाँले शबाथ पालन गर्नुपर्ने सिद्धान्तहरू स्थापित गर्नुहुन्छ र हामीले शबाथ दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिने ती कामहरू गर्नुपर्छ भनेर सिकाउनुहुन्छ । चेलाहरूको आफ्नो रक्षामा उहाँले यहूदीहरूको परम्परालाई खण्डन गर्न बाइबलीय तर्कहरूको एक श्रृंखला प्रस्तुत गर्दै यी सिद्धान्तहरूलाई व्याख्या गर्नुहुन्छ ।

येशूले परमेश्वरका करारका मानिसहरूको इतिहासबाट आफ्नो पहिलो तर्क निकाल्नुहुन्छ (१ शमूएल २१:१-६): 'के तिमीले पढेका छैनौ कि दाऊद भोकाएपछि के गरे ? उहाँ र उहाँका साथीहरू, कसरी तिनीहरू परमेश्वरको घरमा प्रवेश गरे र तिनीहरूले पवित्र रोटी खाए जुन उहाँका लागि वा उहाँसँग भएकाहरूका लागि तर केवल पूजाहारीहरूका लागि मात्र होइन ?' यो प्रसङ्गले हामीलाई बताउँछ कि दाऊद आफ्नो लागि भागै थिए । जोनाथनले उनलाई शाऊलले उनलाई मार्न चाहेको बताएपछिको जीवन मुट्टीभर अनुयायीहरूसँग उनी खाना वा हतियारबिना हतारमा भागेका थिए । उनले नोबको पालमा पूजाहारीहरूबाट खाना र हतियार खोजे तर उपलब्ध खानेकुरा मात्र रोटी थियो जुन भर्खर रोटीको टेबुलबाट हटाइएको थियो । पवित्र वासस्थानको टेबुलमा बाह्रवटा रोटीहरू परमेश्वर आफ्ना मानिसहरूसँग सङ्गतिमा हुनुहुन्थ्यो भनेर सम्झाउनका लागि साप्ताहिक रूपमा राखिन्थ्यो । प्रत्येक शबाथका रोटीहरू

ताजा रोटीले बदलिन्थ्यो र पूजाहारीहरूले हप्ताको पुरानो रोटीहरू खानुपर्थ्यो (लेवी २४:५-९) । घरमा यो रोटी मात्र भएकोले पुजारीले दाऊद र उनका मानिसहरूलाई त्यो दिए ।

दाऊद र उनका मानिसहरू र येशू र उहाँका चेलाहरू बीचको समानताको कारण येशूले यो विवरण छान्नुहुन्छ । शबाथमा रोटी प्रतिस्थापन गरिएको हुनाले हामीलाई थाहा छ कि दुबै घटनाहरू शबाथमा भएको थियो । यसबाहेक दुबै विवरणहरू प्रभुको काममा रहेका प्रभुका अभिषिक्तहरूसँग व्यवहार गर्छन् । अन्तमा कुनै पनि उदाहरण जीवन र मृत्युको कुरा थिएन तर चेलाहरू भोकाएका थिए । तिनीहरूले आफैलाई बलियो बनाए ताकि तिनीहरूले प्रभुको कामलाई जारी राख्न सक्न् ।

यस उदाहरणमा येशूले सानोदेखि ठूलो तर्क गर्नुहुन्छ । उहाँले यो संकेत गर्नुहुन्छ कि यदि प्रभुका अभिषिक्तहरू शबाथमा प्रभुको काममा हुँदा औपचारिक विधिको उल्लङ्घन गर्नु उचित थियो भने पक्कै पनि अभिषिक्त र उहाँका अनुयायीहरूले शबाथमा प्रभुको काम गर्दा मानव निर्मित विधि तोड्न सक्छन् । यो पहिलो तर्कबाट येशूले यो कुरा सिकाउनुहुन्छ कि शबाथमा हामीले ती कामहरू गर्न सक्छौं जसले हामीलाई प्रभुको कामको लागि बलियो बनाउँछ ।

येशूले व्यवस्थाबाटै आफ्नो दोस्रो तर्क निकाल्नुहुन्छ । गन्ती २८:९, १० मा उल्लेख गर्दै उहाँ यसो भन्नुहुन्छ: 'वा के तिमीहरूले व्यवस्थामा पढेका छैनौ कि शबाथमा मन्दिरका पुजारीहरूले शबाथ भङ्ग (वा अपवित्र) गर्छन् र निर्दोष हुन्छन् ? तर म तिमीलाई भन्दछु कि मन्दिरभन्दा ठूलो कुरा यहाँ छ ।' पुजारीहरूले शबाथमा मात्र काम गर्नुपर्दैनथ्यो तर वास्तवमा यो तिनीहरूको सबैभन्दा गहन कामको दिन थियो । तिनीहरूले शबाथहरूमा दोहोरो बलिदानहरू चढाउनुपर्दथ्यो र मन्दिर सञ्चालनसँग सम्बन्धित अन्य सबै कामहरू जारी राख्नुपर्दथ्यो । जस्तै पवित्र बत्तीहरू काट्ने, उपस्थितिको रोटी परिवर्तन गर्ने, अन्य सबै दैनिक अनुष्ठानहरू प्रदर्शन गर्ने आदि । पाल र मन्दिरको शबाथको आराधनामा ठूलो परिश्रम खर्च भएको भए तापनि पूजाहारीहरूले शबाथको

नियम उल्लङ्घन गरेनन् किनभने तिनीहरूको काम आवश्यक थियो ताकि परमेश्वरका जनहरूले आराधना गर्न सकून् ।

पुजाहारीहरूको कामलाई उल्लेख गर्दै येशूले फेरि सानोदेखि ठूलो तर्क गर्नुहुन्छ किनभने उहाँ एक प्रकारले पुजाहारीको रूपमा मन्दिरको पूर्ति हुनुहुन्छ । उहाँले पद ६ मा आफैलाई संकेत गर्नुहुन्छ: 'तर म तिमीलाई भन्दछु, मन्दिरभन्दा ठूलो कुरा यहाँ छ ।' मन्दिरले चित्रण गरेको र औल्याएको त्यो प्रभु येशू ख्रीष्ट परमेश्वरको मन्दिर हो जो मानिसहरूको बीचमा बसिरहेको थियो । त्यसकारण उहाँसँग उहाँको शबाथको काममा परिश्रम गर्नेहरूले मानवीय रूपमा आविष्कार गरिएको व्यवस्था तोड्दा शबाथको उल्लङ्घन गरिरहेका थिएनन् । यसको विपरित तिनीहरूले शबाथको साँचो काम गरिरहेका थिए किनकि तिनीहरूले येशूसँग प्रचार गर्ने, सुसमाचार प्रचार गर्ने र आराधना गर्ने सेवामा परिश्रम गरिरहेका थिए । तिनीहरू साँचो शबाथको रक्षकहरू थिए जबकि उद्धारकर्तालाई फसाउन खोज्ने फरिसीहरू तिनीहरूको पछि लाग्नेहरू शबाथ भङ्ग गर्नेहरू थिए ।

येशूले आफ्नो अन्तिम तर्क होशे ६: ६ बाट निकाल्नुहुन्छ जब उहाँले भन्नुहुन्छ: 'तर यदि तिमीहरूले यसको अर्थ के हो भनेर जानेको भए, "म करुणा चाहन्छु, बलिदान होइन," तिमीहरूले निर्दोषहरूलाई दोषी ठहराउने थिएनौ' (मत्ती १२:७) । उहाँले यहूदीहरूलाई सम्झाएर उहाँका चेलाहरूको निर्दोषपनको दाबी गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरले शबाथमा हृदयविहीन अनुष्ठान खोज्नु भएको छैन तर हृदयदेखिको आराधना, परमेश्वर र आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्ने साँचो आराधना चाहनुहुन्छ ।

उहाँका चेलाहरूको निर्दोषता स्थापित गरेर, उहाँले फरिसीहरूलाई दोषी ठहराउनुभयो । के तिनीहरूले येशूलाई बदनाम गर्नको लागि तिनीहरूका नियमहरू उल्लङ्घन गरेर उहाँलाई पक्रने आशामा लुकेर हिँड्दा शबाथ पालन गरिरहेका थिए ? के तिनीहरू परमेश्वरका कुराहरूमा व्यस्त थिए ? के तिनीहरूसँग परमेश्वरका जनहरूप्रति दयालु हृदय थियो ? के तिनीहरू परमेश्वरको आराधना अघि बढेको हेर्न चाहन्थे ? होइन, तिनीहरूले ईर्ष्यालु रूपमा तिनीहरूका आफ्नै मानवीय आविष्कार गरिएका संस्कारहरूको रक्षा

गरिरहेका थिए, जबकि निर्दोषहरूले सेवामा शबाथको प्रभुलाई पछ्याइरहेका थिए ।

यस खण्डबाट धर्मशास्त्रीहरूले प्रभुको दिनमा हामीले आवश्यक कामहरू गर्न सक्छौं भन्ने सिद्धान्तलाई सही रूपमा निकालेका छन् । छोटा धार्मिक प्रश्नोत्तरले भनेझैं: 'सधैं गर्ने संसारिक कामकाज अथवा मोजमज्जादेखि छुट्टै रहेर हामी विश्राम दिन पवित्र राख्छौं । अत्यावश्यक वा दयाको कामबाहेक विश्रामको दिन पूरै समय सामूहिक र एकान्तमा परमेश्वरको आराधनामा बिताउनुपर्छ ।'⁵⁵ जोन मुरेले यी कामहरूलाई धार्मिकता, आवश्यकता र दयाको कामको रूपमा निर्दिष्ट गर्छन् । यसमा हामी जीवनको संरक्षणको लागि आवश्यक कामहरू थप्नेछौं ।⁵⁶

शबाथ दिनको उद्देश्यको प्रवर्द्धन

मत्ती १२:१-८ मा येशूले हामीलाई प्रभुको दिनमा हामीले यो दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिने धार्मिकता र आवश्यकताका कामहरू गर्न सक्छौं भनेर सिकाउनुहुन्छ । हामीले उत्पत्ति २:१-३ मा परमेश्वरको विश्रामको उद्देश्यलाई हेर्दा हामीले प्रभुको दिनको उद्देश्यको अनुमान गरेका थियौं । उहाँको विश्राममा उहाँले तीनवटा काम गर्नुभयो: उहाँले सृष्टिको काम गर्न छोड्नुभयो; सृष्टिको त्यो समाप्त कार्यको मननद्वारा उहाँले आफैलाई स्फूर्ति दिनुभयो; अनि उहाँले बाँकी अनन्त जीवनको प्रतिज्ञा गर्नुभयो । त्यसकारण शबाथमा हामीले हाम्रो नियमित श्रम र मनोरञ्जनहरू बन्द गर्नुपर्छ ताकि हामीले उहाँको पूरा काम र उहाँले हामीलाई प्रदान गर्नुभएको बाँकी कामको लागि कृतज्ञतामा, हाम्रा उद्धारकर्ता प्रभु येशू ख्रीष्टको सौन्दर्यबाट आनन्दपूर्ण र स्फूर्तिसाथ मनन गर्न सकौं । हामी आफूलाई बलियो बनाउन, उहाँको राज्यलाई अगाडि बढाउन र उहाँसँग हाम्रो स्वर्गीय

⁵⁵ छोटा धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ६० ।

⁵⁶ यो चौथो श्रेणी एक लेखकको बाट आएको छ, जसले एक प्रपत्रको संपादक छन्, जो जोन मुरे को ठेगाना प्रकाशित गरेको थियो, जो गोल्सपी, सदरल्याण्ड, अगस्ट १२, १९५३ मा दिइएको थियो, पुनः मुद्रित भौतिक रूपमा जोन मुरे को एकत्रित लेखहरू (एडिनबर्ग: ब्यानर अफ ट्रुथ, १९७६), भाग I, पृष्ठ २०५-२१६ ।

विश्रामको आशा गर्नको लागि सार्वजनिक र व्यक्तिगत आराधना, ख्रीष्टियन संगती र सेवामा आफूलाई समर्पित गर्छौं । हामीले गर्ने सबै कुरालाई यी उद्देश्यहरूको प्रकाशमा जाँच आवश्यक छ । हाम्रा कार्यहरूले कसरी शबाथ दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिन्छन् ?

हामी मध्ये धेरैलाई शबाथ दिनको उद्देश्यहरू पूरा गर्न आवश्यक पर्ने धार्मिकताका कामहरू गर्न बोलाइनेछ । जसरी मन्दिरमा पुजारीहरूले सेवा गर्थे त्यसरी नै सेवकहरूले प्रचार गर्नुपर्छ र बाल संगतीका शिक्षकहरूले सिकाउनुपर्छ । कोही तातो वा एयर कन्डिशनर खोल्न चाँडै आउन आवश्यक हुनेछ । सायद बाटोबाट हिउँ फाल्नु पर्छ । मण्डलीलाई सामूहिक आराधना सम्पादन र संगतीको लागि भेला हुन सक्षम बनाउन आवश्यक ती सबै चीजहरू अनुमति छन् ।

यसबाहेक जब हामीले आवश्यकताको सिद्धान्त बुझ्छौं तब हामी यसलाई आफ्नै जीवनको परिस्थितिमा लागू गर्न सक्षम हुन्छौं । हामीले गर्ने हरेक कुरालाई प्रश्नद्वारा मापन गर्नुपर्छ, 'के यसले दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिन्छ ?' प्रायः हामी आफ्ना आमाबाबुको नियमहरूलाई सकेसम्म धकेल्ने बच्चाहरू जस्तै शबाथमा पुग्छौं । हामी त्यो केटाजस्तै हौं जसलाई स्कूलमा एउटा खास जर्सी लगाउन नसक्ने भनिएको बेला, जिमको झोलामा राखेर स्कूल पुगेपछि लगाइदियो । प्राविधिक रूपमा उनले अनाज्ञाकारी गरेनन्, किनकि उनले यसलाई स्कूलमा लगाएनन् तर वास्तविकतामा, स्कूलमा लगाएर उनले अवज्ञा गरे । प्रायः यसरी हामी प्रभुको दिनमा पुग्छौं । परमेश्वरलाई खुसी पार्न र उहाँको आनन्द लिन हामीले के गर्न सक्छौं भनी सोध्नुको सट्टा, हामी सोधिरहेका हुन्छौं, 'म आफ्नो खुशीको लागि के गर्न सक्छु ? समस्यामा नपरी म कति टाढा जान सक्छु ?' यस्तो मनोवृत्तिले परमेश्वरलाई आदर गर्दैन । हामीले सोध्नु पर्छ कि कुनै गतिविधिले हामीलाई शबाथलाई राम्रोसँग राख्न सक्षम बनाउँछ, वा यदि यसले दिनको उद्देश्यबाट बाधा पुऱ्याउँछ ? हामीसँग विकृत कानुनीता छ जुन कानूनको पत्र अनुसार बाँच्न इच्छुक छ तर पूर्णतया आवश्यक भन्दा आज्ञाकारी छैन ।

आवश्यकताको सिद्धान्तको सही समझले हामीलाई हाम्रो जीवनका विभिन्न मुद्दाहरू जाँच मद्दत गर्दछ । उदाहरणका लागि केही मानिसहरूले भन्छन् कि

छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले शारीरिक आरामलाई निषेध गर्छ जब यसले 'पूरा समय सार्वजनिक र परमेश्वरको आराधनाको व्यक्तिगत अभ्यासमा बिताउनु पर्छ ... ।'⁵⁷

के यसको मतलब आइतवार दिउँसो सुत्नु गलत हो ? प्रश्नको जवाफ दिन तपाईंले सुत्नुको उद्देश्य निर्धारण गर्नुपर्छ । के यो तपाईंलाई स्फूर्ति दिनको लागि हो कि तपाईं दिनको उद्देश्यलाई नयाँ जोशका साथ पछ्याउन सक्नुहुन्छ, वा यो आलस्यको छनौट हो किनभने तपाईं अरू केहि गर्न चाहनुहुन्न ? साँझको सेवाको लागि जागा रहन वा निद्रा नपरिकन पछि पढ्न सक्षम हुन केही मानिसहरूलाई निद्रा चाहिन्छ । अरूलाई सतर्क हुनको लागि बलियो हिँडनु पर्ने हुन सक्छ वा पहिले उल्लेख गरिएझैं हाम्रा बच्चाहरूलाई प्रायः कुनै न कुनै प्रकारको शारीरिक गतिविधि चाहिन्छ ताकि शबाथ दिन तिनीहरूको लागि बोझ नहोस् ।

आवश्यकताको यो सिद्धान्तले हामीलाई बिजुलीको प्रयोगको बारेमा प्रश्नको जवाफ दिन मद्दत गर्दछ । अघिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरिएझैं इस्राएललाई आगो बाल्ने प्रतिबन्धले हाम्रो बिजुलीको प्रयोगलाई निषेध गरिएको छैन । प्रभुको दिनलाई उचित रूपमा मनाउन आवश्यक पर्ने धेरै चीजहरू बिजुलीद्वारा उपलब्ध गराइन्छ । हामीलाई हाम्रो घर र मण्डली भवनहरू तातो र चिसो गर्न र प्रकाश प्रदान गर्न बिजुली चाहिन्छ । तसर्थ आइतवारको दिन बत्तीको स्विच वा हिटर खोल्नु शबाथको सिद्धान्तको विपरीत होइन ।

दुई सावधानीहरू

तथापि हामीले दुई सावधानीहरू मनमा राख्न आवश्यक छ । पहिलो हामीले अर्कोलाई राख्नको लागि परमेश्वरको नैतिक नियमहरू मध्ये एउटालाई उल्लङ्घन नगर्न सक्छौं । हामी दाउदको रोटीको यो कथाबाट सिक्छौं कि उच्च उद्देश्यका लागि सकारात्मक विधि तोड्न सकिन्छ तर बाइबलले कहिले पनि सुझाव दिंदैन कि हामीले एउटा नैतिक व्यवस्थालाई अर्को राख्नको लागि तोड्न सक्छौं । उदाहरणका लागि अग्रगामीहरूको समूह, भारतीयहरूबाट लुकेर रोइरहेको

⁵⁷ आइबीड, ६० ।

बच्चालाई मार्छन् किनभने तिनीहरूको रोइएको आवाजले उनीहरूलाई तिनीहरूका शत्रुहरूलाई पर्दाफास गर्छ ।

शबाथमा यसलाई लागू गर्दा हामी हाम्रा गैर ख्रीष्टियन छिमेकीहरूसँग उनीहरूलाई साक्षी दिन सक्षम हुनको लागि आइतवार बल खेलमा जान सक्छौं भनेर तर्क गर्नु अनुचित तर्क हो । शबाथको उद्देश्यहरूमध्ये एउटालाई पछ्याउनको लागि अर्थात् हराएकोलाई खोजी गर्नको लागि शबाथको नियम तोड्नको लागि धर्मशास्त्रमा कुनै चेतावनी छैन ।

अर्को उदाहरण मलाई शबाथ दिनको बारेमा सिकाउँदा बारम्बार सोधिने प्रश्नबाट आउँछ: 'तपाईंले भन्नु भएको सबै कुरामा म सहमत छु तर कहिलेकाहीँ व्यापारका लागि सोमवार बिहानै अर्को सहरमा जानुपर्छ । शनिवार साँझ गएर आइतवार आफ्नो परिवारबाट टाढा बस्नुको सट्टा आधा शबाथ मेरो परिवारसँग बिताउनु र आइतवार दिउँसो उडान गर्नु राम्रो होइन र ?' जब हामी बुझौं कि हामीले परमेश्वरको नियमलाई उल्लङ्घन गर्न सक्दैनौं । शबाथको उद्देश्यहरूमध्ये एक पूरा गर्नुहोस्, हाम्रो जवाफ स्पष्ट छ । कुनै पनि हालतमा हामी प्रभुको दिनमा अनावश्यक रूपमा हाम्रा परिवारहरूबाट टाढा हुनबाट जोगिऔं तर यदि हामीले हाम्रो तालिका समायोजन गर्न सक्दैनौं भने हामीले शबाथको उद्देश्यहरू पछ्याउनको लागि शबाथ तोड्नु हुँदैन । वास्तवमा यदि हामीले आइतवारको एक भाग यात्रा गर्न प्रयोग गर्छौं भने हामी स्पष्ट रूपमा भनिरहेका छौं कि आइतवारको बिहानको काम शबाथको काम भन्दा बढी महत्त्वपूर्ण छ ।

ध्यान दिनुपर्ने दोस्रो सावधानी यो हो कि प्रभुको दिनको परमेश्वर नियुक्त उद्देश्यहरू पूरा गर्नको लागि काम साँच्चै आवश्यक हुनुपर्छ । उदाहरणको लागि हामीले ध्यान दियौं कि चौथो आज्ञाले हामीलाई आइतवार काम गर्न अरूलाई निम्त्याउन निषेध गर्दछ । यदि आइतवार बिहान मलाई दूध सकिएको थाहा भयो भने म लापरवाही भएकोले किराना पसलमा गएर के दूध किन्नु आवश्यक छ ? होइन, यो होइन । मेरो लापरवाहीले मलाई यस्तो स्थितिमा पुर्यायो । यो लापरवाहीले कुनै चीजलाई आवश्यक बनाउँदैन तर शबाथको उद्देश्यहरू पूरा गर्न सक्षम बनाउनु यसको उपयोगिता हो । अर्कोतर्फ यदि म सप्ताहन्तमा होटलमा बसिरहेको छु भने यो होटलको रेस्टुरेन्टमा खाना खानु आवश्यक काम

हुन सकछ त्यसैले म यो दिनको कर्तव्यहरू पूरा गर्न सक्ने शक्ति हुनेछ ।⁵⁸

हामी प्रत्येकले के आवश्यक छ भन्ने बारे आ-आफ्नो निर्णयहरू लिनुपर्छ । येशूले हामीलाई यी निर्णयहरू गर्ने मापदण्ड दिनुहुन्छ: के यो दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिन आवश्यक छ ? यी प्रश्नहरूको जवाफ हामीले आफैं दिनुपर्छ । यदि हाम्रो इच्छा यो दिनको प्रभुले तोक्नुभएको ती चीजहरूले दिन भर्ने हो भने हामी अनावश्यक काम गर्ने खतरामा पर्नेछौं । एक अर्थमा हामीले प्रभुको दिनको लाभदायक अवलोकनबाट हाम्रो ध्यान हटाउने कुराहरूलाई पन्छ्याउनुपर्छ ।

शबाथका प्रभु येशू ख्रीष्टले हामीलाई शबाथको उद्देश्यको आनन्द उठाउन स्वतन्त्र बनाउन मानव निर्मित व्यवस्थाको बार भत्काउनुभयो । परमेश्वरले हामी प्रत्येकलाई यस दिनमा उहाँलाई खोज्ने र आनन्द लिने इच्छा प्रदान गरून् । अर्को अध्यायमा हामी प्रभुको दिनमा अनुमति दिइएका कृपा र संरक्षणका कामहरू हेर्नेछौं ।

⁵⁸ कोही आफ्नो कोठामा राख्न स्यान्डविच सामग्री किन्न रुचाउँछन् र कोही उपवासमा दिन बिताउन रुचाउँछन् । मेरो विचारमा, होटेल/मोटेल रेस्टुरेन्टहरू, अस्पताल वा विश्वविद्यालय क्याफेटेरियाहरू, हाम्रो समाजमा आवश्यकताहरू हुन्, तर फास्ट फूड प्रतिष्ठानहरू र होटेल/मोटेलमा नजोडिएका रेस्टुरेन्टहरू बन्द गरिनु पर्छ ।

शबाथ-दयाको लागि एक दिन

THE SABBATH – A DAY FOR COMPASSION

हाम्रो भान्साकोठामा हामीसँग 'पाइ-सेफ' भनिने पूरानो छाती छ । छाती लगभग छ फिट अग्लो, एक मधुर, प्राकृतिक काठबाट बनेको छ तर छाती पहिले अहिले जस्तो प्यारो थिएन । जब हामीले यसलाई पच्चीस वर्ष पहिले भेटायौं त्यसमा सेतो रंगको तह र त्यसमाथि गुलाबी रंगको र त्यसमाथि हरियो रंगको तह थियो । मेरी श्रीमती र मैले घण्टौं पेन्ट फुकालेर र नाङ्गो काठमा पुग्न उभिएर बितायौं । त्यसपछि हामीले त्यसको प्राकृतिक चमक फर्काउनको लागि काठलाई तेलले घिस्यौं । हामीले जम्मा भएको एक चौथाई इन्चको फोहोर फाल्नुपर्छ र छातीलाई पहिलेकै अवस्थामा फर्काउन पेन्ट गर्नुपर्थ्यो ।

अघिल्लो अध्यायमा हामीले देख्यौं कि कसरी फरिसीहरूले शबाथको दिनको रक्षा गर्न यसलाई बार लगाएका थिए । यद्यपि बारको उद्देश्य यो दिनको सुरक्षा गर्नु थियो यसले वास्तवमा परमेश्वरका जनहरूलाई यो दिनको आनन्द र आनन्दबाट वञ्चित गरेको थियो । ख्रीष्ट, राजाको पुत्रको रूपमा, बारहरू तान्नु भयो ताकि मानिसहरू फेरि पार्कमा आउन सकून् ।

ख्रीष्टले आफ्ना जनहरूका लागि शबाथ पुनर्स्थापित गर्न के गर्नुभयो भनेर सोच्ने अर्को तरिका फोहोर र रंग हटाउने चित्र हो । शबाथ पारिवारिक विरासत जस्तै हो फर्नीचरको एक सुन्दर टुक्रा जुन परम्पराहरूद्वारा चित्रित गरिएको छ । येशूको दिनमा यो यति कुरूप थियो कि कसैले पनि यसको सुन्दरता देख्न वा परमेश्वरले चाहनुभएको दिनलाई चित्र सकेन । येशूले शबाथलाई यसको मौलिक उद्देश्यमा पुनर्स्थापित गर्न मानव परम्परा र नियमहरूको सबै जम्मा भएको फोहोर र रंगलाई हटाउनुभयो ।

उहाँले यो किन गर्नुभयो ? यदि शबाथलाई हटाइने हो भने सुसमाचारका लेखकहरूले शबाथको विवादहरूमा किन यति धेरै ध्यान दिन्छन् ? यदि कुनै पनि समय यहूदी औपचारिक अभ्यासहरू सच्याउन येशूले थोरै खर्च गर्नुभयो,

जबकि उहाँले अरू कुनै पनि पुरानो नियमको आज्ञा भन्दा शबाथको सही पालनाको बारेमा सिकाउन धेरै समय बिताउनुभयो । नयाँ नियमको मण्डलीले उहाँले उपलब्ध गराउनुभएको बाँकीलाई मनाउन र पालन गर्नको लागि उपयुक्त दिनको रूपमा स्थापित गर्न उहाँले शबाथमा आफ्नो प्रभुत्वलाई जोड दिए । अध्याय ५ मा हामीले शबाथको उद्देश्यलाई बढावा दिने ती चीजहरू हामीले शबाथमा आवश्यक कार्यहरू गर्न सक्छौं भनेर उहाँका चेलाहरूको अन्न टिप्रे र खाने भन्ने येशूको रक्षाबाट सिक्छौं ।

दयाको कामको सन्दर्भमा फरिसीहरूको सामना गर्दै

यस अध्यायमा हामी मत्ती १२:९-१४ मा उल्लेख गरिएको दोस्रो भिडन्तलाई हेर्नेछौं । यद्यपि यो टकराव अघिल्लो भन्दा फरक शबाथमा भएको थियो । सबै तीन सुसमाचारका विवरणहरूले हामीलाई शबाथको बारेमा येशूको शिक्षाको विस्तृत चित्र दिनको लागि दुई घटनाहरूलाई एकसाथ समूहबद्ध गर्दछ ।^{५९}

यस विवरणमा येशूले शबाथ हाम्रो छिमेकीलाई भलाइ गर्ने दिन हो भनी सिद्धान्त सिकाउनुहुन्छ । यी पदहरूमा उल्लेख गरिएको घटना येशू र यहूदी धार्मिक शासकहरूबीचको उत्कृष्ट आत्मिक टकरावहरूमध्ये एक हो । उहाँ आराधना गर्न सभाघरमा आउनुहुनेछ भनी थाह पाएर तिनीहरूले पासो हाले । शबाथमा येशूलाई कहाँ भेटाउने भनेर उनीहरूलाई थाहा थियो । उहाँले विश्वासपूर्वक शबाथ पालन गर्नुभएको हुनाले तिनीहरूले उहाँलाई सभाघरमा भेटाउनेछन् भनी तिनीहरूले जान्दथे ।

यसबाहेक तिनीहरूको योजनाको आधारभूत धारणा थियो कि येशू निको पार्न सक्षम हुनुहुन्छ । तिनीहरूको हृदयको दुष्टता र तिनीहरूको भ्रष्टाचारको गहिराइमा कस्तो अचम्मको अन्तर्दृष्टि थियो । तिनीहरूले 'बिरामीहरूलाई निको पार्ने, भूतहरू धपाउने र मरेकाहरूलाई जीवित पार्ने को हो' भनी सोध्न कहिल्यै छोडेनन् ?'

^{५९} पछिल्लो अध्यायमा हामीले मर्कस २:२३-३:६ र लूका ६:१-११ मा समानताहरू उल्लेख गरेका छौं । लूका (६:६) ले हामीलाई बताउँछ कि यो अर्को शबाथ हो ।

फरिसीहरूले विस्तृत रूपमा दृश्य निर्धारण गरे । तिनीहरूले बाङ्गिएको, पक्षाघात भएको मानिसलाई सभाघरको प्रमुख स्थानमा राखे ताकि येशूले त्यो मानिस वा उसको दुखद अवस्था नदेख्नु असम्भव हुने थियो । येशू भित्र पस्नुहुँदा तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, 'के शबाथमा निको पार्नु उचित छ ?' वास्तवमा तिनीहरूले येशूको विचारको कुनै वास्ता गरेनन् किनकि तिनीहरू उहाँलाई बदनाम गर्ने आधारहरू खोजिरहेका थिए । यसबाहेक हामीले अन्तिम अध्यायमा देख्यौं कि मुद्दा परमेश्वरको व्यवस्था होइन तर तिनीहरूको व्यवस्था थियो । तिनीहरूको परम्परा अनुसार कुनै पनि व्यक्तिको जीवन खतरामा परेको बेला मात्रै निको हुन सक्छ । अर्को अवसरमा सभाघरका शासकले भने: "छ दिनहरू छन्, जसमा मानिसहरूले काम गर्नुपर्दछ; यसकारण ती दिनहरूमा आएर निको होओ तर विश्रामदिनमा होइन ।" (लूका १३:१४) ।

पासो पनि येशूको चरित्रमा निर्भर थियो । तिनीहरूले उहाँको शक्ति मात्र होइन तर उहाँको दयालाई पनि स्वीकार गरे । उनीहरूलाई यो कुरा थाहा थियो कि उहाँले मानिसलाई निको पार्नुहुनेछ किनकि उहाँले खाँचोमा परेकाहरूलाई कहिल्यै फर्काउनुभएन । सरल भाषामा भन्नुपर्दा तिनीहरूले येशूलाई जस्तो अवस्थामा चाहेका थिए उहाँलाई त्यहीँ अवस्थामा पाए ।

येशूको प्रतिक्रिया अचम्मको छ । सामान्यतया उहाँले आफ्ना शत्रुहरूसँगको भिडन्तबाट जोगिनुहुन्थ्यो । वास्तवमा यस विवादको उल्लेखपछि मत्तीले यशैया ४२:१-३ मा पाइने यशैयाका शब्दहरू उहाँमा लागू गर्छन्:

'हेर, मेरा सेवक, जसलाई मैले चुनेको छु ! मेरा प्रिय, जससँग मेरो प्राण अत्यन्त प्रसन्न छ ! म उनीमाथि आफ्नो आत्मा राखेछु, अनि उनले अन्यजातिहरूलाई न्यायको प्रचार गर्नेछन् । उनले न झगडा गर्नेछन् न चिच्याउनेछन्, न ता उनको सोर कसैले सडकहरूहुँदो सुन्नेछ । किच्याइएको निगालो उनले भाँच्नेछैनन् र धूवाँ निस्किरहेको सलेतो उनले निभाउनेछैनन्, जबसम्म उनले न्यायलाई विजयमा ल्याइपुन्याउँदैनन् । अनि उनकै नाममा अन्यजातिहरूले आशा राख्नेछन् ।' (मत्ती १२:१८-२१)

।

येशूले फरिसीहरूसँग विवाद खोज्नुभएन; सम्भव भएसम्म, उहाँले आफ्ना शत्रुहरूलाई बेवास्ता गर्नुभयो र खुल्लमखुल्ला मसीह भएको दाबी गर्नुभएन । तैपनि, यस अवसरमा उहाँ अगाडि बढ्नुहुन्छ र यहूदीहरूलाई उक्साउनुहुन्छ: 'उहाँले सुकेको हात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, "उठ र अगाडि आऊ !" (लूका ६:८) । गरिब मानिसलाई मण्डलीको बीचमा राखेर, उहाँले सोध्नुहुन्छ: "विश्रामदिनहरूमा भलाइ गर्नु उचित छ कि खराबी गर्नु, प्राण बचाउनु कि मार्नु ?" (मर्कस ३:४)।

किन ? उद्धारकर्ता जो असल र नम्र हुनुहुन्छ जो टकरावबाट जोगिनुहुन्छ किन तिनीहरूको चारोमा उठ्नुहुन्छ ? उहाँले पछि मानिसलाई निको पार्न सक्नुहुन्थ्यो त्यसोभए किन तिनीहरूको पासोमा पस्नुभयो ? यो प्रश्न अझ सान्दर्भिक छ जब हामीले बुझौं कि शबाथको धेरै जसो टकरावहरूमा येशूले जानाजानी शबाथमा निको पारेर पहल गर्नुभयो ।⁶⁰

यो कुरा स्पष्ट छ कि शबाथको सही पालना र प्रयोग उहाँको लागि यति महत्त्वपूर्ण छ कि उहाँ आक्रामक रूपमा शताब्दीयौंदेखिको गाँठो हटाएर यो दिनलाई मानिसहरूको व्यवस्थाबाट मुक्त गर्न अवसरहरू खोज्नुहुन्छ । के यस अवलोकनको आधारमा नयाँ नियम चौथो आज्ञाको बारेमा मौन छ भनी दाबी गर्ने बाइबल शिक्षकहरूको संख्याको बारेमा सोच्न अविश्वसनीय छ ?

येशूले तीन गुणा चुनौतीको साथ टकरावलाई प्रश्नहरूको श्रृंखलाद्वारा उक्साउनुहुन्छ । मत्तीले पहिलो प्रश्न उल्लेख गर्दै नन् तर यसलाई सारांश कथनको रूपमा प्रयोग गर्दछन् । मर्कस र लुकाका अनुसार येशूले पहिलो पटक सोध्नुहुन्छ, 'विश्रामदिनहरूमा भलाइ गर्नु उचित छ कि खराबी गर्नु, प्राण बचाउनु कि मार्नु ?' (मर्कस ३:४) यहूदीहरूले उहाँलाई सोधेका थिए, 'के यो? शबाथमा निको पार्नु कानुनी छ ?' येशूको प्रश्नले तिनीहरूलाई आधारभूत, नैतिक सिद्धान्तमा फर्काउँछ: 'शबाथमा असल गर्न वा हानि गर्नु, जीवन बचाउनु वा नष्ट गर्नु उचित छ?' अचानक तिनीहरूले आफ्नै जालमा फसे । उहाँको प्रश्नको जवाफ स्पष्ट थियो । हानि गर्न वा नाश गर्न कदापि वैधानिक नभएकोले तिनीहरूले राम्रो

⁶⁰ यूहन्ना ५:१-१८; ९:१-१४; लूका १३:१०-१७; १४:१-६ ।

गर्न र जीवन बचाउन यो वैध छ भन्नु पर्छ । यो जवाफ आवश्यक छ किनकि राम्रो गर्न असफल हुनु हानि गर्नु हो र जीवन बचाउन असफल हुनु, जब कसैको शक्तिमा विनाश गर्नु हो । यो निष्कर्ष बाइबलीय व्यवस्थालाई कसरी व्याख्या गर्ने भन्ने सही बुझाइमा आधारित छ । अर्थात् आज्ञा गरिएको कुराको विरुद्धमा निषेध गरिएको छ र निषेध गरिएको कुराको विपरीत आदेश दिइएको छ ।⁶¹ उदाहरणका लागि जब परमेश्वरले व्यभिचारलाई निषेध गर्नुहुन्छ उहाँले विश्वासयोग्य एकल विवाह गर्न माग गर्नुहुन्छ ।

येशूले सही रूपमा संकेत गर्नुभयो कि यदि कसैसँग राम्रो गर्ने शक्तिमा छ भने उसले गर्ने पर्छ । यसैले यदि कसैको आह्वान र परिस्थिति भित्र जीवन बचाउने मौका छ तर अस्वीकार गर्छ भने त्यो एक पाप हो । उहाँको इच्छाको अभ्यासद्वारा उहाँले निको पार्न सक्नुहुने भएकोले उचित परिस्थितिको सामना गर्नुपर्दा उहाँको लागि यो नगर्नु गलत हुनेछ ।⁶²

उहाँको प्रश्नले तिनीहरूलाई मौन बनायो किनकि नैतिक रूपमा आवश्यक पर्ने काम गर्नु परमेश्वरको शबाथ नियमको उल्लङ्घन हुन सक्दैन । अचम्म मात्र पढेन कि बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि तिनीहरू मौन थिए र उहाँलाई जवाफ दिन अस्वीकार गरे ।

उहाँले तिनीहरूको पर्समा आफ्नो दोस्रो प्रश्नको लक्ष्य राख्नुहुन्छ: “तिमीहरूको बीचमा को यस्तो मानिस होला, जससँग एउटै भेडा होला, र विश्रामदिनमा त्यो खाडलभित्र खस्यो भने त्यसलाई समातेर बाहिर ननिकाल्ला?” (मत्ती १२:११) । तिनीहरूको मानव निर्मित नियमहरू अनुसार शबाथमा निको पार्नु गैरकानूनी भए तापनि यदि कसैको गाईवस्तु खाडलमा खस्यो भने कसैले त्यसमा खाना र पानी कम गर्न सक्छ । तिनीहरूको व्यवस्थाले शबाथमा जनावरलाई खाडलबाट निकाल्ने व्यवस्था गरेको थियो । उहाँले सोधिरहनु भएको

⁶¹ ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ९९, ‘जहाँ कर्तव्यको आज्ञा छ, निषेध गरिएको छ र विपरित कर्तव्य आज्ञा गरिएको छ:...’

⁶² यो भनाइ येशू ख्रीष्टमा लागू हुन्छ जो उहाँको सेवकाईमा एकलै सार्वभौम हुनुहुन्छ । प्रेरितहरू र सायद प्रेरितीय युगमा अरूहरूले ख्रीष्ट इच्छुक हुँदा निको पार्न सक्थे । निको पार्न वरदान प्रेरितीय युगसँगै बन्द भयो ।

छ, 'के तिमी मानिसहरूलाई भन्दा शबाथमा आफ्नो गाईवस्तुलाई धेरै राम्रो गर्छौ ?'

आफ्नो तेस्रो प्रश्नको साथ मत्ती १२:१२ मा येशूले आफ्नो पासो फुकाउनुहुन्छ: 'एउटा मानिस भेडा भन्दा कतिको मूल्यवान छ ?' उहाँले यो अर्थमा भन्नुहुन्छ, 'तिमीहरूको व्यवस्थाले शबाथमा तिमीहरूलाई एउटा गूंगा जनावरलाई खुवाउन वा बचाउन अनुमति दिन्छ तर मानिसलाई निको पार्ने ईश्वरीय शक्ति भएको व्यक्तिलाई निषेध गर्दछ ।' अर्को अवसरमा उहाँले यो प्रश्नलाई अझ बलपूर्वक व्याख्या गर्नुभयो । अठार वर्षसम्म कुप्रो परेकि आइमाईलाई निको पारेपछि उहाँले शबाथमा निको पार्न खोजेकोमा मानिसहरूलाई हप्काउने अन्धो सभाघरका अधिकारीलाई जवाफ दिनुभयो:

तब प्रभुले तिनलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो: "हे कपटी, के तिमीहरूमध्ये हरेकले विश्रामदिनमा आफ्नो गोरु वा गधा थलाबाट फुकाउँदैन र पानी पियाउनका निम्ति लैजाँदैन र ? अनि के यो स्त्री, जो अब्राहामकी छोरी हो, हेर, जसलाई अठार वर्षसम्म शैतानले बाँधेर राखेको थियो, विश्रामदिनमा यस बन्धनबाट फुकाइनुपर्दैन र ?" (लूका १३:१५-१६) ।

उद्धारकर्ताको आत्मिक तर्क अकाट्य छ । परमेश्वरको स्वरूपमा बनेको व्यक्ति, करारका मानिसहरूको सदस्य, जनावरभन्दा असीम रूपमा धेरै मूल्यवान छ । फेरि तिनीहरूको मौनताद्वारा फरिसीहरूले उहाँको तर्कको सत्यतालाई स्वीकार गर्छन् । मत्ती १२:१२ मा स्पष्ट निष्कर्षमा भनिएको छ: 'त्यसोभए, शबाथमा असल गर्नु उचित छ,' येशूले मानिसलाई निको पार्नुभयो ।

साँचो शबाथ तोड्नेहरू फरिसीहरू थिए । तिनीहरू क्रोधित भए किनभने उहाँले शबाथ भङ्ग गर्नुभयो तर उहाँले तिनीहरूको कपटको पर्दाफास गर्नुभयो । तिनीहरूले उहाँलाई असल गर्नबाट रोक्न खोजेका मात्र होइनन् तर उहाँलाई नाश गर्न पनि खोजिरहेका थिए । आफ्ना कट्टर शत्रुहरू हेरोडियनहरूसँग सल्लाह लिएर तिनीहरूले राम्रो काम गर्ने र जीवन बचाउनेलाई हानि गर्न र नष्ट गर्न खोजे जसले गर्दा छैठौँ र चौथो आज्ञा भङ्ग गरे । प्राविधिक रूपमा उहाँले

तिनीहरूका नियमहरू पनि तोड्नुभएन किनकि उहाँले कुनै शारीरिक काम गर्नुभएन तर ईश्वरीय शक्तिको अभ्यासद्वारा निको पार्नुभयो । तिनीहरूले उहाँको हत्या गर्ने योजना बनाए किनभने उहाँले तिनीहरूको कपटको पर्दाफास गर्नुभयो ।

मत्ती निष्कर्षमा पुग्छन्: 'त्यसोभए शबाथमा असल गर्नु उचित छ ।' यसो भन्दै येशूले शबाथ राम्रो गर्नको लागि उपयुक्त दिन हो भनी सिद्धान्त स्थापित गर्नुहुन्छ । वास्तवमा यो शबाथ दिनको उद्देश्यको अंश हो । अनन्त जीवनको चित्रण गर्न परमेश्वरले तोक्नुभएको दिनभन्दा असल गर्नको लागि उत्तम दिन के होला ?

त्यसकारण येशूले शबाथलाई हटाउनुभएको छैन तर शबाथलाई बोझ बनाउने मानवीय मान्यताहरूद्वारा हटाउनु भएको छ । जसरी उहाँले पहिले भन्नुभयो, 'शबाथ मानिसको लागि बनाइएको हो र मानिस शबाथको लागि होइन' (मर्कूस २:२७) । हामीले अध्याय २ मा सिक्यौं कि जब परमेश्वरले शबाथलाई आशिष् दिनुभयो उहाँले यसलाई मानवताको लागि आशिष् बनाउनुभयो । यसरी हामीले अधिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरेका कुराहरू बाहेक (शबाथमा धार्मिकता र आवश्यकताका कामहरू उपयुक्त छन्) हामी दया र संरक्षणका कार्यहरू पनि उपयुक्त छन् भनेर सिक्छौं ।

दयालु र संक्षणका सिद्धान्तहरू

आवेदनको माध्यमबाट पहिले हामी सही रूपमा अनुमान गर्छौं कि जीवनको सुरक्षा र हाम्रो छिमेकीको भलाइको प्रवर्द्धनका लागि आवश्यक ती पेशाहरू र कामहरू शबाथमा अनुपयुक्त छैनन् । असल काम गर्ने जो चिकित्सक, सिपाही, फायरम्यान, प्रहरी, नर्स र फार्मासिस्ट जस्ता जीवनको रक्षा गर्ने र बचाउनेहरूले शबाथको उल्लङ्घन गरिरहेका छैनन् । एक डाक्टरले आइतबार गैर-आकस्मिक शल्यक्रियाको तालिका बनाउनु हुँदैन तर संकटको अवस्थामा उसले जीवन बचाउन वा कसैलाई थप गम्भीर खतरा वा रोगबाट बचाउनको लागि अपरेशन गर्नेछ ।

युद्धको समयमा एक ख्रीष्टियन जनरलले आइतवार लड्न चाहँदैनन् तर रणनीतिक कारणहरूले आइतवार सैन्य अपरेशनहरू सञ्चालन गर्न सक्छन् ।

परमेश्वरको आज्ञाअनुसार इस्राएलका सेनाले यरीहोको वरिपरि सात दिनसम्म घुमघाम गरे । थोमस 'स्टोनवाल' ज्याक्सन राज्यहरू बीचको युद्धमा दक्षिणी सेनाका महान ख्रीष्टियन जनरलहरू मध्ये एक यति कडा शबाथवादी थिए कि उनले आइतवार उनलाई पठाएको पत्र पढेनन् । तसर्थ एक आइतवार उनले सुरु गरेको युद्धको विवरण पढ्दा उनकी श्रीमती छक्क परिन् । उनको जवाफले प्रभुको दिनमा सैन्य कार्यहरूमा आवश्यकता र दयाको सिद्धान्तको विचारशील प्रयोगलाई चित्रण गर्दछ:

तपाईं आइतवारको मेरो आक्रमणमा धेरै चिन्तित हुनुहुन्छ । म पनि धेरै चिन्तित थिएँ; तर बिहानसम्म लडाइँ स्थगित गर्दा हुनसक्ने विनाशकारी प्रभावहरूलाई ध्यानमा राख्दै मैले यो गर्नु मेरो कर्तव्य महसुस गरेँ । जहाँसम्म मैले देख्न सक्छु मेरो पाठ्यक्रम बुद्धिमानी थियो । परिस्थितिमा मैले गर्न सक्ने सबै भन्दा राम्रो, यद्यपि मेरो भावनाहरूलाई धेरै अप्रिय छ र म आशा गर्छु र हाम्रा स्वर्गीय पितासँग प्रार्थना गर्दछु कि म फेरि त्यो दिन जस्तो परिस्थितिमा नपरोस् । मलाई विश्वास थियो कि जहाँसम्म हाम्रा सेनाहरू चिन्तित थिए । आवश्यकता र दया दुवैले युद्धको लागि आह्वान गरे । यदि मैले आइतवारको सट्टा सोमबार युद्ध लडेको भए, मलाई डर छ कि हाम्रो कारणले क्षति पुऱ्याउने थियो । जबकि, चीजहरू बाहिर आएपछि, म हाम्रो कारणलाई संलग्नताबाट धेरै प्राप्त भएको ठान्छु ।⁶³

आपतकालीन मर्मत कार्यलाई दयाको कार्यको रूपमा पनि मान्न सकिन्छ । एक पटक मैले ख्रीष्टियन शबाथमा प्रवचन दिएका थिए । एकजना युवक जो प्लम्बर थिए प्रभुको दिनमा कसैलाई गम्भीर प्लम्बिंग आपतकालिन पर्दा के गर्ने भनेर चिन्ता व्यक्त गरे । यदि यो कुनै चीज हो जसले सम्पत्तिलाई कुनै नोक्सान नगर्ने हो भने काम सामान्यतया आइतवारसम्म पर्खन सक्छ तर यदि पाइप

⁶³ मेरी अन्ना ज्याक्सन, "स्टोनवाल" ज्याक्सनको आत्मजीवनी (डेटन: मोर्निंगसाइड बुकशपको प्रेस, १९८५) पृ. २४९ ।

भाँचिएको छ वा ढल निकासको लाइन अवरुद्ध छ भने यो प्रभुको दिनमा क्षतिको मर्मत गर्न दयाको कार्य हो । समस्या भएका व्यक्तिहरूको शारीरिक स्वास्थ्य यसमा निर्भर गर्दछ । यसबाहेक तिनीहरूले आफ्नो घर बर्बाद गर्ने पानी वा तिनीहरूको बाथरूममा जम्मा भएको ढलले शबाथको आनन्द लिन सक्दैनन् ।

यसैले शबाथका ती चीजहरू गर्ने दिन हो जसले जीवन बचाउँछ र हाम्रा छिमेकीहरूको कल्याणलाई बढावा दिन्छ । यो अपवाद मानव जीवनमा मात्र लागू हुँदैन । यहूदीहरूले आफ्नो गाईवस्तुको लागि प्रबन्ध गर्न सही थिए । किसानहरूले आफ्नो बथानलाई खुवाउनु पर्छ । दुग्ध व्यवसायीहरूले आफ्नो गाईलाई दुध गर्नुपर्छ र पशुचिकित्सकहरूले बिरामी पशुलाई औषधि गर्नुपर्छ ।

तथापि एक महत्त्वपूर्ण चेतावनी नोट गर्नुहोस् । कहिलेकाहीँ ख्रीष्टियनहरूले प्रभुको दिनमा अनुपयुक्त वा अधूरो कामलाई तर्कसंगत बनाउन 'खाडलमा गोरु' को सिद्धान्तलाई अपील गर्छन् । जब मैले मिसिसिपीको खेतीपाती समुदायमा पास्टरीय सेवाकाई गरे ख्रीष्टियन भएको दाबी गर्ने किसानहरूले कहिलेकाहीँ आइतवार काम गर्थे । तिनीहरूको प्रतिरक्षा भनेको 'गोरु खाडलमा थियो' भन्ने दाबी थियो । तर यो सिद्धान्तको दुरुपयोग हो । बाइबलले शबाथमा रोप्ने र कटनी गर्ने कामलाई स्पष्ट रूपमा निषेध गर्दछ (प्रस्थान ३४:२१) । ख्रीष्टको अपवाद जीवन खतरामा वा खाँचोमा परेको हाम्रो छिमेकीसँग सम्बन्धित छ । गोरु खाडलमा पर्दैन किनभने तिमी आफ्नो काममा पछाडि छौ । यदि कोही मर्न लागेको छैन, कसैको जीवनलाई खतरा छैन र कसैको छिमेकीलाई गम्भीर आवश्यकता छैन, गोरु खाडलमा छैन ।

सिद्धान्तको दोस्रो प्रयोगले हामीलाई सम्झाउँछ कि शबाथ हाम्रो छिमेकीलाई आत्मिक भलाइ गर्ने दिन हो । तसर्थ सामूहिक, व्यक्तिगत र पारिवारिक आराधना, बाइबल पठन र संगतीको समयको अतिरिक्त, यो ईसाई सेवाको लागि दिन हो, उदाहरणका लागि नर्सिङ होमहरूमा सेवा गरेर, एकलै बस्ने वा आफ्नो घरबाट बाहिर निस्कन नसक्नेहरूलाई भेटेर राम्रो गर्न र सुसमाचार प्रचार गर्नु राम्रो हो । प्रारम्भिक मण्डलीका पिताहरू र प्युरिटनहरू दुवैले प्रभुको दिनमा गरिबहरूलाई खाना र पैसा बाँड्ने व्यवस्था गरेका थिए र यो दिनलाई परमेश्वरले असल कामको लागि निर्माण गर्नुभएको हो भनी मान्यता दिनुभयो ।

तेस्रो प्रयोगले हामीलाई सिकाउँछ कि हामीले समाजको संरक्षणको लागि आवश्यक ती चीजहरू गर्न सक्छौं । हाम्रो प्राविधिक समाज भएकोले र शबाथ कृषि संस्कृतिको लागि भएकोले आज यसलाई मनाउन सकिँदैन भनी कतिपयले ठान्छन् । आइतवार बन्द गर्न नसकिने ठूला भट्टी भएका कारखानाहरूलाई औल्याउँदै उनीहरूले हाम्रो प्राविधिक समाजमा शबाथवाद सिद्धान्तहरू लागू गर्न असम्भव भएको दाबी गर्छन् । वास्तवमा त्यस्ता आपत्तिहरू उठाउनेहरूले धर्मशास्त्रको पर्याप्ततालाई इन्कार गरिरहेका छन् । धर्मशास्त्रको कामको अंश बाइबलीय विवरण वा कथामा भएका सिद्धान्तहरूलाई बुझ्न र तिनीहरूलाई आधुनिक परिस्थितिहरूमा लागू गर्नु हो ।

उदाहरणका लागि आफ्नो छत वरिपरि प्यारापेट बनाउने आदेशलाई लिनुहोस् (व्यवस्था २२:८) । एक प्यारापेट एक समतल छत वरिपरि बनाइएको पर्खाल वा बार थियो जुन बालकनीको रूपमा काम गर्दछ । यद्यपि हामीमध्ये धेरैजसो समतल छानाका घरहरू छैनन्, सिद्धान्त अझै पनि लागू हुन्छ कि हामीले आवश्यक सावधानीहरू अपनाउनु पर्छ ताकि मानिसहरू हाम्रो सम्पत्तिमा चोटपटक नपरोस् - उदाहरणका लागि, खतरनाक जनावरलाई सीमित राख्ने वा पौडी पोखरीमा बार लगाउने ।

त्यसकारण हामी शबाथको सन्दर्भमा धर्मशास्त्रका सिद्धान्तहरू खोज्छौं जुन हामीले हाम्रो संस्कृतिमा लागू गर्नुपर्छ । एउटा सिद्धान्त यो छ कि जब प्रकृतिले कुनै गतिविधिलाई अन्य छ दिनको काम र जीविकोपार्जनलाई असर नगरी बन्द गर्न सकिँदैन त्यो जारी रहन सक्छ । मैले यो सिद्धान्त समुद्रमा जहाजमा चालक दलको जीवनबाट लिएको छु । सोलोमन र यहोशापात दुवैसँग जहाजहरू थिए (२ इतिहास ८:१७, १८; २०:३५, ३६) । समुद्रमा जहाज शबाथमा निष्क्रिय रहन सक्दैन । चालक दलको कल्याणको लागि शबाथमा पनि धेरै आवश्यक कर्तव्यहरू गर्नुपर्छ । पालहरू काट्नुपर्छ, पाठ्यक्रम चार्टर्ड, सामान्य मर्मतसम्भार र चालक दलको भौतिक आवश्यकताहरू पूरा गरिनुपर्छ । यो सिद्धान्त लागू गर्दा हामीले सोध्नु आवश्यक छ, 'के काम हाम्रो छिमेकीको भलाइ वा कल्याणको लागि आवश्यक छ र उसको वा हाम्रो कानुनी आह्वानलाई निरन्तरता दिन्छ ?' यसरी कामलाई असर नगरी बन्द गर्न नसक्ने कारखानाको

सञ्चालन, हप्ताको बाँकी समयको लागि विद्युत उत्पादन गर्ने प्लान्ट, अस्पतालको भट्टी कोठा, वा कलेजको क्याफेटेरियाको समान श्रेणीमा पर्ने आवश्यकताको काम हो। कर्मचारी रोटेशनद्वारा कसैले पनि हरेक आइतवार काम गर्नुपर्दैन र प्रत्येकले प्रभुको दिनमा बिहान वा साँझको आराधनामा उपस्थित हुन सक्षम हुनुपर्छ ।

बदलिएको दृष्टिकोण

शबाथका प्रभु येशूले यस सुन्दर दिनबाट सबै कुरूप चित्रहरू मेटाउनुभयो । उहाँले पर्खाललाई ढाल्नुभयो । यसरी होइन कि तपाईं र म हामी जे चाहन्छौं गर्न सक्छौं तर हामीलाई मुक्त गर्नको लागि कि हामी शबाथ दिनको आनन्द उठाउन सक्छौं र यसको उद्देश्यहरू पछ्याउन सक्छौं - परमेश्वरको आराधना, उहाँ र उहाँका मानिसहरूसँगको सङ्गति र हाम्रा छिमेकीहरूलाई राम्रो गर्नु हो ।

शबाथमा येशूको शिक्षाको आधारमा तपाईंले आफ्नो व्यवहारलाई मार्गदर्शन गर्ने दर्शन विकास गर्न सक्नुहुन्छ । यदि तपाईं कडा शबाथ पालन गर्ने सिद्धान्तहरूमा विश्वस्त हुनुहुन्न भने पनि यो दर्शनले तपाईंले के गर्नुहुन्छ भन्ने तरिकालाई परिवर्तन गर्नेछ । यसले तपाईंलाई परमेश्वरलाई खुसी पार्न र छिमेकीको सेवा गर्न खोज्नको लागि पुनर्स्थापित गर्नेछ । तपाईंको सम्पूर्ण दृष्टिकोण परिवर्तन हुनेछ ।

म तपाईंहरू प्रत्येकलाई आग्रह गर्दछु शबाथको बारेमा तपाईंको दृष्टिकोण जस्तोसुकै होस् यी दुईवटा प्रश्नहरूको साथ दिनको प्रयोगलाई जाँच्नको लागि: पहिलो, के तपाईंले शबाथ दिनको उद्देश्यलाई बढावा दिनुहुन्छ ? के यसले तपाईंको जीवन र अरूको जीवनमा सुसमाचारको कारणलाई बढावा दिन्छ ? के यसले परमेश्वरको आराधनालाई बढावा दिन्छ ? यदि परमेश्वरको अगाडि तपाईंले इमानदारीपूर्वक त्यो प्रश्नको 'हो' जवाफ दिन सक्नुहुन्छ भने त्यसोभए परमेश्वरको महिमा गर्नुहोस् । यदि तपाईं सक्नुहुन्न भने तपाईंले त्यसबाट टाढा जानुपर्छ । आखिर तपाईंको जीवन र संसारमा ख्रीष्टको कारणलाई बढावा दिने र उहाँको राज्यलाई अगाडि बढाउने कामहरू गर्ने तपाईंको इच्छा होइन ।

दोस्रो के मेरो छिमेकीलाई शारीरिक रूपमा र अझ महत्त्वपूर्ण कुरा आत्मिक रूपमा राम्रो गरिंदैछ ? रेस्टुरेन्टमा काम गर्नेलाई के आत्मिक लाभ छ किनभने आइतवार मण्डली जानेहरूले त्यहाँ खाना खाइरहेका छन् ? के तपाईंको कार्यले उनको उद्धारलाई बढावा दिन्छ ? के तपाईंको कार्यले उनलाई आराधना गर्न सक्षम बनाउँछ ? के उनले शबाथ दिनको उद्देश्यको आनन्द उठाउन सकिन्छन् ? मुद्दा यो होइन कि उनले यो गरिरहेकी छिन् कि तपाईं त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो । तपाईंको लागि मुद्दा यो हो कि तपाईंले ती चीजहरू गरिरहनु भएको छ जसले उनको आत्मिक कल्याणलाई बढावा दिन्छ वा बाधा पुऱ्याउँछ ? त्यो प्रश्नलाई तपाईंले गर्नुहुने हरेक निर्णयमा, तपाईंले सोच्नुभएको हरेक छनौटमा, तपाईंले गर्ने हरेक कुरामा लागू गर्नुहोस्, किनभने हामी सबैले ख्रीष्टियनको रूपमा यो चाहनुपर्छ ।

शबाथको बारेमा हाम्रा प्रभुको शिक्षालाई हेरेर हामी अर्को दुई अध्यायहरूमा यो दिनको परिवर्तनमा हाम्रो ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं ।

दिन परिवर्तन भयो तर दायित्व अपरिवर्तित छ

कलस्सी २:१६, १७

THE DAY CHANGED, THE OBLIGATION UNCHANGED

(Col. 2:16–17)

दोस्रो शताब्दीमा मार्सियन नामक एक विधर्मिले ख्रीष्टियन ज्ञानवादको एक रूप सिकायो । उनले पुरानो नियमका परमेश्वर र येशू ख्रीष्टमा प्रकट गर्नुभएको परमेश्वर बिचकोभिन्नता देखाए । उनले ख्रीष्ट साँचो मानिस हुनुहुन्थ्यो भनी इन्कार गरे र विवाहलाई पनि अस्वीकार गरे । उनका धेरै सिद्धान्तहरू पुरानो नियम र नयाँ नियमका अंशहरू विपरीत भएकाले उनले आफ्नै क्यानन (बाइबलका स्वीकृत पुस्तकहरू) को विकास गरे । मार्सियनको बाइबलमा लुकाको सम्पादित सुसमाचार र पावलका दस पत्रहरू मात्र समावेश थिए । यदि कसैले बाइबल सम्पादन गर्छ भने भनिरहुनु पर्दैन कि कसैले चाहेको कुरा भन्न सक्छ ।

आज अनगिन्ती संख्यामा ख्रीष्टियनहरूले आफ्नो बाइबल सम्पादन गर्दैछन् । यद्यपि तिनीहरूले सैद्धान्तिक रूपमा पुरानो नियमलाई बाइबलको अंशको रूपमा स्वीकार गर्छन्, तिनीहरू मूलतः यसको नैतिक शिक्षालाई बेवास्ता गर्छन् । तिनीहरू यसको इतिहासमा विश्वास गर्छन् र ख्रीष्टमा पूरा भएका यसका भविष्यवाणीहरूलाई औल्याउँछन्, तर त्यसका सिद्धान्तहरू र आदेशहरू नयाँ नियममा दोहोरिनुपर्छ भन्ने कुरामा जोड दिन्छन् । तिनीहरू आजको मण्डलीको लागि आधिकारिक हुन चाहन्छन् । वास्तवमा तिनीहरूले आफ्नो बाइबलबाट पुरानो नियमको ठूलो अंश निकाल्छन् ।

जवाफमा सुधार गरिएको करारका धर्मशास्त्रीहरूले बाइबलको एकतालाई पुष्टि गर्छन् । नयाँ नियमले जे पनि रद्द गर्दैन त्यो प्रभावमा रहन्छ । उदाहरणका लागि, विवाह र परिवारको बारेमा ख्रीष्टियनहरूले विश्वास गर्ने र सिकाउने धेरै कुराहरू पुरानो नियममा प्रकट गरिएको छ । करारको हाम्रो सिद्धान्त र करारमा हाम्रा छोराछोरीहरूको स्थान केही हदसम्म पुरानो नियम धर्मशास्त्रमा उहाँका

मानिसहरूसँग परमेश्वरको व्यवहारमा आधारित छ । त्यसैगरी ख्रीष्टियनहरू संस्थाको रूपमा शबाथको सिद्धान्तको जग पुरानो नियम धर्मशास्त्रमा राखिएको छ । हामीले उत्पत्ति २:१-३ र प्रस्थान २०:८-११ बाट स्थापित गर्न खोजेका छौं कि शबाथ पालन एक स्थायी, नैतिक आवश्यकता हो । यो विश्वास यशैया ५८:१३,१४ को महिमापूर्ण प्रतिज्ञाद्वारा पुष्टि हुन्छ । त्यसकारण जबसम्म नयाँ नियमले यो विधि खारेज गर्दैन यो प्रभावमा रहन्छ । कसै-कसैले मत्ती १२:१-१४ मा येशूले शबाथ पालनलाई हटाउनुभयो भनी सुझाव दिन्छन् । तथापि हामीले देखेका छौं कि येशूले शबाथलाई पुनर्स्थापित गर्नुभयो र हामीलाई त्यस दिनको हाम्रो व्यवहार जाँच्नका लागि उपयोगी निर्देशनहरू दिनुभयो ।

पावलको शिक्षा

प्रेरित पावलले शबाथ पालनको विचारलाई अस्वीकार गरेको सुझाव दिने अरूहरू पनि छन् । नयाँ नियममा शबाथका यी विरोधीहरूले तीनवटा खण्डहरूमा आफ्ना तर्कहरूलाई आधार दिन्छन् ।

पहिलो रोमी १४:५,६ हो:

कसैले एउटा दिन अर्को दिनभन्दा ठूलो मान्छ; अर्कोले सबै दिन एकनास ठान्छ । हरेक आफ्नै मनमा पूरा निश्चित होस् । जसले दिन मान्छ, उसले प्रभुकै निम्ति मान्छ; अनि जसले दिन मान्दैन, उसले प्रभुकै निम्ति मान्दैन । जसले खान्छ, उसले प्रभुकै निम्ति खान्छ; किनकि उसले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछ; अनि जसले खाँदैन, उसले प्रभुकै निम्ति खाँदैन र परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछ ।

दोस्रो गलाती ४:१०, ११ हो:

तिमीहरू दिन, महिना, समय र वर्षहरू मान्दछौ । व्यर्थमा मैले तिमीहरूका लागि मेहनत गरें कि भनी मलाई तिमीहरूसँग डर लागेको छ ।

तेस्रो कलस्सी २:१६, १७ हो:

यसकारण खानेकुरा वा पिउने कुराको विषयमा वा चाडको विषयमा वा औंसी वा विश्रामदिनहरूको विषयमा कसैले तिमीहरूको न्याय नगरोस्; यीचाहिँ आउनेवाला कुराहरूको छाया हुन्, तर शरीर ता ख्रीष्टको हो ।

शबाथ पालनका विरोधीहरूले नयाँ नियमको मण्डली अब कुनै विशेष दिन मनाउन बाध्य छैन भनी भन्दछन् । केही मानिसहरूले हप्ताको पहिलो दिनमा शबाथ मनाउनु यहूदीकरणको एक रूप हो भनी यसो भनेका छन् । तिनीहरूका अनुसार शबाथ पालनले ख्रीष्टियन स्वतन्त्रतालाई लुट्छ भनि विश्वास गर्दछन् । एक व्यक्तिले आफ्नो इच्छा अनुसार एक दिन पालन गर्न सक्छ तर उसले अरूलाई यो मनाउन आवश्यक छैन भनि भन्दछन् ।

यो दृष्टिकोण पावलले यी खण्डहरूमा भनिरहेका कुराहरूको गलत बुझाइ हो । पावलको दृष्टिकोण बुझ्नको लागि मुख्य खण्ड कलस्सी २:१६, १७ हो । यस खण्डले हामीलाई पावलको 'दिनहरू' को दृष्टिकोण बुझ्न मद्दत मात्र गर्दैन, यसले हामीले यहूदी (वा यहूदी) सातौँ-दिनको शबाथ पालन गर्न सक्दैनौं भनेर पनि सिकाउँछ । अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा पावलले सातौँ दिनको पालनलाई खारेज गर्छ तर शबाथको विधिमा समावेश भएको नैतिक सिद्धान्त होइन ।

कलस्सीहरूको पुस्तकमा प्रेरित पावल यिनी यहूदीजरहरूको उद्धारको धार्मिक अध्ययनलाई जोड्ने दुवै तात्त्विक विशेषताहरूसँग संयुक्त एक परम्परागत अज्ञानबाट केलाउने एक आत्मिक विचारधारालाई विरोध गर्दै छन् । जसले यहूदीजरहरूको धार्मिक कानुनको अनुसरण, आचारशैली तथा ज्ञानवादको तत्त्वहरूसँग मिलाउँछ, जसमा यी उद्धारको विधिमा योगदान गर्ने भावना, ख्रीष्टलाई परमेश्वरबाटको एक उत्प्रेरणा भनी गनिएको छ, तथा केही खाना र सामग्री र भौतिक तथा भौतिक आनन्दबाट त्याग गर्ने हो भनिएको छ ।

कलस्सी २ मा पावलले उद्धारकर्ता र व्यवस्थादाताको रूपमा प्रभु येशू ख्रीष्टको सर्वोच्च अधिकार स्थापना गर्दछन् । उनले यो सिकाउदछन् कि हामीले मानव निर्मित नियमहरू, परम्पराहरू र समारोहहरूको पालना गरेर ख्रीष्टको

सेवा गर्दैनौ । यसबाहेक हामीले परमेश्वरलाई संसारको दर्शनद्वारा चिन्दैनौं बरु धर्मशास्त्रमा परमेश्वरको प्रकटीकरणद्वारा जान्दछौं । यी कुराहरूको प्रकाशमा उनले यसरी भन्दछन्, 'यसैकारण कसैले पनि खानेकुरा वा पिउने वा चाडपर्व वा नयाँ चन्द्रमा वा शबाथको दिनमा तपाईंको न्यायकर्ताको रूपमा काम नगरोस् ।' पदको पहिलो आधामा उनले केही खानेकुराहरू अशुद्ध भएकाले साँच्चै पवित्रहरूले तिनीहरूलाई खानबाट अलग रहनेछन् भनी दाबीसँग सम्बन्धित छ । पछि पावलले आफूले विरोध गर्ने तपस्वी सिद्धान्तहरूलाई संकेत गर्छन्:

यसकारण यदि तिमीहरू संसारका प्राथमिक शिक्षाहरूबाट ख्रीष्टसँग मरेका छौ भने संसारमा बाँचिरहेझैं गरी तिमीहरू किन मानिसहरूका आज्ञाहरू र शिक्षाहरूअनुसार विधिविधानहरूको अधीनतामा रहन्छौ ? जस्तै 'नछोऊ', 'नचाख', 'हातमा नलेऊ' ! यी सबै कुराहरू काममा लगाउँदा-लगाउँदै नष्ट भएर जान्छन् । जुन कुराहरूमा साँच्चि नै आफ्नो इच्छाअनुसारको पूजा, दीनता र शरीरलाई कष्ट दिने काममा बुद्धिको झलक ता देखा पर्छ, तापनि तिनमा केही मोल छैन, तर शरीरका लालसाहरू पूरा गर्ने काम मात्र हुन्छ । (कलस्सी २:२०-२३) ।

यस खण्डमा उनले खानाको बारेमा सबै तपस्वी शिक्षाहरूलाई अस्वीकार गर्दछन् । धर्मशास्त्रले स्पष्ट रूपमा सिकाउँछ कि ख्रीष्टियनहरूले परमेश्वरले दिनुभएको कुनै पनि कुरा सन्तुलनमा खान र पिउन सक्छन् (भजनसंग्रह १०४:१५; मर्कस ७:१९; १ तिमो. ४:३-६) ।

पद १६ को दोस्रो भागमा पावलले दिनहरूको कुरा उठाए: 'यसकारण खानेकुरा वा पिउने कुराको विषयमा वा चाडको विषयमा वा औसी वा विश्रामदिनहरूको विषयमा कसैले तिमीहरूको न्याय नगरोस् ।' के पावलले शबाथ पालनलाई यसरी रद्द गर्दछन् वा शबाथको सातौं दिन र अन्य औपचारिक दिनहरूको पालनलाई रद्द गर्दछन् ? पावलले प्रयोग गरेका तीन शब्दहरू जाँच्दा हामीले यस प्रश्नको जवाफ पाउँछौं: 'चाडवाड वा नयाँ चन्द्रमा वा शबाथ दिन (वा शबाथ दिनहरू) ।' यी तीन शब्दहरू प्रायः पुरानो नियममा विभिन्न औपचारिक

दिनहरूलाई वर्णन गर्न एकसाथ प्रयोग गरिन्छ जुन परमेश्वरका जनहरूले पालन गर्नु आवश्यक थियो ।

उदाहरणको लागि २ इतिहास ३१:३ मा हिजकियाहका सुधारहरू वर्णन गर्दै यसरी भन्दछ:

अनि तिनले आफ्नो सम्पत्तिबाट होमबलिहरूका निम्ति अर्थात् परमप्रभुको व्यवस्थामा लेखिएबमोजिम बिहानबेलुकीका होमबलिहरू, साथै विश्रामदिनहरू, औंसीका दिनहरू र तोकिएका चाडहरूका होमबलिहरूका निम्ति राजाको भाग खटाइदिए ।

र नहेम्याहका सुधारहरूको सन्दर्भमा हामीलाई यसरी भनिएको छ:

अनि हामीले हाम्रा परमेश्वरको भवनको सेवाका निम्ति वर्षेपिच्छे शेकेलको एक तिहाइ दिने नियमहरू पनि आफ्ना निम्ति बनायौं; अर्थात् भेटीका रोटीहरूका निम्ति; विश्रामदिनहरू, औंसीहरू र तोकिएका चाडहरूका लागि नित्य अन्नबलि र नित्य होमबलिका निम्ति; अनि पवित्र वस्तुहरूका निम्ति, साथै इस्राएलको प्रायश्चित्त गर्ने पापबलिहरूका निम्ति, अँ, हाम्रा परमेश्वरको भवनको सम्पूर्ण कामका निम्ति । (नहेम्या. १०:३२-३३) ।

यी खण्डहरूको ग्रीक अनुवाद (सेप्टुआजिन्ट भनिन्छ) ले पावलले कलस्सी २:१६ मा प्रयोग गर्ने तीनवटा शब्दहरू प्रयोग गर्दछ ।

लेवी २३ ले यी सर्तहरूमा विस्तृत टिप्पणी दिन्छ । यस अध्यायमा मोशाले पुरानो नियमको मण्डलीको सम्पूर्ण आराधना विधिको पात्रोलाई निर्माण गर्दछ । पद १-३ साप्ताहिक शबाथसँग सम्बन्धित छ:

अनि परमप्रभुले मोशालाई यसो भन्नुभयो: “इस्राएलीहरूसँग कुरा गर, र तिनीहरूलाई भन: परमप्रभुका चाडहरू, जो तिमीहरूले पवित्र सभाहरू

हुन् भनी घोषणा गर्नुपर्छ; मेरा चाडहरू यिनै हुन्: छ दिनसम्म काम गरियोस्; तर सातौं दिनचाहिँ विश्राम लिने विश्रामदिन, एउटा पवित्र सभा हो; यस दिन तिमीहरूले कुनै काम नगर्नु; तिमीहरूका सबै वासस्थानहरूमा यो परमप्रभुको विश्रामदिन हो ।”

यसको प्रकाशमा हामी देख्छौं कि पावलले सातौं-दिन शबाथ समावेश गर्न 'शबाथ दिनहरू' शब्द प्रयोग गर्दछ ।

पद ४ देखि ४४ मा मोशाले पुरानो नियमको मण्डलीका महान् चाडहरूको व्याख्या गर्छन्: निस्तार चाड, अखमिरी रोटीको चाडसँगै, पेन्टेकोस्टको चाड र छाप्रोवासको चाड । पावलले यी कुराहरूलाई 'भोजहरू' शब्दद्वारा बुझाउँछन् । यसबाहेक लेवी २३:२४, २५ मा मोशाले महिनाको पहिलो दिन विशेष पालनाहरू गर्ने व्यवस्था गर्दछन्:

“इस्त्राएलीहरूलाई यसो भन: सातौं महिनामा, त्यस महिनाको पहिलो दिनमा तिमीहरूको एउटा विश्रामदिन हुनेछ, एउटा सम्झना गराउने तुरही-फुकाइ, एउटा पवित्र सभा हुनेछ । त्यस दिन तिमीहरूले परिश्रमको कुनै काम नगर्नु; तर तिमीहरूले परमप्रभुका निम्ति आगोले चढाइने बलि चढाउनु!”

पावलले 'नयाँ चन्द्रमा' भन्ने वाक्यांश प्रयोग गर्दा यो पालना मनमा छ । यसरी यी तीन वाक्यांशहरूद्वारा पावलले पुरानो नियमका औपचारिक दिनहरू र शबाथहरू वर्णन गर्दछन् र भन्दछन् कि ख्रीष्टियनहरू यी दिनहरू पालन गर्न बाध्य छैनन् ।

यो निर्देशन पुरानो करारबाट नयाँमा परिवर्तनको समयमा आवश्यक थियो । धेरै यहूदी ख्रीष्टियनहरूले पुरानो करारको चाड र दिनहरू मनाउन जारी राखे । यद्यपि तिनीहरू त्यसो गर्न कुनै बाध्यतामा थिएनन्, किनकि ख्रीष्टले यी पालनहरू पूरा गर्नुभयो त्यसैले तिनीहरूले उहाँको आराधना गरे । यस संक्रमणकालीन समयमा तिनीहरू त्यसो गर्न स्वतन्त्र थिए । पावल यरूशलेममा गिरफ्तार हुँदा के

गरिरहेको थिए (प्रेरित २१:२६) ? पहिले उनले भनेका थिए कि उनी पेन्टिकोस्टको चाडको लागि समयमै यरूशलेम फर्कन चाहन्छन् (प्रेरित २०:१६) । पेन्टिकोस्ट एक ख्रीष्टियन उत्सव थिएन यद्यपि पुरानो करारको आराधनाबाट नयाँ करारको आराधनामा संक्रमणको अवधिमा प्रेरितहरू र अन्य यहूदी ख्रीष्टियनहरूले यसलाई ख्रीष्टको उद्धारको कार्यको रूपमा मनाए । त्यसैगरी आज पनि केही धर्म परिवर्तन भएका यहूदीहरूले ख्रीष्टलाई साँचो निस्तार चाडको थुमाको रूपमा प्रतिबिम्बित गर्न आफ्नो परिवारमा निस्तार चाड मनाउँछन् ।

आउन लागेको कुराको छाया

तथापि यहूदीहरूले अन्यजातिहरूलाई खतना गर्नुपर्छ भनेर उत्प्रेरित गर्ने उही भ्रामक जोशमा केही मानिसहरूले यी दिनहरू गैरयहूदी ख्रीष्टियनहरूमाथि थोपाउन खोजिरहेका थिए । प्रतिक्रियामा पावलले यहूदी धार्मिक दिनहरू वा चाडपर्वहरूको कुनै पनि आवश्यक पालनालाई अस्वीकार गर्छन् । मण्डलीले कुनै पनि पुरानो नियमको औपचारिक दिनको पालना गर्न आवश्यक नहुन सक्छ: 'किनभने तिनीहरू आउनेवाला कुराहरूको छाया हुन्, तर शरीर त ख्रीष्टको हो ।' (कल. २:१७) । पावलले हामीलाई सम्झाउँछन् कि पुरानो नियमका अनुष्ठानहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टको व्यक्ति र कामको पूर्वचित्रण गरेका थिए ।⁶⁴ ख्रीष्टको व्यक्ति र काम पुरानो नियमका सबै औपचारिक उत्सवहरूको पछाडि ईश्वरीय मूल रूपमा उभिएको छ: चाडपर्वहरू, नयाँ चन्द्रमाको शबाथहरू र सातौँ-दिनको शबाथ ।

अनन्तकालदेखि परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टमा चुनेर उहाँको मानव अवतार र उहाँको उद्धारको महान् कार्यको योजना बनाउनुभयो । इतिहासको सुरुदेखि नै जब परमेश्वरले आफ्नो सत्य प्रकट गर्न थाल्नुभयो उहाँको मानव अवतारको सम्भावनामा पुत्र परमेश्वरले सबै चीजहरूमाथि प्रभुत्व जमाउनु भयो । प्रकाशको ज्योति उहाँमा चम्कियो र पुरानो नियमको प्रकाशको घटनाहरूमा छाया पर्यो ।

⁶⁴ जोसेफ ए. पिपा, जुनियर, मूल र शाखा (फिलाडेल्फिया: महान प्रायोजन प्रकाशन, १९८९), अध्याय ७-१० ।

परमेश्वरको विधिमा पुरानो नियमका उपासकले ख्रीष्टलाई स्पष्ट रूपमा देख्न सकेनन्; त्यो दृश्य समयको पूर्णतामा बाँच्ने हाम्रो लागि आरक्षित थियो (हिब्रू १:१, २; ११:३९, ४४०) । तर अनुष्ठान र अनुष्ठानहरू मार्फत तिनीहरूले उहाँको शक्तिशाली, भव्य छाया देखे ।

यसरी औपचारिक आराधनाको प्रत्येक भागमा ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो भन्ने सन्दर्भ थियो । महिमाको ज्योति पूर्वअवतारित ख्रीष्टमा यसरी चम्कियो कि उहाँको छाया शताब्दीयौँदेखि बलिदान, वासस्थान, मन्दिर, पूजाहारी, अगमवक्ताहरूको शिक्षा, इस्राएलका राजाहरू, चाडपर्वहरू, नयाँ उत्सवहरू, चन्द्रमा र शबाथ दिनहरू मार्फत परेको थियो । उदाहरणका लागि, बासस्थान र मन्दिरलाई लिनुहोस् । यूहन्नाले हामीलाई बताउँछन् कि वचन शरीर हुनुभयो, अनि हाम्रो माझमा अनुग्रह र सत्यताले पूर्ण भएर वास गर्नुभयो । (यूहन्ना १:१४) । ख्रीष्टले मन्दिरको प्रतिज्ञा गरेको सबै पूरा गर्दै साँचो मन्दिर भएको दाबी गर्नुभयो (यूहन्ना २:१९) । उहाँ आफ्ना जनहरूका बीचमा बास गर्नुहुने साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँको आगमन पछि मन्दिर तुच्छ भयो र अब त्यसको आवश्यकता परेन (यूहन्ना ४:२१-२४), किनभने यसको चाडहरू र बलिदानहरूको साथ यो केवल छाया मात्रै थियो ।

त्यसै गरी प्रत्येक समारोहका दिनहरूले प्रभुलाई येशू ख्रीष्ट र उहाँका मानिसहरूसँगको उहाँको सम्बन्धको बारेमा औल्याए । छाप्रोवासको चाडले उनीहरूलाई यो कुरा सम्झायो कि परमेश्वर उद्धारको परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो जसले आफ्ना मानिसहरूलाई छुटकारा दिनुभएको थियो र तिनीहरू यस भूमिमा तीर्थयात्रीहरू र प्रवासीहरू मात्र थिए जो स्वर्गीय सहरमा जाँदै थिए, छायाँबाट वास्तविक शहरमा जाँदै थिए । चाडको अन्तिम दिन (पुनरुत्थानको एक प्रकारको रूपमा आठौँ दिन भनिन्छ) पुजारीले पानी खन्याएपछि, येशूले आफूलाई औल्याउनुभयो: 'अब अन्तिम दिनमा, चाडको मुख्य दिनमा येशू उभिनुभयो र यसो भन्दै कराउनुभयो:

“कोही तिर्खाउँछ भने ऊ मकहाँ आओस् र पिओस् ! जसले ममाथि विश्वास गर्छ, पवित्रशास्त्रले भनेअनुसार, उसको हृदयबाट जिउँदो पानीका नदीहरू बहनेछन् ! (यूहन्ना ७:३७-३८) ।

निस्तार चाडले उहाँलाई परमेश्वरको थुमाको रूपमा चित्रण गर्‍यो जो संसारको पाप हटाउन आउनुभएको छ (यूहन्ना १:२९) । यो चित्रणसँग जोडिएको अखमिरी रोटीको चाड थियो जुन चाहिँ उहाँको पुनरुत्थानको चित्रण हो (१ कोरिन्थी १५:२३) । बिहानै पुजारी मन्दिरमा उभिए र जौको रोटीको पहिलो रोटी हल्लाए । ख्रीष्ट सुतेकाहरूको पहिलो फलको रूपमा मृत्युबाट बाहिर आउनुभयो ।

पेन्टिकोस्ट ठूलो फसलको चाड पवित्र आत्मा खन्याउने र प्रभु येशू ख्रीष्टमा जातिहरूको भेलाको छाया थियो । पेन्टिकोस्टमा यहूदीहरूले सिनै पर्वतमा करारको उद्घाटन मनाए जसद्वारा उनीहरूलाई परमेश्वरको परमेश्वरतान्त्रिक राज्य बनाइएको थियो । यसरी पेन्टिकोस्ट नयाँ नियमको मण्डलीको उद्घाटनमा पवित्र आत्माको खन्याइ विश्वव्यापी सुसमाचारको फसलको शुरुवातमा पूरा हुन्छ ।

इस्त्राएलले विशेष बलिदान र अनुष्ठानकासाथ नयाँ चन्द्रमाको चाड मनाएको थियो । महिनाको पहिलो दिनलाई साप्ताहिक शबाथ जस्तै मानिन्थ्यो । चन्द्रमाको मासिक पुनरावृत्तिले मानिसहरूलाई परमेश्वरको करारको प्रतिज्ञाहरूको अनन्त निश्चितताको सम्झना गराएको हुन सक्छ (उत्पत्ति ८:२१, २२; यर्मिया ३१:३५, ३६; ३३:२५, २६) । किनकि ख्रीष्टले सबै करार प्रतिज्ञाहरू पूरा गर्नुभयो र उहाँले सूर्य र चन्द्रमाको प्रकाशलाई प्रतिस्थापन गर्नुहुनेछ (प्रकाश २१:२३) ।

तथापि सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण चिन्ह सातौँ-दिनको शबाथ थियो । जब आदम पापमा परे तब परमेश्वरले उद्धारकर्ताको प्रतिज्ञा गर्नुभयो । उहाँ नआउञ्जेलसम्म पुरानो नियमका सन्तहरू आफ्नो उत्तराधिकारको दिनको पर्खाइमा दासत्वमा रहनेछन् (गलाती ३:२३-२६) । तिनीहरूको हप्ताको अन्त-शबाथमा तिनीहरूले मसीहको आगमनको घोषणा गरे जो साँचो विश्राम दिने हुनुहुन्थ्यो । यसरी तिनीहरूको शबाथ पालनको दिन उद्धारकर्ताको आगमनको छाया थियो । जब उहाँ आउनुभयो उहाँले वास्तवमा आफ्नो प्रायश्चित्त कार्यको एक भाग सातौँ-दिनको शबाथमा चिहानमा बसेर मृत्युको पीडा भोगेर र उहाँका मानिसहरूको ठाउँमा गाडिनुभयो । जब उहाँ पहिलो दिनमा उठ्नुभयो तब उहाँ आफ्नो विश्राममा प्रवेश गर्नुभयो ।

यद्यपि पावलले सातौं वर्षको शबाथ र जुबलीलाई उल्लेख गर्दै नन् जुन ख्रीष्टमा पूरा भए । हामीले अध्याय ४ मा उल्लेख गरेझैं वार्षिक शबाथहरूले मानिसहरूलाई आफ्नो जीविकोपार्जनको लागि परमेश्वरमा भरोसा गर्न मात्र सिकाएन तर पापको ऋण माफी र पापका कैदीहरूलाई मुक्त हुने दिनको लागि पर्खन पनि सिकायो । लूका ४:१८, १९ मा यशैया ६१:१, २ उद्धृत गर्दै येशूले जुबली भाषालाई आफूमा लागू गर्नुहुन्छ ।

सातमा एक दिन - निरन्तर ढाँचा

त्यसकारण नयाँ करारका सन्त अब पुरानो करारका औपचारिक दिनहरू र पुरानो नियमको सातौं-दिनको शबाथ मनाउन बाध्य छैनन् । तर यस छलफलमा ध्यान दिनुहोस् कि पावलले सात दिनमा एक दिन राख्ने नैतिक दायित्वलाई कहिल्यै रद्द गर्दै नन् । हामीले देख्यौं सृष्टिमा परमेश्वरले सात दिनमा एक दिन पवित्र राख्ने नैतिक दायित्व स्थापित गर्नुभयो र उहाँले यो दायित्वलाई दस आज्ञाहरूमा साथै प्रकट धर्मका सबै नैतिक सिद्धान्तहरू दोहोर्‍याउनुभयो । तथापि विशेष दिन व्यवस्थाको नैतिक आवश्यकताको अंश थिएन तर नैतिक जिम्मेवारी पूरा गर्न नियमन गर्ने सकारात्मक व्यवस्था थियो । यसरी हप्ताको दिन परिवर्तन हुन सक्छ । नयाँ नियमले सातौं दिनको पालनलाई खारेज गर्दछ तर सातौं दिनमा एक दिनलाई शबाथको रूपमा राख्ने दायित्व कहिल्यै गर्दै न ।⁶⁵

स्पष्ट रूपमा प्रारम्भिक मण्डलीले सात दिनमा एक दिन मनाउन जारी राख्यो । प्रत्येक तेस्रो दिन वा प्रत्येक दशौं दिन जस्तै तिनीहरूले अरू कुनै ढाँचा किन अपनाएनन् ? जोन ओवेनले यस प्रश्नको जवाफ दिन्छन्:

यद्यपि नयाँ नियम अन्तर्गत बिल्कुल अर्को दिन निश्चित गरिएको हुन सक्छ र सात दिन क्रान्तिमा एक होइन, किनभने यसको विचित्र कामहरू छ दिनमा ठीकसँग समाप्त भएको थिएन, तर त्यो मौसम निश्चित हुनु अघि

⁶⁵ हे.सी.जी. मौल, कलस्सी र फिलेमोन अध्ययन (लन्डन: पिकेरिङ्ग & इंग्लिस लिमिटेड) पृष्ठ १७५ ।

र व्यवस्थाद्वारा निर्धारण गरिएको थियो । सृष्टिको कुनै नवीनता वा परिवर्तनलाई अनुमति दिइने छैन ।⁶⁶

न त सातौँ दिनको आराधना र पहिलो दिनको आराधनाको अभ्यासको बीचमा केही समय बितेको कुनै प्रमाण नै छैन । नयाँ नियमको मण्डलीले सात दिनमा एक दिनको ढाँचा राख्दै तुरुन्तै हप्ताको पहिलो दिनमा आराधना गर्न थाल्यो । यसबाहेक पावलको आफ्नै अभ्यासले यो पुष्टि गर्दछ कि उनले सात दिनमा एक दिनको पालना हटाइरहेका छैनन् तर यहूदी औपचारिक दिनहरू हटाइरहेका छन् । प्रेरित २०:७ मा उनले हप्ताको पहिलो दिन ट्रोआसको मण्डलीसँग आराधना गर्दछन् । १ कोरिन्थी १६: १, २ मा उनले सबै मण्डलीहरूलाई हप्ताको पहिलो दिन गरिबहरूका लागि तिनीहरूको भेटी जम्मा गर्न आज्ञा दिएका छन् ।

कलस्सी २:१६, १७ को सही बुझाइले हामीलाई रोमी १४:४-६ को व्याख्या गर्न पनि सक्षम बनाउँछ । यस अध्यायमा पावलले यहूदी औपचारिक नियमहरूबारे छलफल गर्दैछन् । कलस्सीमा जस्तै रोममा केही मानिसहरूले केही यहूदी खानाका नियमहरू र पवित्र दिनहरू पालना गर्ने वकालत गरिरहेका थिए । पावल भन्छन् कि यद्यपि मानिसहरू यहूदी खानाका नियमहरू र पवित्र दिनहरू पालन गर्न स्वतन्त्र छन्, तिनीहरूले अरूलाई त्यस्ता नियमहरू पालन गर्न आवश्यक नहुन सक्छ । त्यसकारण पावलले यहूदीहरूको पवित्र दिनहरू राख्नको लागि कुनै पनि दायित्व हटाउँछन् ।

पावलले गलाती ४:१० मा यहूदी औपचारिक व्यवस्थासँग ख्रीष्टियनहरूको सम्बन्धको बारेमा पनि चर्चा गर्दछन् । सूची 'दिन, महिना, ऋतु, र वर्ष' ले पुरानो करारका मानिसहरूका विभिन्न औपचारिक पालनहरूलाई जनाउँछ जुन पुरानो प्रणालीको अंश हो जसमा गलातीहरूलाई दास बन्न प्रलोभनमा पारिएको थियो । त्यसकारण पावलले परमेश्वरको आराधना गर्न सात दिनमा एक दिन छुट्याउने नैतिक दायित्वलाई कहिल्यै रद्द गर्दैनन् । बरु उनले पुरानो नियमको शबाथ र

⁶⁶ ओवेन, पृष्ठ ३६२ ।

औपचारिक दिनहरूको अभ्यासलाई खारेज गर्छन् । हामीले अहिलेसम्म के भनेका छौं त्यसलाई आर. एल. डब्लिको शब्दहरूद्वारा संक्षेप गरौं:

यी खण्डहरूमा प्रेरितको अर्थलाई व्याख्या गर्ने तथ्यहरू जसमा सबै सहमत छन्, यी हुन्: नयाँ व्यवस्थाको स्थापना पछि यहूदीहरूका बीचबाट परिवर्तन भएका ख्रीष्टियनहरूले सामान्यतया यहूदी धर्मको अभ्यासलाई ख्रीष्टियन धर्मका रूपहरूसँग जोडेका थिए । तिनीहरूले प्रभुको दिन, बप्तिस्मा र प्रभुको भोज मनाए तर तिनीहरूले सातौँ दिन, निस्तार-चाड र खतनालाई पनि निरन्तरता दिए । सुरुमा यो दोहोरो व्यवस्थालाई सबै गैरयहूदी ख्रीष्टियनहरूमा लागू गर्ने तिनीहरूद्वारा प्रस्ताव गरिएको थियो तर यस परियोजनालाई येरुसेलममा प्रेरितहरू र एल्डरहरूको बैठकले हप्काएको थियो जुन प्रेरित १५ मा उल्लेख गरिएको छ । तथापि यहूदी ख्रीष्टियनहरूको ठूलो हिस्सा ... दुवै व्यवस्थाको रूपहरू अवलोकन गर्न जारी राख्यो र पावलले रोपेका यहूदी र गैरयहूदी धर्मान्तरितहरूको मिश्रित मण्डलीहरूका बीचमा बेचैन आत्माहरू गैर-यहूदीहरूमा पनि लागू गर्ने प्रयास जारी राखे । तिनीहरूमध्ये केहीले यो इबियोनाइट सिद्धान्तसँग जोडेर धार्मिक रीतिरिवाजहरूद्वारा औचित्यको घोर पाखण्डी धारणा राख्छन् । यसरी यो दिन यो तमाशा प्रदर्शन गरिएको थियो । एशिया माइनर र पश्चिमका मिश्रित मण्डलीहरूमा केही भाइहरू आइतवार सभाघरमा गएका थिए, र शनिवारको मण्डली-बैठकमा दुवै दिन धार्मिक रूपमा राखेर, कतिपयले आइतवार मात्रै राखे । केही मानिसहरूले सबै यहूदी चाडपर्वहरू र उपवासहरू पालन गर्न बाध्य महसुस गरे जबकि अरूले तिनीहरूलाई कुनै वास्ता गरेनन् । ती यहूदी पालनहरूलाई गैर-आवश्यक रूपमा बुझ्नको लागि ख्रीष्टियन प्रकाश नभएकाहरूले तिनीहरूको अन्तस्करण गहिरो बोझ वा विविधताबाट अपमानित पाए । यो समस्यालाई शान्त पार्न प्रेरितले यी खण्डहरू लेखेका थिए । अहिलेसम्म हामी सहमत छौं ।

तथापि हामी 'दिन', 'महिना', 'समय', 'वर्ष', 'पवित्र दिनहरू', 'नयाँ चन्द्रमा', 'शबाथ दिनहरू' थप जोड दिन्छौं । ख्रीष्टियनहरूको चाड, आइतवार, यहाँ प्रश्न छैन किनभने यसलाई पालन गर्ने बारे ख्रीष्टियन मण्डलीहरूमा कुनै विवाद वा विविधता थिएन । यहूदी र ख्रीष्टियनहरूले यसको पवित्रीकरणमा विश्वव्यापी रूपमा सहमति जनाए । जब पावलले मासु खाने वा नखानेजस्तै एक दिनको सम्बन्धमा एक गैर-आवश्यक हो भनेर दाबी गरे त्यो प्राकृतिक र उचित व्याख्या हो । जब उनले केही निर्दोष रूपमा 'हरेक दिन समान रूपमा लिइन्छ' भनेर संकेत गर्छन हामीले बुझ्नुपर्छ कि ती दिनहरू मध्ये प्रत्येक जुन विविधताको विषय थियो - ख्रीष्टियनहरूको आइतवारको विषयमा होइन, जसको बारेमा कुनै विवाद थिएन ।⁶⁷

दुई पाठहरू

त्यसकारण पावलले तोकेको सिद्धान्तलाई स्थापित गरिसकेपछि हामीले दुईवटा महत्त्वपूर्ण पाठहरू प्राप्त गर्न सक्छौं । पहिलो कुरा नयाँ नियमको मण्डलीले सातौं दिनको शबाथ पालन नगर्न सक्छ भनेर पावलले स्पष्ट रूपमा दाबी गर्छन् । सेभेन्थ-डे ब्याप्टिस्टहरू र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू जस्ता समूहहरूले दावी गर्छन् कि चौथो आज्ञा स्थायी रूपमा बाध्यकारी भएकोले मण्डलीले सातौं-दिनको शबाथ मनाउन जारी राख्नुपर्छ ।

यी समूहहरूले प्रारम्भिक मण्डलीले सातौं दिनमा आराधना गर्थे र पछि कन्स्टेन्टाइनको अधीनमा र त्यसपछिको पोपसीले आराधनाको दिनलाई हप्ताको पहिलो दिनमा परिणत गरेको थियो भनी राख्छन्:

... मानिसहरूले हप्ताको पहिलो दिन राख्छन् किनभने प्रारम्भिक युगहरूमा धर्मत्यागी मण्डलीले यो प्रथा अन्यजातिहरूबाट उधारो लिएर

⁶⁷ डब्ली, व्याख्यानहरू, पृष्ठ ३८५, ३८६ ।

प्रोटेस्टेन्टवादलाई हस्तान्तरण गर्यो । त्यस दिन अन्यजातिहरूले सूर्यको पूजा गर्थे...

आइतवार सधैं अन्यजातीहरूको पूजाको दिन हो । यो सधैं सूर्य देवतालाई समर्पित गरिएको छ । सूर्य पुजाको अन्यजाति प्रथाबाट हामीले 'आइतबार' शब्द पाएका छौं । इज्जिकिएलको समयमा हुने घृणित कामहरूबारे बोल्दै, अगमवक्ताले भने, अनि उहाँले मलाई परमप्रभुको भवनको भित्री चोकमा ल्याउनुभयो; अनि हेर, परमप्रभुको मन्दिरको ढोकामा, दलान र वेदीको बीचमा, आफ्ना पिठ्यूहरू परमप्रभुको मन्दिरतिर र आफ्ना अनुहारहरू पूर्वतिर फर्काएका लगभग पच्चीसजना मानिसहरू रहेछन्; अनि तिनीहरूले पूर्वतिर सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका थिए ।' (इज्जिकि. ८:१६) ।⁶⁸

धेरै एडभेन्टिस्टहरूले प्रकाश ७ मा १४४,०० मा छापिएको छापलाई सातौँदिनको आराधनाको रूपमा व्याख्या गर्छन् र दानियल ७:२५ लाई धर्मत्यागी दिनको सातौँबाट पहिलोमा परिवर्तन हुने भविष्यवाणीको रूपमा हेर्छन् ।

प्रारम्भिक मण्डली (अन्यजातिहरू सहित) सातौँ दिनमा आराधना गर्थे (र त्यहाँ कुनै प्रमाण छैन) भनी प्रमाणहरू भए तापनि पहिलो दिनको आराधनाको सन्दर्भबाट कसैले उम्कन सक्दैन (प्रेरित २०:७; १ कोरिन्थी १६:१, २; र प्रकाश १:१०) । न त हामी कलस्सी २:१६, १७ देखि सातौँ-दिन शबाथ-पालनको निषेधबाट बच्न सक्छौं । एडभेन्टिस्टहरूका लागि दुर्भाग्यवश प्रेरितीय निषेध र अभ्यासको कुनै वजन छैन । एक जना एडभेन्टिस्ट लेखक यसो भन्छन्: 'यसलाई जोड दिनुहोस् कि आइतवारको लागि प्रेरितिय समर्थन फेला परे तापनि बाइबल मसीहीहरूले यसलाई स्वीकार गर्न सकेनन् । कुनै पनि प्रेरितले पनि परमेश्वरको व्यवस्थालाई परिवर्तन गर्न सकेनन् ।'⁶⁹ नयाँ नियमप्रतिको यस्तो घोडसवार

⁶⁸ रिचार्ड लुइस, द प्रोटेस्टेन्ट डाइलेमा (माउन्टेन भ्यू, क्यालिफोर्निया, १९६१) पृष्ठ ८५, १४१, उल्लेखित मा ज्वेट, पृष्ठ ११३ मा।

⁶⁹ लुइस, पृष्ठ १०३ ज्वेट, पृष्ठ ११३ मा उल्लेख गरिएको ।

दृष्टिकोण एलेन जी ह्वाइटका भविष्यवाणीहरूप्रति उनीहरूको प्रतिबद्धताको मुख्य कारण हो । तिनीहरूको विचारमा यी भविष्यवाणीहरूमा ईश्वरीय अधिकार छ र प्रेरितीय अभ्यासमा प्राथमिकता लिन्छ । बाइबलको स्पष्ट शिक्षा तथापि सातौँ दिन रद्द गरिएको छ ।

मण्डलीले कुन दिन आराधना गर्ने भन्ने सम्पूर्ण छलफलको लागि दोस्रो पाठ धेरै महत्त्वपूर्ण छ । यदि पावलले सातौँ दिन खारेज गर्छन् तर सातमा एक दिनको नैतिक सिद्धान्त होइन भने हामीले कुन दिन निर्धारण गर्छौं ? हामीसँग दुईवटा विकल्पहरू छन्: कि त बाइबलले हामीलाई उचित दिन बताउँछ वा मण्डलीले यो दिन रोज्न सक्छ । क्याल्भिन लगायत मण्डलीको इतिहासभरि धेरैले सिकाउनुभएको छ कि मण्डलीमा आराधनाको लागि एक दिन हुनु पर्ने हुनाले उनले त्यो दिन रोज्न सक्छन् । मण्डलीले पुनरुत्थानको कारणले पहिलो दिन उचित रूपमा रोज्यो । यद्यपि निहितार्थ यो हो कि यदि उ चाहेको खण्डमा मण्डलीको दिन परिवर्तन गर्न स्वतन्त्र छ । लुथरले आफ्नो लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमा सिकाए:

तर धेरैजसो व्यवसायमा भारित भएकाले यी मामिलाहरूमा ध्यान दिन प्रत्येक हप्ता कुनै न कुनै दिन छनोट गर्नुपर्छ । प्रभुको दिनको हानिरहित चलनले सर्वसम्मत सहमति प्राप्त गरेको हुनाले अनावश्यक नवाचारबाट मात्र भ्रम उत्पन्न हुन सक्छ ।⁷⁰

क्याल्भिनले यसरी सहमति व्यक्त गर्दछन्:

यद्यपि शबाथ रद्द गरिएको छ त्यहाँ अझै पनि हाम्रो लागि अवसर छ: (१) वचन सुन्ने, रहस्यमय रोटी भाँच्ने र सार्वजनिक प्रार्थनाको लागि तोकिएका दिनहरूमा भेला हुन ...; (२) कमारा र कामदारलाई श्रमबाट भार दिने ।

⁷⁰ मार्टिन लुथर, लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला (फिलाडेल्फिया: फोर्ट्रेस प्रेस, १९५९), पृष्ठ २० ।

बरु, हामी यसलाई मण्डलीमा सुव्यवस्था कायम राख्न आवश्यक उपायको रूपमा प्रयोग गर्दैछौं । साथै हामीले मण्डलीले वचनको सुनुवाइ, विधि वा संस्कारको प्रशासन र सार्वजनिक प्रार्थनाको लागि बनाइएको कानुनी व्यवस्थालाई सँगै पालन गर्नुपर्छ ।⁷¹

दिनको रूपमा क्याल्भिन विश्वास गर्थे कि प्रेरितीय मण्डलीले बुद्धिमानीपूर्वक पहिलो दिन रोजेको थियो किनकि यो ख्रीष्टको पुनरुत्थानको दिन थियो । तर उहाँ यसो भन्नुहुन्छ: 'म मण्डलीलाई यसको अधीनमा बाँध्नका लागि "सात" सङ्ख्यामा टाँसिदैन । र म ती मण्डलीहरूलाई निन्दा गर्दिन जुन तिनीहरूको सभाहरूको लागि अन्य पवित्र दिनहरू छन्, त्यहाँ कुनै अन्धविश्वास छैन ।'⁷²

तर रोमी १४ र गलाती ४ मा पावल अनुसार, कुनै पनि मानिस वा मण्डलीले अरूको लागि एक दिन स्थापना गर्ने विशेषाधिकार छैन । तसर्थ, यदि हामीलाई सातौं दिनमा आराधना गर्न निषेध गरिएको छ र एक दिनको व्यवस्था गर्न नसक्ने हो भने, एउटै विकल्प भनेको परमेश्वरले नयाँ दिनको व्यवस्था गर्नुभएको छ । डब्लिबाट फेरि उद्धृत गर्दै:

यदि हामी शबाथ एक चिरस्थायी संस्था हो भनेर प्रमाणित गर्न सफल भयौं भने प्रमाण सिद्ध हुनेछ । दश आज्ञाको सदाको नियमले सबै मानिसहरूलाई शबाथ दिन पालन गर्न आदेश दिएको छ । र 'जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैन, सबै पूरा नहुन्जेल परमेश्वरको व्यवस्थाबाट एउटा टुक्रा वा शिर्षक पनि हट्नेछैन ।' कलस्सी २:१६, १७ मा प्रेरितले सातौं दिन अब हाम्रो विश्राम दिन होइन भनी स्पष्ट रूपमा बताउँछन् । त्यसोभए कुन दिन हो ? कुनै दिन प्रतिस्थापन गरिएको हुनुपर्छ । प्रभुको दिनको रूपमा साँचो विकल्प के हुन सक्छ ? व्यवस्था खारेज छैन र हुनै

⁷¹ जोन क्याल्भिन, ख्रीष्टियन धर्मको संस्थान (फिलाडेल्फिया: द वेस्टमिन्स्टर प्रेस, १९६७) II, viii, पृष्ठ ३२, ३३, ३४ ।

⁷² क्याल्भिन, II, vii, पृष्ठ ३४ ।

सकदैँन । तर पावलले यो परिवर्तन भएको देखाएको छन् । शबाथ कुन दिनमा परिवर्तन हुन्छ, यदि पहिलोमा होइन भने हप्ताको कुनै पनि दिन दावीको छाया हुँदैन । यो हुनुपर्छ वा कुनै पनि छैन तर यो कुनै पनि हुन सकदैन; त्यसैले यो हुनुपर्छ ।⁷³

त्यसोभए कसरी परमेश्वरले दिनको परिवर्तन मण्डलीलाई प्रकट गर्नुभयो ? हामी अर्को अध्यायमा यस प्रश्नको जवाफ खोज्नेछौँ ।

⁷³ डब्लु, व्याख्यानहरू, ३९०, ३९१ ।

शबाथको पहिलो दिन हिब्रू ४:९, १०

THE FIRST DAY SABBATH (Heb. 4:9-10)

पछिल्ला तीन अध्यायहरूमा मैले शबाथको दिनमा नयाँ नियमका कथित आपत्तिहरू हटाउन खोजेको छु । अध्याय ५ र ६ मा हामीले ख्रीष्टको शिक्षालाई हेरेका थियौँ र थाहा पायौँ कि उहाँले शबाथ दिनको पालनालाई तोड्दै हुनुहुन्थ्यो भन्ने होइन बरु त्यो दिनलाई विकृत गर्ने यहूदी मानव-निर्मित व्यवस्थाहरू तोड्दै हुनुहुन्थ्यो । वास्तवमा ख्रीष्टले त्यो दिनलाई पुनर्स्थापित गर्नुभयो र स्वीकार्य व्यवहार के हो भनेर कसरी निर्धारण गर्ने भन्ने व्यावहारिक शिक्षा दिनुभयो । अध्याय ७ मा हामीले पावलको शिक्षालाई जाँच्यौँ र पत्ता लगायौँ कि उहाँले सातमा एक दिन पवित्र राख्ने नैतिक सिद्धान्तलाई खारेज गर्नुभएन, बरु उहाँले अन्य सबै यहूदी पवित्र दिनहरूसँगै सातौँ दिनको पालना रद्द गर्दछ ।

ख्रीष्टियन शबाथको स्थापना गर्नु

यदि सात दिनमा एक दिन पालन गर्ने दायित्व जारी छ र हामीले सातौँ दिन शबाथ दिन पालन नगर्ने हो भने हामीले कुन दिन पालन गर्ने ? केही मानिसहरूले मण्डलीले चाहेको कुनैपनि दिन पालन गर्न सुझाव दिन्छन् । यद्यपि हामीले अन्तिम अध्यायमा पुष्टि गर्यौँ कि हामीले दिन निर्धारण गर्न सक्दैनौँ र त्यो वास्तवमा प्रेरितहरूको समयदेखि अहिलेसम्म मण्डलीको लगभग समान अभ्यास आइतवारको आराधना हो । वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकारले भन्छ कि 'संसारको सुरुदेखि ख्रीष्टको पुनरुत्थानसम्मको दिन हप्ताको अन्तिम दिन थियो र ख्रीष्टको पुनरुत्थानबाट हप्ताको पहिलो दिनमा परिवर्तन भयो जसलाई धर्मशास्त्रमा प्रभुको दिन भनिएको छ र ख्रीष्टियन शबाथको रूपमा संसारको अन्त्यसम्म जारी रहनेछ ।'⁷⁴

⁷⁴ वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार २१ को ७ ।

दिन परिवर्तनको आधार के थियो ? हामी हिब्रू ४:९, १०:२⁷⁵ मा हेरेर यस प्रश्नको जवाफ दिने प्रयास गर्नेछौं । यी पदहरूले ३:७ मा सुरू हुने र ४:१३ मा समाप्त हुने उपदेशको समापन तर्क सुरू गर्छ ।

हिब्रूको पुस्तक यहूदी धर्ममा फर्कन प्रलोभनमा परेका यहूदी ख्रीष्टियनहरूलाई प्रोत्साहन दिन लेखिएको थियो । यसले यो देखाउँछ कि नासरतको येशूमा परमेश्वरले आफ्नो करारका उद्देश्यहरू पूरा गर्नुभयो । यो प्रमाणित गर्नको लागि लेखकले ख्रीष्टमा परमेश्वरको सबै उद्धारको कार्य पूरा भएको देखाउँछन् । रिचर्ड ग्याफिनले सन्देशको यस भागको उपयोगी सारांश यसरी दिन्छन्:

हिब्रूका प्रारम्भिक शब्दहरूले सम्पूर्ण कागजातलाई स्पष्ट न्यायको दिनको, छुटकारा दिने ऐतिहासिक अभिविन्यास दिन्छ, अगमवक्ताहरू मार्फत परमेश्वरको पहिलेको वाणी, 'आंशिक र टुक्रा-टुक्रा,' सँग विपरित मात्र होइन तर उहाँको पुत्रमा 'यी अन्तिम दिनहरूमा' उहाँको अन्तिम वाणीमा समाप्त हुन्छ । (१:१-२)। यस 'अन्तको दिन' को वर्तमान चरित्र, पुत्रमा मूर्त रूप भएको न्यायको दिनको प्रकटीकरण ९:२६ मा अझ स्पष्ट छ, पापको लागि बलिदान गर्दा ख्रीष्ट 'युगको अन्त्यमा एकै पटक देखा पर्नुभयो', दुई युगहरू बीचको मौलिक ऐतिहासिक-न्यायको दिनको भिन्नताको सन्दर्भमा ख्रीष्टको मृत्यु र उच्चताले आउँदै गरेको न्यायको दिनको युगको सुरूवात गर्दछ । तदनुसार, परमेश्वरको वचन र पवित्र आत्मामार्फत मण्डलीले पहिले नै अनुभव ('स्वाद') 'आउने युगको

⁷⁵ एन्ड्रयू लिंकनले हिब्रू ४ मा वर्णन गरिएका बाँकी कुराहरू येशू ख्रीष्टको सिद्ध कार्य हो भनी सिकाउँछन् । विश्वासीहरू पहिले नै स्वर्गीय यरूशलेममा आइसकेका छन् र यद्यपि दोस्रो आगमन नभएसम्म बाँकीलाई अन्तिम रूप दिइनेछैन, विश्वासीहरूलाई भित्र पस्न केही बाँकी छैन । यसरी शब्बाथ पूरा भएको छ र रद्द गरिएको छ: कार्सन, पृष्ठ १९७-२२० । हामी यस आपत्तिको जवाफ हिब्रू ४:९, १० को विकासमा अप्रत्यक्ष रूपमा दिनेछौं । लिंकनको आलोचनात्मक मूल्याङ्कनका लागि रिचर्ड ग्याफिनको अध्याय 'शब्बाथ रेस्ट स्टिल वाइट्स द पिपल अफ गॉड' प्रेसिड' टुवर्ड द मार्कमा हेर्नुहोस् । चार्ल्स डेनिसनद्वारा (फिलाडेल्फिया: अर्थोडक्स प्रेस्बिटेरियन मण्डलीको इतिहासकार १९८६) पृष्ठ ३३-५१ ।

शक्तिहरू' भन्दा कम छैन (६:५) । त्यसैगरी, 'उद्धार' 'परमेश्वरको माध्यमबाट' (२:३; अध्याय १:१-२; ६:९) परमेश्वरको न्यायको दिनको वाणीबाट आएको वर्तमान वास्तविकता हो । फेरि, विश्वासीहरू पहिले नै जीवित परमेश्वरको सहर 'स्वर्गीय यरूशलेम' (१२:२२) मा आइसकेका छन् र त्यहाँ भेला भएको एस्काटोलोजिकल सम्मेलनको रूपमा वर्णन गरिएकोमा उपस्थित छन् (१२:२२-२४) ।⁷⁶

एकै समयमा तथापि पूर्ण वास्तविकता अझै भविष्यमा छ, जब ख्रीष्टले सबै चीजहरूलाई सिद्ध गर्न देखा पर्नुहुनेछ (९:२६) । ग्याफिनका अनुसार:

विश्वासीहरूका लागि भविष्यमा दोस्रो उपस्थिति 'उद्धार' को लागि हुनेछ (९:२८, अध्याय १:१४; ६:९) । एक 'अन्तिम शहर' हो जुन तिनीहरू अझै खोजिरहेका छन्; यो 'आउने सहर' हो (१३:१४, 'घर-भूमि' वा 'शहर' ११:१०, १३-१६) हो । पुत्रको 'रूप', उद्धार, स्वर्गीय सहर (मातृभूमि), त्यसपछि चरित्रमा सबै एस्काटोलोजिकल लेखकको दृष्टिकोणमा वर्तमान र भविष्य दुवै हुन् ।⁷⁷

उद्धारको वर्तमान र भविष्यको प्रकृति बीचको यो तनावले पुस्तकको विषयवस्तुलाई जन्म दिन्छ, यहूदी ख्रीष्टियनहरूलाई दृढ रहन आग्रह गर्दछ । यदि तिनीहरू यहूदी धर्ममा फर्के भने तिनीहरूले छायाँ र प्रकारहरूको लागि सुसमाचारको पूर्ण वास्तविकतालाई त्यागेछन् र परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्न असफल हुनेछन् । निस्सन्देह, एक साँचो विश्वासी स्थायी रूपमा टाढा हुन सक्दैन, तर खतरामा सधैं रहन्छ कि मण्डलीभिन्न त्यहाँ ती व्यक्तिहरू छन् जसले विश्वासको दाबी गरे तापनि परमेश्वरको शक्तिशाली उद्धारको अनुभव गरेका

⁷⁶ ग्याफिन, पृष्ठ ३४ ।

⁷⁷ आइबीड ।

छैनन् । विश्वासको पेशाले मात्र बचाउँदैन । साँचो विश्वासले व्यक्तिगत रूपमा विश्रामको प्रतिज्ञालाई उपयुक्त बनाउँछ र लगनशीलतामा प्रकट हुन्छ ।

हिब्रूका लेखकले उजाडस्थानमा इस्राएलका सन्तानहरूको धर्मत्यागलाई संकेत गरेर बाँकी ठाउँमा प्रवेश गर्न असफल हुने खतरा औल्याए । तिनीहरूसँग सातौँ-दिनको शबाथ र कनान देशमा विश्रामको प्रस्तावद्वारा चित्रण गरिएको प्रतिज्ञा भए तापनि, तिनीहरू अविश्वासको कारण प्रवेश गर्न असफल भए । यसबाहेक, उहाँले हिब्रू ख्रीष्टियनहरूलाई सम्झना गराउनुहुन्छ कि सातौँ-दिनको विश्रामको स्थापनाको सृष्टिमा परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको विश्राम पूरा भएन जब यहोशूले तिनीहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको देशमा ल्याए । उहाँले भजनसंग्रह १५:७-११ को कथनमा यी निष्कर्षहरू आधारित गर्नुहुन्छ:

“किनकि उहाँ नै हाम्रा परमेश्वर हुनुहुन्छ; अनि हामी चाहिँ उहाँको खर्कको प्रजा र उहाँको हातका भेडाहरू हौं । आज तिमीहरूले उहाँको आवाज सुन्यौ भने, मरीबामा झैं र उजाडस्थानमा मस्साको दिनमा झैं आफ्नो हृदय कठोर नपार; जुन समयमा तिमीहरूका पितापुर्खाहरूले मलाई परीक्षा गरे, मलाई जाँचे र मेरो काम देखे; चालीस वर्षसम्म म त्यस पुस्तासँग दुःखित भएँ, र मैले भनेँ: “यो जाति आफ्नो हृदयमा भड्केर जाने जाति हो; अनि तिनीहरूले मेरा मार्गहरू जानेका छैनन्;” यसकारण मैले आफ्नो क्रोधमा शपथ खाएँ: “तिनीहरू मेरो विश्राममा पस्न पाउनेछैनन् ।”

यहोशूले इस्राएलका सन्तानहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको भूमिमा डोर्‍याएको लामो समयपछि दाऊदले ती शब्दहरू लेखेकाले, प्रतिज्ञा गरिएको भूमिमा बाँकी रहेकाहरूले सृष्टिमा दिइएको विश्रामको प्रतिज्ञा पूरा नगरेको देखाउँदै थिए । त्यसकारण जबसम्म प्रतिज्ञा रह्यो, परमेश्वरका जनहरूले त्यो विश्रामलाई उपयुक्त बनाउनको लागि तत्काल आवश्यकता थियो (४:७, ८) । परमेश्वरको प्रतिज्ञा गरिएको विश्रामको पूर्ति येशू ख्रीष्टद्वारा प्रदान गरिएको थियो र उहाँमा विश्वास गर्नेहरूले यसको वास्तविकतामा भाग लिन थालेका छन् । तर तिनीहरू दृढ

रहन्छन् भने मात्र उहाँको विश्राममा सहभागी हुनेछन् (३:६) । यदि तिनीहरू फर्के भने तिनीहरू इस्राएलका सन्तानहरू जस्तै हुनेछन् जो अविश्वासको कारण भूमिमा प्रवेश गरेनन् (३:१६, १७; ४:१, २) । उजाडस्थानमा इस्राएलीहरू तीर्थयात्री जस्तै थिए । तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा प्रदान गरिएको स्वर्गीय र अनन्त विश्राममा परिश्रम गर्नुपर्ने थियो: 'यसकारण हामी त्यस विश्राममा प्रवेश गर्न लगनशील होऔं' (४:११) ।

लेखकले आफ्नो उपदेश ४:९-१३ सँग समाप्त गर्छन् । उहाँले पद ९ मा यसो भन्दै यस खण्डको परिचय दिनुहुन्छ, 'त्यसैले परमेश्वरका जनहरूका लागि शबाथको विश्राम बाँकी छ । हिब्रूहरूले पछाडि फर्केर हेर्नु थिएन तर अगाडि हेर्नु थियो, किनकि त्यहाँ परमेश्वरका जनहरूको लागि विश्राम दिन बाँकी छ । परमेश्वरका जनहरूलाई सङ्केत गरेर, लेखकले नयाँ करारका मण्डलीका मानिसहरूलाई उजाडस्थानमा भएका परमेश्वरका जनहरूसँग मिल्दोजुल्दो छ । उहाँले अनन्त जीवनको प्रतिज्ञासहितको शबाथ विश्राम परमेश्वरका नयाँ करारका मानिसहरूका लागि वास्तविकता रहेको बताउनुहुन्छ ।

शबाथ पालन गर्नु

'शबाथ विश्राम' (शबातिसमोस) अनुवाद गरिएको शब्द बाइबलमा यो एक पटक मात्र प्रयोग गरिएको अद्वितीय शब्द हो । शब्दको एक मात्र अन्य ज्ञात सम्भावित प्रयोग प्लुटार्कको मोरालियामा छ जसमा केही संस्करणहरू अनुसार उसले अन्धविश्वासपूर्ण धार्मिक विश्रामलाई वर्णन गर्न शबातिसमोस प्रयोग गर्दछ ।⁷⁸ यसरी शब्दले धार्मिक अनुष्ठानहरूको सुझाव दिन्छ ।

⁷⁸ विलियम एफ. अर्न्स्ट र एफ. विल्बर गिंगरिच, नयाँ नियमको ग्रीक-अंग्रेजी लेक्सिकन र अन्य प्रारम्भिक ईसाई साहित्य (शिकागो: शिकागो विश्वविद्यालय प्रेस, १९५७) पृ. ७४६ । प्लुटार्कका केही आलोचनात्मक संस्करणहरूले शबातिसमोसको सट्टा बप्तिस्माको सुझाव दिन्छ । यस खण्डमा, प्लुटार्कले जंगली अन्धविश्वासका अभ्यासहरूबारे चर्चा गर्दैछ, 'अन्धविश्वासको कारण, जस्तै माटोमा धुलो लगाउने, फोहोरमा भित्रिने, शबाथ विश्राम (सब्बातिसमोस) (वा विसर्जन, बप्तिस्मा) आफूलाई भुइँमा झुक्काउने, अपमानजनक घेराबन्दी गर्ने । प्लुटार्कको मोरालिया सेक्सन १६६. केही विद्वानहरू संशोधनसँग सहमत छन्, किनकि 'आराम' वा 'अन्धविश्वासी सहजता' (प्लुटार्कको विचारमा) यहाँको सन्दर्भलाई माटोको प्याकहरू र परास्त गर्न जमिनमा

यद्यपि हिब्रू ४:९ मा प्रयोग गरिएको शब्दको संज्ञाको रूप बाइबलमा कतै पाइँदैन तर शब्दको मौखिक रूप (शबाटिजो) सेप्टुआजिन्टमा धेरै पटक प्रयोग गरिएको छ ।⁷⁹ मौखिक रूपको पहिलो प्रयोगमा प्रस्थान १६:३०, 'यसैले सातौँ दिनमा मानिसहरूले विश्राम गरे', अर्थात्, तिनीहरूले विश्रामको दिन विश्राम मनाए । हामीले अध्याय २ मा सिकेका छौँ, कि यस पदले खण्डलाई समाप्त गर्दछ जसमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई सातौँ दिनमा मन्ना सङ्कलन नगर्न भन्नुहुन्छ किनभने यो शबाथ हो (१६:२९) । जब तिनीहरूले परमेश्वरको आज्ञा पालन गरे र शबाथ पालन गरे तिनीहरूले विश्राम गरे ।

शबाथ पालनको यो विचार प्रत्येक पटक यो क्रिया प्रयोग गर्दा समावेश छ । उदाहरणका लागि, परमेश्वरका जनहरूको आराधनाको अंश भएका केही चाडहरूको विवरण पछि, लेवी २३:३२ ले भन्छ, 'यो तिमीहरूका लागि पूर्ण विश्रामको शबाथ हो र तिमीहरूले आफ्ना आत्माहरूलाई नम्र पार्नेछौ; महिनाको नवौँ दिन साँझदेखि साँझसम्म तिमीहरूले आफ्नो शबाथ पालन गर्नुपर्छ ।' वाक्यांश 'आफ्नो शबाथ राख्नुहोस्' शबाटिजो हो । लेवी २६:३४, ३५ मा भूमिको शबाथ विश्राम (२ इतिहास ३६:२१) को लागि प्रयोग गरिएको छ । माथिका सबै उदाहरणहरूमा शबाटिजोको मौखिक रूप हिब्रू शब्दलाई अनुवाद गर्न प्रयोग गरिन्छ जसको अर्थ 'शबाथ पालन गर्नु' हो ।

प्रारम्भिक ख्रीष्टियन लेखक इग्राटियसले पुरानो नियमको शबाथ-पालन गर्नुलाई वर्णन गर्न यो क्रिया प्रयोग गर्दछन् । सातौँ देखि पहिलो दिनको परिवर्तनको वर्णन गर्दै उनले लेखेका छन्: 'अब शबाथ (सब्बाटिजो) को लागि बाँच्ने छैन, तर प्रभुको दिनको लागि'⁸⁰ त्यसैले, क्रियाले विश्राम दिनको विशेष विश्रामको सुझाव दिन्छ । नाम शबाटिस्मोस अस्तित्वमा थियो वा हिब्रूहरूका

हात्रे सन्दर्भमा मिल्ल सक्दैन । डर र अनिद्रा । अधिल्लो वाक्यमा, तथापि, प्लुटार्क भन्छन् कि तिनीहरू 'भूमिमा बस्छन् र पूरै दिन त्यहाँ बिताउँछन् ।' सन्दर्भले कम्तिमा पनि धार्मिक विश्राममा एक दिन बिताउने, सब्बातिसमोसको प्रयोगको सम्भावनालाई सुझाव दिन्छ ।

⁷⁹ डा. एस.एम. क्यालिफोर्नियाको वेस्टमिन्स्टर सेमिनरीमा ग्रीक र नयाँ नियमका एसोसिएट प्रोफेसर बाउले सुझाव दिन्छन् कि सेप्टुआजिन्ट अनुवादकहरूले शबाथ पालनको गतिविधिलाई वर्णन गर्न यो शब्द बनाएका थिए ।

⁸⁰ इग्राटियस, म्याग्नेसियन ४, १ ।

लेखकले यसलाई बनाउनुभएको हो, उनी सेप्टुजिन्टले सब्बाटिजो क्रियाको प्रयोगसँग परिचित थिए । र कुनै पनि अवस्थामा उनले विशेष उद्देश्यको लागि सावधानीपूर्वक सोचेर यो अद्वितीय शब्द छनोट गरे ।

हिब्रू ३ र ४ मा लेखकले परमेश्वरको विश्राम अनन्त विश्राम प्रविष्ट गर्नु र सातौँ-दिनमा व्यक्त गरिएका विश्रामको विशिष्ट रूपहरू चित्रण गर्नु 'विश्राम' (काटापोसिस)⁸¹ को लागि कनानको विश्रामको सामान्य शब्द प्रयोग गर्दछन् । त्यसोभए किन लेखकले पद ९ मा सब्बातिसमोस अद्वितीय शब्द चयन गर्नुहुन्छ ?

उहाँले शब्दहरू खेलको रूपमा शब्बातिसमो प्रयोग गर्नुहुन्छ । परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको आत्मिक, अनन्त विश्राम पूरा भएको छैन भनी उहाँले जोड दिनुहुन्छ, अनन्त विश्रामको प्रतिज्ञा बाँकी छ र तिनीहरूले विश्वासलाई दृढतापूर्वक यसमा प्रवेश गर्नुपर्छ । अर्थात् प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वास गरेर एक व्यक्तिले यो आत्मिक विश्राममा प्रवेश गर्दछ तर यो पूर्ण रूपमा तब मात्र प्राप्त हुनेछ जब एक व्यक्तिले अनन्त महिमामा प्रवेश गर्दछ । तसर्थ, निरन्तर लगनशील हुनुपर्नेमा उहाँले जोड दिनुभ ।

तर यदि यो सबै भन्नु चाहन्थे भने उसले काटापोसिस शब्द प्रयोग गर्न सक्थे । वास्तवमा उनले पद ११ मा काटापोसिसलाई यसरी प्रयोग गरेका छन्: 'यसकारण हामी त्यो विश्राममा (काटापोसिस) प्रवेश गर्न लगनशील बनौँ ।' न त पर्यायवाचीको रूपमा उनले शैलीगत विविधताका लागि सब्बाटिसमोस रोजे भन्ने कुराको कुनै अर्थ छैन । काटापोसिसको लागी यस्तो प्रयोगले बोलीमा यति ढिलो अर्थ राख्दैन । शब्दको विशिष्टताले जानाजानी धार्मिक उद्देश्यको सुझाव दिन्छ । उसले सब्बाटिसमोस चयन गर्दछ वा सिक्का बनाउँछ किनभने आत्मिक विश्रामको सन्दर्भमा यसले 'शबाथ-पालन गर्नु' द्वारा त्यो विश्रामको पालना गर्ने सुझाव दिन्छ । किनभने प्रतिज्ञा गरिएको विश्राम नयाँ करारका मानिसहरूको लागि अगाडि छ, तिनीहरूले भविष्यको विश्राममा प्रवेश गर्न प्रयास गर्नुपर्छ ।

⁸¹ संज्ञा काटापोसिस (हिब्रू ३:११, १८; ४:१, ३, ५, ११); क्रिया कतापावा (हिब्रू ४:८, १०) । सेप्टुआजिन्टले उत्पत्ति २:२ मा यो शब्दलाई परमेश्वरको विश्रामको वर्णन गर्न प्रयोग गर्दछ ।

यद्यपि तिनीहरूले त्यसो गर्दा तिनीहरूले शबाथ पालन गर्न जारी राखेर यसको अनुमान गर्छन् ।

यसरी पूरा भएको छुटकाराको धर्मशास्त्रले निरन्तर शबाथ-पालन गर्नुलाई खारेज गर्दैन तर यसको आवश्यकता रहेको जनाउँछ । यद्यपि हामीलाई पुरानो नियमको नैतिक आदेशको सुदृढीकरण वा पुनरावृत्तिको आवश्यकता छैन तर पनि शबाथको औपचारिक र विशिष्ट महत्त्व भएकोले परमेश्वरले नयाँ करारमा स्पष्ट निर्देशन दिनुहुन्छ । हिब्रूको पुस्तकभन्दा शबाथ पालनामा दोहोर्‍याउनको लागि के राम्रो पुस्तक छ, जसले पुरानो नियमका सबै औपचारिक आराधना अभ्यासहरू ख्रीष्टमा कसरी पूरा भयो र यसैले रद्द गरियो भनेर स्पष्ट रूपमा सिकाउँछ । ए.डब्लु गुलाबीको निष्कर्ष:

यहाँ परमेश्वरको आत्माद्वारा स्पष्ट, सकारात्मक र साँचो घोषणा हो । 'त्यसैले त्यहाँ एक शबाथ-पालन बाँकी छ ।' केहि पनि सरल हुन सक्दैन, केहि कम अस्पष्ट छैन । उल्लेखनीय कुरा यो छ कि यो कथन एक पत्रमा हुन्छ जसको विषय यहूदी धर्मभन्दा ख्रीष्टियन धर्मको श्रेष्ठता हो; 'पवित्र भाइहरू, स्वर्गीय बोलावटका सहभागीहरू' भनेर सम्बोधन गर्नेहरूलाई लेखिएको हो । त्यसैले, हिब्रू ४:९ ले ख्रीष्टियन शबाथलाई सीधै जनाउँछ भनेर भन्न सकिँदैन । यसैले हामी गम्भीरताका साथ र दृढताका साथ घोषणा गर्दछौं कि कुनै पनि व्यक्ति जसले ख्रीष्टियन शबाथ छैन भन्दछ भने नयाँ नियमको धर्मशास्त्रसँग प्रत्यक्ष मुद्दा लिन्छ ।⁸²

⁸² ए.डब्लु. पिङ्कको हिब्रूहरूको टिप्पणी, खण्ड २ (ग्रान्ड र्यापिड्स: बेकर बुक हाउस, १९६७) पृष्ठ २१० । ग्याफिन उही निष्कर्षमा पुग्छ, पृष्ठ ४१: 'केही प्रभावहरू, तथापि, अस्पष्ट छन्, वा कम्तिमा अस्वीकार गर्न गाह्रो छ । [१] "मेरो विश्राम" (यसको स्थानीय चरित्रमा, माथि हेर्नुहोस्) सब्बाथ-विश्रामको ठाउँ हो । स्पष्ट तरिकामा, पद ४ र पद ९ मा उत्पत्ति २:२ को प्रयोगद्वारा बलियो बनाइएकोले परमेश्वरको विश्रामलाई, यसको व्यापक, न्यायको दिनको स्कोपमा, सब्बाथको संस्था र यसको पालनासँग जोड्दछ । [२] चलिरहेको सब्बाथ पालन र एस्केटोलजिकल (सब्बाथ) विश्राम बीचको आन्तरिक सम्बन्ध छ । यो प्रत्याशित संकेत र वास्तविकता बीचको सम्बन्ध हो । यद्यपि लेखकले स्पष्ट रूपमा भनेनन्, स्पष्ट अर्थ यो हो कि पुनरावर्ती सब्बाथ पालनको एक चिन्ह वा एस्केटोलजिकल विश्रामको प्रकारको रूपमा यसको महत्त्व छ । [३] पद ४ मा उत्पत्ति २:२ को

त्यसोभए, जसरी परमेश्वरका पुरानो करारका मानिसहरूसँग यसको विश्रामको दिनको साथ भविष्यको विश्रामको प्रतिज्ञा थियो, त्यसरी नै परमेश्वरका नयाँ करारका मानिसहरूका मण्डलीले पनि आफ्नो धार्मिक विश्रामको दिनको साथ भविष्यको विश्रामको प्रतिज्ञा गरिएको छ ।

यस दिनको स्थापना गर्नु

वर्तमान शबाथ-पालन रहन्छ भन्ने सिद्धान्त स्थापित गर्नुको अलावा, यस खण्डले त्यो शबाथको निम्ति दिनको स्थापना पनि गर्दछ । पद १० ले पद ९ को लागि आधार र व्याख्या गर्दिन्छ । ध्यान दिनुहोस् कि लेखकले 'का लागि' भन्छन्, जसको अर्थ 'किनभने' हो । त्यहाँ एक शबाथ-पालन गर्न बाँकी छ 'किनभने जो उहाँको विश्राममा प्रवेश गरेको छ उसले पनि आफ्ना कामहरूबाट विश्राम गरेको छ जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभयो ।'

पद १० मा लेखकले उद्धारको कामबाट ख्रीष्टको विश्रामलाई सृष्टिको कामबाट परमेश्वरको विश्रामसँग तुलना गर्नुहुन्छ । धेरै टिप्पणीकारहरूले ख्रीष्टमा विश्वासीको पापबाट विश्राममा फर्कने सन्दर्भमा पद १० को व्याख्या गर्छन् ।⁸³ नयाँ अन्तर्राष्ट्रिय संस्करणले पद १० को अनुवाद यसरी गर्छ: 'परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्ने जो कोहीले पनि आफ्नो कामबाट विश्राम लिन्छ, जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभएको थियो ।' रिभाइज्ड स्ट्यान्डर्ड संस्करणले भन्छ: 'किनकि जो कोही परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्दछ उसले आफ्नो कामहरू पनि रोक्छ जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभयो ।' नयाँ अमेरिकी स्ट्यान्डर्ड संस्करण मूलभन्दा नजिक छ जब यसले भन्छ: 'प्रवेश गरेको व्यक्तिको लागि उसको विश्राम आफैले पनि आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिएको छ, जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभएको थियो ।' अमेरिकन स्ट्यान्डर्ड १९०१ र आधिकारिक संस्करण

प्रयोगलाई ध्यानमा राख्दै, यो सातौँ दिनको चिन्ह विशेष रूपमा, साप्ताहिक शबाथको टाइपोलोजी जस्तो देखिनेछ, जसलाई लेखकले कम्तीमा पनि मुख्य रूपमा हेरेका छन् ।

⁸³ उदाहरणका लागि जोन क्याल्भिन, क्याल्भिनको नयाँ नियमका टिप्पणीहरू, खण्ड १२ । (ग्रान्ड र्यापिड्स: ईर्म्म्यान्स, १९७०) १२:४८, ४९ र एन्ड्रयू लिंकन फ्रम सब्बाथ टु लर्ड्स डे, पृष्ठ २१३-२१४; ३९७ ।

(किंग जेम्स) ग्रीकको सबैभन्दा नजिक छ: 'किनकि जो आफ्नो विश्राममा प्रवेश गरेको छ उसले आफ्नो कामहरूबाट पनि विश्राम गरेको छ (उहाँले पनि आफ्ना कामहरू [किङ जेम्स] बाट बन्द गर्नुभयो), जसरी परमेश्वरले उहाँबाट गर्नुभयो।' जोन ओवेनले पद १० लाई ख्रीष्टको विश्राममा लागू गर्नका लागि तीनवटा कारणहरू प्रस्तुत गर्छन् न कि विश्वासीको⁸⁴ पहिलो भनेको विश्वासीको काम र विश्रामलाई परमेश्वरको काम र विश्रामसँग तुलना गर्ने अनुचितता हो। पापीको पाप र आत्म-धार्मिकताको कामलाई सृष्टिमा रहेको पवित्र परमेश्वरको कामसँग तुलना गर्नु उचित होइन। ग्याफिनले औल्याए:

... यसले (यस व्याख्या) मानिसको पापपूर्ण कामहरू र परमेश्वरका कामहरू बीचको प्रत्यक्ष (र त्यसकारण सकारात्मक) समानान्तर चित्रण गर्ने विवादास्पद असंगततालाई बुझ्नेको देखिँदैन। नयाँ नियमले 'मरेका कामहरूबाट पश्चात्ताप' भनेको सृष्टिमा उहाँको परिश्रमबाट परमेश्वरले विश्राम लिनुसँग मिल्दोजुल्दो छ भन्ने धारणालाई पनि कहाँ पुग्छ? कुनै पनि नयाँ नियमका लेखकका लागि यस्तो बनावटी संगठन एकदमै असम्भव छ भनी भन्नु के साँच्चै अतिरञ्जित हुन्छ?⁸⁵

⁸⁴ जोन ओवेन, हिब्रूहरूको व्याख्या (मार्शलटन, डेल: द नेशनल फाउन्डेसन फर क्रिश्चियन एजुकेशन, १९६०, ४ मा खण्ड ७) भोल्युम २. ग्याफिन भन्छन् 'ख्रीष्टमा "प्रवेश गर्ने व्यक्ति" लाई सन्दर्भ गर्न [जस्तै, जे ओवेन ...], व्याख्यात्मक रूपमा विश्वसनीय छैन,' पृ. ५१ नोट ३१। यद्यपि, ग्याफिनले ओवेनको तर्कहरूलाई अस्वीकार गर्ने कुनै कारण दिँदैनन्। ओवेनको स्थिति लागू गर्ने थप बहसात्मक तर्कहरूको लागि, हेनरी अल्फोर्ड, ग्रीक नयाँ नियम हेर्नुहोस्: आलोचनात्मक रूपमा संशोधित पाठसँग: विभिन्न पढाइहरूको डाइजेस्ट: मौखिक र मुहावरा प्रयोगको सीमान्त सन्दर्भ: प्रोलेगोमेना: र एक क्रिटिकल र एक्स्जेटिकल कमेन्टरी (बोस्टन: ली र शेपर्ड, प्रकाशकहरू, १८७७, खण्ड ४), खण्ड ४, पीपी बी ८१, ८२।

⁸⁵ ग्याफिन, पृष्ठ ४५. पद १० ले विश्वासीका सकारात्मक कामहरूलाई जनाउँछ र स्वर्गमा उसले यी बाट विश्राम लिनेछ भन्ने व्याख्या ग्याफिनले प्रस्तुत गर्दछ (प्रकाश १४:१३), 'एक शब्दमा, ४:१० का कामहरू मरुभूमिका कामहरू हुन्। वर्तमान उजाडस्थानमा विश्वासीहरूका कामहरू, त्यो गैर-विश्राम अवस्था हो, भविष्यतर्फ हेर्दै, आशा गरिएको, प्रतिज्ञा गरिएको विश्राम।' यसका लागि उसले पद १० को सुरुवाती खण्डलाई भविष्यको अवस्थालाई मनमा प्रस्तुत गर्ने रूपमा व्याख्या गर्नुपर्दछ। पाठकहरू डा. ग्याफिनले सुझाव दिन्छ कि आओरिस्त सूचक क्रिया 'विश्राम लिएका थिए' मा 'सामान्यकरण अर्थात् जीनोमिक फोर्स' छ (पृष्ठ ४५)। जीनोमिकले सामान्यतया स्वीकार्य

जसरी पापीको कामलाई परमेश्वरको कामसँग तुलना गर्नु अनुचित छ, त्यसैगरी दुई विश्रामलाई तुलना गर्नु पनि अनुचित हो । परमेश्वरको विश्रामलाई उल्लेख गरेर, लेखकले उत्पत्ति २:२,३; मा र हिब्रू ४:४ मा परमेश्वरको विश्राम विशेष गतिविधिको अन्त्य मात्र थिएन तर उहाँको कामको आनन्दित चिन्तन पनि थियो । विश्वासीले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिनु भनेको चिन्तन र आनन्दको विश्राम होइन बरु पापबाट घृणाको तीव्र छुट हो । त्यसकारण समानान्तर भनेको विश्वासीले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिनु र उहाँबाट परमेश्वरको विश्रामको बिचमा होइन ।

ओवेनको दोस्रो तर्कले सर्वनामको परिवर्तन समावेश गर्दछ । हिब्रू ३:७-४:११ मा लेखकले बहुवचनमा बाँकी विश्वासीलाई सङ्केत गर्छ: ४:१, 'त्यसैले, हामी डराऊ...'; ४:३, 'किनकि हामी जसले विश्वास गरेका छौं त्यो विश्राममा प्रवेश

सत्यको सुझाव दिन्छ । बर्टनका अनुसार जीनोमिक एओरिस्ट 'हितोपदेश र तुलनाहरूमा प्रयोग गरिन्छ जहाँ अंग्रेजीले सामान्यतया सामान्य वर्तमान प्रयोग गर्दछ' (अर्नेस्ट डे विट बर्टन, नयाँ नियम ग्रीकमा मूड्स र टेन्सेसको सिन्ट्याक्स। एडिनबर्ग: T&T क्लार्क, १९८६ पृ. २१) । नयाँ नियमका उदाहरणहरूका लागि १ पत्रुस १:२४ हेर्नुहोस्; लूका ७:३५; यूहन्ना १५:६; याकूब १:११, २४ यसरी यस सन्दर्भमा यो एकदमै असम्भव छ कि एक जीनोमिक प्रयोग भविष्यको विश्राममा लागू हुनेछ । यसबाहेक, व्याकरणिक रूपमा सम्पूर्ण रूपमा खण्डलाई भविष्यमा कुनै बल दिन गाह्रो छ । 'आराम गरेको' क्रियाको विषय वस्तुगत पार्टिसिपल हो, 'जो विश्राममा प्रवेश गरेको छ' । डा. बाघ, ग्रीक मौखिक पक्षमा आफ्नो अप्रकाशित कक्षाको पाठ्यक्रममा, मूल एओरिस्ट पार्टिसिपलको बारेमा लेख्छन्: 'अपेक्षाको विपरित ..., एओरिस्ट सार्थक र एट्रिब्युटिभ पार्टिसिपल प्रायः (तर सधैं होइन) विगतमा भएको घटनालाई जनाउँछ । मुख्य कार्यलाई सम्मान गर्नुहोस्, चाहे लेखक वा वक्ताको दृष्टिकोणबाट मुख्य कार्य विगत, वर्तमान वा भविष्य होस्' (पृष्ठ. ४३, ४४) । यस अवस्थामा 'जो प्रवेश गरेको छ' भन्ने वाक्यांश 'आफ्नो कामबाट विश्राम लिए' समयको अगाडि आउँछ, जुन विगतको मुख्य क्रिया हो । अर्को सम्भाव्यता भनेको डा. बाउले 'अभिवेदनशील' भनेर उल्लेख गरेको हो । 'स्थिर क्रियाहरू ("आराम" जस्तो क्रिया जसले अवस्था वा अवस्थालाई व्यक्त गर्दछ) संग, एओरिस्ट सार्थक र एट्रिब्युटिभ पार्टिसिपलहरूले राज्यमा स्थापना व्यक्त गर्न सक्छन्' (पृष्ठ. ४५) । सम्भवतः यो हिब्रू ४:१० मा भएको बल हो: 'आराम गरेर ऊ विश्रामको अवस्थामा प्रवेश गर्छ ।' कार्य अझै विगतमा छ । फुटनोटमा ग्याफिनले प्रोलेप्टिकल प्रयोगको सम्भावना पनि सुझाव दिन्छ । तर बर्टनले औल्याएझैं, 'यो व्याकरणीय मुहावराभन्दा बरु एक बयानात्मक आकृति हो' (पृष्ठ २३) । १ कोरिन्थी ७:२८ 'यदि तिमीले विवाह गर्नुपर्छ...' (NASV) अध्याय यूहन्ना १५:८ र याकूब २:१० । यसबाहेक, तर्कको विकासले 'विश्राम' को लागि भूतकालको सुझाव दिन्छ, किनकि पद ११ ले विश्वासीलाई त्यो विश्राममा प्रवेश गर्न आग्रह गर्दछ । 'त्यो विश्राम' वाक्यांशले पद १० मा स्थापित बाँकीलाई बुझाउँछ ।

गछौं...'; ४:११, 'यसकारण हामी लगनशील बनौं' तर पद १० मा उहाँले एक व्यक्तिलाई बुझाउनुहुन्छ, 'जो' एकवचन सर्वनामको प्रयोगले परमेश्वरका जनहरूबाहेक अरू कसैलाई संकेत गर्दछ, अर्थात्, एक व्यक्ति जसले उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्छ, जसरी परमेश्वरले उहाँमा प्रवेश गर्नुभयो ।

केहीले सुझाव दिन्छन् कि एकवचन सर्वनामले पद ९ मा पूर्ववर्ती 'मानिसहरू' लाई जनाउन सक्छ, किनकि 'मानिस' को लागि ग्रीक शब्द सामूहिक हो (समूहलाई जनाउने एकवचन संज्ञा) । यद्यपि 'मानिसहरू' ले एकल क्रिया र एकवचन सापेक्ष सर्वनाम लिन सक्छ, हिब्रूका लेखकले बहुवचन शब्द 'भाइहरू' (३:१२) द्वारा 'मानिसहरू' परिभाषित गर्छन् । हिब्रू ७:५ मा समान व्याकरणीय संरचनामा लेखकले 'मानिसहरू' लाई 'भाइहरू' द्वारा परिभाषित गर्दछ र बहुवचन सर्वनाम 'उहाँहरू' र बहुवचन क्रिया 'अवलोकन गरेको' प्रयोग गर्दछ । यसबाहेक, उहाँले पद १० मा दुई पटक प्रयोग गरिएको सर्वनामको बहुवचन रूप प्रयोग गर्नुहुन्छ, 'उहाँले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम गर्नुभयो' ८:१० मा एकवचन संज्ञा 'जनताहरू' सँग हुन्छ । तसर्थ, पद १० मा सर्वनाम 'ऊ' लाई पद ९ मा 'मानिसहरू' सँग सम्बन्धित कुनै वारेन्ट छैन जस्तो देखिन्छ । पद १० ले एक व्यक्तिलाई संकेत गरिरहेको छ, जबकि ३:७-४:११ मा बाँकीमा प्रवेश गर्ने जिम्मेवारी छ । बहुवचनमा परमेश्वरका मानिसहरूलाई सम्बोधन गरिएको ।

यसले तेस्रो तर्कमा जान्छ । पद १० मा, लेखकले पहिले नै पूरा भएको विश्रामको वर्णन गर्दछ, जबकि पद ११ मा, उसले यो स्पष्ट पार्छ कि विश्राममा प्रवेश गर्ने जिम्मेवारी विश्वासीको लागि रहन्छ । हो, हामीले परमेश्वरको विश्राममा भाग लिन थालेका छौं तर ख्रीष्टसँग स्वर्गमा महिमित नभएसम्म हामी पूर्ण रूपमा त्यो विश्राममा प्रवेश गर्नेछैनौं । ग्याफिनले यो समस्यालाई बुझ्छन् र पद १० लाई भविष्यको विश्रामको सन्दर्भमा व्याख्या गर्न खोज्छन् । तर यो व्याख्या व्याकरणीय रूपमा असम्भव छ (फुटनोट १२ हेर्नुहोस्) ।

कतिपयले आपत्ति जनाए, 'किन ख्रीष्टलाई अनिश्चितकालीन सन्दर्भ ? के ख्रीष्टलाई यस शैलीमा परिचय दिन अप्ठ्यारो छैन ?' ख्रीष्ट र उहाँको विश्राम यस खण्डमा हाम्रो अगाडि छन् । सम्झनुहोस् यो सल्लाह ३:६ मा सुरु हुन्छ: '... तर ख्रीष्ट उहाँको घरमा पुत्रको रूपमा विश्वासयोग्य हुनुहुन्थ्यो जसको घर हामी हौं,

यदि हामीले दृढतापूर्वक पक्रियौं भने ...पद ११ ले 'त्यो विश्राम' लाई जनाउँछ; अर्थात् ख्रीष्टद्वारा प्रदान गरिएको बाँकी यसबाहेक, पद १४ ले हामीलाई ख्रीष्ट आफ्नो विश्राममा प्रवेश गर्नुभएको छ भनी सम्झाउँछ । व्याकरणको रूपमा एकले प्रवेशलाई अतीतको रूपमा लिनुपर्दछ र मृत कामबाट विश्वासीको विश्रामलाई सृष्टिबाट परमेश्वरको विश्रामसँग तुलना गर्ने अनुचितताले ख्रीष्टको सन्दर्भमा पद १० को व्याख्या गर्नुबाहेक अरू कुनै विकल्प देखिदैन ।

सृष्टि र उद्धार

यो समझले सृष्टिको काम र छुटकाराको काम बिचको समानान्तर प्रदान गर्दछ । सृष्टिको अन्त्यमा, परमेश्वरले आफ्नो काम पूरा भएको घोषणा गर्न, त्यो काममा रमाउन र कामको करारमा आदमलाई प्रतिज्ञा गरिएको अनन्त विश्रामको प्रतिज्ञा गर्न सातौं दिनमा विश्राम गर्नुभयो । जब आदमले करार तोड्यो, परमेश्वरले उद्धारकर्ता मार्फत अनन्त विश्रामको प्रस्तावलाई नवीकरण गर्नुभयो । सातौं दिनको शबाथले त्यो विश्रामको प्रतीक्षा गर्दथ्यो ।

परमेश्वरको पुत्रले आफ्नो काम वस्तुगत रूपमा पूरा भएको र गर्न बाँकी रहेको संकेतको रूपमा हप्ताको पहिलो दिनमा उहाँको उद्धारको कामबाट विश्राम लिनुभयो । पुनरुत्थानमा उहाँ आफ्नो कामको आनन्दमा प्रवेश गर्नुभयो र अनन्त जीवन किनिएको छ भनेर पुष्टि गर्नुभयो (यशैया ५३:१०,११; हिब्रू १२:२) । उहाँको उदाहरणले दिन परिवर्तन भयो । भोसले लेखे:

पुरानो करारले अझै पनि मसीहको कामको प्रदर्शनको लागि पर्खिरहेको थियो, स्वाभाविक रूपमा यसमा कामको दिनहरू पहिलो आउँछन्, विश्रामको दिन हप्ताको अन्त्यमा आउँछ । हामी, नयाँ करार अन्तर्गत ख्रीष्टको पूरा कामलाई फर्केर हेर्छौं । त्यसकारण हामी पहिले सैद्धान्तिक रूपमा ख्रीष्टद्वारा निर्मित विश्राम मनाउँछौं, यद्यपि शबाथ अझै पनि अन्तिम दिन वा न्यायको दिनको विश्रामको लागि पर्खिरहेको संकेत हो । पुरानो करारमा परमेश्वरका मानिसहरूले आफ्नो जीवनमा छुटकाराको भावी घटनाक्रमहरू सुची गर्नुपर्थ्यो । फलस्वरूप कामको प्राथमिकता र

विश्रामको परिणामले उनीहरूको पात्रोमा अभिव्यक्ति खोज्नुपरेको थियो । नयाँ करारमा मण्डलीसँग प्रदर्शन गर्नको लागि कुनै विशिष्ट कार्य छैन, किनकि ती कामहरू पूरा भएका छन् । तर ख्रीष्टले गरेको कामको प्रदर्शन र उहाँमार्फत उहाँको र उहाँका मानिसहरूको कहिल्यै अन्त्य नहुने विश्रामको राज्यमा प्रवेशको सम्झना गर्नको लागि यो एउटा ठूलो ऐतिहासिक घटना हो । प्रारम्भिक मण्डलीले उपस्थितिको युग-निर्माता महत्त्व र विशेष गरी मसीहको पुनरुत्थानको गहिरो अर्थलाई हामीले पर्याप्त रूपमा महसुस गर्दैनौँ । पछिल्लो, तिनीहरूका लागि नयाँ, दोस्रो सृष्टि ल्याउनुभन्दा कम थिएन । र तिनीहरूले महसुस गरे कि यो हप्ताको अन्य दिनहरूको सन्दर्भमा शबाथको स्थानमा अभिव्यक्ति खोज्नु पर्छ । विश्वासीहरूले आफूलाई शबाथ-पूर्तिको एक मापमा भाग लिन थाले । यदि एउटा सिर्जनालाई एउटा अनुक्रम चाहिन्छ भने, अर्कोलाई अर्को चाहिन्छ । यो उल्लेखनीय रूपमा अवलोकन गरिएको छ, कि हाम्रा प्रभु यहूदी शबाथको पूर्वसन्ध्यामा मर्नुभयो, यी विशिष्ट हप्ताको कामको अन्त्यमा जसद्वारा उहाँको काम र यसको उपभोग पूर्वनिर्धारित गरिएको थियो । र ख्रीष्ट उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्नुभयो, ताकि यहूदी शबाथको बिचमा सुत्न आउँछ, जसरी राखिएको थियो, निकास गरिएको थियो, उहाँलाई चिहानमा गाडिएको थियो ।⁸⁶

पुरानो नियमले आठौँ दिनमा पुनरुत्थानको बाँकी भागलाई संकेत गरेको छ जुन छाप्रोवास चाडको चरम सीमामा पुग्यो; 'सात दिनसम्म तिमीहरूले परमप्रभुलाई आगोद्वारा भेटी चढाउनु । आठौँ दिन, तपाईँ एक पवित्र भेला हुनेछ ... यो एक पवित्र सभा हो । तिमीले कुनै परिश्रमको काम नगर्नु,' (लेवी २३:३६) । चाडको अन्त्यमा यो उच्च शबाथले तीर्थयात्री मानिसहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको बाँकीलाई सुची गर्यो । चाडहरूको वार्षिक चक्र समाप्त गर्न धेरैले देखेका थिए

⁸⁶ गेर्हार्डस भोस, बाइबलीय धर्मशास्त्र पुरानो र नयाँ नियम (ग्रान्ड र्यापिड्स: इर्डम्यान्स, १९६८) पृष्ठ १५८ ।

¹⁸⁷ १ यहनुत्राले २०:२६ मा हप्ताको पहिलो दिनलाई हप्ताको आठौँ दिनको रूपमा उल्लेख गर्दा यो कुरा स्पष्ट रूपमा दिमागमा थियो 'र आठ दिन पछि । ..हामी शबाथको इतिहासको अर्को अध्यायमा देखेछौं, प्रारम्भिक मण्डलीले पुनरुत्थान आराधनाको दिन, हप्ताको पहिलो दिनलाई बुझाउन आठौँ दिनको शब्दावलीलाई कब्जा गरे । जब मण्डलीले प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानको उत्सव मनाए, तिनीहरूले आठौँ दिनको आनन्दलाई भजनसंग्रहसंग्रह ११८:२४ को घोषणासँग जोडे, "यो दिन परमप्रभुले बनाउनुभएको हो; यसमा हामी रमाउनेछौं र आनन्दित हुनेछौं ।" विल्फ्रिड स्टटले धर्मशास्त्रीय पृष्ठभूमि दिन्छन्:

हामीले अब यस सम्बन्धमा, आइतवारको लागि धेरै प्रारम्भिक नामको उत्पत्तिको जाँच गर्नुपर्छ, 'आठौँ दिन' जस्तो देखिन्छ । हामीले पुरानो नियममा शब्दको उत्पत्ति खोज्नुपर्छ भन्ने सम्भावना बढी छ, प्रारम्भिक मण्डलीले जस्तै 'पहिलो दिन' लाई पुनरुत्थान र ख्रीष्टियन आराधनाको अवसरको रूपमा स्वीकार गरेपछि, पुरानो नियममा खण्डहरूको सम्बन्ध देखेको थियो । पुरानो नियम जसमा 'पहिलो' र 'आठौँ' एकसाथ जोडिएको छ । सबैभन्दा सम्भावित मार्ग लेवी २३:३६-३९ को वर्णन गरिएको छ । पालहरूको चाड पहिलो दिन र आठौँ दिन विशेष दिन हो । पहिलो र आठौँ दिनमा 'पवित्र भेला' हुन्छ । त्यहाँ कुनै 'मेहनतको काम' दिन हुँदैन । प्रभुको लागि एक 'भोज' हो र त्यहाँ मानिसहरूलाई 'आराम' हुनुपर्छ । 'आनन्दित' हो ... प्रभुको अगाडि अन्य सन्दर्भहरू छन्, अन्य सम्बन्धहरूमा 'आठौँ दिन' सम्म यो पक्कै पनि खतना र करारमा प्रवेशसँग सम्बन्धित छ ।

त्यसकारण, यो सम्भव छ कि यो आठौँ दिनको पुरानो नियमको सन्दर्भको प्रभाव थियो र यसको साथमा आनन्द र विश्रामको उत्सव

⁸⁷ गुस्ताभ ओहेलर, पुरानो नियमको धर्मशास्त्र खण्ड २ । (एडिनबर्ग: T&T क्लार्क, १८८३) २, पृष्ठ १२० अध्याय । जेडी डेविस बाइबलको डेभिस शब्दकोश (ग्रान्ड र्यापिड्स: बेकर बुक हाउस, १९५७) पृष्ठ ७५६ ।

चरित्रले प्रारम्भिक ख्रीष्टयन सोचलाई असर गर्यो कि यो दोस्रो उपस्थितिमा देख्न अति धेरै छ । माथिल्लो कोठामा भेला भएका चेलाहरूलाई ख्रीष्टले तिनीहरूको दिमाग यस दिशामा के राखिदिनुभयो भन्ने संकेत हो ?⁸⁸

हप्ताको पहिलो दिन

प्रेरितहरूले यस धर्मशास्त्रलाई प्रेरणाद्वारा बुझेपछि, तिनीहरूले अनन्त विश्राम मनाउने दिनलाई सातौँ दिनबाट पहिलो दिनमा परिवर्तन गरे । पुरानो करारका मानिसहरूले छुटकाराको उपलब्धिको प्रतीक्षा गर्थे, त्यसैले तिनीहरूले हप्ताको अन्त्यमा शबाथ राखे । विश्रामदाताले आफ्नो काम पूरा गरिसकेपछि, नयाँ करारका मण्डलीले आफ्नो विश्राममा प्रवेश गरेको दिनमा आफ्नो विश्राम दिन राख्यो, यो संकेत गर्दै कि हामी समाप्तिको लागि पर्खिरहेका छौं, हामीले यस विश्राममा भाग लिन थालिसकेका छौं ।

मण्डलीले सधैं स्वीकार गरेको छ कि दिनको परिवर्तन पहिलो हप्ताको पहिलो दिनमा ख्रीष्टको पुनरुत्थान उपस्थितिबाट सुरु भएको थियो जब नयाँ नियमका सबै उल्लेख गरिएको उपस्थितिहरू थिए । लेन्जले यूहन्ना २०:२६ को सन्दर्भमा यसो भने: 'चेलाहरूले आइतवारलाई पहिले नै विशेष महत्त्व दिएका छन्, तिनीहरूको भेलाको संख्यात्मक पूर्णताबाट प्रमाणित हुन्छ ।'⁸⁹ फिलिप शाफ, लान्जका सम्पादक थप्छन्:

यो प्रभुको दिनको इतिहासको शुरुवात हो, जुन फ्रान्समा आतंकको शासनकालमा पागलपनको छोटो अवधिबाहेक आजसम्म ख्रीष्टियन भूमिहरूमा कहिल्यै पनि अवरोध भएको छैन । आइतवार यहाँ हाम्रा प्रभु स्वयंले औल्याउनुभएको छ र उहाँको विशेष उपस्थितिद्वारा धर्म, र

⁸⁸ रोजर टी. बेकविथ र विल्फ्रीड स्टोट, द क्रिस्चियन सन्डे: एक बाइबलिकल र हिस्टोरिकल स्टडी (ग्रान्ड र्यापिड्स: बेकर बुक हाउस, १९८०), पृष्ठ ६४, ६५ ।

⁸⁹ जोन पिटर् लैङ्ग । पवित्र धर्मशास्त्र १२ खण्डहरूमा टिप्पणी । (ग्रान्ड र्यापिड्स: जोन्डरवान, १९७६) भाग ९, पृष्ठ ६२१ ।

सामूहिक आराधनाको दिनको रूपमा सम्मान गरिएको छ, त्यसैले यो समयको अन्त्यसम्म रहिरहनेछ । परमेश्वरको वचन र परमेश्वरको दिन अविभाज्य साथीहरू र परमेश्वरको मण्डलीका स्तम्भहरू हुन् ।⁹⁰

यो बुझाइ प्रेरितहरूको अभ्यासमा काम गरिएको छ । प्रेरित २०:७ मा मण्डलीले प्रचारको लागि भेला भएको र हप्ताको पहिलो दिन प्रभुभोज लिदा, 'र हप्ताको पहिलो दिन, जब हामी एकसाथ भेला भयौं ।' स्पष्ट रूपमा यो तिनीहरूको चलन थियो । लुकाले 'हप्ताको पहिलो दिन, जब तिनीहरू पावललाई बिदाइ गर्न भेला भए' भनेनन्, तर 'हप्ताको पहिलो दिन जब हामी रोटी भाँच्न भेला भएका थियौं, पावलले उनीहरूसँग कुरा गर्न थाले ।' हप्ताको पहिलो दिन आराधनाको लागि भेला हुने प्रारम्भिक मण्डलीको चलन हो ।

१ कोरिन्थी १६:१,२ मा, पावलले मान्दछ कि मण्डलीहरूले दिनको विशिष्टतालाई मान्यता दिए:

अब पवित्र जनहरूका निम्ति चन्दाको सम्बन्धमा, गलातियाका मण्डलीहरूलाई जस्तो आज्ञा मैले दिएको छु, त्यस्तै तिमीहरूले पनि गर: हप्ताको पहिलो दिनमा तिमीहरूमध्ये हरेकले, जुन-जुन कुरामा उसलाई फलिफाप हुन्छ, त्यहीअनुसार जम्मा पारेर आफूसँग राखोस्; र म आउँदाखेरि चन्दा उठाउने कामहरू नहोऊन् ।

जसरी गलातीका मण्डलीहरूमा ढाँचा थियो, त्यसरी नै कोरिन्थमा पनि तिनीहरू हप्ताको पहिलो दिन आराधनाको लागि भेला भए र गरिबहरूका लागि सङ्कलन गरे । पावलले मानिसहरूलाई घरमा पैसा छुट्याउन निर्देशन दिँदैनन्, किनभने उहाँ आउँदा सङ्कलन गर्नबाट बन्न चाहनुहुन्छ । उनी मण्डलीले प्रत्येक

⁹⁰ आइबिड., पृष्ठ ६२१ ।

हप्ताको पहिलो दिनमा सङ्कलन गरेको चाहन्छन्, जुन प्रेरितहरूको मण्डलीका पहिलो दिनको आराधनाप्रति प्रतिबद्ध थियो भन्ने अर्को प्रमाण हो ।

यसरी प्रेरित यूहन्नाले यसलाई प्रभुको दिन भन्छन्, 'म प्रभुको दिनमा आत्मामा थिएँ, ...' (प्रकाश १:१०) । यूहन्नाले प्रयोग गरेको शब्दको अर्थ एक दिन हो जुन विशेष रूपमा प्रभु येशू ख्रीष्टसँग सम्बन्धित छ । यो प्रायः प्रयोग हुने वाक्यांश होइन, 'प्रभुको दिन' तर एउटा शब्द जसको अर्थ 'प्रभुको दिन' हो ।⁹¹ यो शब्द नयाँ नियममा अर्को पटक मात्र प्रयोग गरिएको छ, पावलले १ कोरिन्थी ११:२० प्रभुभोजको वर्णन गर्दछन् । प्रभुभोज कुनै साधारण भोजन होइन तर एक भोजन हो जुन प्रभुको लागि मात्र हो र उहाँको उद्धारको कार्य समझना गर्न र उहाँका मानिसहरूलाई अनुग्रह संचार गर्न नियुक्त गरिएको थियो । त्यसै गरी, हप्ताको पहिलो दिनलाई प्रभुको दिन भनिन्छ किनभने यो एक दिन हो जुन विशेष रूपमा प्रभुसँग सम्बन्धित छ र उहाँको पूर्ण उद्धारको समझना गर्न र उहाँका मानिसहरूलाई अनुग्रह सञ्चार गर्न नियुक्त गरिएको थियो ।

यिनै कारणले पनि हामी सातौँ दिन होइन पहिलो दिन आराधना गर्छौँ । त्यसैले हामीले हिब्रू ४:९, १० बाट पनि सिक्छौँ कि शबाथ पालन गर्ने अभ्यास परमेश्वरका मानिसहरूको लागि रहन्छ र तिनीहरूले हप्ताको पहिलो दिनमा शबाथ पालन गर्नुपर्छ । उब्री लेख्छन्:

उद्धृत गर्न अर्को ठाउँ हिब्रूको पुस्तक हो । हिब्रू ४:९ ले (यसको सन्दर्भको साथ, जुन ध्यानपूर्वक पढ्नुपर्छ) यो सिकाउँछ कि, जसरी ख्रीष्टियन प्रबन्ध अन्तर्गत विश्वासीहरूका लागि अनन्त विश्रामको आशा बाँकी छ, त्यसरी नै त्यसको पूर्वचित्रण गर्न पार्थिव शबाथ हाम्रो लागि बाँकी छ । अध्यायको व्याख्यामा ध्यान दिनुपर्ने बुँदाहरू यस प्रकार छन्: परमेश्वरसँग अनन्त आत्मिक विश्राम छ; कि उहाँले पुरानो नियमका विश्वासीहरूलाई साझा गर्न आमन्त्रित गर्नुभयो; यो कनानमा इस्राएलको

⁹¹ विलियम एफ. अर्न्डट र एफ. विल्बर गिंगरिच, नयाँ नियमको ग्रीक-अंग्रेजी लेक्सिकन र अन्य प्रारम्भिक ख्रीष्टियन साहित्य (शिकागो: शिकागो विश्वविद्यालय प्रेस, १९५२) पृष्ठ ४५९ ।

घरभन्दा माथिको कुरा हो, किनभने यहोशूले पूर्ण रूपमा इस्राएललाई त्यो विश्राममा स्थापित गरेपछि, परमेश्वरको विश्राम अझै पनि भविष्यको रूपमा राखिएको छ । सातौँ दिन (पद ४) परमेश्वरको विश्रामको सम्झना थियो, र यसरी यससँग जोडिएको थियो । यो पुरानो व्यवस्था अन्तर्गत थियो, नयाँ अन्तर्गत, एक आत्मिक विश्वास जसले परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्यो र यो अविश्वास थियो जुन यसबाट बाहिरिएको थियो । तर परमेश्वरको विश्राम कनानमा रहेको घरभन्दा माथिको कुरा भएको हुनाले र यहोशूले इस्राएललाई त्यो विश्राममा बसोबास गरेको लामो समयपछि पन्चानब्बे भजनसंग्रहमा पनि प्रस्ताव गरिएको थियो, त्यसले (पद ९) अझै पनि विश्रामवाद वा शबाथ-पालन गर्नु बाँकी छ भनी बुझाउँछ । नयाँ व्यवस्था अन्तर्गत परमेश्वरका मानिसहरूको लागि यसैले (पद ११) हामीले परमेश्वरको त्यो आत्मिक विश्राममा प्रवेश गर्न खोज्नुपर्छ, जुन विश्वासद्वारा हुन्छ । अब, यो ध्यान दिनुहोस् कि यस खण्डमा परमेश्वरको 'विश्राम' को लागि शब्द 'शबाथ' भन्दा फरक छ । तर प्रेरितको निष्कर्ष यो हो कि किनभने परमेश्वरले हामीलाई नयाँ व्यवस्था अन्तर्गत उहाँको 'आराम' प्रदान गर्नुहुन्छ, यस व्यवस्था अन्तर्गत हाम्रो लागि विश्राम दिन बाँकी छ । यसको मतलब के हो ? के विश्रामवाद विश्वासमा हाम्रो 'विश्राम' जस्तै हो ? तर सातौँ दिन त्यो विश्राम जस्तै थिएन । यो यसको स्मारक र प्रतीक थियो । त्यसैले अब शबाथवाद बाँकीको स्मारक र प्रतीक हो । किनभने बाँकी हाम्रो हो, त्यसैले शबाथ-पालन अझै पनि हाम्रो हो । स्वर्ग र यसको पार्थिव प्रकार दुवै प्रबन्धको समान हो ।⁹²

नयाँ नियमको शबाथ पालनको नैतिक दायित्व स्थापित गर्न खोजेपछि, अब हामी नयाँ नियमका परमेश्वरका मानिसहरूका लागि शबाथको प्रयोगमा ध्यान केन्द्रित गरौँ ।

⁹² रोबर्ट एल. डब्ली, छलफल, पृष्ठ ५३५ ।

पार्कको इतिहास र यसको प्रयोग

A HISTORY OF THE PARK AND ITS USE

हामी सबैलाई थाहा छ कि चयन गरिएको इतिहास लगभग केहि प्रमाणित गर्नको लागि बङ्ग्याउन सकिन्छ । मानिसहरू अक्सर विवादमा आफ्नो उद्देश्य फिट गर्न इतिहास विकृत गर्छन् । तैपनि, इतिहास भनेको परमेश्वरको पुर्वप्रबन्धको बहुमूल्य अभिलेख र मण्डलीको विश्वास र अभ्यासहरूको इतिहास हो । कसैले पनि यसको महत्त्व वा यसबाट सिक्न सकिने पाठलाई कम आँकलन गर्नु हुँदैन । भनिरहनु पर्दैन, मण्डलीको इतिहासमा प्रभावशाली, ईश्वरीय व्यक्तित्वहरूले विश्वास गरे वा गरेन त्यसलाई सही बनाउँदैन तर इतिहासले हामीलाई हाम्रो पूर्वाग्रहहरू परीक्षण गर्न आफ्नै संस्कृति बाहिर पाइला राखेर धर्मशास्त्रलाई हेर्ने अवसर दिन्छ ।

यी कुराहरूलाई दिमागमा राखेर, म तपाईंलाई शबाथ/प्रभुको दिनमा ख्रीष्टियन मण्डलीको विचारको सर्वेक्षणमा लैजान चाहन्छु । हामीले माथि उल्लेख गरेका छौं कि पुरातन इस्राएलको समयदेखि मानिसहरूले शबाथको प्रयोगलाई लिएर विवाद गरेका छन् । आज, शबाथको अन्त्यको वकालत गर्नेहरूले प्रायः मण्डली इतिहासबाट आफ्ना तर्कहरू लिन्छन् । प्रेरितहरूको दिन र यसको प्रयोगलाई मण्डलीले कसरी हेरेको छ ? के वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकार र धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाहरू तयार गर्ने प्युरिटनहरू प्रभुको दिनमा मण्डलीको शिक्षाको मूलधारबाट हट्दै थिए ? हामी सुधारको अन्त्य सम्मको मण्डलीको सिद्धान्त र अभ्यासलाई छोटकरीमा हेर्नेछौं । म प्रारम्भिक मण्डली (१००-५००) को व्यापक वर्गहरू प्रयोग गर्नेछु; मध्यकालीन मण्डली (५००-१५१७); र सुधारवाद मण्डली (१५१७-१७००) ।

प्रारम्भिक मण्डली

कुनै पनि मुद्दामा प्रारम्भिक मण्डलीको मनोवृत्तिलाई विश्वव्यापी बनाउन गाह्रो

छ । प्रेरितहरूको नजिकको समयमा बस्नेहरूलाई व्यवस्थित तरिकामा सत्य बुझ्न सबैभन्दा ठूलो कठिनाई थियो । आखिर, तिनीहरू अग्रगामीहरू थिए । भूभागको पहिलो सर्वेक्षणकर्ताहरू ख्रीष्ट र प्रेरितहरूले के सिकाउनुभयो भनेर बुझ्न खोज्ने ठूलो कार्य थियो । बाइबल धर्मशास्त्रीय पाठ्यपुस्तक होइन तर इतिहास, कविता, भविष्यवाणी र पत्रहरूको संग्रह हो । धर्मशास्त्र खोज्ने र यसको सत्यलाई व्यवस्थित गर्ने जिम्मेवारी मण्डलीको छ । एक साना बच्चा जस्तै, उनको प्रारम्भिक पाइलाहरू प्रायः कमजोर हुन्थ्यो । कहिलेकाहीँ प्रारम्भिक मण्डलीका पिताहरूका कथनहरू सबैभन्दा अस्पष्ट, खराब र विरोधाभासपूर्ण थिए ।

उदाहरणका लागि, ओरिजेन जस्ता प्रारम्भिक लेखकहरू परमेश्वर पितासँग परमेश्वर पुत्रको सम्बन्धको बारेमा अस्पष्ट थिए । ई. स. ३२५ मा नाइसियाको परिषदले स्पष्ट रूपमा पुत्रको परमेश्वरत्वको बलियो बुझाइ तयार गरेन र यो मुद्दा मण्डलीहरूमा बसोबास गर्नुअघि दशकौँ बितिसकेको थियो ।

स्पष्ट रूपमा यो शबाथको सिद्धान्तको सन्दर्भको मामीला हो । कसै-कसैले चौथो शताब्दीमा कन्स्टेन्टाइनको समयसम्म प्रारम्भिक मण्डलीले हप्ताको पहिलो दिन आराधना गर्दै नभनी दाबी गर्छन् । अरूहरूले तर्क गर्छन् कि, मण्डली हप्ताको पहिलो दिनमा भेला भए तापनि, यो केवल आराधनाको उद्देश्यको लागि थियो र सम्पूर्ण दिन परमेश्वरको आराधना र सेवामा बिताउने कुनै प्रतिबद्धता थिएन । तथापि, म विश्वास गर्छु कि प्रारम्भिक मण्डलीका लेखकहरूको ध्यानपूर्वक अध्ययनले पहिलो दिन आराधना मात्र होइन तर कामबाट विश्राम लिनु र पूरा दिन आराधना र सेवामा बिताउने प्रतिबद्धता पनि देखाउँछ । निस्सन्देह, प्रारम्भिक विश्वासीहरूको उल्लेखनीय संख्या दासहरू थिए जो मूर्तिपूजक संस्कृतिमा आराधनाभन्दा धेरै गर्न स्वतन्त्र हुने थिएनन् । यद्यपि, विश्वासीहरूको समुदायको प्रतिबद्धता पूरा दिन पवित्र राख्नु थियो ।

शबाथ-पालन विरुद्ध प्रारम्भिक ख्रीष्टियन लेखकहरूको टिप्पणीको कारण असहमतिको भाग उत्पन्न हुन्छ । यी कथनहरू विकृत यहूदी धर्मको सन्दर्भमा बनाइएका थिए । प्रारम्भिक मण्डलीको लागि यहूदी धर्म ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने, अन्धविश्वासी र कानुनी धर्म थियो । प्रारम्भिक ख्रीष्टियनहरूले गलत रूपमा सोचेका थिए कि यहूदीहरूले पुरानो नियमबाट आफ्नो अभ्यासहरू लिएका थिए

। यहूदीहरू विरुद्धको तिनीहरूको विवादमा, ख्रीष्टियनहरूले यहूदी शबाथलाई अस्वीकार गरे किनभने तिनीहरूले यसलाई पुरानो करारको औपचारिक प्रणालीको भागको रूपमा हेरेका थिए । तसर्थ, तिनीहरूले यहूदीहरू विरुद्ध तिनीहरूको विवादको भागको रूपमा प्रायः शबाथको बारेमा निराशाजनक कुरा गरे । मण्डली पिताहरूको सिद्धान्तको अङ्ग्रेजी संस्करणलाई सम्पादन गर्ने इतिहासकार फिलिप स्याफ भन्छन्, 'ख्रीष्टियन संस्थाहरूको स्वतन्त्र मौलिकता प्रमाणित गर्ने जोशमा यहूदी कानूनलाई बेइज्जत गर्ने वा बेवास्ता गर्ने स्वभाव थियो ।'⁹³ विल्फ्रिड स्टोटले शबाथप्रति उनीहरूको मनोवृत्ति लेख्छन्, 'यो इस्राएलसँगको पुरानो करारको चिन्हहरूमध्ये एक थियो । मण्डली पिताहरूको मनोवृत्ति यो हो कि सम्पूर्ण व्यवस्था, मन्दिर, बलिदान, खतना, शुद्ध र अशुद्ध एक चिन्हको रूपमा शबाथ गए ।'⁹⁴

हामी इग्न्याटियस (लगभग १०० तिर) मा यसको उदाहरण देख्छौं:

अनौठो सिद्धान्तहरू वा व्यर्थका पुराना दन्त्यकथाहरूद्वारा भ्रामक नहुनुहोस् । यदि हामी यहूदी धर्म अनुसार अहिलेसम्म बाँचिरहेका छौं भने, हामी स्वीकार गर्छौं कि हामीले अनुग्रह पाएका छैनौं ।... त्यसोभए पुरातन चलनहरूमा हिँड्नेहरू नयाँ आशामा आए, अब शबाथको लागि होइन, तर प्रभुको दिनको लागि, जसमा उहाँ र उहाँको मृत्युद्वारा हाम्रो जीवन पनि फैलियो ।'⁹⁵

धेरै प्रारम्भिक मण्डलीका पिताहरूले यहूदी शबाथलाई मोशाको व्यवस्थाको बन्धनको भागको रूपमा हेरे । जस्टिन मार्टर (लगभग १००-१६५ को बिचमा), एक यहूदीसँगको कुराकानीमा मोशाभन्दा पहिले कुलपिताहरूले शबाथ नमान्ने

⁹³ फिलिप शाफ, भोलुम ८ मा ख्रीष्टियन मण्डलीको इतिहास (ग्रान्ड र्यापिड्स: इर्डम्यान्स, १९८५) खण्ड २, पृष्ठ २०२, २०३ ।

⁹⁴ बेकविथ र स्टट, पृष्ठ ५२ ।

⁹⁵ इग्न्याटियस, म्याग्नेसियन, ९. १ ।

र ख्रीष्टियन धर्मलाई एउटा विशेष शबाथ चाहिँदैन,⁹⁶ तर सदाको लागि सबाथ चाहिन्छ, 'यसबाहेक ती सबै धर्मी मानिसहरू, पहिले नै उल्लेख गरिएको छ, यद्यपि तिनीहरूले कुनै शबाथहरू राखेका थिएनन् ।'⁹⁷

इरेनियस (लगभग ११५-२०० को बिचमा) ले अब्राहामको बारेमा लेखे, 'र त्यो मानिस यी चीजहरूद्वारा धर्मी ठहरिएको थिएन तर ती मानिसहरूलाई चिन्हको रूपमा दिइएको थियो, यो तथ्यले देखाउँछ, कि अब्राहाम आफैं खतनाबिना र शबाथहरू पालन नगरी, "परमेश्वरलाई विश्वास गर्‍यो, र यो उहाँसामु धार्मिकता ठहरियो ।"⁹⁸

टर्टुलियन (लगभग १६०-२३० को बिचमा) यहूदीहरूको जवाफमा तर्क गर्छन् कि शबाथ अस्थायी थियो र ख्रीष्टको आगमनसँगै पूरा भयो:

त्यसकारण, किनकि यो प्रकट भएको छ कि अस्थायी शबाथ देखाइएको थियो र अनन्त शबाथ भविष्यवाणी गरिएको थियो; एक शारीरिक खतना भविष्यवाणी गरिएको छ र एक आत्मिक खतना पूर्व-संकेत गरिएको छ । ... र वास्तवमा, पहिले हामीले नयाँ व्यवस्था दिने र नयाँ नियमको उत्तराधिकारी र नयाँ बलिदानहरूका पुजारी र नयाँ खतनाको शुद्धकर्ता र एक पर्यवेक्षकको अपेक्षा गरिएको छ कि भनेर सोध्नु पर्छ । अनन्त शबाथ, पुरानो नियमलाई दबाउन र नयाँ नियम स्थापना गर्न र नयाँ बलिदानहरू प्रदान गर्न र पुरानो समारोहहरूलाई दबाउन र पुरानो खतनालाई आफ्नै शबाथसँग दबाउन ।⁹⁹

यसबाहेक, यहूदीहरूले शबाथको दुरुपयोग गर्ने कुरा दोहोरिने विषय थियो । "यहूदीहरूलाई "निष्क्रिय" रूपमा दिन बिताएको आरोप लगाइएको छ । दिनलाई प्रयोग गर्नुको सट्टा यो जुन परमेश्वरद्वारा अभिप्रेत थियो । धर्मशास्त्रको

⁹⁶ जस्टिन शहीद, ट्राइफोसँगको संवाद, १९ ।

⁹⁷ आइबिड, १९ ।

⁹⁸ इरेनियस, पाखण्डीहरू विरुद्ध, ४. १६. २ ।

⁹⁹ टर्टुलियन, यहूदीहरूलाई जवाफ, ७ ।

अध्ययन र ज्ञान प्राप्त गरेर, तिनीहरूले आलस्यमा, नाचमा र व्यभिचारको आनन्दमा समय बिताए ।¹⁰⁰

अर्कोतर्फ, प्रारम्भिक मण्डलीका पिताहरूले विश्वास गर्थे कि प्रभुको दिनले शबाथलाई प्रतिस्थापित गर्यो । साफले लेखे:

मण्डलीका पिताहरूले ख्रीष्टियन आइतवारलाई यहूदी शबाथको निरन्तरताको रूपमा मानेनन् तर यसको विकल्पको रूपमा माने, यो धेरै चौथो आज्ञामा आधारित पनि थिएन र सृष्टिमा परमेश्वरको आदिम विश्राम, ख्रीष्टको पुनरुत्थान र प्रेरितहरूको परम्पराको रूपमा जसलाई आज्ञाले स्पष्ट रूपमा जनाउँछ ।¹⁰¹

प्रेरितहरूको उदाहरण पछ्याउँदै, प्रारम्भिक मण्डलीले सातौं दिनको आराधनालाई हप्ताको पहिलो दिनको आराधनामा प्रतिस्थापन गर्यो । साफ भन्छन् कि यो परिवर्तन प्रेरितहरूको उत्पत्तिको थियो भन्ने कुरामा कुनै शंका छैन ।¹⁰² तिनीहरूले यसलाई 'पहिलो दिन', 'प्रभुको दिन' र 'आठौं दिन' भनेर उल्लेख गरे । जस्टिन शहीदले भने कि मण्डलीले हप्ताको पहिलो दिन आइतवार आराधनाको लागि भन्ने कुरा पत्ता लगायो:

....र आइतवार भनिने दिनमा, शहरहरूमा वा देशमा बस्ने सबै एक ठाउँमा भेला हुन्छन्, र प्रेरितहरूका संस्मरणहरू वा भविष्यवक्ताहरूका लेखहरू पढिन्छन्, ... तर आइतवार त्यो दिन हो जुन हामी सबैले पालन गर्छौं । हाम्रो सामूहिक रूपमा भेला हुन्छौं, किनकि यो पहिलो दिन हो जसमा परमेश्वरले अन्धकार र पदार्थमा परिवर्तन ल्याउनुभयो र संसार

¹⁰⁰ बेकविथ र स्टट, पृष्ठ ५१, ५२ ।

¹⁰¹ शाफ, २, पृष्ठ २०२ ।

¹⁰² आइबिड पृष्ठ, २०१ ।

बनाउनुभयो । र येशू ख्रीष्ट हाम्रा उद्धारकर्ता त्यही दिन मृत्युबाट बौरी
उठनुभयो ।¹⁰³

त्यो दिन विशेष तरिकाले प्रभुको हो भन्ने बुझेर, मण्डलीले तुरुन्तै प्रेरित
यूहन्नाको वाक्यांशलाई 'प्रभुको दिन' (प्रकाश १:१०) अपनायो ।¹⁰⁴ आराधनाको
दिनको वर्णन गर्न प्रयोग गरिन्छ: 'परमप्रभु परमेश्वरको दिनमा एक साथ
आउनुहोस्, रोटी भाँच्नुहोस् र प्रभुभोजलाई प्राप्त गर्नुहोस्, ...'¹⁰⁵ इग्राटियसले
प्रभुको दिनलाई ख्रीष्टको पूरा भएको कामसँग जोड्छन्: 'यदि त्यसो भए जो
पुरातन चलनहरूमा हिँड्दा नयाँ आशामा आयो, अब शबाथको लागि होइन तर
प्रभुको दिनको लागि जसमा उहाँ र उहाँको मृत्युद्वारा हाम्रो जीवन पनि फैलियो
।'¹⁰⁶

पहिलो दिनको महत्त्वलाई उजागर गर्न प्रयोग गरिने तेस्रो शब्द 'आठौँ दिन'
हो । बर्नाबासको पत्रले यस पद नामद्वारा आइतवारलाई जनाउँछ । प्रभुको
मनोवृत्ति व्यक्त गर्न बोल्दै, लेखक भन्छन्: 'वर्तमान शबाथहरू मलाई स्वीकार्य
छैनन् तर जुन मैले बनाएको छु, जसमा म सबै चीजहरूलाई विश्राम दिनेछु र
आठौँ दिनको सुरुवात गर्नेछु, त्यो अर्को संसारको सुरुवात हो ।' लेखक अझै
भन्छन्: 'यसैकारण हामी आठौँ दिन पनि खुसीसाथ पालन गर्छौं जसमा येशू पनि
मृत्युबाट बौरी उठ्नुभयो'¹⁰⁷ पछिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरिएझैं, प्रारम्भिक
मण्डलीले यो शीर्षक यूहन्ना २०:२६ बाट लियो । ली बर्नाबासको यस खण्डमा
अवलोकन गर्दछ:

¹⁰³ जस्टिन शहीद, एपोलोजी १, ६७ ।

¹⁰⁴ अध्याय ८ हेर्नुहोस् ।

¹⁰⁵ द डिडाचे १४ पाठ्य भिन्नताहरूको छलफलको लागि निगेल ली, द कभानन्टल शबाथ (लन्डन:
द लॉर्ड्स डे अब्जर्भेन्स सोसाइटी, १९६६) पृष्ठ २९८, २९९ हेर्नुहोस् ।

¹⁰⁶ इग्राटियस, म्याग्नेसियन ९ ।

¹⁰⁷ बर्नाबास १५. ८, ९ ।

यस पत्रको बाँकी भागबाहेक, १५, अध्यायले 'सातौँ दिन' (अर्थात् आइतवार-युहन्ना २०:१, १९ र २६) पहिले नै 'राखिएको' ('अगोमेन') भइसकेको कुराको उल्लेखनीय प्रमाण हो, कि दिनको पहिले नै बलियो उद्धार सम्बन्धि र न्यायको दिनको महत्त्व थियो र त्यो त्यसबेला पनि यसलाई प्रभुको पुनरुत्थानको सम्झनाको रूपमा मानिन्थ्यो (यूहन्ना २०:१ संग तुलना), र सम्भवतः उहाँको पुनरुत्थान पछि आइतवारको उपस्थिति पनि मानिन्थ्यो ।¹⁰⁸

सातौँ दिनको अवधारणाको सम्बन्धमा, प्रारम्भिक मण्डलीले शबाथ उत्सवको चरित्रलाई जोड दियो; प्रभु येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानको उत्सव मनाउने एक पवित्र चाडको रूपमा लिए ।¹⁰⁹

यद्यपि 'शबाथ' शब्द कन्स्टेन्टाइन पछिसम्म 'प्रभुको दिन' को लागि नियमित रूपमा प्रयोग हुने थिएन, त्यहाँ प्रभुको दिनलाई शबाथ भनेर केही सन्दर्भहरू छन् । युसेबियस (लगभग २६०-३३९ को बिचमा), भजनसंग्रहसंग्रह ९२ को एक टिप्पणीमा, सातौँ-दिनको शबाथको प्रभुको दिनसँग सम्बन्ध देखाउँदछ, 'शब्दले परिवर्तन गरेको छ र शबाथको चाडलाई प्रभुको दिनमा हस्तान्तरण गरेको छ ।'¹¹⁰ स्टट भन्छन्:

यो स्पष्ट छ कि यसमा रहस्यमय तत्वहरू छन् तर "छ दिनको अन्तराल", "संसारभरि भेलाहरू", रोटी र "पाप हटाउने धुमाको रगत सहित प्रभुभोजको संकेत" को सन्दर्भ हो । संसारको, "प्रत्येक प्रभुको दिन धेरै पटक" मा जोड दिइन्छ, सबैले यो युसेबियसको दिमागमा रहेको शाब्दिक आइतवार हो भन्ने सुझाव दिन्छन् ।¹¹¹

¹⁰⁸ ली, पृष्ठ २४१ ।

¹⁰⁹ बेकविथ र स्टट, पृष्ठ ६४ ।

¹¹⁰ यूसेबियस, कमेन्टरी अन द सल्म, बेकविथ र स्टटमा उद्धृत गरिएको, पृष्ठ ७५.. ।

¹¹¹ बेकविथ र स्टट, पृष्ठ ७७ ।

पहिले, ओरिजेन (लगभग १८५-२५४ को बिचमा) ले प्रभुको दिनलाई शबाथको रूपमा बुझाउँछ । गन्तीको प्रवचनमा, हिब्रु ४:९ लाई उद्धृत गर्दै, उनी भन्छन्, 'यहूदीहरूले शबाथको पालनालाई छोडेर, हामी हेरौं कि शबाथ कसरी एक ख्रीष्टियनले पालन गर्नु पर्छ ।'¹¹² स्टोट भन्छन्, 'अन्य ठाउँमा ओरिजेनले शबाथलाई सबै प्रकारका पाप र दुष्ट कामहरूबाट विश्रामको एक प्रकारको रूपमा स्पष्ट रूपमा देखे पनि, यहाँ उसले ख्रीष्टियन चाड दिवसको पालनासँग व्यावहारिक रूपमा व्यवहार गरिरहेको छ ।'¹¹³

ओरिजेनको लागि ख्रीष्टियन शबाथ काम र मनोरञ्जनबाट टाढा राखेर राखिएको थियो:

शबाथको यहूदी पालनालाई छोडेर, हामी शबाथलाई ख्रीष्टियनले कसरी पालन गर्नुपर्छ हेरौं । शबाथको दिनमा सबै सांसारिक सुखहरू त्याग्न पर्छ । त्यसकारण यदि तपाईं सबै धर्मनिरपेक्ष कामहरूबाट बन्द गर्नुहुन्छ र सांसारिक कुनै पनि कार्यहरू गर्नुहुन्न भने तर आफूलाई आत्मिक अभ्यासहरू, मण्डली मर्मत गर्ने, पवित्र पठन र निर्देशनहरूमा भाग लिने, माथीका चीजहरूको बारेमा सोच्ने, भविष्यको लागि आग्रह गर्ने, तपाईंको अगाडि आउने न्यायलाई राखेर, दृष्टिकोणमा वर्तमान र देखिने चीजहरूलाई हेर्ने होइन, तर भविष्यका र अदृश्यहरूलाई हेर्नु नै ख्रीष्टियन शबाथको पालन गर्नु हो ।¹¹⁴

यस दिनको जोड सामूहिक आराधना थियो जुन स्टटले देखाएको रूपमा धेरै घण्टा लाग्ने थियो । तर यसबाहेक, त्यहाँ एक जोड छ (जस्तै ओरिजनको अधिल्लो

¹¹² आइबिड, पृष्ठ, ७० ।

¹¹³ आइबिड, पृष्ठ ७२ । अधिल्लो स्टोटले अलेक्जान्ड्रियाको क्लेमेन्टको एउटा कठिन खण्डसँग व्यवहार गर्दछ, जसमा स्टोटले विश्वास गर्छन् कि क्लेमेन्टले आठौं दिनलाई चौथो आज्ञाको पूर्तिको रूपमा बुझाउँछ र यसलाई सब्बाथ भन्छ, 'र यो (आठौं दिन) ठीकसँग सब्बाथ हो, र बाँकी सातौं (हप्ताको दिन) कामको दिन, पृष्ठ ६८ ।

¹¹⁴ आइबीड., पृष्ठ ७० ।

उद्धरणमा संकेत गरिएको छ) सम्पूर्ण दिन पवित्र व्यायाममा समर्पित गर्नमा, ओरिजेनका गुरु, अलेक्जान्ड्रियाको क्लेमेन्ट (लगभग १५०-२१५ को बिचमा) ले लेखे:

महिला र पुरुष (सम्भवतः 'श्रीमन र श्रीमती') मण्डली जानको लागि सभ्य पहिरन, प्राकृतिक कदमसँग मौन अंगालोमा, स्पष्ट प्रेम भएको, शरीरमा शुद्ध, हृदयमा शुद्ध, परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न योग्य हुनु पर्छ तर अब मलाई थाहा छ मान्छेले आफ्नो पहिरन र आनीबानीलाई ठाउँसँगै कसरी बदल्छ भन्ने होइन, त्यसैले सभाको प्रेरणालाई पन्छाएर, त्यहाँबाट निस्केपछि, तिनीहरू अरूहरू जस्तै बन्छन् जससँग तिनीहरूले संगत गर्छन् ... परमेश्वरको बारेमा प्रवचनमा श्रद्धा राख्ने कुराहरू र तिनीहरूले सुनेका कुराहरू भित्र नै छोड्छन् र बाहिर तिनीहरू मूर्खतापूर्वक अशुद्ध बनाउने र हास्यास्पद कुरा गर्ने, बाँसुरी बजाउने, नाच्ने र नशा सेवन गर्ने तथा सबै प्रकारका फोहोर कुराहरूमा व्यस्त रहन्छन् ।¹¹⁵

पहिले क्लेमेन्टको दोस्रो पत्र (१२०-१४०) को लेखकले आफ्ना पाठकहरूलाई यस दिनको एक विश्वासयोग्य पालनको लागि बोलाए:

र एल्डरहरूबाट आग्रह गर्दा हामी अहिले विश्वास गर्ने र ध्यान दिएर मात्रै नदेखौं तर घर गएपछि पनि प्रभुका आज्ञाहरू सम्झौं र सांसारिक अभिलाषाहरूमा विजय प्राप्त गर्न सकौं । हामी यहाँ बारम्बार आउने प्रयास गरौं र प्रभुका आज्ञाहरूलाई पालन गर्ने प्रयास गरौं ।¹¹⁶

¹¹⁵ अलेक्जान्ड्रियाको क्लेमेन्ट, प्रशिक्षक ३. ११ ।

¹¹⁶ दोस्रो क्लेमेन्ट, १७ मिति c. ईस्वी १२०-१४० ।

पूरै दिन बिताउनुको महत्त्व एक जोड थियो जुन यस अवधिको बाँकी समयमा राखिएको थियो । उदाहरणका लागि क्रिसोस्टोम दिनको आत्मिक लाभहरू गुमाउने खतराहरूबारे छलफल गर्दै, म्याथ्यूले आफ्नो टिप्पणीमा यसो भन्छन्:

किनकि हामीले समाजबाट बिदा हुने बित्तिकै, कुनैपनि मामिलामा डुब्नु हुँदैन ... समाजको लागि अनुपयुक्त तर हामी जहिले पनि हाम्रो बाइबल आफ्नो हातमा लिन घर पुग्छौं र हाम्रा श्रीमती र बच्चाहरूलाई हामीसँग सामेल हुन बोलाउँछौं । हामीले सुनेका कुराहरू सँगै राख्ने र त्यसपछि, पहिले होइन, जीवनको व्यवसायमा संलग्न हुनुहोस् जब तपाईं समाजबाट छुट्टि लिनुहुनेछ, तपाईंले कुनै पनि आवश्यक कुराको हिसाब गर्नु हुँदैन, तपाईंले भनेको कुराहरू ठिकसँग राख्नु हो, किनकि यो अत्यन्तै मूर्खता थियो, जबकि हामीले जीवनको व्यवसायमा पाँच वा छ दिन छोड्छौं, आत्मिक चीजहरूलाई एक दिन वा एक दिनको सानो अंश जत्तिकै धेरै दिनु हुँदैन ... त्यसैले हामी यसलाई आफ्नो लागि, हाम्रा पत्नीहरू र हाम्रा छोराछोरीहरूका लागि अपरिवर्तनीय कानूनको रूपमा लेखौं, हामीले सुनेका कुराहरू सुन्न र सम्झनको लागि हप्ताको यो एक दिन पूर्ण रूपमा उहाँमा समर्पण गरौं ।¹¹⁷

१ कोरिन्थी १६:२ मा टिप्पणी गर्दै उहाँले सम्पूर्ण दिन अलग गर्न आह्वान गर्नुहुन्छ:

हप्ताको पहिलो दिन सबै कामबाट अलग हुन्छ; यसलाई अलग राखेर आत्मा थप आनन्दित हुन्छ किनभने यसका लागि हामीले यसलाई आत्मिक सम्मानका साथ सम्मान गर्नु उपयुक्त हुन्छ... र प्रत्येक प्रभुको

¹¹⁷ क्रिसोस्टोम, कमेन्टरी अन म्याथ्यू, प्रवचन ५:१ 'जीवनको व्यावसाय' भन्नाले उसले सांसारिक पेशालाई होइन घरायसी आवश्यक कामलाई जनाउँछ ।

दिनमा हामीसँग मालिकको रूपमा जोडिएका कामहरू घरमै राखियोस्
।¹¹⁸

स्टटले औल्याए कि प्रारम्भिक मण्डलीले परोपकार, बप्तिस्मा, आज्ञा र मण्डली अनुशासनका कामहरूका लागि आइतवार पनि प्रयोग गर्थे ।¹¹⁹ यसरी, धेरैजसोले प्रभुको दिनको आराधनालाई चौथो आज्ञासँग तुरुन्तै सम्बन्धित नगरे तापनि, प्रारम्भिक मण्डलीले त्यो दिन बस्थ्यो । आराधना र विश्रामको पहिलो दिनमा परिवर्तन भएको थियो र यो दिनलाई शबाथको रूपमा सोच्न थाल्यो । उनीहरूले पूरै दिन सामूहिक र व्यक्तिगत आराधना र सेवाका लागि छुट्याउनु पर्ने सिकाउनुभयो ।

पाँचौं शताब्दीमा, मण्डली शबाथको यो उच्च दृष्टिकोणमा दृढतापूर्वक प्रतिबद्ध थियो । कार्थेजको पाँचौं मण्डली परिषद (४०१) ले आइतवारको दिनमा कुनै पनि नाटकहरू प्रदर्शन गर्न नहुने आदेश दियो र सम्राटलाई 'सार्वजनिक शोहरू ख्रीष्टियन आइतवारबाट... हप्ताको अन्य दिनहरूमा हस्तान्तरण गर्न सकिने' निवेदन दियो ।¹²⁰

आइतवारको पवित्रताले ४६९ मा सम्राट लियोको आज्ञाबाट ठूलो प्रेरणा प्राप्त गरे:

हामी पवित्र आत्माको साँचो अर्थ अनुसार र यसद्वारा निर्देशित प्रेरितहरूलाई निर्देशन दिन्छौं, कि पवित्र दिनमा जहाँ हाम्रो आफ्नै अखण्डता पुनर्स्थापित गरिएको थियो, सबैले विश्राम गर्छन् र कामबाट छट्टि लिन्छन्, त्यो दिन न त खेतीवालाले न अरूले, निषेधित काममा हात हाल्छन् । किनकि यदि यहूदीहरूले आफ्ना शबाथहरूलाई यति धेरै आदर गरे, जुन हाम्रो छाया मात्र थियो, के हामी अनुग्रहको ज्योति र

¹¹⁸ बेकविथ र स्टटमा उद्धृत, पृष्ठ १३५, अगस्टिन जस्ता अन्य फाडरहरूको सन्दर्भको लागि, स्टट र ली हेर्नुहोस् ।

¹¹⁹ आइबिड १, पृष्ठ ९९-१०२ ।

¹²⁰ ली, पृष्ठ २४८ ।

सत्यतामा बस्ने होइनौं, त्यो दिनलाई सम्मान गर्न बाध्य छौं जसलाई प्रभुले आफैले सम्मान गर्नुभएको छ र त्यसमा हामीलाई अपमानबाट बचाउनु भएको छ ? र मृत्युबाट ? के हामी यसलाई एकवचन र अपरिवर्तनीय राख्न बाध्य छैनौं, बाँकीको यति उदार अनुदानमा आफूलाई सन्तुष्ट राख्दै र परमेश्वरले आफ्नो सम्मानको लागि रोजेको दिनमा अतिक्रमण गर्दैनौं ? के त्यो दिनलाई सामान्य बनाउनु र हामीले यसलाई अरूहरू जस्तै गर्न सक्छौं भनेर सोच्नु धर्मको लापरवाह उपेक्षा थिएन ?¹²¹

शबाथको अतिरिक्त, तथापि मण्डलीले अन्य उत्सव दिनहरू र सन्तहरूको दिनहरू मनाउन थाले । यसले प्रभुको दिनको वैधानिक रूपमा पालना गन्यो र अन्ततः शबाथको पवित्रतामा गिरावट आयो ।¹²²

मध्यकालीन मण्डली

छैठौं शताब्दीसम्ममा, शबाथ-पालन गर्नुको सन्दर्भमा नियमको विकास हुन थाल्यो । ५४४ सम्ममा शबाथ तोड्नका लागि शारीरिक दण्डहरू तोकिएको थियो, एक दासलाई सय धारहरू र एक जना स्वतन्त्र व्यक्तिलाई कैदमा राख्नु पर्ने थियो ।¹²³ ५८५ सम्म म्याकोनको परिषदले "ईश्वरीय प्रेरणामा" भन्ने निर्णय गर्यो, "पादरीहरूको अकल्पनीय क्रोध "शबाथको अपमान गर्ने व्यक्तिलाई भेटिनेछ, त्यो "किसान वा दास" होस्, कडा "प्रहारको प्रहार" द्वारा र कुन मण्डलीको निर्णय राज्यको पूर्ण शक्तिद्वारा सिफारिस र लागू गरिएको थियो ..."¹²⁴

यद्यपि यस कानूनलाई कम गर्नका लागि आकस्मिक प्रयासहरू भए तापनि, मण्डलीले कठोर दण्डहरूको साथ यहूदी शबाथको दिशामा बढ्दै गयो । विडम्बनापूर्ण रूपमा, त्यहाँ शबाथ पालनमा एक साथ गिरावट आएको थियो:

¹²¹ आइबिड., पृष्ठ २४९ ।

¹²² आइबिड., पृष्ठ २४९ ।

¹²³ आइबिड., पृष्ठ २४९ ।

¹²⁴ आइबिड., पृष्ठ २४९ ।

आइतवार सेवाहरूका लागि, राम्रोसँग उपस्थित भए तापनि, प्रायः कमजोर नेतृत्व र उपासकहरूद्वारा ध्यान दिएनन् । यो अचम्मको कुरा होइन, किनकि मण्डली सांसारिक भइसकेको थियो । यसले लोक नृत्य, खेलकुद, भोज, खेलकुद, बफूनी, चाडपर्व, मेला र बजारका लागि आफ्नो परिसरको प्रयोग विस्तार गरेर आफ्नो स्थितिमा सम्झौता गरेको थियो र फलस्वरूप ख्रीष्टियन आइतवार पनि कसैको लागि रमाईलो दिन बन्यो र एक दिन रह्यो । अरूको लागि कामको, जुन दुवै पक्षहरूले यसरी आफ्नो विशेष तरिकामा शबाथलाई अपमानित गरे ।¹²⁵

बाह्रौं शताब्दीसम्म आइतवारको नियम चौथो आज्ञामा आधारित थियो तर पिटर् लोम्बार्ड (लगभग १११०-११६० को बिचमा) को कामले चौथो आज्ञामा दोहोरो दृष्टिकोण विकास गर्न थाल्यो । उहाँले सिकाउनुभयो कि त्यहाँ चौथो आज्ञा (सातौं दिनको यहूदी पालन) को शाब्दिक व्याख्या र एक रूपक व्याख्या (पापबाट विश्राम गर्ने नयाँ नियम विश्वासी) दुवै थियो । सातमा एक दिनको ढाँचालाई यहूदी उत्सवको रूपमा उल्लेख गरेर र रूपक अर्थलाई जोड दिएर, उहाँले पालनको दिनलाई यसको चौथो आज्ञाको जगबाट अलग गर्नुभयो र त्यो दिन छात्रे अधिकार मण्डलीलाई छ भन्ने सिद्धान्तको ढोका खोलेदिनुभयो ।

आफ्नो आदेशमा, पोप ग्रेगरी ९ (१२२७-१२४१) ले दावी गरे कि, यद्यपि प्रभुको दिनको पालना पुरानो र नयाँ नियम दुवैबाट लिइएको थियो, पोपसँग आइतवार र अन्य पवित्र दिनहरू नियुक्त गर्ने अधिकार थियो ।¹²⁶

मण्डलीले कुन दिन पालन गर्ने आधार र अधिकारको यो परिवर्तन थोमस एकिनास (१२२५-१२७४) मा भएको थियो । उसले सातौं-दिनको शबाथ मोशाको व्यवस्थाको थियो र यसरी सामान्य थियो र त्यो आइतवार शबाथ नैतिक थियो, ख्रीष्टको सिद्ध कार्यलाई जोड दिँदै र पापबाट विश्राम लिनु थियो । उनले मण्डलीको निर्णय र प्रथाको आधारमा आइतवार मनाउने अधिकारलाई आधार

¹²⁵ आइबिड., पृष्ठ २५१ ।

¹²⁶ आइबिड., पृष्ठ २५१ ।

बनाएका थिए ।¹²⁷ चौथो आज्ञामा विश्राम दिनको लागि नैतिक दायित्व रहन्छ र शनिलाई ख्रीष्टियन शबाथको रूपमा प्रतिस्थापित गरेको भए तापनि उसको पदले यसलाई हटायो । सातमा एक दिनको लागि चौथो आज्ञाको वारेन्ट र नयाँ नियमको अख्तियार जुन विशेष दिन पालन गरिन्छ । थोमसको स्थिति रोमन मण्डलीको आधिकारिक नीति बन्यो र ट्रेन्ट परिषदमा संहिताबद्ध गरिएको थियो ।¹²⁸ यो स्थितिले केही प्रारम्भिक सुधारकहरूलाई पनि प्रभाव पारेको थियो ।

मध्यकालीन मण्डलीले कानुन, अन्धविश्वास अभ्यासहरूको अनौठो मिश्रणलाई दिनको स्पष्ट दुरुपयोगसँग जोड्यो । आइतवार लगायतका पवित्र दिन बिदा बनेका छन् । जेम्स डेनिसनले इङ्गल्याण्डको मध्यकालीन मण्डलीको बारेमा यसो भने: 'मानिसहरू आइतवारको खेलकुदमा यति धेरै मोहित थिए कि मण्डलीले चाँडै नै धर्मनिरपेक्ष भावनालाई आत्मसमर्पण गर्‍यो र मण्डली प्राङ्गण स्थानीय मेला मैदान बन्यो'¹²⁹ किनभने मण्डलीले आफैलाई चयन गर्ने अधिकार आरक्षित गरेको थियो । डेनिसनले औल्याए: 'रोमीहरूको सिद्धान्तको अन्तिम परिणाम यो थियो कि नयाँ नियमको सबाथमा परमेश्वरबाट कुनै पनि अधिकार थिएन । प्रभुको दिन मण्डली पदानुक्रमको अधिकारमा आधारित थियो ।'¹³⁰

सुधारवाद मण्डली

प्रभुको दिनमा प्रारम्भिक सुधारवादहरूको शिक्षा र शबाथसँग यसको सम्बन्ध एउटा जटिल जालो हो । प्रारम्भिक सुधारकहरूले शबाथ र यहूदीहरूको रूपमा सातमा एक दिनको सिद्धान्तलाई अस्वीकार गरे भनेर धेरैले औल्याएका छन् । वास्तवमा, हामीले अध्याय ७ मा हेर्‍यौं, लुथर र क्याल्भिन दुवैले प्रभुको दिनलाई चौथो आज्ञाले आवश्यक सात दिनको एक दिनसँग जोड्न असफल भए ।

प्रारम्भिक लुथरको विश्वास अग्सबर्ग विश्वासको स्वीकारमा भनिएको छ:

¹²⁷ डेनिसन, पृष्ठ ३. ली, पी. २५२ ।

¹²⁸ डेनिसन., पृष्ठ ३ ।

¹²⁹ आइबिड., पृष्ठ २ ।

¹³⁰ आइबिड., पृष्ठ ४ ।

शबाथको सट्टा आइतवारको नियुक्तिलाई आवश्यक संस्थाको रूपमा विचार गर्नेहरू धेरै गलत छन्, किनकि पवित्र धर्मशास्त्रले शबाथलाई रद्द गरेको छ र सुसमाचारको प्रकटीकरण पछि पुरानो कानूनका सबै समारोहहरू हटाउन सकिन्छ भनेर सिकाउँछ । तैपनि, मानिसहरूलाई कहिले भेला हुनुपर्ने हो भनी थाहा पाउनको लागि एउटा निश्चित दिन तोक्नुपर्ने भएकोले, ख्रीष्टियन मण्डलीले यस उद्देश्यको लागि आइतवार नियुक्त गर्‍यो र मानिसहरूले यसो गर्न अझ बढी इच्छुक र खुसी थिए । ख्रीष्टियन स्वतन्त्रताको उदाहरण हो र शबाथ वा अन्य कुनै दिनको पालना आवश्यक छैन भनेर थाहा हुन सक्छ ।¹³¹

तथापि, लुथरले हप्ताको पहिलो दिन पालन गर्नको लागि सबैभन्दा उपयुक्त दिन हो भनी सिकाउनुभयो । प्याट्रिक फेयरबेर्नले चौथो आज्ञामा आफ्नो जर्मन टिप्पणीबाट लुथरलाई उद्धृत गरे:

यद्यपि शबाथ अब खारेज भएको छ र विज्ञान यसबाट मुक्त छ, यो अझै पनि राम्रो छ र आवश्यक पनि छ, कि मानिसहरूले हप्तामा एक विशेष दिन परमेश्वरको वचनको खातिर राख्नुपर्छ, जसमा तिनीहरूले मनन गरून्, सुनुन् र सिकून्, किनकि सबैले हरेक दिन आज्ञा दिन सक्दैनन्; र प्रकृतिले पनि हप्ताको एक दिन, कामबिना मानिस वा जनावरको लागि शान्त रहनु पर्छ ।¹³²

आफ्नो कुराकानीमा लुथरले भने कि प्रेरितहरूले मात्र दिन परिवर्तन गर्ने अधिकार पाएका थिए; 'प्रेरितहरूले शबाथलाई सूर्य-दिनमा स्थानान्तरण गरे, (जस्तै) अरू कसैले त्यसो गर्ने साहस गरेनन् ।'¹³³ आफ्नो मृत्युको पाँच वर्ष अघि

¹³¹ अग्सबर्ग कन्फेशन, आर्टिकल १८ ।

¹³² प्याट्रिक फेयरबेर्न, धर्मशास्त्रको टाइपोलोजी, भोलुम २ एउटैमा (ग्रान्ड र्यापिड्स: क्रेगेल पब्लिकेशन्स, १९८९) २, पृष्ठ ४५२ ।

¹³³ ली, पृष्ठ २५३, २५४ ।

उनले लेखे, 'यदि मैले यसअघि मेरा प्रवचनहरूमा कानूनको विरुद्धमा यति कठोर रूपमा बोलेको र लेखेको थिएँ भने, ख्रीष्टियन मण्डली अन्धविश्वासले भरिएको थियो जसमा ख्रीष्ट पूर्ण रूपमा लुकाइएका थिए ...; तर कानून आफैँमा, मैले यसलाई कहिल्यै अस्वीकार गरिन ।'¹³⁴ वास्तवमा, लुथरले विश्वास गर्थे कि शबाथ पालनका मुख्य विशेषताहरू 'सार्वभौमिक र अनन्त दायित्व हुन् ।'¹³⁵

सुधारवादी मण्डलीको एक खण्ड (लुथरन मण्डलीको विपरीत) क्याल्भिन जस्तै विश्वास गर्थे, कि सातौँ दिन चौथो आज्ञाको औपचारिक पक्षको भाग हो । फेयरबेर्न भन्छन्:

यसैले, सुसमाचारको वास्तविकताको छायाको रूपमा प्रत्येक सातौँ दिनको विश्रामलाई विचार गर्दै, तिनीहरूले कल्पना गरे कि परमेश्वरको आराधनाको आकृति अन्तर्गत राखिएको नैतिक दायित्वलाई कायम राख्न पर्याप्त हुन सक्ने समयलाई छुट्याउने आवश्यकता थोपर्नुबाहेक अरू केही गर्न सकिँदैन । तर यसले ख्रीष्टियनहरूलाई सात दिनमा एक दिन सीमित राख्न कडा रूपमा बाध्य पारेको छैन, जस्तै कि धेरै लिनु बढीमा गल्ती हुन्छ वा थोरै लिनुमा कम गल्ती हुन्छ । ख्रीष्टियन प्रबन्ध अन्तर्गत एक दिनको विश्रामलाई अर्को दिनबाट अलग गर्ने अवधिको सही लम्बाइ अन्य विचारहरूद्वारा निर्धारण गरिनुपर्छ ।¹³⁶

यो भावना हेल्मेटिक विश्वासको स्वीकारमा प्रतिबिम्बित भएको थियो:

तर हामी यहाँ अन्धविश्वास वा यहूदीहरूको पालनपोषणलाई पालन गर्दैनौं । किनकि हामी विश्वास गर्दैनौं कि एक दिन अर्को दिन भन्दा पवित्र

¹³⁴ आइबिड १, पृष्ठ २५४ ।

¹³⁵ आइबिड १, पृष्ठ २५४. लुथरको कार्यसँग तुलना, ५, पृष्ठ २२ ।

¹³⁶ फेयरबेर्न, २, पृष्ठ ४५१ ।

छ, वा त्यो विश्राम आफैँमा परमेश्वरलाई प्रसन्न तुल्याउँछ । हामी शबाथ आइतवार होइन, स्वैच्छिक पालना गरेर राख्छौं ।¹³⁷

यस सन्दर्भमा हेर्दा, यद्यपि उनीहरूले सोचेका थिए कि चौथो आज्ञाले उनीहरूलाई सात दिनमा एक दिन पालन गर्न बाध्य पारेको छैन, उनीहरूले विश्वास गरे कि पुनरुत्थान र प्ररितीय मण्डलीको अभ्यासको कारण, हप्ताको पहिलो दिन पालन गर्नु पर्छ । जसै फेयरबेर्नले औल्याए:

त्यसोभए के तिनीहरूले सात दिनमध्ये एक हुनुपर्छ भनेर प्रश्न गरे ? कस्तिमा होइन, उचित चक्रको रूपमा ठीक गर्नबाहेक त्यहाँ पर्याप्त विचारहरू थिए । सुधारकहरू जे भए तापनि, पवित्र उद्देश्यका लागि मनाइने दिन प्रत्येक हप्तामा एउटा हुनुपर्छ भन्ने कुरामा कुनै शङ्का थिएन जस्तो देखिन्छ । तिनीहरूमध्ये चौथो आज्ञामा लगाइएको नैतिक दायित्वको सबैभन्दा सामान्य दृष्टिकोण राखेहरूबाहेक, यो दिइएको अन्य उद्देश्यहरूको सन्दर्भमा साथै विधिको प्राथमिक चरित्र र हप्ताको पहिलो दिनलाई राखेर प्रेरितीय मण्डलीमा सुची गरिएको प्रक्रियाबाट आफूलाई त्यो निष्कर्षमा आकर्षित भएको महसुस गर्दछ ।¹³⁸

सुधारकहरूको औपचारिक व्यवहार र उनीहरूले चौथो आज्ञाको यहूदीवादी पालनलाई मानेका थिए, यहूदी शबाथको दुर्व्यवहार र रोमन क्याथोलिक मण्डलीका अभ्यासहरूप्रति उनीहरूको प्रतिक्रियाबाट बढ्यो । प्रारम्भिक मण्डलीका पिताहरूले जस्तै, उनीहरूले दिनको बोझपूर्ण विश्रामलाई आफूले सोचेको कुरालाई अस्वीकार गरिरहेका थिए ।

¹³⁷ दोस्रो हेल्भेटिक कन्फेशन, अध्याय २४ ।

¹³⁸ फेयरबेर्न, २, पृष्ठ ४५१, ४५२ ।

तर सुधारकहरूले निस्सन्देह विश्वास गरे कि एक हृदयसम्म कठोरता, निषेधको एक हृदय यहुदी शब्थसँग सम्बन्धित थियो, जसको लागि हामीले धर्मशास्त्रमा कुनै उचित प्रमाण पाएनौं र नयाँ नियमको धर्मशास्त्रबाट राम्रोसँग थाहा छ, ख्रीष्टियन मण्डलीमा त्यस्तो कुनै जुवा राखिएको थिएन, उनीहरूले स्वाभाविक रूपमा, समान रूपमा अनुचित निष्कर्ष निकाले, काम आवश्यक पर्ने कामहरूको प्रदर्शनको रूपमा निषेधको कडापन केही हृदयसम्म सहज थियो । यस्तो भाषा प्रयोग गर्दा, तिनीहरूले अझै पनि सांसारिक सुविधा वा आनन्दको कुनैपनि बिन्तीमा सामान्य कामहरू गर्न सकिन्छ भन्ने अर्थ राख्दैनन् तर हाम्रो प्रभुले मात्र गरे जस्तै-आवश्यक सहयोग वा मानिसहरूको आरामको लागि आवश्यक कामहरू र जसमध्ये कस्तिमा तिनीहरूले यहुदीहरूलाई निषेध गरिएको कल्पना गरे, तिनीहरूको कामको विश्रामलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्नेहरूले रमाइलो गर्ने आत्मिक विश्रामलाई अझ विशिष्ट रूपमा प्रस्तुत गर्ने उद्देश्यले यसो गरे ।¹³⁹

यसबाहेक, तिनीहरू रोमी मण्डलीको कानुनी औपचारिकतामा प्रतिक्रिया गर्दै थिए । फेरि फेयरबेर्नले उद्धृत गर्छन्:

पाखण्डी र भ्रष्टाचारको विशाल प्रणाली जसको विरुद्धमा उनीहरूले लड्नुपरेको थियो, मुख्यतया यसको अन्धविश्वासपूर्ण संस्कार र समारोहहरूको भीडले फरक पारेको थियो र मानिसहरूको आधारको रूपमा ख्रीष्टमा साधारण विश्वासको लागि तिनीहरूमा बाहिरी उपस्थितिको प्रतिस्थापन, परमेश्वरको अगाडि स्वीकृति, कामहरूद्वारा उद्धारको यो झूटो विधिले आफैँलाई यति धेरै प्रभावहरूमा फालेको थियो । र मानिसहरूको दिमागमा यस्तो शक्तिशाली पकड बनाएको थियो, कि सुधारकहरू सबै बाहिरी पालनाहरू आफैँमा व्यर्थको रूपमा बोल्ल

¹³⁹ फेयरबेर्न, २, पृष्ठ ४५४ ।

बाध्य भएका थिए । र पापीहरूको उद्धारको लागि काम उचित रूपमा आवश्यक छैन । तिनीहरूले सबैभन्दा बलियो वचनहरूमा प्रतिनिधित्व गरे, परमेश्वरको राज्यको भित्री प्रकृति, यसको बाहिरी र औपचारिक कुराहरूमा निर्भरता, ताकि कुनैपनि शारीरिक सेवा, केवल त्यसरी नै, ख्रीष्टियनहरूका लागि आवश्यक थिएन जसरी यहूदी धर्ममा यो भएको थियो । तर केवल सेवाको लागि मद्दतको रूपमा प्रयोग गर्न वा ख्रीष्टियन जीवनको अनुग्रहहरू अभ्यास गर्ने अवसरको रूपमा प्रयोग गरिएको थियो ।¹⁴⁰

तर चौथो आज्ञासँग दिनको सम्बन्धमा अस्पष्ट भए तापनि, सुधारकहरूको यो समूहले विश्वास गर्यो कि दिनलाई आराधना र सेवाको उद्देश्यले पवित्र राख्नुपर्छ । पक्कै पनि यो क्यालिभिनको स्थिति थियो:

शबाथ हाम्रो लागि एउटा टावर हुनुपर्छ जहाँ हामी परमेश्वरका कामहरू मनन गर्नको लागि माथि चढ्नुपर्छ, जब हामीलाई कुनैपनि चीजले कब्जा गरेको वा बाधा पर्दैन, उहाँले प्रदान गर्नुभएको वरदान र अनुग्रहहरू विचार गर्न, हाम्रा सबै क्षमताहरू फैलाउनबाट हामीमा र यदि हामीले शबाथमा यो पालन गर्नको लागि आफूलाई ठीकसँग लागू गर्यौं भने, यो निश्चित छ कि हामी हाम्रो बाँकी समयमा कुनै अपरिचित हुनेछैनौं र यो ध्यानले हाम्रो दिमागलाई यसरी गठन गरेको छ कि सोमबार, र अन्य हप्ताका दिनहरू, हामी हाम्रा परमेश्वरको कृतज्ञ सम्झनामा रहन्छौं ... यो हाम्रो लागि हो कि हामी आफैंलाई पूर्णतया परमेश्वरमा समर्पण गर्न, आफूलाई, हाम्रा भावनाहरू र हाम्रा सबै स्नेहहरू त्यागेर उहाँमा रहन्छौं । त्यसोभए, हामीसँग यो बाह्य आज्ञा भएकोले, हामी जस्तै कार्य गर्ने, हाम्रो पार्थिव मामिलाहरू र पेशाहरूलाई अलग राख्नु हो, ताकि हामी परमेश्वरका कामहरूमा मनन गर्न पूर्ण रूपमा स्वतन्त्र हुन सकौं, उहाँका

¹⁴⁰ आइबिड १, पृष्ठ ४४८ ।

वरदानहरू विचार गर्न आफूलाई अभ्यास गर्न सकौं । हामीलाई प्रदान गरिएको छ र सबैभन्दा माथि उहाँले हामीलाई उहाँको सुसमाचारमा दिनहुँ दिनुहुने अनुग्रह बुझ्नको लागि आफूलाई लागू गर्न सकौं र त्यसमा थप र अधिक अनुरूप हुन सकौं । जब हामीले शबाथलाई परमेश्वरको नामको प्रशंसा र महिमा गर्न र उहाँका कामहरू मनन गर्न पालन गर्नेछौं, हामीले, हप्ताको बाँकी समयमा, हामीले यसबाट कसरी लाभ उठाएका छौं भनेर देखाउनुपर्दछ ।¹⁴¹

डेनिसन क्यालिभिनको स्थितिको सन्दर्भमा समापन गर्दछ:

चौथो आज्ञामा पाइने सातमध्ये एकको अनुपातमा नभई मण्डलीमा व्यवस्थाको आवश्यकतामा प्रभुको दिनमा आराधनालाई आधार दिए तापनि क्यालिभिन शबाथवाद विरोधीबाट टाढा थिए भन्ने कुरा स्पष्ट हुनु हुँदैन ।¹⁴²

प्रारम्भिक सुधारकहरूमध्ये अरूले विश्वास गरे, तथापि चौथो आज्ञा केवल ख्रीष्टद्वारा प्रदान गरिएको आत्मिक विश्रामको विशिष्ट मात्र होइन तर यसले सधैं सात दिनमा एक दिनको पालना गर्न आवश्यक छ । उदाहरणको लागी, प्रकाश १:१० मा लेख्दै, बेजाद्वारा व्यक्त गरिएको विचार यो थियो:

उसले त्यो दिनलाई प्रभुको नाम दिन्छ, जसलाई पावलले हप्ताको पहिलो नाम दिए, १ कोरिन्थी १६:२, जुन दिन यस्तो देखिन्छ कि ख्रीष्टियनहरू

¹⁴¹ क्यालिभिन, ३४ औँ व्यवस्थाको पुस्तकबाट वचन, फेयरबेर्न, भोल्युममा उद्धृत २, पृष्ठ ४५५. हेर्नुहोस् जोन क्यालिभिन, व्यवस्थाको पुस्तकबाट वचन (ब्यानर अफ ट्रुथ ट्रस्ट, १९८७), पृष्ठ २०५ ।

¹⁴² डेनिसन, पृष्ठ ६, क्यालिभिन र अन्य सुधारकहरूको विचारहरूको थप गहन जाँचको लागि फेयरबेर्न, पृष्ठ २, हेर्नुहोस् । ४६१-४७६ र रिचर्ड ग्याफिन, जूनियरको थेसिस, क्यालिभिन र सब्बाथ (वेस्टमिन्स्टर थियोलोजिकल सेमिनरी, १९६२) । ग्याफिनको काम १९९८ मा ख्रीष्टियन फोकसद्वारा प्रकाशित भएको थियो ।

तिनीहरूको आफ्नै नियमित सभाहरू आयोजना गर्ने बानी परेका थिए, जसरी यहूदीहरू शबाथमा सभाघरमा भेला हुने थिएनन्, चौथो आज्ञा, प्रत्येकको पवित्रताको बारेमा देखाउने उद्देश्यको लागि सातौं दिन, औपचारिक थियो, जहाँसम्म यसले विश्रामको विशेष दिन र कानुनी सेवाहरूको सम्मान गर्दछ, तर परमेश्वरको आराधनाको सन्दर्भमा, यो नैतिक व्यवस्थाको एक नियम थियो, जुन वर्तमान जीवनमा सदा र अपरिवर्तनीय छ । विश्रामको त्यो दिन वास्तवमा, संसारको सृष्टिदेखि हाम्रा प्रभुको पुनरुत्थानसम्म रहिरहेको थियो, जुन नयाँ आत्मिक संसारको अर्को सृष्टिको रूपमा (अगमवक्ताहरूको भाषा अनुसार) अवसर बनाइएको थियो । पवित्र आत्मा, निस्सन्देह, प्रेरितहरूलाई निर्देशन दिँदै पालन गर्नको लागि, पहिलेको युगको शबाथको सट्टा वा सातौं दिन, यस संसारको पहिलो दिन, जसमा, भौतिक र भ्रष्ट प्रकाशको पहिलो दिन सिर्जना गरिएको छैन । पुरानो संसार तर यो स्वर्गीय र अनन्त ज्योति, हामीमाथि चम्किएको छ ।¹⁴³

यो जेनेभामा क्याल्भिनको साथै सहकर्मी विरेटको पनि यो राय थियो:

हामीसँग भएका सबै चीजहरू, आत्मा, शरीर र बाहिरी सम्पत्तिहरू हामीसँग परमेश्वरबाट भएको हुनाले, हामीले हाम्रो जीवनभर अरू केही गर्नु हुँदैन, उहाँको दिनको साँचो र सम्पूर्ण पवित्रताको लागि उहाँको आश र मागहरूबाहेक विश्राम गर्नु, तैपनि, हामी देख्छौं कि उहाँले हामीलाई हाम्रो आफ्नै काम गर्नको लागि छ दिन तोक्नुहुन्छ र अनुमति दिनुहुन्छ र सात मध्ये एक मात्र उहाँले आफ्नो लागि सुरक्षित राख्नुहुन्छ मानौं उहाँले आफूलाई विशेष रूपमा दिइएको र समर्पित गरिएको समयको सातौं भागमा सन्तुष्ट हुनुहुन्छ । र बाँकी सबै हाम्रै हुन्थ्यो, यो कस्तो कृतज्ञता हो, यदि हामीले उहाँको ऋणी भएका सातमध्ये छ वटा भाग दिएमा, हामीले

¹⁴³ फेयरबर्न, २, पृष्ठ ४५२, ४५३ मा उद्धृत ।

कस्तिमा पनि आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिले अर्को भागलाई समर्पण गर्ने प्रयास गर्दैनौं, जुन उहाँले लिनुहुन्छ । हामी हाम्रो निष्ठा र श्रद्धाको प्रतीकको रूपमा !...हामीलाई हाम्रो शारीरिक चिन्ताको लागि योबाहेक हप्ताका अन्य सबै दिनहरू अनुमति दिइएको हुनाले, मलाई लाग्छ कि हामीले परमेश्वरको सेवा र मण्डलीको सेवालार्इ धेरै बेवास्तामा राखेका छौं, जसमा हामीले थप लगनशीलताका साथ पर्खनु पर्छ । त्यो दिन कुनैपनि दिनभन्दा, यदि हामीले हप्ताको पूरै दिन काम गर्ने उपायहरू फेला पार्न सक्दैनौं जुन कामहरूमा परमेश्वरले हामीबाट चाहनुहुन्छ । किनभने तिनीहरू यति तौल र परिणाम हुन् कि हामीले हेरचाह गर्नुपर्छ, हरेक तरिकामा सम्भव छ, नत्रता हामी आफूलाई कुनैपनि चीजहरूमा संलग्न गरौं जसले हाम्रो ध्यान अन्यत्र फर्काउन सक्छ; ताकि हामीले हाम्रो हृदयलाई आधा गरेर ल्याउन नपाओस्, तर हामी आफै र हाम्रो सबै परिवारलाई कुनै विचलितबिना यस दिनलाई लागू गर्न सकौं ।¹⁴⁴

ज्युरिखका बुलिङ्गरले पनि प्रभुको दिनको पालना चौथो आज्ञामा आधारित रहेको बताए । मत्ती १२ मा टिप्पणी गर्दै, उनी भन्छन्:

शबाथले विश्रामलाई जनाउँछ र त्यो दिनको लागि लिइन्छ जुन विश्रामको लागि पवित्र गरिएको थियो । तर त्यो विश्रामको पालना सधैं प्रसिद्ध र उच्च पुरातनताको थियो, आविष्कार गरिएको थिएन र मोशाले व्यवस्था पेश गर्दा पहिलो पटक ल्याएको थिएन; किनकि बाइबलमा भनिएको छ, 'शबाथ-दिनलाई पवित्र राख्नको लागि सम्झनुहोस्', जसले तिनीहरूलाई यो पुरातन संस्थाको थियो भनेर चेतावनी दिन्छ ।¹⁴⁵

¹⁴⁴ फेयरबेर्न, २, पृष्ठ ४५६ ख्रीष्टको राज्यमा आफ्नो कामको पन्ध्रौं अध्यायमा मा उद्धृत ।

¹⁴⁵ फेयरबेर्न, २, पृष्ठ ४४९ ।

यो जर्मन र डच सुधार मण्डलीहरूद्वारा आयोजित दृष्टिकोण थियो, साथै कसै-कसैले हेडलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालालाई वेस्टमिन्स्टर विश्वासको स्वीकारभन्दा शबाथमा 'असफल' भएको व्याख्या गर्छन् । प्रश्न न. १०३ को जवाफ दिँदै, 'चौथो आज्ञामा परमेश्वरलाई के चाहिन्छ ?' हाइडेलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले सिकाउँछ:

पहिलो, सुसमाचारको सेवकाई र इश्वरशास्त्र सिकाउने विद्यालयहरू कायम राख्नु पर्छ; र कि म, विशेष गरी शबाथमा, अर्थात् विश्रामको दिनमा, उहाँको वचन सुन्न, संस्कार वा विधिहरू प्राप्त गर्न, सार्वजनिक रूपमा प्रभुलाई पुकार्न र गरिबहरूको राहतमा योगदान दिनको लागि परमेश्वरको मण्डलीमा लगनशीलताका साथ जान एक ख्रीष्टियन बन्छु । दोस्रो, म मेरो जीवनका सबै दिनहरू मेरा दृष्ट कामहरूबाट रोक्छु र ममा उहाँको पवित्र आत्माद्वारा काम गर्न आफूलाई प्रभुमा समर्पण गर्छु र यसरी यस जीवनमा अनन्त शबाथ सुरु हुन्छ ।¹⁴⁶

यस जवाफको आधारमा केहीले दावी गर्छन् कि यद्यपि चौथो आज्ञालाई सार्वजनिक आराधनाको आवश्यकता छ, यसको नयाँ नियमको पूर्ति मुख्य रूपमा विशिष्ट छ, ख्रीष्टमा हाम्रो विश्रामलाई संकेत गर्दै यो नोट गर्नुहोस्, तथापि, धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाले हप्ताको पहिलो दिनमा मण्डलीले तोकेको आराधनाको दिनको लागि 'शबाथ' शब्द प्रयोग गर्दछ । यसबाहेक, उर्सिनस (हेडलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाका रचनाकारहरूमध्ये एक) धार्मिक प्रश्नोत्तरमालामा आफ्नो टिप्पणीमा भन्छन् कि आज्ञाका दुई भागहरू छन्: 'एउटा नैतिक र सदाको लागि, शबाथलाई पवित्र राखिने; अन्य औपचारिक र अस्थायी, सातौं दिन पवित्र राखिएको हुनाले पवित्र राख्नुपर्छ ।'¹⁴⁷ नैतिक कर्तव्यको सन्दर्भमा उनी लेख्छन्:

¹⁴⁶ हाइडेलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला

¹⁴⁷ जाकारियास उर्सिनस, टिप्पणी डा. जकारियास उर्सिनस हेडलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालामा । (फिलिप्सबर्ग, एन. जे. प्रेस्बिटेरियन र सुधारिएको प्रकाशन कम्पनी) पृष्ठ ५५७. ५६ ।

परमेश्वरले कामको लागि छ दिन छुट्याउनुहुन्छ, सातौं दिनमा उहाँ ईश्वरीय आराधनाको लागि दाबी गर्नुहुन्छ; शबाथबाहेक अरू सबै दिनहरूमा परमेश्वरको आराधना र दैवी चीजहरूमा ध्यान नदिने भनेर उहाँले सिकाउनुहुने होइन तर, १. कि त्यहाँ अन्य समयमा जस्तै शबाथमा परमेश्वरको एक व्यक्तिगत आराधना मात्र हुन सक्दैन तर त्यो सामूहिक आराधना पनि मण्डलीमा पालन गर्न सकिन्छ । २. ती सबै अन्य कामहरू जुन मानिसहरूले सामान्यतया हप्ताको अन्य दिनहरूमा गर्छन्, शबाथमा परमेश्वरको व्यक्तिगत र सामूहिक आराधनालाई स्थान दिन सक्छन् ।¹⁴⁸

यो अनिवार्य रूपमा हल्याण्डमा शबाथ विवाद समाधान गर्न निर्माण गरिएको प्रस्तावमा डोर्डको सिनोडका डच सदस्यहरूले अपनाएको स्थिति हो:

१. चौथो आज्ञामा केहि औपचारिक र केहि नैतिक छ ।
२. समारोह सातौं दिनको बाँकी थियो, यहूदी-इस मानिसहरूलाई तोकिएको त्यो दिनको कठोर पालन होइन ।
३. तर नैतिकता यो हो, कि एक निश्चित र निर्दिष्ट दिन परमेश्वरको आराधनाको लागि तोकिएको थियो र परमेश्वरको आराधनाको लागि आवश्यक विश्राम, र उहाँमा ध्यान समर्पित गर्नु हो ।
४. यहूदीहरूको शबाथ खारेज गरिएपछि, प्रभुको दिन ख्रीष्टियनहरूद्वारा गम्भीर रूपमा पवित्र हुनुपर्छ ।
५. प्रेरितहरूको समयदेखि, यो दिन सधैं पुरातन क्याथोलिक मण्डलीमा मनाइन्छ ।

¹⁴⁸ आइबिड १, पृष्ठ ५५८ ।

६. यस दिनलाई ईश्वरीय आराधनाको लागि यसरी पवित्र हुनुपर्छ, कि कुनै वर्तमान आवश्यकताको कारणले गर्ने कामहरूबाहेक परमेश्वरको आराधनाको दिन त्यस्ता मनोरञ्जनहरूबाट विलम्बित हुनेछन् ।¹⁴⁹

हल्याण्डमा, गोमारस र पछि कोसिसियसले चौथो आज्ञा विशुद्धको रूपमा औपचारिक थियो भन्ने स्थितिको वकालत गरे । तिनीहरूको विचार डोर्डको सिनोडको विपरीत भएकोले, तिनीहरूले मण्डलीमा ठूलो मतभेद ल्याए । यद्यपि तिनीहरूले भोटियस र अन्यहरूद्वारा पूर्ण रूपमा खण्डन गरेको कारण धेरै क्षति भयो ।¹⁵⁰

परमेश्वरको पूर्वप्रबन्धमा सोह्रौं र सत्रौं शताब्दीका अङ्ग्रेजी प्युरिटनहरूले हामीलाई 'अङ्ग्रेजी शबाथ' दिनको लागि शबाथमा सुधारवादी सोचका विरोधाभासी धारहरू ल्याए । प्युरिटनहरूले अङ्ग्रेजी सुधारकहरूको सोचलाई स्पष्ट र परिष्कृत गरे, जसले महाद्वीपमा प्रारम्भिक सुधारकहरूको अस्पष्टता झल्काउँछ । फेयरबेर्नले आर्कबिशप व्हेटलीलाई उद्धृत गरे कि 'अङ्ग्रेजी सुधारकहरू चौथो आज्ञाबाट ख्रीष्टियनहरूबीच प्रभुको दिन राख्ने सम्बन्धमा दायित्वहरू विच्छेद गर्न र यसलाई प्रेरितहरू र प्रारम्भिक मण्डलीको अभ्यासमा मात्र आराम गर्नमा लगभग एकमत थिए । यसरी ख्रीष्टियन प्रभुको दिन बनाउन सहमत थिए । यो दिन यहूदी शबाथबाट अनिवार्य रूपमा फरक संस्था हो ।'¹⁵¹ प्रारम्भिक अङ्ग्रेजी सुधारकहरूको स्थिति क्रयान्मरद्वारा संक्षेप गरिएको छ:

तर नयाँ नियमका हामी ख्रीष्टियन मानिसहरू समय, दिन र शरीरको भिन्नता सम्बन्धी मोशाको व्यवस्थाका त्यस्ता आज्ञाहरूमा बाँधिएका छैनौं तर तिनीहरूसँग हाम्रो शबाथ दिनहरूको लागि अन्य दिनहरू प्रयोग गर्ने स्वतन्त्रता हुन्छ र स्वतन्त्रता छ, त्यहाँ परमेश्वरको वचन सुन्न र एक पवित्र

¹⁴⁹ फेयरबेर्न २, मा उद्धृत, पृष्ठ ४४८ ।

¹⁵⁰ ली, पृष्ठ २६१-२६४ ।

¹⁵¹ फेयरबेर्न, पृष्ठ १२२ ।

आराम गर्नुपर्छ । यसैले यो ख्रीष्टियन स्वतन्त्रता कायम राख्नुपर्छ र कायम राख्न सकियोस्, हामी अब यहूदीहरूले जस्तै शबाथ वा शनिवार पालन गर्दैनौं, तर हामी आइतवार र केही अन्य दिनहरू मनाउँदछौं, किनकि नागरिक न्यायीक अगुवाहरूले यो कुरामा हामीले कसलाई गर्नु पर्छ भनेर सुविधाजनक न्यायको पालना गर्दछन् ।¹⁵²

भ्रमबाट बच्ने दुई अंग्रेजी सुधारकहरू प्रोटो-प्युरिटन, जोन हूपर र ह्यू ल्याटिमर थिए । हूपरले शनिवारलाई ख्रीष्टियन शबाथ हो भनेर सिकाउनुभयो: 'यो शनिवार जुन हामीले पालन गर्छौं मानिसको आज्ञा होइन ... तर यो स्पष्ट वचनहरूद्वारा आज्ञा गरिएको हो, हामीले यो दिनलाई हाम्रो शबाथको लागि पालन गर्नु पर्छ, सन्त पत्रसका शब्दहरू जस्तै, पावलले घोषणा गरे १ कोरिन्थी १६ ।'¹⁵³

यसबाहेक, यद्यपि अधिकांश अङ्ग्रेजी सुधारकहरू चौथो आज्ञासँग प्रभुको दिनको सम्बन्धमा अलमलमा परेका थिए, तिनीहरूले यस दिनलाई कडाईका साथ पालना गर्ने वकालत गरे । डेनिसनले आफ्नो स्थितिको सारांश दिन्छ:

(१) आइतवार र अन्य पवित्र दिनहरूको दुरुपयोग विरुद्धको महत्वपूर्ण विरोध गर्नु । (२) प्रभुको दिनमा आत्मिक कर्तव्यहरू निभाउने नागरिक र मण्डलीका नियमहरू स्थापना गर्नु । (३) आराधना र व्यवस्थाको लागि मण्डली र राज्यद्वारा प्रवर्द्धन गरिएको शबाथ पवित्रीकरण गर्नु । (४) एक दिनको साथ चौथो आज्ञाको शबाथको पहिचान, जसको पालना ख्रीष्टियनहरूलाई बाध्यकारी छ । (५) आत्मिक र बाह्य शबाथ बीचको धर्मशास्त्रीय भिन्नता । (६) एक प्रार्थना पुस्तिका जसमा उपासकहरूले

¹⁵² डेनिसन, पृष्ठ ८. म द्वारा आधुनिक हिज्जे । पूर्व-एलिजाबेथन सुधारकहरूको विस्तृत छलफलको लागि डेनिसन पृष्ठ १-१३ हेर्नुहोस् ।

¹⁵³ जोन हूपर, जोन हूपरको प्रारम्भिक लेखन, एड । पार्कर सोसाइटीको लागि शमूएल कारद्वारा (क्याम्ब्रिज, १८४३), पृष्ठ ३४२. ह्यू ल्याटिमरमा, ह्यू ल्याटिमरद्वारा प्रवचन, एड । जर्ज एल्वेस कोरीद्वारा पार्कर सोसाइटीको लागि (क्याम्ब्रिज, १८४४), पृष्ठ ४७१-४७३ ।

शबाथ आज्ञा पालन गर्ने झुकावको लागि परमेश्वरलाई बिन्ती गर्न आवश्यक छ ।¹⁵⁴

यसैले, यद्यपि अङ्ग्रेजी सुधारकहरूले गल्तीले विश्वास गरे कि विशिष्ट दिन मण्डली र राज्यद्वारा व्यवस्थापन गर्न सकिन्छ, तिनीहरूले चौथो आज्ञाको नैतिक भाग बाध्यकारी रहेको धारणा राखे । प्युरिटनहरूले क्यालिभिन र तिनीहरूका आफ्नै अङ्ग्रेजी पिताहरूको विरोधाभासी विचारहरू प्रतिबिम्बित गर्ने र वेस्टमिन्स्टर विस्वासको स्वीकारमा समावेश गरिएको र यस पुस्तकमा व्याख्या गरिएको स्थितिलाई व्यावहारिक रूपमा कार्य गर्ने अवसर पाए ।

तिनीहरूले नैतिक-सकारात्मक व्यवस्थाको भिन्नता स्थापित गरे कि चौथो आज्ञाको नैतिक आवश्यकता सात मध्ये एक दिनलाई शबाथको रूपमा पालन गर्नु हो । ख्रीष्टको अघि त्यो दिन सातौं दिन थियो र पुनरुत्थान पछि पहिलो दिन भयो । डेनिसनले अवलोकन गरे जस्तै:

कडा तर्कले स्पष्ट विकासलाई बाध्य पार्छ (हेर्मेन्युटिक्सको प्युरिटन सिद्धान्तको पृष्ठभूमिमा, अर्थात् मण्डलीको मामिलामा धर्मशास्त्रको एकमात्र र स्पष्ट गवाही) अपवित्र विचलनबाट मुक्त ईश्वरीय सेवाको लागि एक दिन प्ररितीय उत्तराधिकार र परम्पराभन्दा बढी ठोस कुरामा यसको आधार हुनुपर्दछ ।¹⁵⁵

प्युरिटनलाई पछ्याउँदै, बीसौं शताब्दीको मध्यसम्म अंग्रेजी र स्कटटिश सुधारित मण्डलीहरूको समान अभ्यास वेस्टमिन्स्टर मानकहरूको शबाथवाद हो । अंग्रेजी र अमेरिकी बप्टिस र मेथोडिस्टहरूको पनि यस्तै अभ्यास थियो ।

¹⁵⁴ डेनिसन, पृष्ठ १३ ।

¹⁵⁵ आइबीड, पृष्ठ १५ ।

हल्याण्डमा, यद्यपि त्यहाँ धेरै धर्मशास्त्रीय प्रतिरोध थियो, प्राथमिक स्थितिले प्रभुको दिनलाई कडाईका साथ पालना गरे ।¹⁵⁶

तर बीसौं शताब्दीको मध्यतिर शबाथको बाइबलीय सिद्धान्तको पतन व्यापक रूपमा भएको छ । आज सुधार गरिएका ख्रीष्टियनहरूले शबाथमा सम्झौता गर्दै छन्, मण्डलीको इतिहासभरि निरन्तर रूपमा अस्वीकार गरिएका तर्कहरूमा फर्किरहेका छन् । कागजमा अधिकांश सुधार गरिएका सम्प्रदायहरू शबाथ-पालन गर्नुको सिद्धान्तप्रति प्रतिबद्ध छन्, मण्डली प्रशासनहरूमा र बढ्दो संख्यामा प्रेस्बिटेरियन र सुधारिएका पास्टरहरूको शिक्षा र प्रचारमा, यसको गौरवशाली सत्यता र विशेषाधिकारहरूलाई अस्वीकार गरिँदैछ । फेरि पार्क अतिवृद्धि र सुनसान छ । परमेश्वरले यी दिनहरूमा उहाँको मण्डलीको खातिर पार्कलाई पुनर्स्थापित गर्न उपयुक्त देख्नुभएको होस् ।

¹⁵⁶ ली, २६४, २६५ ।

शबाथ दिनको काम (भजनसंग्रह ९२)

THE WORK OF THE SABBATH (Ps. 92)

मैले शबाथ वा प्रभुको दिनको पालना सबै मानिसहरूलाई नैतिक रूपमा बाध्यकारी नयाँ नियमको निरन्तरता हो भनी देखाउने प्रयास गरेको छु । निकुञ्जलाई सङ्ग्रहालयको टुक्राको रूपमा संरक्षण गर्ने ऐतिहासिक स्थल होइन न आधुनिकताको चाहनामा बलिदान नै दिइनुपर्छ । परमेश्वरले पार्कलाई उहाँसँग विशेष लेनदेन गर्ने ठाउँको रूपमा नियुक्त गर्नुभएको छ जुन आत्मा बचाउने स्थान हो । परमेश्वरले उहाँलाई खोज्नेहरूलाई भेट्न र आशिष् दिने प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । पार्कको प्रयोग यथावत रहे तापनि कामको दिन परिवर्तन भएको देखाउन खोजेको छु । परमेश्वरले यसलाई सातौँ दिनबाट हप्ताको पहिलो दिनमा सार्नुभयो । यसबाहेक मण्डलीको इतिहास त्रुटिपूर्ण व्याख्याकर्ता नभए तापनि, यसले विगत केही दशकदेखि मण्डलीमा प्रभुको दिनप्रतिको प्रतिबद्धता प्रबल भएको पुष्टि गर्छ ।

बाँकी अध्यायहरूमा म शबाथ दिनलाई कसरी सदुपयोग गर्ने भन्ने कुरामा ध्यान केन्द्रित गर्न चाहन्छु, दिनको मुकुटको कामको जाँच गरेर सुरु गर्नेछु ।

सामूहिक आराधनामा परमेश्वर र उहाँका कामहरूको प्रशंसा गर्नु

तपाईँले प्रभुको दिनमा गर्नुहुने सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा भनेको सामूहिक आराधनामा परमेश्वरका मानिसहरूसँग सामेल हुनु हो । भजनसंग्रहसंग्रह ९२ ले सामूहिक आराधना र शबाथसँग यसको सम्बन्धलाई हेर्छ । यसको शीर्षकबाट हामीले यो भजनसंग्रह 'शबाथ दिनको लागि एउटा गीत' हो भनेर याद गर्छौँ । भजनसंग्रहसंग्रहका शीर्षकहरू, भजनसंग्रहसंग्रहको ऐतिहासिक पृष्ठभूमि र परिस्थितिहरू वा तिनीहरूको प्रयोगको केही कुरासँग सम्बन्धित छन् । शताब्दीयौँदेखि, मण्डलीले उहाँको शबाथको काममा डोर्‍याउन यो भजनसंग्रह प्रयोग गर्दै आएको छन् ।

हामी मण्डलीको सामूहिक आराधनामा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं । निस्सन्देह, हामीले सामूहिक आराधनामा के गर्छौं त्यो दिनको अन्य गतिविधिहरूमा समावेश हुन्छ, त्यसैले हामी यस दिनको उद्देश्यको बारेमा पनि केही सिक्नेछौं ।

भजनसंग्रह ९२ ले सिकाउँछ कि परमेश्वरले शबाथलाई उत्सव, प्रत्याशा र पुनः सृष्टिको कामको दिनको रूपमा नियुक्त गर्नुभएको छ । भजनसंग्रह रचनाकारले पद १-४ मा उत्सवको कामको साथ सुरु हुन्छ:

परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउनु, र हे परमप्रधान, तपाईंको नामको स्तुति गाउनु असल हो;

बिहान तपाईंको करुणाको र हरेक रात तपाईंको विश्वासयोग्यताको बयान गर्नु,

दसतारे बाजा र सितारमा, अँ, वीणामा गम्भीर ध्वनि बजाएर तपाईंको नामको स्तुति गाउनु असल हो ।

किनकि हे परमप्रभु, तपाईंले आफ्नो कामद्वारा मलाई आनन्दित तुल्याउनुभएको छ; म तपाईंका हातका कामहरूदेखि हर्षले चिच्याउनेछु ।

म 'उत्सव' लाई परमेश्वरका जनहरूको चाडपर्व वा गतिविधिको संकुचित अर्थमा होइन तर परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने गौरवपूर्ण गतिविधिलाई अँगाल्न प्रयोग गर्छु । भजनसंग्रह रचयिताले हामीलाई परमेश्वरको आराधना र आदर गर्न बोलाउनुहुन्छ । यद्यपि हामी सबै जीवनमा परमेश्वरको सेवा गर्छौं, सेवाको मुकुट कार्य मण्डलीको सामूहिक आराधना हो । प्रभुको दिन प्रभुलाई धन्यवाद दिन, उहाँको नामको प्रशंसा गाउन, उहाँको करुणा र विश्वासयोग्यताको घोषणा गर्न, उहाँका हातका कामहरूमा आनन्दको निम्ति गाउने विशेष समय हो । सामूहिक आराधनामा हामी उहाँसँग उहाँको उत्कृष्टताको बारेमा बोल्छौं र गाउँछौं, एकअर्कालाई हाम्रो सङ्गतिमा उहाँको नाउँ घोषणा गर्छौं साथै हाम्रो आराधना सेवामा आउने गैर-ख्रीष्टियनहरूको बिचमा पनि त्यो घोषणाको एक भागको रूपमा हामी उहाँको कृपालाई संस्थागत रूपमा सम्झेर, उहाँले हाम्रो लागि प्रदान

गर्नुभएको असल र उदारको प्रबन्धलाई प्रतिबिम्बित गरेर उहाँलाई धन्यवाद दिन्छौं । उहाँ हाम्रो आराधनामा ठूलो आनन्द लिनुहुन्छ; वास्तवमा उहाँले हामीलाई यस उद्देश्यको लागि नै बचाउनुभयो (यूहन्ना ४:२१-२४) । शबाथले हामीलाई यस महान कार्यमा आफूलाई समर्पित गर्ने अवसर दिन्छ ।

भजनसंग्रह रचयिताले सिकाउँछन् कि हाम्रो आराधनामा परमेश्वर को हुनुहुन्छ र उहाँ के गर्नुहुन्छ भन्ने कुराको पूर्ण अनुभूतिबाट उत्पन्न हुन्छ । पद १ मा, भजनसंग्रह रचयिताले हाम्रो ध्यान परमेश्वरका दुई नामहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्दछन् । उहाँले हामीलाई 'परमेश्वर' (यहोवा), आत्मनिर्भर, अनन्त परमेश्वरको रूपमा आफ्नो प्रशंसा अर्पण गर्न निर्देशन दिनुहुन्छ, जसले आफ्ना मानिसहरूलाई करारको प्रेमले प्रेम गर्नुहुन्छ । यसबाहेक, उहाँले हामीलाई स्वर्ग र पृथ्वीको सार्वभौम मालिक 'सर्वोच्च परमेश्वर' (एल एलियोन) लाई धन्यवाद दिन बोलाउनुहुन्छ (उत्पत्ति १४:१९) । हामीले परमेश्वरलाई सार्वभौम सृष्टिकर्ता र शासकको रूपमा र हाम्रो व्यक्तिगत उद्धारकर्ताको रूपमा आराधना गर्नुपर्छ । यसरी हामी जो मूल्यमा किनिएका छौं (१ कोरिन्थी ६:२०) परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने दोहोरो जिम्मेवारी छ: हामी उहाँको प्रशंसा गर्छौं किनभने उहाँ एक सार्वभौम मालिक हुनुहुन्छ जसले हामीलाई बनाउनुभयो र मालिक हुनुहुन्छ र हामी उहाँलाई हाम्रो करार उद्धारकर्ताको रूपमा धन्यवाद दिन्छौं ।

उहाँका नामहरूका अतिरिक्त, परमेश्वरका गुणहरू वा व्यक्तिगत विशेषताहरूले उहाँ को हुनुहुन्छ भन्ने हाम्रो समझलाई बढाउँछ । पद २ मा भजनसंग्रह रचयिताले हामीलाई बिहान परमेश्वरको करूणाको दया र रातमा उहाँको विश्वासयोग्यता घोषणा गर्न निर्देशन दिन्छ । भजनसंग्रह रचयिताले यी दुई गुणहरू करूणाको दया र विश्वासयोग्यताले परमेश्वरका सबै गुणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्न छान्छन् । उनले यी दुईलाई 'परमप्रभु' र 'परमप्रधान' नामको अभिव्यक्तिको रूपमा रोजे । निस्सन्देह, हामीले दिनको सुरुवात गर्दा प्रभुको प्रेमको करार र कृपालाई विशेष ध्यान दिनु उपयुक्त हुन्छ । उहाँको करूणाको दया उहाँको प्रेमको करार हो । ख्रीष्टको खातिर उहाँले हामीलाई दिनुभएको दया र अनुग्रह हो ।

परमेश्वरको करार प्रेममा प्रतिबिम्बित गरेर दिनको सुरुवातले सम्पूर्ण दिनको निम्ति व्यवस्थित गर्दछ । सार्वभौम अनुग्रहको आधारमा चुनिएका, छुटकारा पाएका, धर्मी ठहरिएका र ग्रहण गरिएका तपाईं परमेश्वरका सन्तान हुनुहुन्छ ।

यसबाहेक, सर्वोच्च परमेश्वरको विश्वासयोग्यतालाई प्रतिबिम्बित गर्नुभन्दा एक दिन बन्द गर्ने उत्तम उपाय के होला ? उहाँको विश्वासयोग्यता उहाँको वचनमा उहाँको अटल प्रतिबद्धता हो । उहाँले आफ्नो वचनमा भन्नुभएको सबै कुरा उहाँले गर्नुहुनेछ । उहाँले हरेक प्रतिज्ञा पूरा गर्नुहुन्छ । उहाँले हरेक चेतावनी पूरा गर्नुहुन्छ । उहाँले हामीसँग करार राख्नुहुन्छ । उहाँ सधैं भरोसायोग्य हुनुहुन्छ । दिनको अन्त्यमा जब तपाईं निदाउन लाग्दै हुनुहुन्छ, तपाईंले उहाँको विश्वासयोग्यतालाई फर्केर हेर्नुहोस् । उहाँले तिमीलाई सम्हाल्नु भएको छ । उहाँले तिम्रो प्रार्थना सुन्नुभएको छ । उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएका सबै कुराहरू र असीम रूपमा अझ धेरै गर्नुभएको छ ।¹⁵⁷

यी दुई विशेषताहरूलाई उच्च पारेर, भजनसंग्रह रचयिताले हाम्रो ध्यान परमेश्वरका सबै गुणहरूमा खिच्नुहुन्छ । यी दुई परमेश्वरको चरित्र संसारमा झ्यालहरू हुन् । तसर्थ, भजनसंग्रह रचयिताले उहाँलाई प्रेम गर्न र उहाँको नामको घोषणा गर्नको लागि हामीले हरेक दिन परमेश्वरका गुणहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्नुपर्छ भनी सम्झाउनुहुन्छ । तर प्रभुको दिन यसको सामूहिक आराधनाको साथ हाम्रो दैनिक प्रतिबिम्ब र प्रशंसाको चरमोत्कर्ष हुनुपर्छ । आइतवार आफैं ख्रीष्टको पुनरुत्थानको सम्झनामा, परमेश्वरको प्रेमको करार र उहाँका मानिसहरूलाई पूर्ण उद्धार प्रदान गर्नमा उहाँको विश्वासयोग्यताको सुन्दर सम्झना हो । जब हामी हप्ताको पहिलो दिन भेला हुन्छौं, हामी हाम्रा भजनहरू, प्रार्थनाहरू, भेटिहरू, पठनहरू, वचनहरू र विधि वा संस्कारहरूमा उहाँका गुणहरू घोषणा गर्छौं ।

¹⁵⁷ कसै-कसैले बिहान र साँझको सन्दर्भले प्रभुको दिनमा दुईवटा उपासना सेवाहरू गर्नुपर्ने आवश्यकतालाई औल्याउँछ भनी सुझाव दिएका छन् । यो जत्तिको सुझाव हो, हामी सम्भवतः यस भाषाको आधारमा वायुरोधी केस बनाउन सक्दैनौं, यद्यपि ढाँचा बिहान र साँझको बलिदानसँग मेल खान्छ । दुई सामूहिक सेवाहरूको मुख्य व्यावहारिक कारण यो हो कि सामूहिक आराधना अनुग्रहको प्राथमिक माध्यम हो र पुरानो करारको ढाँचालाई पछ्याएर, मण्डलीले बुद्धिमानीपूर्वक परमेश्वरका मानिसहरूलाई पिताको आराधना गर्न र अनुग्रहको साधनको आनन्द लिन दुई अवसर दिन्छ । (द लार्जर क्याटेकिज्म १५४, १५५) ।

परमेश्वरले हामीलाई यो दिन दिनु भएको छ हाम्रो काम र अन्य छ दिनका गतिविधिहरूबाट टाढा रहन र उहाँको भलाइको घोषणामा करारका मानिसहरूसँग सामेल हुन विश्राम दिन पालन गर्न आज्ञा गर्नुभएको छ । जब हामी यो गर्छौं, परमेश्वरको महिमा हुन्छ र हामी प्रोत्साहित हुन्छौं र विश्वासमा बलियो हुन्छौं (हिब्रू १०:२४, २५) ।

भजनसंग्रह रचयिताले हामीलाई उहाँका कामहरूका लागि परमेश्वरको प्रशंसा गर्न पनि डोर्‍याउनुहुन्छ: 'किनकि, हे परमप्रभु, तपाईंले गर्नुभएको कामबाट मलाई आनन्दित तुल्याउनुभएको छ, तपाईंका हातका कामहरूमा म आनन्दले गाउनेछु' (पद ४) । सृष्टि र छुटकाराको जुम्ल्याहा कार्यहरू सम्झाउनको लागि परमेश्वरले शबाथलाई नियुक्त गर्नुभएको छ । प्रभुको दिन र यसको आराधना एक प्रिज्म हो जसको माध्यमबाट परमेश्वरको महिमाको ज्योति प्रकट हुन्छ । उद्धारकर्ताको महिमित कार्य यसको धेरै पक्षीय महिमामा देखिन्छ: 'यो दिन हो जुन परमप्रभुले बनाउनुभएको छ; हामी त्यसमा रमाऔं र आनन्दित होऔं' (भजनसंग्रह ११८:२४) । सातौं दिनमा उहाँको विश्रामद्वारा, परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि सृष्टि पूरा भएको थियो र उहाँको शासनको अधीनमा थियो । उहाँले हामीलाई उहाँको प्रभुत्व र शासन अन्तर्गत आराम गर्न आमन्त्रित गर्नुहुन्छ । पहिलो दिनमा उद्धारकर्ताको विश्रामद्वारा, परमेश्वरले उद्धारको काम पूरा भएको घोषणा गर्नुभयो र स्वर्ग र पृथ्वीमा सबै अधिकार खीष्टको हो भनेर घोषणा गर्नुभयो ताकि उहाँले आफ्ना चुनिएकाहरूलाई भेला गर्न र सिद्ध गर्न सकून् (मत्ती २८:१८; एफिसी १:२२, २३) । शबाथले यी महान् कामहरूमा हाम्रो ध्यान केन्द्रित गर्छ, र सामूहिक आराधनाले हामीलाई परमेश्वरको गजलकारको रूपमा सेवा गर्ने र भजनहरू गाउने मौका दिन्छ जसबाट परमेश्वरका महान् कार्यहरूको प्रशंसा गर्छौं ।

हाम्रो आराधना इतिहासमा परमेश्वरका महान् कार्यहरूमा मात्र होइन तर हाम्रो विशेष जीवनमा उहाँका कार्यहरू र छुटकारामा पनि निर्देशित छ । हामीलाई बचाउन, हामीलाई जोगाउन, उहाँको वचनद्वारा वा मार्फत अगुवाइ गर्ने, हाम्रा प्रार्थनाहरू सुन्ने इत्यादिमा हामीले प्रायः विचार गर्नुपर्छ र उहाँका मार्गहरूबारे कुरा गर्नुपर्छ । यस्तो प्रतिबिम्बले हाम्रो प्रशंसा र सेवामा व्यक्तिगत

तत्व दिन्छ । त्यसकारण, हाम्रो महान् शबाथको काम मण्डलीसँग उहाँको नामको प्रशंसा गर्ने र उहाँ को हुनुहुन्छ र उहाँ के गर्नुहुन्छ भनेर धन्यवाद दिने सामूहिक आराधनाहरूमा सामेल हुनु हो । वचनको पढाइ र प्रचारले परमेश्वरका महान कार्यहरूको व्याख्या गर्छ र हामीलाई उहाँको इच्छा सिकाउँछ ताकि हामीले कसरी प्रतिक्रिया दिने भनेर जान्न सकौं ।

पद ४ को अन्तिम वाक्यांश, 'म तपाईंको हातको कार्यहरूमा आनन्दको लागि गाउनेछु,' हामीलाई हाम्रो आराधनालाई रंग दिने मनोवृत्ति सिकाउँछ । जब हामीले परमेश्वर र उहाँको कामलाई राम्ररी चिन्तन गर्छौं, हामी प्रभुको दिनमा प्रचण्ड आनन्दको मनोवृत्तिको साथ भेला हुनेछौं । ध्यान दिनुहोस् कि भजनसंग्रह रचयिताले भजनसंग्रहको सुरुवात कसरी गर्छ, 'धन्यवाद दिनु राम्रो हो' (पद १) । उसले हामीलाई सामूहिक आराधना मनमोहक र सुन्दर छ भनेर सम्झाउँछ । त्यसोभए हामी हाम्रा प्रमेश्वरको महिमा गाउन खेल प्रशंसक जस्तै उत्साहका साथ आउनुपर्दछ ।

भजनसंग्रह रचयिताले आराधनालाई बेवास्ता गर्दैनन् बरु, ऊ उत्साह र लालसाका साथ आराधना गर्न पुग्छ । काम गर्न आउँदा उसको हृदयमा आनन्द र उत्साहले भरिन्छ, र पद ३ मा विभिन्न संगीत वाद्ययन्त्रहरूको सन्दर्भद्वारा उसले आफ्नो उत्साहलाई जोड दिन्छ । यद्यपि हामी निश्चित रूपमा यी धेरै उपकरणहरू पहिचान गर्न सक्दैनौं, हामीलाई थाहा छ कि तिनीहरू मन्दिरमा लेवीहरूको आराधनाको हिस्सा थियो । केल्विन भन्छन् कि यी उपकरणहरू सुन्दर, महिमित उद्धारकर्ताको प्रकार हुन् जो आउनु भएको थियो । यस खण्डमा टिप्पणी गर्दै, उनी औल्याउँछन्:

हामीले यो कल्पना गर्नुहुँदैन कि परमेश्वरले वीणालाई आवाजको धुनमा आफूलाई जस्तै आनन्दको अनुभूति दिनुभएको थियो । तर यहूदीहरू, जो अझै कम उमेरका थिए, त्यस्ता बालिश तत्वहरू प्रयोग गर्न प्रतिबन्धित थियो । तिनीहरूको उद्देश्य उपासकहरूलाई उत्तेजित गर्ने थियो, र

तिनीहरूलाई हृदयले परमेश्वरको प्रशंसाको उत्सवको लागि अझ सक्रिय रूपमा उत्प्रेरित गर्ने थियो ।¹⁵⁸

यसरी, हाम्रो महान शबाथ कार्य सामूहिक आराधनामा परमेश्वर र उहाँका कामहरूको प्रशंसा गर्नु हो । हामी केवल निर्माण गरिएको र परम्पराहरू मार्फत जाने होइन तर हाम्रो सम्पूर्ण अस्तित्व परमेश्वरको सौन्दर्य र महिमाले कम्पन हुनुपर्छ, जसरी हामीले उहाँको करुणा र विश्वासयोग्यता घोषणा गर्छौं । उहाँका कामहरूबाट हामी खुसी भएका छौं, हामी एकअर्कासँग कुरा गर्छौं र यी कामहरूको महिमा र उत्कृष्टता सँगै घोषणा गर्छौं ।

यस तरिकामा आराधना गर्न तथापि, हामी तयार हुन आवश्यक छ । आराधना कहिलेकाहीँ अर्थहीन र सुस्त हुन्छ किनभने हामी यसमा पूर्णतया तयारी नगरी पुग्छौं । किनभने हामीले परमेश्वरको उपस्थितिमा महिमा गर्न कुनै समय बिताएका छैनौं, हाम्रो स्नेह अस्तव्यस्त छ । हामी हाम्रो हृदयलाई न्यानो पार्न र हामीलाई तयार पार्नको लागि सामूहिक आराधनाको सामाजिक गतिविधिको आधारमा चिसो हृदयले आउछौं, जबकि, दौडको घोडा जस्तै दौड सुरु गर्नको लागि हामी आराधना गर्न जानुपर्छ । हामीले ध्यान र प्रार्थनापूर्वक तयारी मार्फत परमेश्वरको उपस्थितिमा पहिले नै आराधना गर्न आउनुपर्छ ।

तयारीको आवश्यकताले यस काममा समर्पित दिनको महत्त्वलाई जोड गर्दछ । यदि हामीले आफूलाई परमेश्वरको प्रशंसनीय प्रशंसामा समर्पित गर्न चाहन्छौं भने, हामी अन्य विचलनहरूबाट मुक्त हुनुपर्छ । परमेश्वरले हामीलाई उहाँका कामहरू अध्ययन गर्न र चिन्तन गर्न र उहाँको नाम घोषणा गर्नको लागि विचलितबाट मुक्त गरिदिन दिनुभएको छ । जब हामीले काम र मनोरञ्जनका अवरोधहरू हटाउनमा परमेश्वरको बुद्धिलाई बुझ्छौं, हामी हाम्रो आराधनामा बाधा पुऱ्याउने ती चीजहरूलाई हटाउनेछौं । मलाई विश्वास गर्न असम्भव लाग्छ

¹⁵⁸ जोन क्याल्भिन । भजनसंग्रह पुस्तकको टिप्पणी, खण्ड ५ । (ग्रान्ड र्यापिड्स: इर्डम्यान्स) ३, पृष्ठ ४९५ ।

कि कसैले कामबाट आराधना गर्न र आराधनाबाट खेल्न र सामूहिक उत्सवको गौरवपूर्ण कार्य पूरा गर्न सक्छ ।

जब म मेरो परिवारसँग विशेष समयको योजना बनाउँछु, म त्यो समयको लागि ईर्ष्या गर्छु । केही वर्ष पहिले, हामीले फोनहरू स्क्रिन गर्न जवाफ दिने मेसिन किनेका थियौँ, किनभने जब हामीले पारिवारिक समय बिताउने प्रयास गर्नुथ्यौँ, हामीलाई अनावश्यक फोन कलहरूले बाधा पुऱ्याउँछ । म मेरो परिवारसँग समय बिताउने प्रयास गर्दा कामको बारेमा सोच्न वा कुनै विक्रेतासँग कुरा गर्न चाहन्न । त्यसै गरी प्रभुको दिनको साथ, म मेरो ध्यान परमेश्वर र उहाँका अद्भुत कामहरूमा दिन चाहन्छु । यदि म व्यापारको बारेमा सोच्दै छु, खेलको बारेमा कुरा गर्दैछु, वा समाचारहरू प्राप्त गर्दैछु भने, म परमेश्वरमा ध्यान केन्द्रित गर्न सकिदिन ।

त्यसैले मनोरञ्जन र कामबाट टाढा रहनुको उद्देश्य अध्ययन, मनन र आराधनाद्वारा परमेश्वरको व्यक्ति र कामबाट आनन्दित हुन सक्छौँ । सामूहिक आराधनाको यो महिमित काम, शबाथको महान कार्यको लागि हामीलाई मुक्त गर्नको निम्ति परमेश्वरले हामीलाई शबाथ दिनुहुन्छ । परमेश्वरको प्रशंसा गर्नु नै शबाथको पहिलो काम हो ।

अनन्त आरामको प्रत्याशा गर्नु

शबाथ र यसको आराधनाको दोस्रो पक्ष प्रत्याशा हो । किनभने शबाथ-पालनाले हाम्रो अनन्त शबाथ विश्रामलाई संकेत गर्दछ, शबाथ र यसको आराधनाले हामीलाई हाम्रो वर्तमान घटनालाई स्वर्गमा हेर्न सक्षम बनाउँछ । ख्रीष्टियनहरूको लागि एक बारहमासी समस्या दुष्टहरूको समृद्धि र विश्वासीको निरन्तर पीडा हो । धर्मी जीवनमा लङ्गडा हुँदा दुष्टहरू किन बारम्बार असुरक्षित हुन्छन् ? भजनसंग्रह रचयिताको लागि, यसको आराधनाको साथ शबाथले हामीलाई चीजहरूलाई परिप्रेक्ष्यमा राख्न सक्षम बनाउँछ । यहाँ हामीले परमेश्वरका मार्गहरूको स्पष्ट चित्र पाउन सक्छौँ । प्रभुको दिन हाम्रो वर्तमान अस्तित्वको परिदृश्यमा पहाड जस्तै टावरहरू; यसको उचाइबाट, हामीसँग अनन्त दृष्टिकोण छ । मैले कोलोराडो रक-इजमा १४,००० फिट अग्लो हिमालको

चुचुराहरूमा चढेको छु । दृश्यहरू अभूतपूर्व छन्, र परिदृश्य त्यो सहूलियत बिन्दुबाट कति फरक देखिन्छ ! त्यसैले शबाथको जीवनको दृष्टिकोण धेरै फरक छ ।

हामीले अघिल्लो अध्यायमा हेर्यौं, कि शबाथ-पालन गर्नु परमेश्वरका मानिसहरूको लागि रहन्छ, किनकि यस आराधनाको दिनले हामीलाई सम्झाउँछ कि, यद्यपि हामीले अनन्त विश्राममा भाग लिन थालेका छौं, यसको विजयको साथ पूर्ण विश्राम अझै आउन बाकी छ (हिब्रू ४:९-११) । यसरी शबाथ र यसको आराधनाले हाम्रो दिमागमा अनन्तता र न्यायको वास्तविकता राखेर दुष्टको समृद्धि र धर्मीहरूको समस्याको समाधानलाई संकेत गर्दछ । हामी परमेश्वरका मार्गहरूको बुद्धि र महानता देख्छौं (रोमी ११:३३-३६) । शबाथले हामीलाई सबै दबाबहरू, आक्रमणहरू र जीवनका सतावटहरूबाट माथि उठ्न सक्षम बनाउँछ, जसरी हामी ख्रीष्टको पुनरागमनको आशा गर्छौं ।

शबाथ परिप्रेक्ष्यले हामीलाई सम्झाउँछ कि परमेश्वर सर्वज्ञानी, धर्मी र न्यायकर्ता हुनुहुन्छ जसको न्याय अपरिहार्य छ । यसको प्रकाशमा भजनसंग्रह रचयिताले दुष्टहरूको अन्तलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ । दुष्टहरूले अनन्तताको कुनै विचार नगरी आफ्नो समृद्धिमा लड्छन् । उसले आफ्नो अनुहारको छेउमा नाक बाहिर देख्न सक्दैन । वास्तवमा उहाँ पशुजस्तै हुनुहुन्छ: 'मुख मानिसमा ज्ञान हुँदैन, न त मूर्ख मानिसले बुझ्छ...' मुख 'ब्रुटिश' शब्दबाट अनुवाद गरिएको हो । प्राकृतिक मानिस जनावरभन्दा राम्रो छैन । ऊ समृद्धिको बीचमा बस्ने संसारवासी हो र उसले भोगेको धेरै समृद्धिले उनको दृष्टि अस्पष्ट छ । आफ्नो आत्मिक मूर्खतामा उसले आजको आनन्दभन्दा बाहिर कहिल्यै हेर्दैन । स्यामुएल जोन्सनले क्रूर मानिसलाई चरनमा रहेको गोरुसँग तुलना गरेको छ । 'यदि साँढे बोल्न सक्छ भने, उसले पनि यसो भन्न सक्छ, 'यो गाई र यो घाँसको लागि मात्र म यहाँ छु; कुन प्राणीले राम्रो कुराको आनन्द उठाउन सक्छ ?'¹⁵⁹ परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको कृतज्ञ ध्यान आकर्षित गर्न दिनुभएको धेरै समृद्धि

¹⁵⁹ डेरेक किडनर, भजन ७३-१५० (लन्डन: IVP, १९७५) मा उद्धृत । पृष्ठ ३३५ ।

आफैंमा अन्त्य हुन्छ जसले उहाँलाई परमेश्वरप्रति अन्धो बनाउँछ (प्रेरित १४:१७)
।

उसले आफ्नो जीवन र आफ्नो सबै सुख र समृद्धि आज यहाँ छ र भोलि गयो
भन्ने तथ्य बुझ्न असफल भयो:

जब दुष्टहरू घाँसझैँ उम्रे, र अधर्म गर्नेहरू सबै फलाए,
तिनीहरू सदाको लागि नष्ट हुन सक्ने मात्र थिए (भजनसंग्रह ९२:७) ।

तिनीहरू हरियो र खेतको घाँस वा जडीबुटीहरू जस्तै फल्छन् । तर घाँसलाई
के हुन्छ ? यो अन्ततः मर्छ, यसलाई कम्पोष्ट बनाउनको लागि काटिन्छ वा
गाईहरूलाई खुवाइन्छ । दुष्टहरूको समृद्धि घाँस जस्तै हरियो र हेर्नमा रमणीय
हुन सक्छ तर क्षणिक हुन्छ । दुष्टहरू घाँसजस्तै काटिनलाई मात्र फल्छन् । यदि
तिनीहरूले पश्चात्ताप र विश्वासद्वारा परमेश्वरको आशीर्वादलाई प्रतिक्रिया दिएनन्
भने, तिनीहरूले आफ्नो हृदय कठोर पार्नेछन् र नरकमा आफ्नो अन्धा हडताल
जारी राख्नेछन् । तिनीहरूको कृतज्ञता परमेश्वरको धार्मिक क्रोधको लागि चारा
हुनेछन् ।

यसको विपरीत, धर्मीहरूलाई थाहा छ कि परमेश्वर सार्वभौम हुनुहुन्छ र
न्यायसंगत न्याय गर्नुहुन्छ । शबाथले हामीलाई परमेश्वर सार्वभौम हुनुहुन्छ र
उचित समयमा न्याय गर्नुहुनेछ भनेर सम्झाउँछ:

तर हे परमप्रभु, तपाईं सदा-सर्वदा उच्च हुनुहुन्छ । किनकि हे परमप्रभु,
हेर्नुहोस्, तपाईंका शत्रुहरू; किनकि हेर्नुहोस्, तपाईंका शत्रुहरू नष्ट
हुनेछन्; सबै कुकर्मीहरू तितरबितर हुनेछन् । (भजनसंग्रह ९२:८,९) ।

किनभने परमेश्वर सिंहासनमा हुनुहुन्छ, हामीले यस संसारमा जे देख्यौं,
उहाँका शत्रुहरू नाश हुनेछन् । न्याय आउँदैछ । यद्यपि हामीले यस जीवनमा
उहाँको न्यायको पूर्ण कार्यान्वयन देखे छैनौं, ख्रीष्ट न्यायकर्ताको रूपमा
आउनुहुनेछ र यस परमेश्वरहीन संसार र उहाँको विरुद्धमा विद्रोहमा बाँचेका

सबैलाई अन्त्य गर्नुहुनेछ । हामी प्रकाश ६:९ मा वेदीमुनि सन्तहरू जस्तै पर्खिरहेका छौं जसले कराउँछन्, 'प्रभु, तपाईंले आफ्नो मण्डलीको रगतलाई कहिले प्रमाणित गर्नुहुन्छ ?' र 'अझै होइन, तर मेरो समयमा' भनिएको छ ।

अब यो शबाथले यसको गतिविधिहरू विशेष गरी यसको सामूहिक आराधनाको साथ हाम्रो निम्ति गर्छ । शबाथले हामीलाई अनन्त परिप्रेक्ष्य दिन्छ किनकि यो हाम्रो अनन्त विश्राम र सत्यताको प्रतिज्ञा हो । यसले हाम्रो जीवनलाई पूर्णतया फरक सुविधाको बिन्दुबाट हेर्न मद्दत गर्दछ ताकि हामी अब हाम्रा वर्तमान परिस्थितिहरूद्वारा चीजहरू मापन गर्दैौं तर परमेश्वरको चरित्र र उहाँको अनन्त न्यायद्वारा चीजहरू मापन गर्न सिकाइन्छ । हामीलाई सम्झाइन्छ कि मानिसको मृत्युको लागि एक दिन तोकिएको छ र त्यस पछि न्याय हुनेछ (हिब्रू ९:२७) ।

यसबाहेक, शबाथले हामीलाई हाम्रो अनन्त विश्रामको प्रतिज्ञा गरेर मात्र होइन तर परमेश्वरले ख्रीष्टमा विजय हासिल गर्नुभएको छ भनी हामीलाई सम्झाउन पनि सक्षम बनाउँछ । माथि उल्लेख गरिएझैं, हामी पुनरुत्थानको कारण हप्ताको पहिलो दिनमा शबाथ पालन गर्छौं । ख्रीष्टको पुनरुत्थान उहाँको सत्यता थियो र यसले हाम्रो न्यायोचित मात्र होइन (रोमी ४:२५), तर हाम्रो पुनरुत्थानको पनि ग्यारेन्टी दिन्छ (१ कोरिन्थी १५:२०, २१) ।

भजनसंग्रह रचयिताले पद १० र ११ मा मसीहको न्यायको आशा गर्दछ:

तर मेरो सिङ्चाहिँ तपाईंले जङ्गली साँढेको सिङ्झैं उच्च पार्नुहुनेछ; ताजा तेलले म अभिषेक गरिनेछु, र मेरो आँखाले मेरा शत्रुहरूमाथि मेरो इच्छा पूरा भएको देख्नेछ, अनि मेरा कानहरूले मेरो विरोधमा उठ्ने दृष्टहरूको विषयमा मेरो इच्छा पूरा भएको सुन्नेछन् ।

भजनसंग्रह रचयिताले आफ्नो मात्र होइन, मसीहको बारेमा पनि बोल्छन् । यस भजनसंग्रहमा ख्रीष्टलाई उहाँको पीडामा चित्रण गरिएको छ, जो अपमानित र तल होच्याइनु भएको थियो, मानिसहरूबाट घृणा गरिएको र अस्वीकार गरिनु भएको थियो । उहाँले आफ्नो जीवन गरिबी र अस्वीकृतिमा बितानुभयो; एक साँच्चै

धर्मी मानिसको उन्नति भएन । क्रुसमा उहाँको क्रूर मृत्यु जसमा मानिसहरू र परमेश्वर दुवैले उहाँलाई श्राप दिएका थिए । उहाँको मृत्युमा दुष्टहरूको उन्नति भएको देखिन्थ्यो । स्पष्ट रूपमा उहाँको बारेमा तिनीहरूको निर्णय सही थियो, किनकि परमेश्वरले उहाँलाई तिनीहरूको हातबाट छुटकारा दिनुभएन ।

तर उहाँको सिङ उच्च हुनेछ भनी उहाँको विश्वास थियो । महिमा र शक्तिको चित्रण गर्न भजनसंग्रहमा सिङको चित्र प्रयोग गरिएको छ । जंगली गोरुको सीङ शक्ति, विजय र महिमाको चित्र हो । मानिसहरू र शैतानको खुट्टाले कुल्चीमिचो पारिएको, महिमा र शक्तिमा उठ्नेछ भनी परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ । उहाँलाई उहाँको धार्मिकतामा स्फूर्तिदायी अभिषेकको साथ इनाम दिइनेछ । आनन्दको तेलले उहाँलाई उहाँका साथीहरूभन्दा बढी आनन्दित तुल्याउँछ (भजनसंग्रह ४५:७) । 'निर्माणकर्ताहरूले अस्वीकार गरेको ढुङ्गा मुख्य कुनाको ढुङ्गा भएको छ । यो परमप्रभुको काम हो । यो हाम्रो नजरमा अचम्मको छ' (भजनसंग्रह ११८:२२, २३) । हो, उहाँलाई कुटपिट गरियो; उहाँ दुखी मानिस हुनुहुन्थ्यो; अन्यायीहरू विजयी भए जस्तो देखिन्थ्यो तर उहाँको सीङ उच्च थियो । उहाँ मरेकाहरूबाट बौरी उठ्नुहुँदा उहाँलाई आत्माद्वारा भर्खर अभिषेक गरिएको थियो । उहाँको पुनरुत्थानमा उहाँले आफ्ना शत्रुहरूलाई खुसीसाथ हेर्नुभयो र तिनीहरूको न्यायको बारेमा सुन्नुभयो, उहाँको विरुद्धमा विद्रोह गर्न जारी राख्नेहरू सबैलाई दोषी ठहराइनेछ (भजनसंग्रह २:७-१२) ।

जब हामी हप्ताको पहिलो दिनमा ख्रीष्टको पुनरुत्थान मनाउँछौं, हामीले अनन्त परिप्रेक्ष्य पाउँछौं । उहाँको पुनरुत्थानद्वारा, परमेश्वरले हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ, यद्यपि हामी मृत्युको छायाको उपत्यकाबाट जान्छौं, हामी उहाँमा विजयी हुनेछौं । परमेश्वरले नियुक्त गर्नुभएको छ, उहाँ जस्तै हामी सङ्कष्टको माध्यमबाट महिमामा प्रवेश गर्छौं । उहाँलाई मृत्युबाट जीवित पार्नुहुने परमेश्वरले हामीलाई पनि जीवित पार्नुहुनेछ । उसले भन्नेछ, 'राम्रो, असल र विश्वासी सेवक भयौं ।' शबाथ र यसको सामूहिक आराधनाले हामीलाई यी सत्यताहरूको सम्झना गराउँछ ।

प्रभुको दिनको यस पहाडको टुप्पोमा, यसको सामूहिक आराधनाको साथ हामी जीवनका कठिनाइहरू माथि उभिन सक्छौं । हामीसँग फरक दृष्टिकोण हुन

सकछ, जीवनमा फरक उद्देश्य हुन सकछ । हामी यसको आनन्द र परमेश्वरको न्याय र न्यायको साथ अनन्तताको पूर्वानुमान गर्न सकछौं । भजनसंग्रह ७३ मा भजनसंग्रह रचयिताले यस कामको वास्तविकताको गवाही दिन्छ । उसले दुष्टलाई ईर्ष्या गरेको थियो र परमेश्वरलाई इन्कार गर्न प्रलोभनमा परेको थियो, तर उहाँले पद १५-१९ मा भन्नुहुन्छ:

म यसरी बोल्नेछु” भनी मैले भनेको भए हेर्नुहोस्, तपाईंका सन्तानको पुस्तालाई म ठेस खुवाएको हुनेथिए । जब मैले यो कुरा जान्ने विचार गरें, तब यो चाहिँ मेरा निम्ति तबसम्म साह्रै कष्टपूर्ण भयो, जबसम्म म परमेश्वरको पवित्रस्थानभित्र गइनेँ; तब मैले तिनीहरूको अन्त बुझें—साँच्चै तपाईंले तिनीहरूलाई चिप्ला ठाउँहरूमा राख्नुभएको रहेछ; तपाईंले तिनीहरूलाई विनाशभित्र फाल्नुभएको रहेछ ।

तिनीहरू कसरी क्षणभरमै झैं उजाड भए ! आतङ्कहरूद्वारा तिनीहरू पूर्ण रूपले नाश भए ।

अभयारण्यमा, परमेश्वरको आराधनाको बीचमा उहाँ पहाडमा चढ्नुभयो र परमेश्वरले देख्ने कुराहरू देख्नुभयो । यो शबाथको दोस्रो काम हो, प्रत्याशाको काम हो ।

यसको आराधनाको साथ प्रभुको दिनले हाम्रो ध्यान परमेश्वर र अनन्ततामा निर्देशित गर्दछ । हामीलाई यो कसरी चाहिन्छ । आफैलाई परिश्रम र जीवनको दैनिकी र राम्रो दिन आउँदैछ भनेर सम्झाउनुहोस् । यसले हामीलाई दुःख र सतावटमा बलियो बनाउने मात्र होइन तर सांसारिकता विरुद्ध हतियार पनि दिन्छ । आत्मिक रूपमा हामीलाई समायोजन चाहिन्छ, यदि हामीले प्रभुको दिनमा हाम्रा सांसारिक कार्यहरू र मनोरञ्जनहरूमा अडिग रह्यौं भने, हामी परमेश्वरको दृष्टिकोणमा पुनः पङ्क्तिबद्ध हुने छैनौं र संसारले हामीमाथि आफ्नो पकड बलियो बनाउनेछ । फेरि हामी दिनको उपहार दिनमा परमेश्वरको बुद्धि देख्छौं — पार्क ।

पुनर्निर्माणको काम

उत्सव र प्रत्याशाका अतिरिक्त दिनको तेस्रो काम 'पुनः सृजनु' हो । भजनसंग्रह ९२ को पद १२ देखि १५ ले भन्छः

धर्मी जन खजुरको रूखझैं मौलाउनेछ; ऊ लेबानोनको देवदारुझैं बढ्नेछ । परमप्रभुको भवनमा रोपिएकाहरू हाम्रा परमेश्वरका चोकहरूमा मौलाउनेछन् । बूढा हुँदा पनि उनीहरूले फल फलाउनेछन्; उनीहरू रसले भरिएका र लहलहाउँदा हुनेछन्, परमप्रभु सीधा चालको हुनुहुन्छ भन्ने कुरा प्रकट गर्नका निम्ति; उहाँ मेरा चट्टान हुनुहुन्छ, र उहाँमा कुनै अधर्म नै छैन ।

पद ७ र पद १२ बिचको भिन्नतालाई ध्यान दिनुहोस् । दुष्टको समृद्धिलाई आज फल्ने र भोलि हराउने घाँससँग तुलना गरिएको छ । यसको विपरीत, धर्मीहरूको समृद्धिलाई खजूरको रूख र देवदारूसँग तुलना गरिएको छ, रूखहरू तिनीहरूको सुन्दरता, लामो आयु, उपयोगिता र फलफूलका लागि परिचित छन् ।

खजूरको रूख लामो समयसम्म रहने अग्लो, भव्य, सुन्दरता र फलफूलको चित्र हो । मैले पढेको छु कि खजूरका रूखहरू २०० वर्षभन्दा बढी बाँच्न सक्छन् र प्रायः ४० देखि १०० वर्षसम्म फल फलाउँछन् । सुलेमान र इजकिएलका मन्दिरहरू अनन्त जीवन र फलफूलको प्रतीकको रूपमा खजूरका रूखहरू (२ इति. ३:५; इजकिएल ४१:१८-२०) ले सजाइएका थिए ।

लेबनानका देवदारहरू ठूला, सुगन्धित, गुम्बज आकारका रूखहरू छन्, जसमा लामो हाँगाहरू र सदाबहार पातहरू छन् ।

रातो काठ र एक प्रकारको असल वृक्ष, तिनीहरू शताब्दीयौंसम्म बाँच्न सक्छन् । कतिपयको परिधि ६३ फिट र ७० फिट अग्लो भएको छ । बाइबलले अक्सर तिनीहरूलाई शक्ति र महिमाको प्रतीकको रूपमा प्रयोग गर्छ (इज. ३१:३-९) । यी तथ्याङ्कहरूद्वारा भजनसंग्रह रचयिताले हामीलाई धर्मीहरू खोलाको किनारमा रोपेका रूखहरू जस्तै हुन् भनी सम्झाउनुहुन्छ, जसले निरन्तर फल

फलाउँछ (भजनसंग्रह १:३) । तिनीहरूको आत्मिक जीवन उमेरले घट्ने छैन । तिनीहरूले अझै पनि बुढेसकालमा फल फलाउनेछन्, रसले भरिएको र धेरै हरियो रहन्छन् (पद १४) । वास्तवमा, प्रायजसो शरीरको क्षय र इन्द्रियहरू असफल हुँदा, आत्मा सबै अधिक सतर्क र परमेश्वरको सुन्दरता र स्वर्गको महिमाहरूमा अलिप्त हुन्छ । पद १५ ले हामीलाई पूर्ण सर्कल फिर्ता ल्याउँदछ, यसो भन्दै, तिनीहरूले घोषणा गर्छन् कि प्रभु असल हुनुहुन्छ; उहाँ मेरो चट्टान हुनुहुन्छ र उहाँमा कुनै अन्याय छैन ।' सामूहिक आराधनामा वृद्धहरूको उपस्थितिले यो घोषणा गर्नेछ ।

परमेश्वरको करूणाको दया र विश्वासयोग्यता ।

अब यो शबाथसँग कसरी सम्बन्धित छ ? धर्महरू पवित्रस्थानमा रोपिएका छन्, 'परमप्रभुको घरमा रोपिएका छन्, तिनीहरू हाम्रा परमेश्वरको चोकमा फस्टाउनेछन्' (पद १३) । तिनीहरू फलदायी र दीर्घायु हुन्छन् किनभने तिनीहरू परमेश्वरको उपस्थितिमा बस्छन् । यो भजनसंग्रह शबाथ र यसको आराधनाको बारेमा भएको हुनाले हामी सहि रूपमा अनुमान गर्छौं कि तिनीहरू शबाथ दिनको सामूहिक आराधनामा पोषित हुन्छन् । हामीलाई फेरि यशैया ५८:१३, १४ को प्रतिज्ञाको सम्झना गराइन्छ:

मेरो पवित्र दिनमा आफ्नो मोजमज्जा गर्नलाई तिमीले विश्रामदिनबाट आफ्नो खुट्टा फर्कायौ भने, अनि विश्रामदिनलाई चाहिँ हर्ष र परमप्रभुको पवित्र दिनलाई चाहिँ आदरयोग्य भन्यौ भने, अनि आफ्ना चालहरूअनुसार नगरेर, आफ्नो मोजमज्जा नखोजेर र आफ्नो कुरा नबोलेर उहाँको आदर गन्यौ भने त, तिमी परमप्रभुमा मग्न हुनेछौ, अनि म तिमीलाई पृथ्वीका उच्च-उच्च स्थानहरूमाथि सवार गर्ने तुल्याउनेछु, र तिमीलाई तिम्रा बुबा याकूबको अधिकारको भाग खुवाउनेछु; किनकि परमप्रभुको मुखले यसो भन्नुभएको हो ।

यसरी शबाथको वास्तविक मनोरञ्जन यस वर्तमान जीवनका खेल, मनोरञ्जन र आनन्दहरूमा पाइँदैन । हामीले प्रभुलाई चिनेको आनन्द खोज्नको लागि यी चीजहरूबाट टाढा जानुपर्छ । शबाथमा सामान्य मनोरञ्जनले तपाईंलाई प्रतिज्ञा गरिएको साँचो पुनः सृष्टिबाट लुट्नेछ । जब तपाईं अनुग्रहको माध्यम अन्तर्गत

हुनुहुन्छ, परमेश्वरका जनहरूका बीचमा र प्रभु येशू ख्रीष्टको उपस्थितिमा तपाईं फस्टाउनुहुनेछ ।

त्यसैले शबाथ दिनको काम, विशेष गरी सामूहिक आराधनाको रूपमा हेरिएको उत्सव, प्रत्याशा र पुनः सृजनाको काम हो । यी तीन चीजहरू र सातौं दिनमा परमेश्वरको विश्राम बिचको रोचक समानान्तरलाई ध्यान दिनुहोस् । उहाँको विश्राम उहाँको सृष्टिको विशेष कार्यबाट रोकिएको थियो, जबकि हाम्रो विश्राम भनेको हाम्रो साप्ताहिक श्रमबाट समाप्ति हो ताकि हामी शबाथको पालनामा पुनः निर्माण हुन सकौं । उहाँको विश्राम उहाँको कामको रमाइलो चिन्तन थियो, जबकि हाम्रो परमेश्वरको महान कार्यहरूको उत्सव हो । उहाँको विश्रामले अनन्त जीवनको प्रतिज्ञा गरेको छ, जबकि हाम्रो महिमा आउने आशामा छ ।

हामी सबै यो कामको लागि जोसिलो बनौं । हामीले हाम्रो जीवन र हाम्रा बच्चाहरूको जीवनको रक्षा गर्न खोज्न सक्छौं ताकि हामीले शबाथ दिनका यी लाभहरूको आनन्द लिन सकौं ।

यद्यपि सामूहिक आराधना शबाथको मुख्य काम हो, यो विशेष काम होइन । उहाँ आत्माको बजार यस दिनको सभाद्वारा चिह्नित गरिएको छ तर परमेश्वरसँग व्यक्तिगत व्यवहार र उहाँको सेवामा परिश्रम गर्नुपर्छ ।

अर्को अध्यायमा हामी यस दिनको व्यक्तिगत कर्तव्यहरू विचार गर्नेछौं ।

शबाथ दिनको व्यक्तिगत कर्तव्यहरू

PRIVATE DUTIES OF THE SABBATH

के तपाईंलाई कहिले 'तिब्र ज्वरो' आएको छ ? मैले यो पुस्तक लेखेको समयमा, हामीसँग संयुक्त राज्य अमेरिका र युरोपमा असामान्य रूपमा गम्भीर जाडो थियो, सामान्यभन्दा धेरै हिउँ परेको थियो । धेरै मानिसहरू हिउँ परेका कारण ज्वरोले सताउने गर्छ । केहि दिनदेखि हामीमध्ये कतिपय हिउँ परेकोमा रमाइलो गर्छौं तर अरूलाई 'तिब्र ज्वरो' हुन्छ । तिनीहरू यस बिन्दुमा पुग्छन्, यदि तिनीहरू अझै एक दिन भित्र बस्नुपर्ने भने तिनीहरू पागल हुनेछन् । तिनीहरू शारीरिक रूपमा सक्रिय हुन आवश्यक छ । वा सायद तपाईंहरूमध्ये अरूले अपरिचित व्यक्तिहरूसँग भर्चुअल समय बिताउनको लागि लडाइ गरिरहेको हुन्छन् । टाढाका आफन्तहरूसँग अनिवार्य दिनको विचारले तपाईंलाई डरले सताउने गर्छ । संसारमा के गर्ने ? के कुरा गर्ने ? मलाई डर छ 'तिब्र ज्वरो' को बोरियत र भर्चुअल अपरिचितहरूसँगको दिउँसोको डरले हामीमध्ये कसैको शबाथ दिनको पालनप्रतिको मनोवृत्तिलाई चिन्ह लगाउँदछ ।

जब हामी लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमालामा पढ्छौं कि हामीले 'परमेश्वरको आराधनाको सार्वजनिक र व्यक्तिगत अभ्यासहरूमा पूरा समय (यसलाई आवश्यक र कृपाका कामहरूमा लिनु पर्नेबाहेक) खर्च गर्नलाई हाम्रो आनन्द बनाउनु पर्छ ।'¹⁶⁰ आतंक, मनोरञ्जन, टेलिभिजन, काम र खेलबिनाको शबाथ दिन कसरी बिताउने ? संसारमा म मेरा छोराछोरीलाई के गर्छु ? यो र अर्को अध्यायको उद्देश्य भनेको यी प्रश्नहरूको जवाफको रूपमा केही व्यावहारिक सुझावहरू दिनु हो ।

अघिल्लो अध्यायमा, हामीले सामूहिक आराधनाको काम र विशेषाधिकारहरू हेरेका थियौं । यदि तपाईंको मण्डलीमा दुई आराधना सेवाहरू र बाल संगति छ भने, तपाईंले मण्डलीमा चार देखि छ घण्टा बिताउन सक्नुहुन्छ

¹⁶⁰ द लार्जर क्याटेकिज्म ११७ ।

। तपाईंसँग दिनमा अझै दस देखि बाह्र घण्टा छ त्यसमा के गर्नुहुन्छ ? यी 'परमेश्वरको आराधनाका व्यक्तिगत अभ्यास' के हुन् ?

समयको सार्थक उपयोग गर्ने

अवश्य पनि यस दिनसँग सम्बन्धित आवश्यक कर्तव्यहरू छन् । केही खानाको तयारी र सरसफाइ र घरको कामको निश्चित मात्रा आवश्यक हुनेछ । जब मद्दत गर्न ठूला बच्चाहरू छैनन्, म श्रीमानलाई भान्साको काममा मद्दत गर्न सिफारिस गर्छु, विशेष गरी खाना पछि सरसफाई गर्न यसले पत्नीलाई उसको सामान्य पेशाको भागबाट आराम गर्न स्वतन्त्र बनाउँछ ।¹⁶¹ यदि तपाईंले प्रभुको दिनको लागि राम्ररी तयारी गर्नुभयो भने, आइतवारमा घरका कामहरू कम हुनेछन् ।¹⁶²

यद्यपि, आवश्यक कामहरू गरिसकेपछि, तपाईंसँग अझै सात देखि नौ घण्टा हुन सक्छ । यो समयलाई कसरी सार्थक रूपमा प्रयोग गर्नुहुन्छ ? पहिले, वचनको समीक्षा गर्न समय लिनुहोस् ।¹⁶³ यद्यपि एक उपदेश, परमेश्वरको शक्तिशाली वचनको रूपमा, तत्काल प्रभाव पार्छ, यसले समय-छुट्याउने क्याप्सूलको रूपमा पनि काम गर्दछ । यदि हामीले यसलाई ध्यान र छलफल गरेर विचार गर्यौं भने हामीले हप्तामा यसबाट लाभ उठाउनेछौं ।

तपाईं छक्क पर्नुहुनेछ कि तपाईंले यस प्रकारको समीक्षा प्रयोग गर्दा तपाईंले कति धेरै सम्झनुहुनेछ ।

¹⁶¹ ठूला बच्चाहरू भएका घरहरूमा उनीहरूलाई घरको काममा पालैपालो गर्ने तालिम दिनुपर्छ । पति-पत्नी दुवै घरबाहिर काम गर्ने घरमा (बच्चा जन्मनुअघि वा घर छाडेपछि) घरायसी कामको न्यायोचित विभाजन हुनुपर्छ ।

¹⁶² अध्याय १२ मा हामी सकेसम्म यी धेरै चीजहरू हटाउने कुरा गर्नेछौं ।

¹⁶³ द लार्जर धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला, १६० को व्यावहारिक सल्लाहलाई ध्यान दिनुहोस्, 'प्रचार गरिएको शब्द सुन्नेहरूलाई के चाहिन्छ?' 'प्रचार गरिएको वचन सुन्नेहरूका लागि यो आवश्यक छ कि तिनीहरू लगनशीलता, तयारी र प्रार्थनाका साथ यसमा उपस्थित हुनुपर्दछ । ; तिनीहरूले धर्मशास्त्रद्वारा सुनेका कुराहरू जाँच्ने; विश्वास, प्रेम, नम्रता, र मनको तत्परता, परमेश्वरको वचनको रूपमा सत्यलाई ग्रहण गर्ने; ध्यान दिने र यसलाई प्रदान; यसलाई तिनीहरूको हृदयमा लुकाउनुहोस्, र तिनीहरूको जीवनमा यसको फल ल्याउनुहोस्' (यसलाई जोड दिनुहोस्) ।

यो सुविधाजनक रूपमा चाँडै गर्नुपर्छ । हाम्रो घरमा हामी खानाको समयमा वा अन्त्यमा प्रवचनको बारेमा छलफल गर्छौं । केही परिवारहरूमा वचनको समीक्षा र त्यसपछि पारिवारिक आराधना हुन सक्छ, जबकि अरूले दुई चीजहरू संयोजन गर्छन् ।

प्रवचनको मुख्य बुँदा र उद्देश्यबारे छलफल गरेर वचनको समीक्षा गर्नुहोस् । रूपरेखाको मुख्य शीर्षकहरू समीक्षा गर्नुहोस् । यस वचन पाठको अर्थ के हो ? तपाईंले नबुझेका कुराहरू के-के छन् ? आमाबाबुले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई यस वचनबारे मनमा उठेका प्रश्नहरूको उत्तर दिन वा पाउन मद्दत गर्नुपर्छ । वचनलाई व्यक्तिगत रूपमा विनियोजन गर्दै, यसको व्यवहारिक प्रयोगलाई विचार गर्नुपर्छ । के त्यहाँ कुनै पापहरू छन् जुन तपाईंले व्यवहार गर्नुपर्छ ? कुनै कर्तव्यहरू छन पालना गर्नुपर्ने ? कुनै आज्ञा र नियमहरू छन विश्वास गर्न वा पालन गर्न ? कुनै चेतावनी छन न्यायको बारेमा जसले हामीलाई अझै गम्भिर बनाउछ ? धर्म र पवित्रताको लागि ख्रीष्टमा मात्र ग्रहण गर्न र विश्राम गर्न तपाईंको विश्वासलाई यस वचनले कसरी प्रोत्साहित गरियो वा गर्यो ? पारिवारिक प्रार्थनामा पापहरू स्वीकार गर्नुहोस् र सान्त्वना र कर्तव्यको लागि अनुग्रह खोज्नुहोस् ।¹⁶⁴

यस दिनको मध्यदिन खाना पछिको समय विस्तारित पारिवारिक आराधनाको लागि प्रयोग गर्न सकिन्छ; सायद परिवारको लागि भजन गाउन र प्रार्थनामा समय बिताउने विशेष समय हुनसक्छ जसै हप्ताको कामको दौडानमा पारिवारिक आराधनाको समयहरू भीडभाडको अरू कामको तालिकाले ग्रस्त हुन्छौं । तपाईंले यो विशेष गरी सत्य पाउनुहुनेछ, यदि बुबा आफ्नो काममा यात्रा गर्नुहुन्छ वा बच्चाहरूसँग खेलकुद र स्कूल पछिका अन्य गतिविधिहरू छन् भने आइतवार हराएको समयको लागि राम्रो दिन हो ।

तपाईंहरूमध्ये जो बच्चाहरू छैनन् वा जसका छोराछोरीहरू हुर्केका छन्, तपाईं अझै पनि पढ्न, छलफल गर्न, गाउन र प्रार्थना गर्न यो अतिरिक्त समयको

¹⁶⁴ यी सुझावहरू आंशिक रूपमा डेभ एबीको पुस्तकमा आधारित छन्, चर्च विकासको लागि शक्तिशाली प्रवचन: मण्डली वृद्धिको लागि प्रचारको भूमिका (इन्भरनेस: मेन्टर/ख्रीष्टियन फोकस प्रकाशन, १९९६) ।

फाइदा उठाउन सक्नुहुन्छ । पारिवारिक आराधना बालबालिकाको लागि मात्र होइन, वयस्कहरूले यस समयसँगै लाभ उठाउन सक्छन् ।

जब पारिवारिक आराधना समाप्त हुन्छ, भान्साकोठा सफा हुन्छ, र दिउँसो तपाईंको अगाडि फैलिन्छ, कम प्रतिरोधको पाठ्यक्रमले सुत्न वा निद्रामा पुऱ्याउँछ । अध्याय ५ मा उल्लेख गरिएझैं, एक छिन सुत्न आवश्यक हुन सक्छ तर हामीले पूरै दिउँसो सुत्नु हुँदैन । यस अध्यायमा, हामी तपाईं र ठूला बच्चाहरूले दिनलाई लाभदायक रूपमा प्रयोग गर्न सक्ने कुराहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्नेछौं ।

जसरी पारिवारिक आराधनाले हप्ताको समयमा प्रायः कष्ट भोग हुन्छ, त्यसरी नै प्रभुसँगको तपाईंको व्यक्तिगत समयले अझ बढी कष्ट भोग हुन्छ । आइतवार परमेश्वरको वरदान हो, तपाईंका लागि केहि चीजहरू गर्नको लागी एक दिन जुन तपाईंसँग हप्तामा धेरै समय छैन । माथि उल्लेख गरिएझैं, प्रभुको दिन आत्मिक बिदा जस्तै हो । जब म छुट्टीमा जान्छु, मलाई पढ्नको लागि समय नभएका किताबहरू साथमा लैजान मन लाग्छ । हप्ताको लागि बाइबल पढाइ पूरा गर्न र अध्ययन गर्न परमेश्वरले तपाईंलाई आइतवार फुर्सद दिनुहुन्छ । सायद तपाईंले बाइबल पढ्ने पात्रो प्रयोग गर्नुभएको होला तर हरेक वर्ष तपाईं पछि हट्नुहुन्छ र छोड्नुहुन्छ । तपाईं समात्न र टूटाकमा रहन आइतवारको दिनलाई पनि प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ ।

यसबाहेक, तपाईंसँग हप्ताको समयमा व्यक्तिगत प्रार्थनाको सन्दर्भमा समान समय बाधाहरू हुनेछन्; प्रायः तपाईंको प्रार्थनाको समय हतार हुन्छ, सायद बच्चाहरूको आवश्यकता र यस्तै अन्य कारणले गर्दा अल्झिन सक्नुहुन्छ । प्रभुको दिनमा दिउँसोको समयले तपाईंलाई प्रार्थनाको लागि अतिरिक्त समय दिन्छ ।

आइतवारले तपाईंलाई बाइबलको पुस्तक वा कुनै विशेष सैद्धान्तिक विषयवस्तुको गहिरो अध्ययनको लागि समय पनि दिन्छ । यदि तपाईंले बाइबल अध्ययन वा बाल संगति कक्षा सिकाउनुभयो भने, आइतवारले तपाईंलाई त्यो हप्ताको पाठको तयारी गर्ने मौका दिन्छ । (यस्तो अध्ययनले आइतवार, हप्ताको समयमा समीक्षालाई अस्वीकार गर्दैन, विशेष गरी तपाईंले सिकाउनुअघि) आइतवार दिउँसो पनि सुनेको कुराको समीक्षा गर्न राम्रो समय हो । ख्रीष्टियन भएको नाताले हामीले बाइबल र धार्मिक प्रश्नोत्तरमालालाई व्यवस्थित रूपमा

कण्ठ गरिरहनुपर्छ । हाम्रो मण्डलीमा, हामी प्रत्येक तीन वर्षमा छोटो धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला मार्फत काम गर्छौं । हामी धर्मशास्त्रका तोकिएका अंशहरू पनि कण्ठ गर्छौं र कुनै पनि स्मरण कार्यक्रमको सफलता बारम्बार समीक्षामा निर्भर हुन्छ भनेर जोड दिन्छौं । आइतवार यसका लागि उत्तम समय हो ।

यदि तपाईं म जस्तै हुनुहुन्छ भने, तपाईंसँग नपढिएका ख्रीष्टियन पत्रिकाहरू र किताबहरू छन्, आइतवार यस प्रकारको पढाइमा लाग्नको लागि एक अद्भुत समय हो । व्यक्तिगत रूपमा म आइतवार राती फेला पार्छु, जब म धेरै थाकेको हुन्छु र पत्रिकाहरू पढ्नको लागि राम्रो समय हो ।

तर, नपढिएका पत्रपत्रिकाहरूका अतिरिक्त तपाईंले पढ्नु पर्ने पुस्तकहरू छन् ।¹⁶⁵ हामी सबैसँग कुनै न कुनै प्रकारको पढ्ने कार्यक्रम, ख्रीष्टियन अनुभव (प्रार्थना, परमेश्वरसँगको सम्वाद इत्यादि), जीवनी र सिद्धान्तमा वैकल्पिक पुस्तकहरू हुनुपर्छ । पाठक नभएको बहानामा कसैले शरण लिनु हुँदैन । हामी प्रत्येकले पढ्ने सीप र बानी र पढ्ने योजना विकास गर्न सक्छौं र गर्नुपर्छ । यस्तो योजना विकास गर्न मद्दत गर्न आफ्नो पास्टर वा एल्डरलाई सोध्नुहोस् । आइतवार दिउँसोले तपाईंलाई व्यवस्थित रूपमा पढ्नको लागि उपयुक्त समय दिन्छ ।

अतिथि सत्कारको लागि समयको सदुपयोग

प्रभुको दिनमा व्यक्तिगत गतिविधिहरूका लागि माथिका केही सुझावहरू छन् । तर दिन ख्रीष्टियन संगतिमा पनि लाभदायक रूपमा बिल्छ । आतिथ्यता सबै ख्रीष्टियनहरूको लागि आवश्यकता हो (हिब्रू १३:२; रोमी १२:१३; र १ पत्रुस ४:९) । आइतवार संगतिपछि खानामा साथीहरूको लागि तपाईंको घरमा पाहुनाहरू ल्याउनु उत्तम समय हुन्छ । तपाईंको आतिथ्यताको दायराले खाँचोमा परेकाहरू (कि त गरिब वा शहरमा सप्ताहन्तमा कोही, होटलमा बस्ने), मण्डलीका साथीहरू र मण्डली सेवाहरूमा आगन्तुकहरू समावेश हुन सक्छन् ।

¹⁶⁵ पृष्ठ २४५-६ मा सिफारिस गरिएका पठन सूचीहरू हेर्नुहोस् ।

'अतिथ्य' शब्दले केही मानिसहरूको बुद्धिलाई डर पैदा गर्छ, जसको लागि यसले विस्तृत ठाउँ सेटिङहरूद्वारा व्यवस्था गरिएको सुरुचिपूर्ण भोजनको चित्रहरू बनाउँछ । साँचो, केही मानिसहरू (जस्तै मेरी श्रीमती) पाहुनाहरूको लागि यस्तो खाना तयार गर्न रमाइलो गर्छन् । 'तिमी विशेष छौ' भन्ने उनको तरिका हो । तर साँचो आतिथ्यताको लागि सुझाव दिदैन वा विस्तृत भोजन चाहिन्छ । आतिथ्यता भनेको तपाईंसँग भएको कुरा अरू कसैसँग बाँड्नु हो - विशेष खानादेखि लिएर कुनै पनि कुरा, प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नै लागि खाजा तयार गर्ने, बचेका खाजाहरू अरूलाई बाँड्ने, चाहे तपाईं फाइन चाइनामा भएको भोजन कक्षमा खानुहुन्छ वा कागजको प्लेटबाट बाहिर रहेको पारिवारिक कोठामा, मुख्य तत्व भनेको तपाईंले कहाँ वा के खानुहुन्छ भन्ने होइन तर मानिसहरूलाई सहज र स्वागतयोग्य महसुस गराउनु र आत्मिक कुराकानीको लागि वातावरण सिर्जना गर्नु हो ।

बाइबलीय आतिथ्यताको लागि आत्मिक वार्तालाप प्रमुख तत्व हो । यो लगभग हराएको कला हो तर परमेश्वरले उहाँका मानिसहरूको जीवनमा धेरै प्रयोग गर्नुभएको छ ।

यस्तो कुराकानीद्वारा हामी प्रार्थना र प्रोत्साहनको आवश्यकताहरू साझा गर्छौं, हामीले बाइबलबाट सिकिरहेका कुराहरूबारे कुरा गर्छौं, हाम्रो जीवनमा परमेश्वरका मार्गहरूबारे कुराकानी गर्छौं र एकअर्कालाई उत्साह र प्रोत्साहन दिन्छौं । हामी सबैले आत्मिक कुराकानीको कलामा आफूलाई प्रशिक्षित गर्न आवश्यक छ । आतिथ्यताको अभ्यास सिक्नको लागि राम्रो तरिका हो । यस क्षेत्रमा हामीले हाम्रो क्षमताको विकास गर्दा हामी काम र खेलको बारेमा अनावश्यक कुराकानीबाट बच्न सक्षम हुनेछौं ।

वार्तालापको पाठ्यक्रम अतिथिहरू र उनीहरूलाई आमन्त्रित गर्ने तपाईंको उद्देश्यहरूद्वारा निर्देशित गरिनेछ । यदि तपाईं तिनीहरूलाई मध्य-दिनको खानाको लागि रमाइलो गर्दै हुनुहुन्छ भने, तपाईं तपाईंको नियमित पारिवारिक आराधना र उपदेश समीक्षा जारी राख्नुपर्छ । यो अभ्यास आफैंमा कुराकानीको लागि दिशा व्यवस्थित गर्न मद्दत गर्नेछ ।

कहिलेकाहीँ तपाईंले आफ्ना पाहुनाहरूलाई चिन्नुहुन्न । त्यसपछि तपाईं तिनीहरू, तिनीहरूको परिवार र तिनीहरूको कामको बारेमा जान्न चाहनुहुन्छ । यदि तिनीहरू ख्रीष्टियन हुन् भने, तपाईं एकअर्काको जीवनमा परमेश्वरको कामको बारेमा जान्न चाहनुहुन्छ । यदि तिनीहरू ख्रीष्टियन होइनन् भने, कुराकानीलाई तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको कामको गवाही, वा तिनीहरूसँग सुसमाचार साझा गर्न सकेसम्म निर्देशित हुनुहोस् ।

कहिलेकाहीँ तपाईंले विशेष उद्देश्यका लागि मानिसहरूलाई आमन्त्रित गर्नुहुनेछ, जस्तै समस्या छलफल गर्न वा खोज्न वा सल्लाह दिन वा लिन । अन्य समयमा तपाईंले ख्रीष्टियन साथीहरूलाई आमन्त्रित गर्नुहुनेछ, एकअर्कासँग समय बिताउन र एकअर्कामा पवित्रता बढाउन (हिब्रू १०:२४, २५) सक्नुहुन्छ । साथीहरू ती नपढिएका पुस्तकहरू र पत्रिकाहरू जस्तै हुन सक्छन्: हप्ताको व्यापार र परिवारले घनिष्ठ सम्बन्ध विकास गर्ने बाटो पनि पाउँछ । त्यसैले आइतवार आत्मिक कुराकानीको उद्देश्यका लागि ख्रीष्टियन साथीहरूसँग बिताउनको लागि उत्तम समय हो ।

ख्रीष्टियन वार्तालापको यी समयहरूमा परमेश्वर आफैंले ठूलो आनन्द लिनुहुन्छ:

तब परमेश्वरको डर मान्नेहरूले एक-अर्कासँग कुरा गरे; अनि परमप्रभुले ध्यान दिएर सुन्नुभयो; अनि परमप्रभुको डर मान्नेहरू र उहाँको नामको वास्ता गर्नेहरूका निम्ति उहाँको सामु एउटा सन्झनाको पुस्तक लेखियो । अनि जुन दिन म उनीहरूलाई आफ्नो निज धन तुल्याउनेछु, त्यस दिनमा उनीहरू मेरा हुनेछन्, सेनाहरूको परमप्रभु भन्नुहुन्छ; अनि जसरी मानिसले आफ्नो सेवा गर्ने आफ्नो छोरालाई टिठाउँछ, त्यसरी नै म उनीहरूलाई टिठाउनेछु । तब तिमीहरू फर्कनेछौ र धर्म र दुष्टको बिचमा परमेश्वरको सेवा गर्ने र उहाँको सेवा नगर्नेको बिचमा के भिन्नता रहेछ, सो थाह गर्नेछौ । (मलाकि ३:१६-१८)।

यहाँ अगमवक्ताले धर्मीहरू (परमप्रभुको डर मात्रेहरू र उहाँको नाउँलाई आदर गर्नेहरू) एकअर्कासँग कुरा गर्ने अभ्यासलाई उल्लेख गर्नुहुन्छ । पद १६ लाई १३-१५ को विपरित गरेर, हामी अनुमान गर्छौं कि तिनीहरूले परमेश्वरको नामलाई प्रमाणित गर्दै थिए र एकअर्कालाई पवित्रतामा प्रोत्साहन दिइरहेका थिए । प्रभुले यी कुराकानीहरूमा राम्ररी ध्यान दिनुभयो, तिनीहरूलाई इनाम दिन तिनीहरूलाई ध्यान दिनुभयो । जवाफमा उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई प्रमाणित गर्नुभयो र तिनीहरूलाई तिनीहरूको पवित्रतामा बाहिर खडा गर्न लगाउनुभयो ।

यो महत्त्वपूर्ण छ कि तपाईंले अतिथि सत्कारको लागि समय तालिका बनाउनुहुन्छ । कोही-कोही हरेक आइतवार मानिसहरूलाई आमन्त्रित गर्ने बानीमा पर्छन् । तपाईंले यसो गर्नुभयो भने, शबाथ-पालनका अन्य महत्त्वपूर्ण गतिविधिहरूमा असर पर्नेछ र आतिथ्यताको कर्तव्यहरू विशेष गरी पत्नीहरूका लागि बोझिलो हुन सक्छ । राम्रो तालिका भनेको आइतवारको मासिक मध्य दिन खाना र एक वा दुई आइतवार साँझको खाना हो ।

आइतवारको दिन आतिथ्यताको अभ्यास गर्दा, हाम्रा छोराछोरीलाई बेवास्ता नगर्न वा जवानहरूलाई आफ्नो हेरचाह गर्न छोड्न हामी होसियार हुनुपर्छ । बच्चाहरूसँग रचनात्मक हुनुहोस् र उनीहरूको संगति र सम्पादनको लागि अवसरहरू प्रदान गर्नुहोस् ।

सेवाको लागि समयको प्रयोग

मण्डलीहरूमा आइतवार संगतिको लागि विशेष अवसरहरू पनि हुन सक्छ । हाम्रो मण्डलीमा प्रत्येक महिनाको पहिलो आइतवारमा मध्याह्नको खाना र तेस्रो आइतवार साँझको खाना हुन्छ । हामी यी समयहरू (विशेष गरी साँझ) विभिन्न गतिविधिहरूको लागि प्रयोग गर्छौं । एक चौथाईमा, हामी हाम्रो सेवकाई टोली बैठकहरू तालिकाबद्ध गर्छौं ।¹⁶⁶ यसो गर्दा हामी हप्तामा अनावश्यक रूपमा

¹⁶⁶ यो हामीले सत्र र डायकोनल समितिहरूको लागि प्रयोग गर्ने नाम हो । तिनीहरूलाई सेवकाई टोलीको रूपमा उल्लेख गरेर हामी व्यापार मोडेललाई बेवास्ता गर्छौं र चर्चमा बाइबलमा आधारित सेवकाई मोडेललाई प्रवर्द्धन गर्न मद्दत गर्छौं ।

मानिसहरूलाई उनीहरूको घरबाट बाहिर निकाल्नबाट जोगिन सक्छौं । क्वार्टरको अन्य दुई आइतवारहरूमा हामीसँग मिसनरी, वक्ता वा अधिकारीहरू वा सेवकाई टोलीबाट विशेष प्रस्तुति हुन सक्छ तर प्रायः हामीसँग 'ख्रीष्टियन अनुभव' बैठक हुन्छ । यस बैठकको उद्देश्य उपदेश वा अन्य धर्मशास्त्रीय वा व्यावहारिक मुद्दाहरूको बारेमा प्रश्नहरू छलफल गर्नु हो । सत्यको प्रयोगात्मक प्रकृतिमा जोड दिइएको छ । विश्वासीको अनुभवमा यसले कसरी काम गर्छ ?

यसबाहेक, तपाईंले लाभदायक रूपमा आइतवार दिउँसो वा साँझ सेवकाईको लागि प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ । यस अघि, हामीले प्रभुको दिनमा दयाको काम गर्ने अभ्यासको बारेमा छलफल गर्यौं । आकस्मिक परिस्थितिहरू उत्पन्न हुनेछन् तर तपाईंले वृद्ध र बिरामीहरूलाई नियमित भेटघाटको योजना पनि बनाउन सक्नुहुन्छ । सायद तपाईंको मण्डलीमा तपाईंले भाग लिन सक्ने गतिविधिहरू योजना बनाएको छः सार्वजनिक स्थानहरूमा साक्षी दिने, उद्धार अभियानहरू, जेल मन्त्रालयहरू, नर्सिङ होम भेटघाटहरू आदि । वा तपाईं बिरामी वा एक्लो भएका मानिसहरूलाई भेट्न सक्नुहुन्छ ।

हाम्रो मण्डलीले आइतवार घर-घरमा सुसमाचार प्रचार गर्छ । हाम्रो केसमा हामी आइतवार स्कूलको समयमा, जुन ११ बजेको समयमा टोलीहरू पठाउँछौं । टोलीहरू घुमाउँछन् ताकि कोही पनि बाल संगतिबाट चौथाईमा एक पटकभन्दा बढी बाहिर नहोस् । दिनको यो समय आदर्श हो, किनकि गैर-मण्डलीहरू उठेका छन् तर सामान्यतया घरमा छन् । तथापि अन्य मण्डलीहरूले आइतवार दिउँसो वा साँझको सेवा पछि उस्तै काम गर्छन् ।

एल्डरहरूलाई पारिवारिक भेटघाट गर्न प्रोत्साहन दिन आइतवार दिउँसो वा साँझ राम्रो समय हुन सक्छ । धेरै मण्डलीहरूले आफ्ना एल्डरहरूलाई पास्टरीय निरीक्षण गर्न र पारिवारिक भ्रमणमा भाग लिन प्रोत्साहन दिन्छन् । केही इमान्दार एल्डरहरू आफ्नो तालिकामा महिनामा एक वा दुई पटक भेट्न मिलाउन नसक्ने भएकोले निराश हुन्छन् । आइतवार दिउँसो वा साँझमा एउटा कार्यक्रम किन नगर्ने ? पक्कै पनि यस्तो भ्रमणको उद्देश्यले दिनको उद्देश्यलाई सक्रिय रूपमा बढावा दिन्छ ।

आइतवार शिष्यत्व गर्नको लागि राम्रो समय हो । हाम्रो मण्डलीमा व्यक्ति र दम्पती दुवैले अरू व्यक्ति वा दम्पतीहरूलाई अनुशासन दिनमा संलग्न हुन्छन् । नयाँ ख्रीष्टियनहरू वा सुधार गरिएको विश्वासमा नयाँहरूलाई विश्वासको आधारभूत परिचय दिइन्छ । परिपक्व दम्पतीहरूले विवाहपूर्व परामर्श वा विवाह परामर्श दम्पतीहरूलाई विवाहको लागि तयार पार्न वा विवाहमा कठिनाइ भएका जोडीहरूलाई मद्दत गर्न, छोराछोरी हुर्काउन वफादारी र बुद्धि प्रदर्शन गरेका अन्य दम्पतीहरूले आफ्नो पहिलो बच्चाको जन्मको लागि अरूलाई पूर्व-तयारी गर्न मद्दत गर्छन् । यी सबै गतिविधिहरूलाई प्रभुको दिन लाभको साथ प्रयोग गर्ने नियमित ढाँचाहरूमा समावेश गर्न सकिन्छ ।

आराम खै त ?

अहिलेसम्म दिन कसरी बिताउने भन्ने बारे तपाईंको डर पक्कै हटेको छ, सायद नयाँ डरले प्रतिस्थापन गर्नको लागि, 'बाँकी कहाँ छ ?' पहिलो, याद गर्नुहोस् प्रभुको दिनको बाँकी दिन निष्क्रियताको विश्राम होइन । यो मनन, अध्ययन, संगति, सेवा र आराधनाको साथसाथै दैनिक कामबाट उद्धारको आत्मिक विश्राम हो । यस्तो आरामले शरीर र आत्मालाई शक्ति दिन्छ । तथापि, प्रभुको दिनका गतिविधिहरूले हामीलाई आइतवार थकित वा आत्मिक तवरमा स्फूर्ति नदिन सक्छ । संगति वा सेवाका धेरै गतिविधिहरूमा संलग्न नहुनुहोस् कि तपाईं व्यक्तिगत र पारिवारिक कर्तव्य र गतिविधिहरूलाई बेवास्ता गर्नुहुन्छ ।

यसबाहेक, याद गर्नुहोस् कि शबाथ-पालनाले केही शारीरिक विश्राम लिनुलाई इन्कार गर्दैन । कहिलेकाहीँ मानिसहरूले चौथो आज्ञाको धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको व्याख्यामा आपत्ति जनाएका छन् किनभने तिनीहरू सोच्छन् कि यसले शारीरिक आरामलाई निषेध गर्दछ जब यसले भन्छ, (यसको धेरै जसो आवश्यक कामहरूमा लिइने र दयाबाहेक) परमेश्वरको आराधनाको सामूहिक र व्यक्तिगत अभ्यासमा 'पूरा समय बिताउनको लागि यो हाम्रो आनन्दको कुरा हो ।'¹⁶⁷ यो निर्देशनले निदाउनु वा सुत्नुलाई अस्वीकार गर्दैन । हामीले पहिले नै

¹⁶⁷ लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ११७ ।

उल्लेख गरिसकेका छौं, धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको चेतावनी दिउँसोको धेरैजसो सुत्ने र यसरी व्यक्तिगत सेवा वा संगतिलाई बेवास्ता गर्ने विरुद्ध हो ।

शारीरिक गतिविधिको बारेमा पनि यही भन्न सकिन्छ । अर्को अध्यायमा, हामी हाम्रा बालबालिकाका लागि केही प्रकारको शारीरिक क्रियाकलापको आवश्यकताबारे छलफल गर्नेछौं । साँझको आराधनाको लागि स्फूर्ति र सजग हुन केही वयस्कहरूलाई पनि हिँड्न आवश्यक हुन सक्छ । यस्तो पदयात्रा ध्यान वा सम्झनाको कार्यको समीक्षाको लागि राम्रोसँग प्रयोग गर्न सकिन्छ । लुइस बेलीले लेखेका छनः

१. खेतहरूमा हिँड्नुहोस् र परमेश्वरका कामहरूमा मनन गर्नुहोस्; किनकि हरेक प्राणीमा तपाईंले पढ्न सक्नुहुन्छ, खुला पुस्तकमा जस्तै, सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको बुद्धि, शक्ति, विधिविधान र भलाइ भेटाउनुहुनेछ (भजनसंग्रह ९२:५; १९:१; ८:१, ३; रोमी १:१९, २०); र यी सबै चीजहरू तिनीहरूको रूप, गुण, सुन्दरता, जीवन, गति र गुणहरूको विविधतामा कसैले बनाउन सक्दैन तर हाम्रो सबैभन्दा महिमित परमेश्वर (यशैया ४०:२६) हुनुहुन्छ ।

२. विचार गर्नुहोस् कि उहाँ कति दयालु हुनुहुन्छ जसले यी सबै चीजहरू हाम्रो सेवा गर्न बनाउनुभयो (भजनसंग्रह ८) ।

३. उहाँको शक्ति, बुद्धि र भलाइको प्रशंसा गर्न र आराधना गर्न आफैलाई र अरूलाई उत्प्रेरित गर्न यहाँ अवसर लिनुहोस् र सोच्नुहोस् कि हामी कति दृष्ट हौं, यदि हामी सबै आज्ञाकारितामा उहाँको सेवा र सम्मान गर्दैनौं ।¹⁶⁸

यदि तपाईं आफ्ना छोराछोरीहरू जस्तै अरूसँग हिँड्नुहुन्छ भने, तपाईंले आत्मिक कुराकानीमा लाभदायक समय बिताउन सक्नुहुन्छ ।

थकानबाट बच्ने अर्को तरिका तपाईंको दिनको योजना हो । दिनको लागि लक्ष्यहरू राख्नुहोस्; तपाईं के गर्नुहुन्छ थाहा छ । सेवा र आतिथ्यताको लागि

¹⁶⁸ लुइस बेली, द प्राक्टिस अफ पिटी (मोर्गन, पी ए: सोली देव ग्लोरिया) पृष्ठ २०१, २०२ ।

निश्चित पुस्तकहरू, सम्झना कार्यहरू, बच्चाहरूसँगको समय, आदिको समापनको लागि समय योजना गर्नुहोस् । दिनलाई यति धेरै भारि नदिनुहोस् कि तपाईंसँग शान्त प्रतिबिम्बको लागि समय छैन ।

पाष्टरहरू

सायद एउटा शब्द पाष्टरहरूको लागि हो । निस्सन्देह तपाईंको लागि प्रभुको दिन अलि फरक हुनेछ तर तपाईंले व्यक्तिगत कर्तव्यहरूको पनि आनन्द लिन सक्नुहुन्छ । केही पाष्टरहरूसँग आइतवार दिउँसो पारिवारिक वा व्यक्तिगत कर्तव्यहरूको लागि समय हुँदैन, किनभने तिनीहरू साँझको वचनमा व्यस्त हुन्छन् । यसरी, सामूहिक आराधनाको विशेषाधिकारबाहेक, तिनीहरूको दिन तिनीहरूको अन्य कामका दिनहरूभन्दा अलि फरक छ । केही पाष्टरहरूले एक दिनको बिदाको अतिरिक्त कुनै अन्य दिनमा शबाथ विश्राम लिएर क्षतिपूर्ति दिन्छन् । म यस समाधानलाई केहि कारणहरूको लागि प्रश्न गर्छु ।

पहिलो, तपाईंले सेवा गर्नुहुने मानिसहरूको तुलनामा वचन र पढाइमा धेरै समय बिताउने कामका दिनहरूमा तपाईंसँग विशेषाधिकार छ । दिनहुँ धर्मशास्त्रसँग काम गर्न पाउनु कस्तो महिमित सुअवसर हो ! दोस्रो, यदि तपाईंले आफ्नो काम राम्रोसँग व्यवस्थापन गर्नुभयो भने, तपाईंलाई तयारी गर्न आइतवार दिउँसो आवश्यक पर्दैन । वास्तवमा, मलाई शंका छ कि यस्तो तयारी शबाथको उचित प्रयोग हो । प्रभुको दिनमा आफ्नी पत्नी र छोराछोरीहरूका लागि समय मिलाउनको लागि तपाईंको प्रवचनहरू पूरा गर्नुहोस् ।

त्यसोभए, विश्वासी विश्वासीले उच्च ज्वरोसँग डराउनु पर्दैन । जब तपाईंले प्रभुको दिनलाई उद्देश्यका साथ राख्नुहुन्छ, यो यशैया ५८:१४ मा प्रतिज्ञा गरिएको अनुग्रहको अद्भुत माध्यम हुनेछ ।

अर्को अध्यायमा, हामी हाम्रा बच्चाहरूको लागि यस दिनलाई रमाइलो बनाउने बारे हेर्नेछौं ।

शबाथलाई आनन्दित बनाउनुहोस्

MAKE IT A DELIGHT

एकभन्दा बढी अवसरहरूमा जब मैले प्रभुको दिनको सुन्दरताको बारेमा सिकाएको छु, त्यसपछि मलाई एक व्यक्तिले सम्पर्क गरेको छ जसले भने कि, ख्रीष्टियन शबाथलाई कडाईका साथ पालन गर्ने घरमा हुर्केकाले, उसले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई कहिल्यै बुझाउन सक्दैन । यस्तो यातना मैले उसको घरको अभ्यासहरूबारे सोधपुछ गर्दा मैले आइतवारको उत्सवमा बिहान र साँझको मण्डली सेवाहरू, पारिवारिक आराधना, र बच्चाहरूले गर्न नसक्ने कुराहरूको सूची समावेश गरेको कुरा थाहा पाएँ । यी बालबालिकाका लागि आइतवार एक प्रकारको डरलाग्दो सजाय मात्र थियो ।

यदि हामी हाम्रा छोराछोरीहरूले शबाथलाई माया गरेको चाहन्छौं भने, हामीले तिनीहरूको लागि दिनलाई रमाइलो बनाउनै पर्छ । हामीले देख्यौं, प्रभुको दिनमा गर्न नहुने गतिविधिहरू छन् र आमाबाबुको रूपमा हामीले हाम्रा छोराछोरीलाई त्यस्ता कुराहरूको पछि नलाग्न सिकाउनुपर्छ । तर हाम्रो निर्देशनले नकारात्मक कुरामा ध्यान दिनु हुँदैन । हामीले हाम्रा छोराछोरीहरूलाई प्रभुको दिनमा गर्न सक्ने अचम्मका कुराहरू सिकाउन आवश्यक छ । साना केटाकेटीहरूका लागि यसले उनीहरूसँग काम गर्ने र उनीहरूका लागि विशेष आइतवार गतिविधिहरू प्रदान गर्ने समावेश गर्दछ ।

मैले यहाँ उल्लेख गरेका कुराहरू मैले पुस्तकहरू, साथीहरूसँगको कुराकानी र हाम्रो आफ्नै पारिवारिक अभ्यासहरूबाट संकलन गरेको सुझावहरू हुन् ।

बालबालिकाको नियमित शिक्षण

तपाईंले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई समावेश गरिएका सिद्धान्तहरू नियमित रूपमा सिकाएर शबाथलाई रमाइलो बनाउनको लागि आधारशिला राख्नुपर्छ ।

तपाईंले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई धर्मशास्त्रबाट अन्य नियमहरू व्याख्या गर्दा तिनीहरूलाई सिकाउनुहोस् र तिनीहरूसँग प्रभुको दिनको महत्त्व र प्रयोगको समीक्षा गर्नुहोस् । तिनीहरूले आफूलाई उहाँमा समर्पण गर्न सक्नु भनेर परमेश्वरले उनीहरूलाई नियमित दैनिक गतिविधिहरू नगर्न आदेश दिनुहुन्छ भनेर उनीहरूलाई मद्दत गर्नुहोस् । साथै तिनीहरूको उद्धारको लागि ख्रीष्टमा मात्र आराम गर्नुको महत्त्वलाई सम्झाउन शबाथको बारेमा तपाईंको निर्देशन प्रयोग गर्नुहोस् । शबाथ पालनलाई विश्वास र परमेश्वरप्रतिको प्रेमसँग जोड्नुहोस् । त्यसकारण, तिनीहरूलाई सिकाउनुहोस् कि केहि चीजहरू गर्नु वा नगर्नुको उद्देश्य परमेश्वरलाई खुशी पार्नु हो र उहाँको आराधना र सेवाको लागि बढी समय दिनु हो ।

म अर्को अध्यायमा शबाथको लागि तयारी गर्ने भएकोले, यस अध्यायमा म दिनको सकारात्मक गतिविधिहरूमा ध्यान दिनेछु । बच्चाहरूको लागि शबाथ पालनको सकारात्मक दृष्टिकोण तिनीहरूलाई सामूहिक आराधनाका विशेषाधिकारहरूको बारेमा निर्देशन दिएर र कसरी आराधना गर्ने भनेर प्रशिक्षण दिएर सुरु हुन्छ । म विश्वास गर्छु कि बच्चाहरू सामूहिक आराधना सेवाहरूमा आमाबाबुसँग हुनु पर्छ । केही समयको लागि, कतै ६ देखि २४ महिनासम्मको बच्चाको आधारमा, बच्चाहरूलाई सामूहिक आराधनामा हुन गाह्रो हुन सक्छ । यस समयमा उनीहरूको शारीरिक विकासले उनीहरूलाई एकै ठाउँमा चुपचाप बस्न गाह्रो बनाउँछ । तर एकचोटि चुपचाप बस्ने र चुप लाग्ने क्षमता उनीहरूले सामूहिक आराधनामा विकास गर्नुपर्छ ।¹⁶⁹

¹⁶⁹ यस मुद्दामा विचारको ठूलो विविधता छ । केही चर्चहरूमा साना केटाकेटीहरूको लागि उपासनाको समयमा बाल संगति हुन्छ, जबकि अरूमा 'बालबालीकाको लागि मण्डली' हुन्छ । अरूसँग 'बालहरूको लागि उपदेश' छ । जे एडम्सले शेफर्डिङ द फ्लक खण्ड ३ मा बच्चाहरूलाई आराधना सेवाबाट बाहिर पठाउने अभ्यासको रक्षा गर्छन् । (ग्रान्ड र्यापिड्स: बेकर बुक हाउस, १९७६) ३, पृष्ठ ११९. मण्डलीमा 'पुरुष र महिला, र समझले सुन्न सक्ने सबै' थिए भनी प्रमाणित गर्न उहाँले नेहेम्याह ८:२ उद्धृत गर्नुभयो । तर यसको विपरित, उपासना सभाको भागको रूपमा हातमा बच्चाहरू र बच्चाहरूलाई अनगिन्ती सन्दर्भहरू छन् (व्यवस्था ३१:१२, १३; २ इतिहास २०:१३; ३१:१८; प्रस्थान १०:१, २; नेह. १२:४३) ।

यदि हामी विश्वास गर्छौं कि सामूहिक आराधनामा हामी एक अद्वितीय तरिकामा परमेश्वरको उपस्थितिमा आउँछौं र त्यो प्रचार अनुग्रहको¹⁷⁰ प्राथमिक माध्यम हो किनभने यसमा हामीले ख्रीष्टको जीवित आवाज सुन्छौं, हामी हाम्रा बच्चाहरूलाई यो विशेषाधिकारबाट वञ्चित गर्न प्रतिरोध गर्नेछौं । यदि ख्रीष्ट पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो र तपाईंका छोराछोरीहरूलाई उहाँबाट सिकाउन वा बाल मण्डलीमा जान दिने छनौट गर्नुहुन्छ भने, तपाईंले के रोज्नुहुन्छ ? जवाफ स्पष्ट हुनुपर्छ । मैले एक पटक पाँच वर्षकी नानीलाई यस्तै प्रश्न सोधें उनको अनुहार उज्यालो भयो जब उनले भनिन्, 'म येशूसँग बस्न चाहन्छु ।' त्रिएक परमेश्वर हाम्रो आराधनामा उपस्थित हुनुहुन्छ र येशू ख्रीष्टले उहाँको वचनको प्रचारमा अद्वितीय रूपमा बोल्नुहुन्छ । किन हाम्रा बालबालिकाहरूलाई बाल मण्डलीमा पठाएर यी अतुलनीय लाभहरूबाट वञ्चित गर्ने ?

बाल संगति धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला कक्षाहरू महत्त्वपूर्ण पूरक-निर्देशन छन् । यी गतिविधिहरू बच्चाहरूको उमेरका विशेषताहरूमा अनुकूल हुन्छन् र ख्रीष्टियन पालनपोषणको जग बसाल्न अभिभावकहरूलाई सहयोग गर्छन् । सामूहिक आराधना यद्यपि, प्रचारको साथ सम्पूर्ण करार समुदायको लागि हो । विशेष गरी हाम्रा छोराछोरीहरू ख्रीष्टको करार शिरत्व अन्तर्गत छन् भनी विश्वास गर्ने र बप्तिस्मामा उनीहरूलाई छाप लगाइएका छन् भनी विश्वास गर्नेहरू, उनीहरूलाई आराधनामा करारका मानिसहरूको सभामा समावेश गर्नुपर्छ ।

यदि त्यसोभए हामीले तिनीहरूलाई समावेश गर्ने हो भने, हामीले तिनीहरूलाई कसरी आराधना गर्ने भनेर सिकाउनु पर्छ । हामीले आराधनामा के गर्छौं र किन गर्छौं भनेर तिनीहरूलाई निर्देशन दिनुपर्छ । हामीले उनीहरूलाई विश्वास, प्रभुको प्रार्थना, दस आज्ञाहरू र हाम्रा सेवाहरूमा प्रयोग हुने अन्य आज्ञाहरू सम्झन मद्दत गर्नुपर्छ । मेरो परिवार उपस्थित हुने मण्डलीमा बच्चाहरूलाई प्रत्येक महिना नयाँ भजन वा भजन सिकाइन्छ (एक महिना एक भजन र अर्को भजन) । हामी हाम्रो साप्ताहिक आराधनामा यी भजनसंग्रह र भजनसंग्रहहरू प्रयोग गर्ने प्रयास गर्छौं ।

¹⁷⁰ लामा धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला १५५ ।

यसबाहेक हामीले हाम्रा बच्चाहरूलाई वचन कसरी सुन्ने भनेर सिकाउनुपर्छ । जब तिनीहरू सानै छदैं, हामी तिनीहरूको लागि एउटा चित्र कोर्न सक्छौं जसले वचनको महत्त्वपूर्ण सत्यलाई चित्रण गर्छ । पछि तिनीहरूले आफैं चित्रहरू कोर्न सक्छन् र त्यसपछि नोटहरू लिन सिक्छन्, पहिले तिनीहरूले सुनेका महत्त्वपूर्ण वचनहरू लेख्छन्, त्यसपछि अन्ततः रूपरेखाको रूपमा नोटहरू लिन सिक्छन् ।¹⁷¹

प्रचारकले ध्यानमा राख्नुपर्छ कि साना केटाकेटीहरू उपस्थित छन् र दृष्टान्तहरू प्रयोग गर्छन् र उनीहरूलाई लक्षित गर्ने केही बुँदाहरू वा अनुप्रयोगहरू बनाउँछन् । प्रत्येक बच्चाको वचनबाट केही सिक्न सक्छ । एक पटक मलाई बाल-कथा किन नदिने भनेर सोधियो ।¹⁷² मैले धर्मशास्त्रको व्याख्या गरिसकेपछि, मैले बुबालाई सोधें, 'तपाईंको बच्चाको बालबालिकाको प्रवचनबाट कति कुराहरू प्राप्त गर्नेछन् ?' 'एक बिन्दु, अवश्य पनि,' उहाँले उत्तर दिनुभयो, मैले सोधें, 'के उसले मेरो प्रवचनबाट एउटा सत्य पाउन सक्दैन, विशेष गरी यदि तपाईंले उहाँसँग पछि गएर त्यो बिन्दुमा जानुभयो भने ?' त्यसैले, बच्चाको वचनबाट केही सिकेको कुरामा प्रचारक र अभिभावक दुवैको जिम्मेवारी छ ।

बच्चाहरूलाई मण्डलीमा कसरी व्यवहार गर्ने भनेर सिकाउनुहोस् ।

हामी हाम्रा बच्चाहरूलाई संगतिमा बस्न पनि तालिम दिन सक्छौं । प्रायः हामी हाम्रा बच्चाहरूलाई सेवाबाट बाहिर लैजान्छौं, किनभने हामी तिनीहरूलाई बस्न र आराधना गर्न तालिम दिन ऊर्जा खर्च गर्न चाहँदैनौं । हामीले अफिसर, अभिभावक र सदस्यको रूपमा बालबालिकालाई तालिम दिन मद्दत गर्न धेरै

¹⁷¹ कतिपयले प्रवचनमा टिपोट लिने प्रयोगमाथि प्रश्न उठाउँछन् । प्रत्येक व्यक्तिले त्यो गर्नुपर्दछ जसले उसलाई सुन्न सक्षम बनाउँछ । कसैको लागि नोट लिनु भनेको विचलित हो भने अरूको लागि यसले तिनीहरूलाई ध्यान केन्द्रित गर्न सक्षम बनाउँछ । हाम्रा छोराछोरीहरूका लागि तिनीहरूलाई कसरी सुन्न सकिन्छ भनेर तालिम दिन यो राम्रो उपकरण हो । कतिपयले यसलाई बढाउँछन् भने अरूले यसलाई जीवनभरको बानी बनाउनेछन् ।

¹⁷² यो मेरो विश्वास हो कि जब एक कानूनी रूपमा नियुक्त व्यक्तिले प्रचार गर्दछ, ख्रीष्ट आफैले एक अद्वितीय तरिकामा बोल्नुहुन्छ; प्रचार गर्ने कार्य ईश्वरीय, अलौकिक कार्य हो र बच्चाको वस्तु पाठ उपदेश होइन ।

कुराहरू गर्न सक्छौं । बच्चाहरूलाई मद्दत गर्ने एउटा विशेष तरिका भनेको सेवा सुरु हुनुअघि नै उनीहरूलाई भित्र बस्न लगाउनु हो । स्तुति र आराधना गर्नुअघि बालबालिकाहरू जति दौडिएर खेल्छन्, उनीहरूलाई बस्न त्यति नै गाह्रो हुने गरेको पाइएको छ । सानाले ठूलाहरूले जति छिटो गियर परिवर्तन गर्न सक्दैनन् । यसबाहेक आमाबाबुले छटपटाको र हल्लेको वा चलेको बारेमा चिन्ता गर्नुपर्दैन । यस्तो गतिविधि सामान्य छ र सामान्यतया आमाबाबुलाई चिन्ता छ कि यसले उनीहरूको वरपर अरूलाई विचलित गर्दछ । हामीमध्ये जो ठूला बच्चाहरू छन् वा आराधना सेवामा बच्चाहरू छैनन् तिनीहरूले सानाहरूसँग धैर्य गर्नुपर्छ । हामीलाई परमेश्वरले यति धेरै बच्चाहरू दिनुभएकोमा रमाउनुपर्छ र उनीहरूलाई आराधना सेवामा ल्याउन आमाबाबुलाई प्रोत्साहन दिनुपर्छ ।

साना बच्चाहरू भएका परिवारहरूले पनि बस्ने ठाउँ होसियारीसाथ छनौट गर्नुपर्छ । तिनीहरूले सेवाको समयमा उठ्न र छोड्नु पर्ने हुन सक्छ र बच्चाहरू छटपटाउने भएकाले, आमाबाबुले प्रायः पछाडि बस्नु नै राम्रो लाग्छ । यद्यपि, जब बच्चाहरू अगाडि नजिक बस्छन्, तिनीहरूलाई ध्यान दिन सजिलो हुन्छ ।

तर के हुन्छ यदि बच्चाले संगतिमा दुर्व्यवहार वा कुरा गर्न जिद्दी गर्छ ? यो सिफारिस गरिन्छ कि आमाबाबुले बच्चालाई बाहिर लैजानु पर्नेहुन्छ, उसलाई अनुशासन दिनु पर्नेहुन्छ र उसलाई भित्र फिर्ता ल्याउनु पर्नेहुन्छ । कहिलेकाहीँ, छोराछोरीले आफ्ना आमाबाबुलाई लामो समयसम्म धकेल्छन् जबसम्म तिनीहरू सोच्छन् कि तिनीहरू आफ्नो अनाज्ञाकारीबाट टाढा हुनेछन् । आराधना सेवा जस्ता सामूहिक आराधनाहरूमा तिनीहरू प्रायः सोच्छन् कि उनीहरूसँग दुर्व्यवहार गर्ने स्वतन्त्रता छ किनभने आमाबाबुले तिनीहरूलाई सुधारको लागि बाहिर लैजान लाज मान्नेछन् । जब तिनीहरूले आफू अनुशासित गरिदैंछन् भनेर थाह पाउँछन्, तिनीहरू प्रायः आज्ञाकारी हुनेछन् । उनीहरूले अनाज्ञाकारी हुँदा उनीहरूलाई नर्सरीमा लैजाँदा के हुन्छ ? यो सबै मद्दत गर्दैन । जब उनीहरूले महसुस गर्छन् कि खराब व्यवहारले उनीहरूलाई नर्सरीमा पाउँछ, उनीहरूले त्यस उद्देश्यका लागि आमाबाबुलाई हेरफेर गर्न खोज्छन् ।

यस बिन्दुमा धेरै अनुशासन तपाईंको सामान्य ढाँचामा निर्भर गर्दछ । जब आमाबाबुले लगातार आफ्नो बच्चालाई उनीहरूले के भन्छन् भन्ने कुरा

सिकाउँछन् र यदि उसले पालन गरेन भने उसलाई निरन्तर दण्ड दिनेछ, उहाँ आराधना सेवाको समयमा फुसफुसाएको सुधारलाई ध्यान दिन इच्छुक हुनेछ ।

घरमा बच्चाहरू

आराधना सेवामा बालबालिकाहरूबारे छलफल गरिसकेपछि, अब बाँकी दिनहरूमा ध्यान केन्द्रित गरौं । हामी पाँच देखि छ घण्टा मण्डलीमा हुन सक्छौं तर हाम्रा छोराछोरीहरूलाई अझै आठ देखि दस घण्टासम्म समय हुनेछ । हामी दिनको बाँकी समय उनीहरूलाई के गर्छौं ? दिउँसो र साँझको खाना प्रवचन समीक्षाको लागि राम्रो समय हो । हाम्रा बच्चाहरूले वचनबाट लाभ उठाउनेछन् र प्रवचन श्रोताको रूपमा उनीहरूको सीप विकास गर्नेछन् किनभने हामीले उनीहरूसँग वचनको समीक्षा गर्छौं । सानाहरूलाई प्रवचनबाट महत्त्वपूर्ण सत्य र उनीहरूले यसलाई आफ्नो जीवनमा कसरी लागू गर्न सक्छन् भन्ने कुरामा ध्यान केन्द्रित गर्न मद्दत गर्नुहोस् । तिनीहरू ठूला हुँदै जाँदा, तिनीहरूसँग रूपरेखाको समीक्षा गर्नुहोस्, र मुख्य बुँदाहरू र अनुप्रयोगहरू छलफल गर्नुहोस् । तपाईंले उनीहरूसँग बाल संगतिमा सिकेका कुराहरू छलफल गर्न रात्रिभोजको समय पनि प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ । त्यो सामग्रीलाई तिनीहरूको दिमागमा राखिराख्नु तिनीहरूसँग समीक्षा गर्नुहोस् । पछि दिनमा अर्को हप्ताको लागि उनीहरूको घरमा गर्नुपर्ने कामहरू हेर्नुहोस् र तिनीहरूलाई त्यो पाठको लागि तयारी गर्न मद्दत गर्नुहोस् ।

आइतवार दिउँसोको खानाको समापन विस्तारित पारिवारिक संगतिको लागि उत्कृष्ट समय हो, जसले हप्तामा संक्षिप्त पारिवारिक आराधनाको लागि आशिष दिन्छ । तपाईंसँग आइतवार धेरै समय बाइबल पढाइ र छलफलमा बिताउन सकिन्छ । केटाकेटीहरू पढ्न सिक्दै जाँदा, तिनीहरू बाइबलको कथा वा धर्मशास्त्रको अंश पढ्न मन पराउँछन् । यसले उनीहरूको स्मरणशक्तिलाई मद्दत गर्छ र बाइबल पढाइमा प्रारम्भिक सीप विकास गर्छ । त्यसपछिको छलफलले उनीहरूलाई बाइबलीय विश्लेषण र प्रयोगको सीप विकास गर्न मद्दत गर्छ । आइतवारले प्रार्थनामा बढी समय बिताउन पनि दिन्छ, ताकि सबैले पारिवारिक प्रार्थनामा भाग लिन सकून् । आइतवार पारिवारिक भजनहरू

गाउनको लागि पनि राम्रो समय हो, मनपर्ने, नयाँ भजन र भजनहरू सिक्ने र गाउने, बिहानको आराधनामा प्रयोग हुने भजन र भजनहरू गाउने र साँझको सेवामा प्रयोग गरिने भजनहरू अभ्यास गर्नुहोस्.....

पारिवारिक आराधनाको सम्बन्धमा साना केटाकेटीहरू प्रायः बाइबल कथाहरू अभिनय गर्न रमाइलो गर्छन् ।¹⁷³ हामीले बाइबल पात्रहरूको ड्रेस-अप लुगाको एउटा बाकस राख्यौं, जसले हाम्रा बच्चाहरूलाई बाइबलका कथाहरूको रचनात्मक समीक्षा गर्न प्रोत्साहित गर्‍यो । (हाम्रा बच्चाहरूको मनपर्ने दाऊद र गोलियाथ थिए ।)

बच्चाहरूले पनि परिवार र पाहुनाहरूको लागि संगीत तयार गर्न मजा लिन सक्छन् । तिनीहरूले मण्डलीमा विशेष संगतिहरूको लागि के गर्ने जस्तै कार्यक्रमहरू तयार गर्न सक्छन्, जसमा तिनीहरूले गीतहरू र धर्मशास्त्र र धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला पठनलाई संयोजन गर्छन् । ठूला केटाकेटीहरूले सानाहरूलाई यस्तो कार्यक्रम सँगै राख्न मद्दत गर्न सक्छन् । जब दुई वा तीन परिवारहरू प्रभुको दिनको लागि भेला हुन्छन्, यो ठूला र साना बच्चाहरूको संयुक्त अभ्यास हुन सक्छ ।

आइतवार दिउँसो धर्मशास्त्रीय र धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला स्मरण र निर्देशनको लागि राम्रो समय हो । याद गर्नुहोस्, बच्चाहरूलाई करार सिकाउने यो मुख्यतया आमाबाबुको जिम्मेवारी हो तर मण्डलीको होइन । धेरै मण्डलीहरूको स्मरण लक्ष्यहरू छन् । यदि तपाईंको मण्डलीले गर्देन भने, त्यसपछि आफ्नै योजना बनाउनुहोस् ।¹⁷⁴ साना बच्चाहरूलाई माया र सम्झनाको सुविधा छ । तिनीहरूलाई धर्मशास्त्र र धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला याद गर्न मद्दत गर्नको लागि तिनीहरूको विकासको यो परमेश्वर-निर्मित पक्षको फाइदा लिनुहोस् ।

¹⁷³ म विश्वास गर्छु कि सामूहिक आराधनामा नाटक परमेश्वरलाई मान्य छैन । तर त्यस्ता प्रतिबन्धहरूले करार समुदायको जीवनमा नाटक र स्किटहरूको लागि ठाउँलाई अस्वीकार गर्दैन । त्यसैगरी फेलोशिप भोजन मण्डली जीवनको एक महत्त्वपूर्ण भाग हो तर सामूहिक उपासनाको भाग होइन ।

¹⁷⁴ यदि तपाईं हाम्रो मण्डली अमेरिकाको ट्रिनिटी प्रेस्बिटेरियन चर्चमा प्रयोग गरिएको क्याटेकिज्म कार्यक्रमको प्रतिलिपि चाहनुहुन्छ भने, मलाई प्रकाशकहरूको हेर्ने ठेगाना लेख्नुहोस् ।

उनीहरूले कुरा गर्न सक्ने बित्तिकै, बालबालिकाको धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाबाट सुरु गर्नुहोस् र त्यसपछि छोटो वा हाइडेलबर्ग धार्मिक प्रश्नोत्तरमालामा जानुहोस् ।

तिनीहरूलाई सम्झन मद्दत गर्न रचनात्मक हुनुहोस् । तपाईं खेल र गीतहरू प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ ।¹⁷⁵ हाम्रो छोरो तीन वर्षको हुँदा उसलाई 'लिनकन लग' भनिने खेलौना भवनको सेटमा लग केबिनहरू बनाउन मन पर्थ्यो । आइतवार दिउँसो हामी लग-केबिन मिसन स्कूल बनाउँछौं र उसले स्कूल हाउसमा विश्वास गर्ने बच्चाहरूलाई धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला सिकाउने थियो । उनले चाँडै धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला कण्ठ गरे र अप्रत्यक्ष रूपमा विदेशी मिसनहरूको महत्त्व सिके ।

तपाईंले आफ्ना साना बच्चाहरूलाई शबाथ पालन गर्न सिक्न मद्दत गर्न खेलौनाहरूको रचनात्मक प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ । केही परिवारहरूले आइतवार खेलौनाको बक्स राख्छन् । यस बाकसमा माथि उल्लिखित लुगाहरू र अन्य आइतवार खेलहरू र गतिविधिहरू समावेश हुन सक्छ । के तपाईं बच्चा चाहानुहुन्छ केवल खेलनुबाट बरु, उद्देश्यका साथ खेल्ने प्रयास गर्नुहोस्: सिक्न र समीक्षा गर्न वा मूल्य वा मनोवृत्ति सिर्जना गर्न खेल्ने धेरै खेलहरू उपलब्ध छन् जुन धेरै राम्रो सिक्ने उपकरणहरू छन् ।

यदि तपाईंका साना बच्चाहरूले शबाथबाट लाभ उठाउन र यसको सुन्दरता सिकेको चाहनुहुन्छ भने उनीहरूलाई धेरै पर्यवेक्षणको आवश्यकता पर्दछ । तपाईंले खेलहरूलाई 'बेबी सिटरहरू' को रूपमा प्रयोग गर्ने प्रलोभनको प्रतिरोध गर्न आवश्यक छ ताकि तपाईं आफ्ना गतिविधिहरूमा जान सक्नुहुन्छ, याद राख्नुहोस् कि तिनीहरू परिपक्व हुँदै जाँदा उनीहरू आफैले अझ धेरै गर्न सक्षम हुनेछन् ।

साना केटाकेटीहरूले भिडियोहरू प्रयोग गरेर पनि लाभ उठाउन सक्छन् । आइतवार प्रयोगको लागि केही धेरै राम्रा भिडियोहरू उपलब्ध छन्: विभिन्न बाइबल कथाहरू, पिलग्रिम प्रोग्रेसको अडियो र नार्नियाको इतिहास र केही

¹⁷⁵ जुडी रोजर्सले क्यासेट टेपमा गीतका धेरै प्रश्न र उत्तरहरू राखेका छन्, 'म परमेश्वरलाई किन देख्न सकिदैन ?' । तपाईंले यो टेप जुडी रोजर्स, पि.ओ. बाट अर्डर गर्न सक्नुहुन्छ । बक्स ८८८४४२, एटलान्टा, जि ए आइ, ३०३३८ ।

नामहरू उपलब्ध छन् । तर आइतवार दिउँसो तपाईंका बच्चाहरूसँग तपाईंको संलग्नता प्रतिस्थापन गर्न भिडियोहरूको प्रयोगलाई अनुमति नदिनुहोस् ।

आइतवारमा आफ्ना बच्चाहरूसँग समय बिताउने एउटा उत्तम तरिका भनेको उनीहरूसँग पढ्नु हो, यद्यपि ठूलो स्वरमा पढ्नु कुनै पनि समयमा राम्रो पारिवारिक गतिविधि हो । एउटा पारिवारिक सर्कल राख्नुहोस् जसमा तपाईंले सँगै कथा पढ्नुहुन्छ । बच्चाहरू ठूला हुँदा र आफैंले पढ्न सक्ने हुँदा पनि, परिवारको रूपमा ठूलो स्वरमा पढ्नु, भिडियो हेर्नु भन्दा धेरै लाभदायक हुन्छ र अद्भुत सम्झनाहरू सिर्जना गर्दछ । आइतवार दिउँसो वा शनिवार राती सुत्नुअघि आफ्ना बच्चाहरूसँग पढ्नको लागि समय निकाल्नुहोस् । फेरि धेरै लाभदायक पुस्तकहरू उपलब्ध छन्: मिसनरी कथाहरू, जीवनीहरू र ख्रीष्टियन एडवेंचर कथाहरू छन् । एक जना पास्टर साथीले हरेक आइतवार साँझ परिवारलाई आफ्नो बुबाले पिल्ग्रिम प्रोग्रेसको किटाब पढ्नुभएको कुरामा कृपाका साथ बोल्छन् । ठूला केटाकेटीहरूले आफ्ना साना भाइबहिनीहरूसँग पनि पढ्न सक्छन् । यस्तो गतिविधिले उनीहरूबीच ठूलो सम्बन्ध निर्माण गर्छ र ठूला बच्चाहरूलाई सेवकहरूको मनोवृत्ति विकास गर्न मद्दत गर्दछ ।

तपाईंले आफ्नो पारिवारिक पुस्तकालय निर्माण गर्दा, आफ्ना बालबालिकाका लागि पुस्तकहरू चयन गर्नुहोस् । उनीहरूले पढ्न सिक्ने क्रममा उनीहरूलाई आइतवारको पढाइमा प्रोत्साहन दिनुहोस् । यसबाट तिनीहरूले असल बानीहरू विकास गर्नेछन् र प्रभुको दिनलाई पवित्र राख्न सिक्छन् । सुरुमा, जीवनी र मिसनरी कथाहरू पढ्ने बानीलाई बढावा दिनुहोस् । यस प्रकारको पढाइले राम्रो रोल मोडेलहरूलाई बढावा दिनेछ र सुसमाचार फैलाउनको लागि चिन्ता उत्पन्न गर्नेछ । तिनीहरू बूढो हुँदै जाँदा, तिनीहरूलाई सैद्धान्तिक र आराधनापूर्ण पठनमा परिचय गराउनुहोस्, ताकि तिनीहरूले थप व्याख्यात्मक र शिक्षामूलक पुस्तकहरूको स्वाद विकास गर्न सकून् ।

एउटा आवश्यक तर धेरै उपेक्षित गतिविधि भनेको तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको मार्गहरू र उहाँ तिनीहरूको जीवनमा के गरिरहनु भएको छ भनेर आफ्ना बच्चाहरूसँग छलफल गर्नु हो । बच्चाहरूलाई तपाईंको विगतको बारेमा जान्न मन पर्छ; तिनीहरूलाई परमेश्वरले तपाईंलाई आफूकहाँ कसरी ल्याउनुभयो

भन्ने कथाहरू सुनाउनुहोस् । यदि तपाईं ख्रिष्टियन घरबाट आउनुभयो भने उनीहरूलाई उनीहरूका हजुरबा हजुरआमाको जीवनमा परमेश्वरको कामको बारेमा बताउनुहोस् । पारिवारिक तस्विर एल्बमलाई तिनीहरूका लागि कथाहरूलाई जीवन्त बनाउने तरिकाको रूपमा प्रयोग गर्नुहोस् ।

तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको पुर्वप्रबन्धको बारेमा पनि उनीहरूसँग कुरा गर्नुहोस्: कसरी 'आमा' र 'बुवा' भेटिए र विवाह गरे; परमेश्वरले कसरी भौतिक र आर्थिक आवश्यकताहरू पूरा गर्नुभएको छ । तपाईं कसरी बस्न आउनुभयो जहाँ तपाईं बस्नुहुन्छ र तपाईं कस्तो काम गर्नुहुन्छ । जब तिनीहरू ठूला हुँदै जान्छन् तिनीहरूसँग सम्बन्धित छ कि तपाईंले तिनीहरूको उमेरमा तपाईंले भोग्नु भएको संघर्ष र परिक्षाहरू, तपाईंले के गल्ती गर्नुभयो र परमेश्वरले तपाईंलाई के पाठ सिकाउनुभयो, ताकि तिनीहरूले तपाईंको अनुभवबाट सिक्न सकून् ।

परमेश्वर, उहाँको सुन्दरता र अद्भुत तरिकाहरूको बारेमा उनीहरूसँग आत्मीय र व्यक्तिगत रूपमा कुरा गर्न सिक्नुहोस् । यो समय पनि तिनीहरूको हृदयमा प्रभुको कामको खोजी गर्न प्रयोग गर्नुहोस् । येशूको लागि तिनीहरूको प्रेमको बारेमा मात्र होइन तर उहाँले तिनीहरूको लागि के अर्थ राख्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूको रोजाइ र इच्छाहरूलाई कसरी असर गर्नुहुन्छ भनेर सोध्नुहोस् । के तिनीहरूको प्रभुप्रतिको स्नेह बढ्दै गएको छ ? के तिनीहरू प्रार्थना, बाइबल पढाइ र आराधनामा रमाउँछन् ? उनीहरूको संघर्ष के हो ? तिनीहरूलाई आफ्नो जीवनमा परमेश्वरको कामको बारेमा सोच्न र कुरा गर्न लगाउनुहोस् ।

आइतवार साँझ सुत्नुअघि यी छलफलहरूको लागि उत्कृष्ट समय हो ।¹⁷⁶ तपाईंले दिनभरका गतिविधिहरूको थ्रेडहरू तान्न सक्नुहुन्छ र आफ्ना बच्चाहरूलाई दिनको फल प्राप्त गर्न र तिनीहरूको हृदयमा लागू गर्न मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ । यदि तपाईंले आफ्ना छोराछोरीहरू जवान हुँदा प्रभुका मार्गहरूबारे

¹⁷⁶ निस्सन्देह, यी कुराकानीहरू आइतवारमा सीमित हुनेछैन । हामी सधैं आध्यात्मिक कुराकानीको सुविधाको विकास गर्न चाहन्छौं । तर बाइबल पढाइ र अन्य गतिविधिहरू जस्तै, हामीले प्रभुको दिनमा यस प्रकारका कुराकानीहरूको लागि थप फुर्सद पाउनेछौं ।

छलफल गर्न नियमित समय बिताउनुभयो भने, तिनीहरू किशोरावस्थामा उनीहरूलाई व्यक्तिगत कुराहरूको बारेमा कुरा गर्न गाह्रो हुने सम्भावना छैन ।

आफ्ना छोराछोरी र युवाहरूलाई पनि ख्रीष्टियन सेवामा सामेल गर्नुहोस् । आफ्नो घरबाट बाहिर निस्कन नसक्ने वा नर्सिङ होममा रहेका वृद्धवृद्धाहरूलाई भेट्न आफ्ना बालबालिकाहरूलाई आफूसँगै लैजानुहोस् । यो गतिविधिले तपाईंका बच्चाहरूमा करुणा र अरूको सेवा गर्ने इच्छा पैदा गर्नेछ । ठूला प्रायः बच्चा-केटीहरूको उपस्थितिमा खुशी हुन्छन् । मेरो आफ्नै सेवकाईको पहिलो स्वाद हाम्रो मण्डलीमा एउटी महिलासँग तिनीहरूको घरमा वृद्धहरूलाई भेट्न गएको थिए । उनले मलाई धर्मशास्त्र पढेर प्रार्थना गर्न लगाइन् । जुनियर वा सिनियर उच्च युवा समूह भएका मण्डलीहरूले उनीहरूलाई ख्रीष्टियन सेवा र सुसमाचार प्रचारका लागि गतिविधिहरू व्यवस्थित गर्न मद्दत गर्नुपर्छ । वृद्ध युवाहरूले नर्सिङ होमहरू, उद्धार अभियानहरू र सशस्त्र सेवाहरूमा पुरुष र महिलाहरूको लागि केन्द्रहरूमा आराधना सेवाहरू सञ्चालन गर्न सक्छन् ।

हाम्रा मण्डलीहरूमा धेरै युवा गतिविधिहरू हाम्रो संस्कृतिमा रहेको हेडोनिज्मको शिकार हुन्छन्, त्यसैले युवाहरूले मुख्य रूपमा राम्रो समय बिताउने सोच्छन् । हाम्रा ख्रीष्टियन युवाहरू सँगै रमाइलो गर्नु राम्रो हो, तर तिनीहरूले सेवा र संगति गर्न पनि सिक्नुपर्छ । जुन मण्डलीमा म ख्रीष्टियन भएँ त्यो मण्डलीलाई परमेश्वरले मलाई परिचित भएको कुनै पनि मण्डलीको तुलनामा धेरै मानिसहरूलाई सेवकाईमा राख्नको लागि प्रयोग गर्नुभएको छ, किनकि मेरो विचारमा, किशोरावस्थामा हामी सेवकाईका परियोजनाहरूमा सक्रिय रूपमा संलग्न थियौँ । यी परियोजनाहरू मार्फत परमेश्वरले हामीलाई सेवाको लागि हृदय दिनुभयो र हामीलाई हाम्रा वरदानहरू पहिचान गर्न र विकास गर्न सुरु गर्न सक्षम बनाउनुभयो । यसबाहेक, ठूलो आत्मिक भलाइ पूरा भयो ।

यस बिन्दुमा शारीरिक गतिविधिको बारेमा एक शब्द क्रम मा छ । प्रायः साना बच्चाहरू धेरै सक्रिय छन् । आइतवार दमनकारी हुन सक्छ यदि तिनीहरूसँग उनीहरूको ऊर्जाको लागि आउटलेटहरू छैनन्, त्यसैले केही परिवारहरूले आफ्ना बच्चाहरूलाई यस ऊर्जाको केही खर्च गर्नको लागि यार्डमा केही समय दौडन र खेलन अनुमति दिन्छन् । जब हाम्रा छोराछोरी साना थिए, हामी भुईँमा

उठ्थ्यौ र लड्यौ र कुस्ती गर्दथ्यौ। तर यसका अतिरिक्त, तपाईंले तिनीहरूलाई धेरै रचनात्मक गतिविधिहरूमा नेतृत्व गर्न सक्नुहुन्छ जसले ऊर्जाको व्ययलाई शबाथ-पालन गर्नुको उद्देश्यसँग जोड्दछ ।

हामीले पहिले नै स्किट वा सांगीतिक प्रस्तुतीकरणका विचारहरू उल्लेख गरेका छौं । प्रायः यी गतिविधिहरूको योजना र कार्यान्वयनले पेन्ट-अप ऊर्जाको लागि पर्याप्त भेंट दिन्छ । उपदेशात्मक हिडाइहरू उपयोगी छन् । एक जना साथीले प्रभुको दिनको दिउँसो आफ्ना आमाबाबुसँग हिड्ने बारे कृपाका साथ कुरा गर्छन् जब तिनीहरूले परमेश्वरले बनाएका चीजहरूको बारेमा कुरा गर्छन् । हामी हाम्रा छोराछोरीलाई हिँड्न लैजान्थ्यौं र परमेश्वरको सृष्टिको बारेमा कुरा गर्थ्यौं । तपाईंले धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको समीक्षा गर्न वा तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको कामको बारेमा कुरा गर्नको लागि पैदल यात्रा पनि प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ ।

कहिलेकाहीँ, तपाईंले यी चीजहरू आइतवार दिउँसो पिकनिकमा समावेश गर्न सक्नुहुन्छ । जब हामी फिलाडेल्फिया शहरमा बस्थ्यौं, हामी शहरको कोलाहलबाट बन्न प्रायः संगतिपछि आइतवार पार्कमा जान्थ्यौं । खाना खाइसकेपछि पारिवारिक संगति गर्ने र पार्कमा घुम्न जान्थ्यौं । यी पदयात्राहरूमा हामी धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला गर्थ्यौं वा परमेश्वरले बनाउनु भएको कुराहरूको बारेमा कुरा गर्थ्यौं । हामी प्रायः केटाकेटीहरूसँग परमेश्वरले बनाएका चीजहरू औल्याउँदै खेल खेल्थ्यौं । त्यस्ता आउटिङहरूलाई अलमल्याउने अनुमति नदिन होशियार हुनुहोस्, तपाईंले स्थानहरू वा परिस्थितिहरूबाट जोगिन आवश्यक छ जसमा वरपरले तपाईंको ध्यान आफ्नो उद्देश्यबाट हटाउँछ ।

शबाथलाई आफ्ना छोराछोरीहरूको लागि रमाइलो बनाउने फाइदाहरू बेजोड छन् । तिनीहरूले प्रभुको दिनलाई पवित्र राख्नमा रमाउने मात्र होइन तर तपाईंले यशैया ५८:१३, १४ का प्रतिज्ञाहरू तिनीहरूको जीवनमा पूरा भएको देख्नुहुनेछ । प्रभुको दिन ध्यानपूर्वक पालन गरिने घरहरूमा हुर्केका जवान मानिसहरूको आत्मिक परिपक्वता प्रायः यो सुअवसरलाई बेवास्ता गर्ने घरका मानिसहरूको भन्दा बढि हुन्छ । म यो बिर्सको छैन कि हाम्रा बच्चाहरूको रूपान्तरण र पवित्रीकरणमा परमेश्वर सार्वभौम हुनुहुन्छ तर उहाँले माध्यमहरू

प्रयोग गर्नुहुन्छ र यशैया ५८:१३, १४ तपाईंले तिनीहरूलाई प्रभुको दिनलाई पवित्र राख्न सिकाउँदा आफ्ना छोराछोरीहरूको लागि दाबी गर्ने प्रतिज्ञा हो ।

निस्सन्देह, प्रत्येक बच्चाको आफ्नो लागि सत्यको स्वामित्व लिनुपर्छ । कोही एक अवधिको लागि टाढा जान्छन्, तर धेरैले यसलाई आफ्नै अभ्यास बनाउनेछन् किनकि उनीहरूले यसको आनन्द र फाइदाहरू सम्झन्छन् ।

युवाहरूको लागि व्यावहारिक लाभ साथीहरूको दबाबको क्षेत्रमा छ । हामी सबै किशोरकिशोरीहरूलाई विश्वको मापदण्ड अनुरूपको ठूलो दबाबको बारेमा सचेत छौं । जसरी शबाथ-पालनले मूर्तिपूजा र आत्म-सन्तुष्टिलाई मार्छ, यसले बच्चाहरूलाई संसारकोभन्दा फरक स्तरमा बाँच्न सिक्न मद्दत गर्दछ । शबाथ-पालनले उनीहरूलाई 'अस्वीकार गर्न !' सिकाउनेछ, चाँडै, एउटा बच्चा जसको परिवार खुशीसाथ प्रभुको दिन मनाउन प्रतिबद्ध छ, उसले पार्टीमा जान वा बल खेल्न निमन्त्रणालाई अस्वीकार गर्न सिक्नेछ । तिनीहरू बूढो हुँदै जाँदा, तिनीहरूले बाह्य दबाबहरूको प्रतिरोध गर्न आवश्यक चरित्र विकास गर्नेछन् । तिनीहरू जीवनका अन्य क्षेत्रहरूमा परमेश्वरको स्तर अनुसार हिँड्न अझ राम्रोसँग सुसज्जित हुनेछन्, प्रभुको खातिर आफूलाई इन्कार गर्न सुरुमै सिकेका छन् ।

कहिलेकाहीँ तिनीहरूले पनि देखेछन् कि तिनीहरूले एक अडान लिएर राम्रोको लागि अरूलाई प्रभाव पार्न सक्छन् । मलाई याद छ जब मेरो छोरा जोई जवान थियो, एक साथीले उनलाई आइतवार दिउँसो जन्मदिनको पार्टीमा निम्तो दिए । जब मेरो छोराको आफ्नो साथीलाई आइतवार भएकोले उपस्थित हुन नसक्ने कुरा बताए, उसको साथी आफ्नी आमाकहाँ गए र आइतवार पार्टी नगर्न आग्रह गरे ताकि जोई आउन सकून् । हाम्रा बालबालिका र युवाहरूले ईश्वरीय उदाहरण र चरित्रद्वारा नेतृत्व गर्न सक्छन् । थप रूपमा, कसलाई थाहा छ कि कति जनालाई उद्धारकर्ताको रूपमा येशू ख्रीष्टलाई चित्र ल्याएको छ वा ल्याइनेछ किनभने एक ख्रीष्टियन जवान व्यक्तिले भने, 'मलाई माफ गर्नुहोस्, तर म तपाईंसँग त्यो गर्न सक्दिन किनभने यो आइतवार हो ।'

निस्सन्देह, यो सधैं यसरी बाहिर जाँदैन । शबाथ दिनलाई पवित्र राख्ने हाम्रो प्रतिबद्धताको कारण प्रायः हाम्रा बच्चाहरू वैध गतिविधिहरूबाट वञ्चित हुन्छन् ।

म बच्चाहरूलाई चिन्छु जो विशेष खेलकुद र जिम्यास्टिक गतिविधिहरूमा भाग लिन असमर्थ छन्, किनभने कार्यक्रमहरू आइतवार आयोजित थिए । यसले दुखित तुल्याउछ तर हामीसँग यी अवसरहरूमा उनीहरूलाई आत्म-त्यागको विशेषाधिकार र दायित्व सिकाउने अवसर छ । हाम्रा छोराछोरीहरू, साथै हामीले, धार्मिकताको लागि सताइएकाहरूलाई प्रतिज्ञा गरिएको आशिष अनुभव गर्न थाल्नेछौं (मत्ती ५:१०-१२) ।

दिनलाई रमाइलो बनाउनुहोस् । प्रभुको दिनको लागि यो सकारात्मक दृष्टिकोणले हाम्रो बच्चाको रूपान्तरणको ग्यारेन्टी गर्दै न वा उसले शबाथलाई माया गर्दै हुर्किनेछ तर परमेश्वरले साधनलाई आशिष दिनुहुन्छ र उहाँको दिनलाई माया गर्ने र पवित्र राख्नेहरूलाई उहाँले आशिष दिनुहुनेछ ।

अगाडिको योजना बनाउनुहोस्

PLANNING AHEAD

यस दिनको बिदा मिश्रित आशिष् हुन सक्छ । यदि तयारी गरिएन भने, छुट्टी एक आपदा र कठिन हुन सक्छ । उदाहरणका लागि, यदि हामी एक हप्ता वा बढीको लागि घरबाट जानु पर्ने हो भने हामीले व्यापार र पारिवारिक जिम्मेवारीहरूको सबै खुकुलो छेउलाई एकसाथ बाँध्नुपर्छ । बिलहरू समय अगावै भुक्तान गरिनु पर्छ । मेल, समाचार पत्र, बिरुवा र घरपालुवा जनावरहरूको लागि व्यवस्था गरिएको हुनुपर्छ । प्रायः बिदाको पूर्वसन्ध्यामा, म हाम्रो अनुपस्थितिको लागि तयारी गर्दै बिहान सबै समयमै उठ्छु तर जब उचित तयारी गरिन्छ, छुट्टी वास्तविक आरामको समय हो ।

यदि हामीले हाम्रा शबाथहरू लाभदायक रूपमा बिताउन र त्यसमा रमाइलो गर्ने हो भने, हामीले पनि तयारी गर्नुपर्छ । आफ्ना आमाबाबुको धार्मिक जीवनको बारेमा छलफल गर्दा, आर.एल. डाबनी ले लेखे:

शबाथलाई कति पवित्र रूपमा सुधारिएको थियो ! मेरो बुबाले फसलको बिचमा कुनै अनुकूल दिनमा सम्भव भएसम्म सबैभन्दा राम्रो काम गर्ने योजनामा कुनै पनि बुद्धिमान व्यवसायी व्यक्तिले जस्तै गम्भीर र व्यवस्थित रूपमा पवित्र दिनको उत्कृष्ट बनाउन जानुभयो । उनले अभिनय गरेको स्पष्ट छ । यो स्पष्ट, तर्कसंगत र इमान्दार विश्वासमा, 'मेरो आफ्नै आत्मा र अरूको लागि गर्न ठूलो र जरुरी काम छ'; सातमा एक दिन जुन एक दयालु स्वर्गीय पिताले मेरो लागि सुरक्षित गर्न कोसिस गर्नुभएको छ, यो कार्यको लागि, यदि सबै भन्दा राम्रोमा सुधारिएको छ भने, धेरै छैन । त्यसैले मैले यसको अधिकतम सदुपयोग गर्नुपर्छ ।'¹⁷⁷

¹⁷⁷ जोनसन, थोमस केरी, रोबर्ट लुईस डब्लीको जीवन र पत्रहरू (एडिनबर्ग: टुथ ट्रस्टको ब्यानर, १९७७) पृष्ठ १० ।

यदि हामी यस तरिकामा प्रभुको दिन नजिक गयौं भने, हामी परमेश्वरबाट ठूलो आशिष्को आशा गर्न सक्छौं । यस अध्यायमा, हामी प्रभुको दिनको लागि तयारी गर्ने थुप्रै तरिकाहरू हेर्नेछौं ।

व्यावहारिक तयारी

पहिले, खुल्ला छेउहरू बाँध्नुहोस् । हप्ताको काम र घरेलु जिम्मेवारी पूरा गर्न शनिवार वा संगतिको अघिल्लो दिन प्रयोग गर्नुहोस् । आफ्नो काम समाप्त गर्नुहोस् ताकि तपाईंले सोमवार बिहानसम्म वा संगतिको पछिल्लो दिन यसको बारेमा सोच्नु पर्दैन । हप्तामा गर्न नसकिने कामहरू पूरा गर्न शनिबार समय छोड्ने योजना बनाउनुहोस् । कसै-कसैले सबै कुरा गर्नको लागि पर्याप्त समय छैन भनी आपत्ति गर्न सक्छन्, तर याद गर्नुहोस्, परमेश्वरले तपाईंलाई आफ्नो सबै काम र आनन्दको लागि छ दिन दिनुभयो । एकजना बुद्धिमान् पास्टरले भनेका छन्, 'यदि तपाईंले छ दिनमा आफ्नो काम पूरा गर्न सक्नुहुन्न भने, तपाईंले परमेश्वरले चाहेभन्दा धेरै काम गर्नुभयो ।

शबाथ-पालन गर्नुले समयको भण्डारीपनलाई बढावा दिन्छ जसरी दशांशले सम्पत्तिको भण्डारीलाई बढावा दिन्छ । दशांशले केवल हाम्रो सबै सम्पत्तिहरूको सार्वभौम प्रबन्धकर्ता हो भनेर सिकाउँदैन, यसले हाम्रो पैसाको अझ सावधानीपूर्वक प्रयोग गर्न पनि माग गर्दछ, किनकि हामीसँग काम गर्न कम हुनेछ । जसरी शबाथ पालनाले प्रभुको लागि एक दिन छुट्याउँछ, यसले हामीलाई हाम्रो काम र मनोरञ्जनको लागि छ दिन दिनुभएको छ भनेर पनि सम्झाउँछ । जब हामीले जीवनको नियमित जिम्मेवारी र आनन्दलाई छ दिनमा सीमित गर्छौं, हामीले हाम्रो समयको राम्रो सदुपयोग गर्नेछौं ।

दोस्रो, अगाडि योजना बनाउन सिक्नुहोस् । सुनिश्चित गर्नुहोस् कि तपाईंको कार सफा गरिएको छ । मेरी श्रीमती र मैले यो पाठ कठिन तरिकाले सिकेका थियौं । हाम्रो विवाहको पहिलो छ वर्ष, हामी मण्डली भवनको छेउमा बस्यौं । जब हामी मेरो लागि स्नातक अध्ययन गर्न फिलाडेल्फियामा सरेका थियौं, सुरुमा हामीले मण्डली जानको लागि धेरै दूरी चलाउनुपर्थ्यो, र मलाई शनिवार इन्धन चेक जाँच गर्ने बानी थिएन । मलाई तयारीको पाठ सिक्नको लागि मण्डली जान

पर्याप्त तेल नहुँदा दुई आइतवार लाग्यो । अब, कार चेकजाँच गर्न हाम्रो शनिवार दिउँसो चेकलिस्टको नियमित भाग हो ।

किराना र घाममा सुकाउने समानहरूको सम्बन्धमा बानीहरू विकास गर्नुहोस् । तपाईंलाई आइतवारको लागि चाहिने सबै कुरा सुनिश्चित गर्न शनिवार वा संगतिको अगिल्लो दिन जाँच गर्नुहोस् । यसरी तपाईं संगतिको दिन वा आइतवारमा रोटी, दूध वा साबुन जस्ता आधारभूत चीजहरू किन्ने प्रलोभनमा नहुनुभएको होस् ।

शनिवारको योजनाको अर्को भाग भनेको आइतवारको लागि तपाईंको लुगा छनोट र तयार गर्नु हो । शनिवार निर्धारण गर्नुहोस् कि तपाईं र बच्चाहरूले आइतवार के लगाउनुहुनेछ । कति परिवारहरू मण्डलीको लागि ढिलो वा नराम्रो स्वभावमा आइपुग्छन्, किनकि जब तिनीहरू ढोकाबाट बाहिर जान तयार हुन्छन्, तिनीहरूमध्ये एकले आफ्नो लुगा जुत्ता फेला पार्न सक्दैनन् ?

तपाईंको शनिवारको खानाको लागि पनि योजना बनाउनुहोस् । केही परिवारहरूले शनिवार विशेष रात्रिभोजको आनन्द लिन्छन् । यदि त्यो खानाको तयारी आइतवार बिहानसम्म रोकियो भने, यसको लागि जिम्मेवार व्यक्तिहरू आराधनाको लागि तयार हुनेछैनन्, र आइतवार हरेक दिन जस्तै हुनेछ । सबै आधारभूत तयारी एक वा दुई दिनअघि गर्ने प्रयास गर्नुहोस् ताकि आइतवार बिहान न्यूनतम काम र आवश्यक काम मात्रै गर्नु परोस् ।

शनिवारको दिनमा तयारीको तेस्रो पक्ष भनेको भौतिक कुराको हो । के तपाईंले याद गर्नुभएको छ कि तपाईं हप्ताको अन्य दिनहरूभन्दा शनिवार धेरै थकित हुनुहुन्छ ? हाम्रो घरमा, हामी यसलाई 'एड्रेना-लाइन स्विच' लाई श्रेय दिन्छौं । यदि तपाईंसँग आइतवारमा गम्भीर सार्वजनिक जिम्मेवारीहरू छैनन् भने, तपाईंको शरीर थप आरामदायी रहनेछ । तपाईंले 'स्नायु ऊर्जा' मा हप्ताभरि कडा परिश्रम गर्नु भएको छ भने, तपाईं आइतवार धेरै आराममा हुनुहुनेछ र शरीरलाई पिडा हुनेछैन । तपाईंले छुट्टीको पहिलो केही दिनमा एउटै कुरा याद गर्नुहुनेछ । यद्यपि तपाईं सामान्यभन्दा धेरै निद्रा लिइरहनुभएको हुन सक्छ, तपाईं प्रायः सुस्त हुनुहुन्छ । आइतवारको तयारीमा तपाईंले शनिवार राती प्रशस्त आराम गरेर यस घटना वा संगतिको लागि क्षतिपूर्ति गर्न आवश्यक छ ।

तपाईंको साँझको योजना बनाउनुहोस् ताकि तपाईं आफ्नो आवश्यक मात्रामा निद्रा प्राप्त गर्न समयमै ओछ्यानमा हुनुहुनेछ । प्रायः हामी शनिवार रातलाई निःशुल्क रातको रूपमा व्यवहार गर्छौं, सोच्दछौं कि हामी ढिलो बस्न सक्छौं किनभने हामी आइतवार पछि सुत्न सक्छौं । यसको विपरित, हामी यो रातमा हाम्रो निद्रामा सबैभन्दा बढी होसियार हुनुपर्छ । हामीले हाम्रो आवश्यक 'आठ घण्टा' निद्रा पाउँदा पनि, यदि यो हाम्रो सामान्य निद्रा चक्रमा छैन भने, हामी भोलिपल्ट जति आराम गर्दैनौं । उदाहरणका लागि, यदि तपाईं सामान्यतया १०:३०-६:३० मा सुत्नुहुन्छ तर शनिवार राति तपाईं १२:००-८:०० मा सुत्नुहुन्छ भने, तपाईंले आराम गरेको महसुस नगर्ने सम्भावना हुन्छ । यदि तपाईं आराम गर्नुभयो भने, तपाईंसँग आराधनाको लागि तयारी गर्न समय हुनेछ ।

हाम्रो घरमा, हामी सबै कुरा समाप्त गर्ने प्रयास गर्छौं ताकि हामी शनिवार साँझ सात बजेसम्म बन्द गर्न सकौं । हामी सामाजिक गतिविधिहरूबाट बन्न प्रयास गर्छौं जसले हामीलाई यस समय विगतमा राख्छ । हाम्रा छोराछोरी घरमा हुँदा, हामीले उनीहरूलाई शनिवार राती बस्न मन पराउँथ्यौं वा तिनीहरूको कुनै विशेष क्रियाकलाप भएमा दस बजेसम्म घर पुग्नुपर्छ । तपाईंको परिवारले चीजहरू फरक तरिकाले मिलाउन सक्छ, तर सबै तरिकाले प्रभुको दिनको लागि शारीरिक रूपमा आराम गर्नुहोस् ।

आइतवारको थकान बढेको हुन सक्छ किनभने हामीले आइतवार धेरै मेहनत गर्छौं । कहिलेकाहीँ हामी काम गर्छौं वा आइतवार थकानको लागि आफैं खेल्छौं । जसरी एक सानो बच्चा धेरै थाकेको हुन सक्छ उसलाई सुत्न गाह्रो हुन्छ, वयस्कहरू थकानको बिन्दुमा पुग्नु सक्छन् जसले गर्दा उनीहरूलाई राम्रोसँग निद्रा लाग्दैन । त्यसपछि आइतवार उनीहरूको प्रणाली बन्द हुन्छ । त्यसैले, आफ्नो शारीरिक परिश्रम मा मध्यम रहनुहोस् । आफ्नो सीमा जान्नुहोस् र तदनुसार कार्य गर्नुहोस् ।

आइतवारको तयारीको लागि यी सुझावहरूले द लार्जर धार्मिक प्रश्नोत्तरमालाको प्रश्नको जवाफको सल्लाहलाई प्रतिबिम्बित गर्दछ, 'शबाथ वा प्रभुको दिन कसरी पवित्र हुन्छ ? र त्यसको लागि, हामीले हाम्रो हृदय तयार गर्नुपर्छ र यस्तो दूरदर्शिता, लगनशीलता र संयमताका साथ, हाम्रो सांसारिक

व्यापारलाई मौसमी रूपमा पठाउन र राख्नको लागि ताकि हामी त्यो दिनको कर्तव्यको लागि अझ बढी स्वतन्त्र र योग्य हुन सकौं ।¹⁷⁸

शबाथको तयारीको महत्त्वको सम्बन्धमा, केहीले आइतवार साँझदेखि सोमवार साँझसम्म शबाथ राख्ने वकालत गर्छन् । सैद्धान्तिक रूपमा, यस्तो तालिका अनुपयुक्त छैन । आज्ञालाई पूरा दिन चाहिन्छ, तर दिन कहिले सुरु हुन्छ र कहिले समाप्त हुन्छ भनेर बताउँदैन । निस्सन्देह, हिब्रूहरूले आफ्नो दिन सूर्यास्त देखि सूर्यास्त सम्म आदेश दिए । जब तपाईं तपाईंको आफ्नै अभ्यासको लागी तपाईंलाई दुई कुराहरु मनमा राख्न आवश्यक छः

पहिलो, दिनको व्यवस्था गर्ने यहूदी तरिका ईश्वरीय रूपमा अनिवार्य छैन । एक दिन सूर्यास्तदेखि सूर्यास्तसम्म वा मध्यरातदेखि मध्यरातसम्म राख्नु संस्कृतिको स्वतन्त्रता हो । बाइबलले यो देखाउँछ जब प्रेरित यूहन्नाले ख्रीष्टको क्रूसको वरपरका घटनाहरू वर्णन गर्न समय गणना गर्ने रोमन विधि प्रयोग गर्दछ । यसरी आफ्ना पाठकहरूका लागि आफूलाई मिलाएर, जोनले समयलाई यहूदीहरूभन्दा फरक तरिकाले राख्नुमा कुनै गल्ती थिएन भनी देखाउँछन् ।

दोस्रो, दुष्टको उपस्थितिबाट बच्नको लागि, शबाथलाई हाम्रो आफ्नै संस्कृतिमा समय गणना गर्ने तरिका अनुसार राख्नु उत्तम हुन्छ । त्यसैले दिनलाई मध्यरातदेखि मध्यरातसम्म राख्नु उपयुक्त हुन्छ भन्ने मलाई लाग्छ ।

आत्मिक पूर्वतयारी

शारीरिक र मानसिक तयारीको अतिरिक्त, प्रभुको दिनको लागि आवश्यक आत्मिक तयारीलाई विचार गरौं । केही मानिसहरूले शनिवार बेलुका यी कुराहरू गर्न रुचाउँछन् भने अरूले आइतवार बिहान आफ्नो अधिकांश आत्मिक तयारी गर्नेछन् । महत्त्वपूर्ण कुरा यो हो कि हामी हातमा कामको लागि हाम्रो हृदय तयार गरी दिन प्रवेश गर्छौं । आराधनाका लागि तयारीको यो विषय अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ । आफ्नो उत्कृष्ट सानो पुस्तक, परमेश्वरको आराधनामा भटकाउने विचारहरूको उपचारमा, प्युरिटन रिचर्ड स्टीलले चेतावनी दिएका छन्

¹⁷⁸ ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला ११७।

कि तयारीको कमी आराधनामा विचलित हुनुको चार प्रमुख कारणहरूमध्ये एक हो। उसले लेख्छन्:

परमेश्वरको सेवामा अलमलको तेस्रो कारण हो, यसको लागि अप्रस्तुतता । 'यदि तिमीले आफ्नो हृदय तयार पार्यौं र उहाँलाई आफ्नो हात पसार्यौं भने; यदि अधर्म तिम्रो हातमा छ भने, यसलाई टाढा राख । तब तिमी अटल हुनेछौ' (अय्यूब ११:१३-१५) । पहिले मुटु तयार गर्नुहोस्, त्यसपछि हात पसारनुहोस् । घर वा परमेश्वरको सेवामा जाँदा आफ्नो खुट्टा नराख्ने, ठेस लाग्ने सम्भावना हुन्छ र अर्पण गर्न मात्र मूर्खहरूको बलिदान हो । जो कुनै कामको लागि अयोग्य छ, त्यो त्यसमा अविचलित हुनुपर्छ । जसरी पवित्र श्री. डोडले दुःखको बारेमा भन्थे, 'जब हामी तिनीहरूका लागि तयार हुन्छौं, तिनीहरू तरवारजस्तै हुन्छन् जसले हाम्रो कवचमा मात्र प्रहार गर्छ; तर जब हामी तयार हुँदैनौं, तिनीहरू हाम्रो नाङ्गो छालामा प्रहार गर्ने तरवारजस्तै हुन्छन् ।' यद्यपि, जब हृदय राम्रोसँग स्थिर हुन्छ र प्रभुको सेवाको लागि तयार हुन्छ, हाम्रो हतियारमा एउटा अव्यवस्थित विचार वा सुझाव आउँछ, तर जब हामी तयार हुँदैनौं, यो हाम्रो धेरै हृदय संग भेट्छ, र तिनीहरू संग भाग्छ । यदि एक व्यक्ति राजकुमारको उपस्थितिमा लुगा नलगाई, ब्रश नगरी वा उसको ब्यान्डबिना आउनुभयो भने, तपाईंले सजिलै कल्पना गर्न सक्नुहुन्छ, जब उसलाई प्वाँख वा फोहोरको बारेमा थाहा हुन्छ, ऊ कसरी विचलित हुन्छ; त्यसरी नै परमेश्वरको समीप आउँदा आत्मालाई दुःखका साथ लगाइन्छ । पापको मूर्खता र संसारको व्यर्थताहरूले यसलाई विकृत बनाउँछ र उहाँसँगको घनिष्ठ कुराकानीबाट टाढा राख्छ; र त्यसकारण एक गम्भीर ख्रिष्टियनले प्रार्थना मात्र गर्दै न प्रार्थनामा हेरिरहन्छ तर प्रार्थनाको लागि हेर्छ ।¹⁷⁹

¹⁷⁹ रिचर्ड स्टील । ए रेमेडी फर वान्डरिङ थॉट्स इन द वोरसिप अफ गड (ह्यारिसनबर्ग, भि.ए. : स्प्रिङ्कल पब्लिकेशन्स, १९८८) पृष्ठ ७२, ७३ ।

तसर्थ, दिनको लाभ र आराधना दिनको लागि हाम्रो दृष्टिकोणमा निर्भर गर्दछ । हामीले दिनको सुरुवात प्रभुको दिन र यसका महान् लाभहरूका लागि कृतज्ञताका साथ गर्नुपर्छ, यो हाम्रो प्रभुको पुनरुत्थान र उहाँमा रहेको अनन्त जीवनको उत्सव मनाउनको लागि तोकिएको दिन हो भनी सम्झाउनुपर्छ । त्यसपछि हामी विश्वासद्वारा सुरु गर्छौं, ख्रीष्ट मात्र हाम्रो आशा र उद्धार हुनुहुन्छ भनेर आफूलाई सम्झाउँछौं । जब हामी उहाँमा आराम गरिरहेका छौं तब मात्र हामीले उहाँको शबाथ विश्रामलाई उपयुक्त तरिकामा मनाउन सुरु गर्न सक्छौं । हामी क्याल्भिनको भजनसंग्रहका शब्दहरूसँग उठ्छौं:

म तिमीलाई अभिवादन गर्छु, जो मेरो निश्चित उद्धारकर्ता कला, मेरो एकमात्र भरोसा र मेरो हृदयको उद्धारकर्ता, जसले मेरो गरिबीको खातिर पीडा भोग्नु पर्यो; म तपाईंलाई हाम्रो हृदयबाट प्रार्थना गर्दछु कि सबैले लिनुहोस् ।

अर्को, आत्म-परीक्षणमा समय खर्च गर्नुहोस् । दस आज्ञाहरू, पर्वतको उपदेश वा धर्मशास्त्रको कुनै अन्य नैतिक भाग प्रयोग गरेर, तपाईंको पाप पत्ता लगाउन र स्वीकार गर्न तपाईंको जीवन जाँच गर्नुहोस् । प्रभुभोजको तयारीमा यस्तो अभ्यास विशेष गरी आवश्यक छ, तर सधैं लाभदायक हुन्छ । यो आत्मपरीक्षणको लागि एक रूपरेखा ठूलो मा दिइएको छ ।

धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला:

प्रश्न. प्रभुको भोजको संस्कार प्राप्त गर्नेहरूले त्यसमा आउनुअघि आफूलाई कसरी तयार गर्ने ?

उत्तर: प्रभुभोजको पवित्र विधि वा संस्कार प्राप्त गर्नेहरूले, तिनीहरू आउनुअघि ख्रीष्टमा भएको, तिनीहरूका पापहरू र चाहनाहरूको जाँच गरेर, त्यहाँ आफूलाई तयार पार्नु पर्छ, तिनीहरूको ज्ञान, विश्वास, पश्चात्तापको सत्य मापन, परमेश्वर र दाजुभाइहरूलाई प्रेम, सबै मानिसहरूलाई परोपकार, तिनीहरूले गल्ती गर्नेहरूलाई क्षमा गर्दै;

ख्रीष्ट पछि तिनीहरूको इच्छाहरू र तिनीहरूको नयाँ आज्ञाकारिताको र यी अनुग्रहहरूको अभ्यासलाई नवीकरण गरेर, गम्भीर ध्यान र उत्कट प्रार्थनाद्वारा तयारी हुनुपर्छ ।

हाम्रा पापहरू र कमजोरीहरू पत्ता लगाउन, हाम्रो विश्वासको वास्तविकता जाँच र परमेश्वर र मानिसहरूप्रतिको हाम्रो प्रेमको मूल्याङ्कन गर्न हामी परमेश्वरको वचनद्वारा आफैलाई जाँच्छौं । यो कामले हामीलाई ख्रीष्टमा लैजान्छ । बाइबलीय आत्मपरीक्षणले हामीलाई सधैं ख्रीष्टतिर लैजान्छ । उहाँको उद्धारको काम र उहाँको चलिरहेको मध्यस्थता प्रार्थना दुवै तिर ध्यानाकर्षण गर्छ । यसबाहेक, हामीसँग कृतज्ञताको लागि नयाँ कारणहरू हुनेछ जब हामी सामूहिक आराधनामा जान्छौं । हामीलाई अनुग्रहको सार्वजनिक माध्यमहरू प्रयोग गर्न पनि उत्प्रेरित गरिनेछ ।¹⁸⁰ हामी आवश्यकताको भावनाका साथ सामूहिक आराधनामा जान्छौं तर क्षमाको लागि कृतज्ञता, अनुग्रहको लागि चाहना र प्रशंसाको लागि जोश पनि हुन्छ ।

यसबाहेक, यदि हामी अस्वीकृत पापको साथ सामूहिक आराधनामा प्रवेश गर्छौं भने, हामी पवित्र आत्मालाई शान्त पार्ने र शोकित गर्ने खतरामा छौं (एफिसी ४:३०; १ थेस्स. ५:१९) । ख्रीष्टले हामीलाई मत्ती ५:२३-२६ मा चेतावनी दिनुहुन्छ कि हामीले आराधना गर्न आउनु अघि पापसँग व्यवहार गर्नुपर्छ:

“यसकारण तिमीले आफ्नो भेटी वेदीमा ल्यायो भने, र त्यहाँ तिम्रो विरोधमा तिम्रो भाइको केही छ भन्ने सम्झना भयो भने, आफ्नो भेटी त्यहीँ वेदीको अधिल्लिर छोड, र जाऊ; पहिले आफ्नो भाइसँग मेलमिलाप गर, त्यसपछि आएर आफ्नो भेटी चढाऊ । बाटोमा आफ्नो विरोधीसँग

¹⁸⁰ ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला १५४: 'ख्रीष्टले उहाँको मध्यस्थताका लाभहरू हामीलाई बताउनका बाह्य माध्यमहरू के हुन् ?' ख्रीष्टले उहाँको मण्डलीलाई उहाँको मध्यस्थताका लाभहरू बताउनुभएको बाहिरी र सामान्य माध्यमहरू उहाँका सबै नियमहरू हुन्; विशेष गरी वचन, संस्कार वा विधि र प्रार्थना; सबै जो आफ्नो मुक्तिको लागि चुनिएकाहरूलाई प्रभावकारी बनाइन्छ ।

हुँदाखेरि नै झट्टै ऊसित मिलाप गरिहाल, नत्र ता कुनै घड़ी विरोधीले तिमीलाई न्यायकर्ताको हातमा सुम्पिदेला, र न्यायकर्ताले तिमीलाई अफिसरको हातमा सुम्पिदेलान्, अनि तिमी झ्यालखानाभित्र फालिनुपर्ला । म तिमीलाई साँचो भन्दछु, तिमीले अन्तिम पैसा नतिरेसम्म तिमी त्यहाँबाट कुनै रीतिले निस्कनेछैनौ ।”

भजनसंग्रह ६६:१८ को चेतावनीलाई पनि सम्झनुहोस्: ‘यदि मैले मेरो हृदयमा दुष्टतालाई ध्यान दिएँ भने, परमप्रभुले सुन्नुहुनेछैन ।’ यसरी, यदि हाम्रो आराधना लाभदायक हुने हो भने, हामी आत्म-परीक्षण र स्वीकारोक्तिद्वारा परमेश्वरलाई समक्ष जान्छौं ।

आत्मिक तयारीको तेस्रो पक्ष भनेको तपाईंको स्नेह जगाउन खोज्नु हो ताकि तपाईं परमेश्वरलाई आराधना गर्न र प्रशंसा गर्न तयार हुनुहुन्छ । हामीलाई अध्याय १० मा सम्झाइएको थियो कि हाम्रो आराधना प्रचुर हुनुपर्छ । यदि हामीले आराधनाको आनन्द लिने हो भने, हामीले परमेश्वरको आनन्द लिनुपर्छ । हामीले परमेश्वरलाई उहाँको नाम, गुण र कामहरूमा प्रकट गर्नुभएझैं उहाँको बारेमा सोचेर आनन्द लिन्छौं । आइतवार बिहान तपाईंको स्नेह सक्रिय रूपमा संलग्न नभएसम्म परमेश्वरको चरित्र र काममा ध्यान गर्न केही समय बिताउनुहोस् । केही परिवारहरूले आफ्नो स्नेह जगाउन मद्दत गर्न वचन पढ्ने र भजनसंग्रह गाउने गर्छन् । अरूले बिहान परिवारले तयारी गर्दा वा गाडीमा आराधना गर्न जाँदा वचन र भजनसंग्रहका क्यासेट वा सीडीहरू बजाउँछन् ।

तयारीको चौथो भाग भनेको हामीलाई र आराधनामा मण्डलीको लागि उहाँको सहायताको लागि प्रार्थनामा उहाँलाई उत्कटताका साथ खोज्नु हो । हामी पास्टरको लागि हप्ताको समयमा प्रार्थनामा हुनुपर्छ जसरी उहाँले तयार गर्नुहुन्छ, कि परमेश्वरले उहाँलाई परमेश्वरका मानिसहरूको लागि सन्देश दिनुहुनेछ । हामीलाई थाहा छ कि यदि परमेश्वरले पास्टरलाई धर्मशास्त्र खोल्नुभएन भने, त्यहाँ हाम्रो लागि एक शब्द हुनेछैन । थप रूपमा, हामीले प्रार्थना गर्नुपर्छ कि परमेश्वरले हाम्रो हृदय र दिमागलाई वचनको लागि तयार गर्नुहुन्छ । यसबाहेक, हामीले पनि वचनको घोषणाको लागि हप्ताको समयमा प्रार्थनामा हुनुपर्छ, कि पास्टरले पवित्र

आत्माको शक्तिमा प्रचार गर्नुभएको होस् । प्रभुको दिनको लागि तुरुन्तै हाम्रो थप तयारीमा हामीले प्रार्थना गर्नुपर्छ कि परमेश्वरको वचन ठूलो शक्तिका साथ प्रचार गरिनेछ (१ कोरिन्थी २:४), कि परमेश्वर आफैले हामीसँग र मण्डलीका प्रत्येक व्यक्तिसँग प्रचार गर्ने कार्य मार्फत कुरा गर्नुहुनेछ । हामीले प्रार्थना गर्नुपर्छ कि परमेश्वरले आगन्तुकहरू पठाउनुहुन्छ जसको हृदय उहाँको काममा हुनेछ । हामीले धेरैलाई ख्रीष्टमा विश्वास गर्न आह्वान गर्नको लागि आराधना सेवा र वचनको प्रयोग गरेर परमेश्वरमा प्रार्थना गर्नुपर्छ (रोमी १०:१४, १५; १ कोरिन्थी १४:२४, २५) । व्यक्तिगत प्रार्थनाको समयको अतिरिक्त तपाईं मण्डली जानुअघि परिवारको रूपमा सँगै प्रार्थना गर्नुहोस्, परमेश्वरलाई तपाईं र मण्डलीसँग भेट्न आग्रह गर्नुहोस् ।

यसबाहेक, हामीले आराधनामा आत्माको मद्दतको लागि प्रार्थना गर्न आवश्यक छ । उहाँले हामीलाई परमेश्वरको उपस्थिति प्रकट गर्नुहुन्छ; कि उहाँले हामीलाई हृदय देखि आराधना गर्न सक्षम हुनेछ; कि उहाँले हाम्रो दिमागलाई भटकाउनबाट जोगाउनुहुनेछ । आराधना गर्ने अगुवाहरूको लागि पनि प्रार्थना गर्नुहोस् कि आत्माले तिनीहरूलाई हामीलाई परमेश्वरको उपस्थितिमा डोर्‍याउन प्रयोग गर्नुहुन्छ ।

हामीले शनिवार राती वा आइतवार बिहान पनि प्रार्थनापूर्वक धर्मशास्त्रको पाठलाई प्रतिबिम्बित गरेर तयार गर्न सक्छौं जसमा पास्टरले प्रचार गर्नेछन् ।¹⁸¹ यदि तपाईंसँग साना बच्चाहरू छन् भने तिनीहरूसँग पाठ पढ्नुहोस्, ताकि तिनीहरूले यसको बारेमा सोच्न सुरु गर्न सक्छन् । यस अभ्यासले हामीलाई वचनको प्रचारबाट धेरै लाभ उठाउन सक्षम बनाउँछ ।¹⁸²

तयारीको अर्को भाग दिनको लागि योजना बनाउनु हो । हामीले अधिल्लो दुई अध्यायहरूमा देख्यौं, हामीले आफ्नो र हाम्रा बच्चाहरूको लागि दिनको योजना

¹⁸¹ यदि पास्टरहरूले बाइबलका पुस्तकहरू मार्फत प्रचार गरिरहेका छन् भने, मानिसहरूलाई प्रवचन पाठमा समय अगावै चिन्तन गर्न सजिलो हुनेछ । यदि पास्टरले शृङ्खलाको प्रचार गरिरहेको छैन भने, उसले अधिल्लो हप्ता आफ्नो अभिप्रेत पाठलाई प्रचार गर्न सक्छ ।

¹⁸² ठूला धार्मिक प्रश्नोत्तरमाला १६० ले बताउँछ कि हामीले लगनशीलता, तयारी र प्रार्थनाका साथ यसमा (प्रचार गरिएको वचन) ध्यान दिनुपर्छ ।...

बनाउन आवश्यक छ । हाम्रा सन्तान नभए पनि, हामीले दिनको लागि लक्ष्य राखेर लाभ उठाउनेछौं । हामीले के फाइदा खोजिरहेका छौं ? हामीले के सेवा दिन सक्छौं ? हामी कुन पुस्तक पढ्न चाहन्छौं ? हामी प्रायजसो दिनको फाइदालाई बेवास्ता गरेर यसलाई बेवास्ता गर्छौं र फलस्वरूप सामूहिक आराधनामा भाग लिनुभन्दा थोरै गर्छौं ।

मलाई थप दिनुहोस्, यद्यपि यो प्रत्यक्ष रूपमा पूर्व-प्यारेसनको भाग होइन, यो सूचीको साथ दिनको अन्त्य गर्न राम्रो छ । तपाईंको दिनको प्रयोग र तपाईंले के हासिल गर्नुभयो विचार गर्नुहोस् । के तपाईंले आफ्नो लक्ष्यहरू पूरा गर्नुभयो ? दिनको लागि प्रभुलाई धन्यवाद दिनुहोस् र उहाँलाई तपाईंको भलाइको लागि छाप लगाउन र अनन्त शबाथको लागि ठूलो चाहना जगाउन उहाँलाई सोध्नुहोस् । पाप स्वीकार गर्नुहोस् जसले तपाईंको सबै कर्तव्यहरूको प्रदर्शनमा बाधा पुऱ्यायो र आफैलाई सम्झाउनुहोस् कि तपाईं र तपाईंको शबाथ-पालन दुबै ख्रीष्टको सिद्ध कार्यको कारण स्वीकार्य हुनुहुन्छ । शबाथको तयारी र पालना गर्दा तपाईं फरक तरिकाले के गर्न सक्नुहुन्छ विचार गर्नुहोस् ।

शबाथ एउटा सुन्दर पार्क हो जुन परमेश्वरले तपाईंको आत्मिक कल्याणको लागि निर्माण गर्नुभएको हो । यो आत्मिक पुनः सृष्टिको दिन हो; एक 'आत्माको बजार दिन'; परमेश्वरका मानिसहरूको लागि साप्ताहिक छुट्टी (पवित्र-दिन) । तपाईं एक विशेष पारिवारिक घुमघाम वा त्यो विशेष बिदामा पुग्नुभएझैं यसलाई अभिवृद्धि गर्नुहोस् ताकि तपाईंले दिनको खजानाहरू पत्ता लगाउन सक्नुहुन्छ । यसलाई परमेश्वरले उहाँको सम्मान र तपाईंको कल्याणको लागि नियुक्त गर्नुभएको रूपमा प्रयोग गर्नुहोस् ।

तिमी परमप्रभुमा मग्न हुनेछौ; अनि म तिमीलाई पृथ्वीका उच्च-उच्च स्थानहरूमाथि सवार गर्ने तुल्याउनेछु, र तिमीलाई तिम्रा बुबा याकूबको अधिकारको भाग खुवाउनेछु; किनकि परमप्रभुको मुखले यसो भनेको हो (यशैया ५८:१४) ।

परिशिष्टः प्रभुको दिनको लागि प्रार्थना

APPENDIX: PRAYERS FOR THE LORD'S DAY

१. पारिवारिक आराधनाबाट लिइएको: स्वर्गीय जेम्स डब्ल्यू वेयर (फिलाडेल्फिया: प्रेस्बिटेरियन बोर्ड अफ पब्लिकेशन), पृष्ठ २१६, २२०, २२३, २२७, २३० द्वारा पारिवारिक सर्कलमा प्रयोगका लागि सामयिक प्रार्थनाहरूको श्रृंखला ।

शबाथको बिहानको प्रार्थना

महान् परमेश्वर, तपाईंले हामीलाई 'मेरो मुहारको खोजी गर्नुहोस्' भनी आज्ञा दिनुभएको छ । तपाईंको मुहार हे प्रभु, हामी खोज्छौं र जसरी तपाईं आज बिहानको स्फूर्तिदायी उज्यालो पृथ्वीमा खन्याइरहनुभएको छ, त्यसरी नै तपाईं हाम्रो नजिक आउनुहोस् । येशू ख्रीष्टको मुहारमा तपाईंको महिमाको ज्ञानको ज्योति हामीलाई दिनको लागि तपाईंले आफ्नो मुहारको ज्योति हामीमाथि पठाउनुहोस् र हाम्रो हृदयमा चम्काउनुहोस्, किनकि उहाँको योग्यतामा हामी स्वीकृति खोज्छौं र उहाँको नाउँमा हाम्रा निवेदनहरू समर्पण गर्दछौं ।

हे प्रभु, हामी तपाईंलाई नयाँ कृपाको लागि धन्यवादको आवाज फेरि उठाउँछौं । हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं कि तपाईंले हामीलाई जमिनको भारदारको रूपमा काट्नुभएन तर हामीलाई अर्को हप्ताको परीक्षण दिनुभयो र हामीलाई शबाथको अनुग्रही प्रभाव अन्तर्गत फेरि ल्याउनुभयो । हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं, हे परमेश्वर यो दिनको लागि पार्थिव परिश्रमबाट विश्राम दिनुहोस् र पवित्र आराधनामा तपाईंका मानिसहरूसँगको सङ्गति र हाम्रो चरित्र र कर्तव्यहरूमा ध्यान दिन र हे आत्माहरूका पिता तपाईंसँगको सम्वादको लागि हामी प्रार्थना गर्दछौं कि आजको दिन हामीमा सांसारिक सुख, सम्मान वा धनको कुनै विचार नआओस् । हामी प्रार्थना गर्छौं कि हामी पवित्रस्थानमा तपाईंका मानिसहरूसँग भेट्ने सुअवसरबाट वञ्चित हुन नपरोस् र त्यहाँ हुँदा हामी

तपाईंको प्रशंसा गाउन सक्छौं, प्रभुसामु हाम्रो हृदयमा धुन बजाउन सक्छौं, प्रार्थनामा जोश र विश्वासमा तपाईंको इच्छाहरू उठाउँछौं । लगनशीलता, तयारी र प्रार्थनाका साथ तपाईंको वचनमा ध्यान दिंदै, विश्वास र प्रेमका साथ यसलाई ग्रहण गर्दै, यसलाई हाम्रो जीवनमा अभ्यास गर्न हाम्रो हृदयमा राख्दै, हामी प्रार्थना गर्छौं कि यस दिनका ती अंशहरू जुन हामीले घरमा बिताउन सक्छौं तपाईंको आज्ञाको भावनामा हाम्रो समय बितोस् । 'शबाथ दिन पवित्र मान्नलाई यसको सम्झना राख्नु' भनि हामीलाई आज्ञा गर्नुभएको छ, हामीलाई हाम्रो घरायसी सम्बन्धमा यो नियम कार्य वा वचनद्वारा तोड्न नदिनुहोस् तर यस पवित्र दिनको साथ पवित्र सद्भावमा हाम्रो बोली र कार्यमा पवित्र रहोस् । हामी प्रार्थना गर्छौं कि हाम्रा दिमागहरू ध्यान र वचनका विषयवस्तुहरूमा निर्देशित हुन सक्न् जसले हाम्रो आत्मालाई पवित्र पार्छ र हामीलाई ख्रीष्टियन जीवनमा असल बनाउँछ । र हामी प्रार्थना गर्दछौं कि हामीले आजको दिन तपाईंसामु बिन्तीको भावनाको आनन्द लिन सक्छौं, श्रद्धा र आत्मविश्वास र आशिषका साथ हामी आफैं र तपाईंको मण्डलीको लागि विनाशकारी संसारमा तपाईंको आशीर्वाद खोज्न सकौं ।

हे प्रभु, आजको दिन पवित्र चीजहरूमा सेवा गर्नेहरूलाई आशिष् दिनुहोस् । तिनीहरूलाई पवित्रताको मिलन दिनुहोस् । परमेश्वरको सत्य आत्माको प्रेमले तिनीहरूलाई पवित्रस्थानको सबै कर्तव्यहरूमा सजीव बनाउनुहोस् । तिनीहरूलाई बुद्धि बुद्धि दिनुहोस् र परमेश्वरको सम्पूर्ण सल्लाह घोषणा गर्न जोस दिनुहोस् । जीवित र मृतकको बीचमा उभिएर तपाईंका मानिसहरूलाई धार्मिकता र उद्धारको साँघुरो मार्गमा हिड्न तिनीहरूलाई प्रोत्साहन दिनुहोस् । पाप र मृत्युको फराकिलो बाटोबाट भाग्न अधर्महरूलाई चेतावनी दिनुहोस् । तिनीहरूको परिश्रमको लागि तिनीहरूलाई एक बहुमूल्य इनाम दिनुहोस् । तपाईंका मानिसहरूलाई तपाईंको वचन अनुसार छिटो भएको देखेर, पापीहरूलाई तपाईंका परिवर्तन गर्ने औजार बनेर, तिनीहरूको आफ्नै आत्मामा सुसमाचारमा आशिषको आनन्द लिन र इनाममा तिनीहरू आकाशको चमक र ताराहरू जस्तै सधैंभरि चम्किरहुन् ।

हे परमप्रभु आजको दिन तपाईंका मानिसहरूलाई आशिष दिनुहोस् । तिनीहरूले तपाईंलाई प्रस्ताव गर्ने आराधना विश्वास र उत्कटताले भरिपूर्ण होस् । आफू र अरूलाई आशिषले जवाफ दिनुहोस् । तिनीहरूले सुन्ने सत्यलाई निर्देशन दिनुहोस् र तिनीहरूलाई पवित्र बनाउनुहोस्, ताकि तिनीहरू तपाईंलाई पुकारून्, 'हे सेनाहरूका परमप्रभु, तपाईंका पालहरू कति मिलनसार छन् ! तपाईंको न्यायमा एक दिन हजार भन्दा राम्रो छ । दुष्टताको पालमा बस्नु भन्दा हामी तपाईंको घरमा द्वारपाल बनेका थियौँ ।' तिनीहरूको आवश्यक घरायसी र सामाजिक सम्बन्धलाई पवित्र समय अनुरूप र शबाथ दिनको आशिषको लागि पारस्परिक रूपमा लाभदायक बनाउनुहोस् । तपाईंका गवाही र काम र मार्गहरूमा तिनीहरूको ध्यान होस् । तपाईंले गोप्य रूपमा देख्नुहुन्छ तर खुला रूपमा इनाम दिनुहुन्छ, तिनीहरू तपाईंको कोठरीमा प्रवेश गरून् र आज तपाईंसँग, आत्माहरूको पितासंगको बहुमूल्य समयको आनन्द लिन सकुन् ।

अब, हे प्रभु हामी प्रार्थना गर्छौँ कि तपाईंको आज्ञा, 'शबाथ दिनलाई पवित्र राख्नुको लागि सम्झना गर' पूरा गर्नुहोस् । यस समयमा लापरवाह र अधर्मीहरूको बढ्दो संख्या तपाईंको पवित्र मन्दिरहरूमा जम्मा होस् । तिनीहरूले सम्मान र गम्भीरताका साथ प्रत्येक सेवामा संलग्न हुन, ध्यान र विश्वासका साथ प्रचारित वचन सुन्नु सकुन् । सत्य हरेक मगझमा मौसमी होस् र धेरैलाई असल जीवनको लागि जीवनको स्वाद बनाउनुहोस् । दयालु परमेश्वर तपाईंको आत्मालाई हरेक संगतिमा पठाउनुहोस्, ताकि लापरवाही गर्नेहरू सचेत हुन सकून् र पापी, दोषी र जिद्दीहरूलाई वशमा पारियोस् र परमेश्वरको प्रत्येक मन्दिरमा आत्माहरू तपाईंमा परिवर्तन हुन सकून् र यो परमप्रभुको उच्च दाहिने हातको दिन होस् । आमेन ।

शबाथको बिहान

कृपालु परमेश्वर, हामी तपाईंलाई गत हप्ताको कृपाको लागि धन्यवाद दिन्छौँ, कि तपाईंले हामीलाई पालनपोषण र सुरक्षा गर्नुभयो, ताकि हामी शान्ति र सान्त्वनामा अर्को शबाथको ज्योति देख्न सकौँ । अब हामी त्यसको लागि हाम्रो मध्यस्थ र अधिवक्ताको नाममा तपाईंका हाँ आएका छौँ । आत्माको प्रेम जुन यो

पवित्र मौसम बन्छ र ती आशिषहरूको लागि जुन यी पवित्र समयहरूको उचित प्रयोगले हामीलाई सुरक्षित गर्नेछ ।

शबाथ दिनलाई पवित्र राख्नको लागि हामीलाई सम्झन सक्षम बनाउन हामी तपाईंलाई बिन्ती गर्दछौं । छ दिनमा तपाईंले स्वर्ग, पृथ्वी र समुद्र बनाउनुभयो र सातौं दिनमा विश्राम लिनुभयो । यसकारण तपाईंले शबाथलाई आशिष दिनुभयो र यसलाई पवित्र बनाउनुभयो । हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं, कृपाका परमेश्वर, यो पवित्र समयको लागि जसमा तपाईंले हाम्रा थकित स्वभावहरूलाई आराम दिनुहुन्छ र हामीलाई यस संसारमा हाम्रा कर्तव्यहरू र भविष्यमा हाम्रो गन्तव्यहरूमा प्रतिबिम्बित गर्नको लागि विश्राम दिनुहुन्छ । हामी तपाईंलाई प्रशंसा र प्रार्थना र निर्देशनको विशेषाधिकारको लागि धन्यवाद दिन्छौं, जसद्वारा तपाईंका सन्तहरू विश्वास र जोसमा बनाइएका छन् र पापीहरूलाई शारीरिक प्रकृतिको अन्धकार र अधर्मबाट स्वर्गीय अनुग्रहको ज्योति र पवित्रतामा ल्याइएको छ । हामी तपाईंलाई प्रशंसा गर्छौं कि परमेश्वरका मानिसहरूको लागि यो विश्राम अझै बाँकी छ । तपाईंले मानिसको लागि शबाथ बनाउनुभएको छ र तपाईंले यसका विशेषाधिकारहरू वा कर्तव्यहरू रद्द गर्नुभएको छैन तर तिनीहरूलाई संसारको अन्त्यसम्म जारी राख्नुहुनेछ । कि हामी सधैं प्रभुको दिनमा आत्मामा हुन सक्छौं । तपाईंले हामीलाई हाम्रो आफ्नै रोजगारीको लागि हप्ताको छ दिन दिनुभएको छ र सातौं दिनको विशेष स्वामित्वलाई चुनौती दिनुभएको छ र तपाईंले यसलाई तपाईंको आफ्नै उदाहरण र आशिषको स्वीकृति दिनुभएको छ भन्ने कुरा याद गरौं । ओहो, आलस्यले त्यो पवित्र समयलाई अपवित्र नगरौं न त आफैमा पापपूर्ण काम गरेर न सांसारिक रोजगार वा मनोरञ्जनको बारेमा अनावश्यक विचार, बोली वचन वा काम गरेर अपवित्र नपारौं । हामी यसलाई पवित्र विश्रामद्वारा पवित्र बनाउन सक्छौं । अन्य दिनहरूमा वैध हुने त्यस्ता कामहरूबाट पनि र आवश्यक र दयाका कामहरूमा लिनुपर्नेबाहेक यसका सबै पवित्र समयहरू तपाईंको आराधनाको सामूहिक र व्यक्तिगत अभ्यासहरूमा बिताउन सकौं । ओहो, यो दिन सधैं एक बहुमूल्य अवसर होस्, जहाँ तपाईंको प्रेम हामीमा प्रशस्त रूपमा प्रकट हुनेछ र हाम्रो स्नेहले तपाईंको आत्मासँग स्वतन्त्र, पवित्र र आनन्दित कुराकानीमा हुन सकोस् । हामी यसको

पवित्र कर्तव्यहरू र जीवनका सबै सम्बन्धहरूमा तपाईं र मानवजातिको राम्रो सेवा गर्नको लागि पुनर्जीवित आनन्दहरूद्वारा तयार हुन सकौं । यसलाई अनन्त शबाथको एक धन्य प्रकार बनाउनुहोस् जुन अमिलो आनन्दको क्षेत्रहरूमा शुद्ध हृदयका लागि आरक्षित छ ।

शबाथका प्रभु, यस पवित्र दिनलाई अपवित्रताबाट बचाउनुहोस् जुन यसमाथि डरलाग्दो रूपमा ल्याइएको छ । तपाईं देख्नुहुन्छ कि कसरी मानिसहरूले तपाईंको नियमहरू र तिनीहरूको देश र मानव जातिको परम कल्याणको ख्याल नगरी आफ्नो शारीरिक सुख र सांसारिक स्वार्थहरू पछ्याउँछन् । बलिदानद्वारा तपाईंसँग वाचा गरेकाहरू पनि कहिलेकाहीँ यी पवित्र समयको अपवित्रतामा अधर्महरूसँग हात मिलाउँछन् । कि तपाईंका जनहरूले यी अपराधहरू विरुद्ध तिनीहरूको अनुहार चकमकको रूपमा निर्माण गर्नेछन् र तिनीहरूको विरुद्धमा तिनीहरूको आवाज र आचरणको गवाही दिनेछन् । हाम्रो भूमिमा तपाईंको क्रोध नल्याउनुहोस् किनभने त्यहाँका बासिन्दाहरूले शबाथलाई उनीहरूको मनोरञ्जन, सुविधा र लाभको समय बनाएका छन् । सबै मानिसहरूलाई सिकाउनुहोस् कि यो तपाईंको इच्छा हो कि उनीहरूले त्यस दिनलाई पवित्र पार्छन् र तपाईंसँग यसको अपराधीहरूको लागि भण्डारमा न्याय छ; जसलाई दूषित गर्न र त्यसमा आफ्नो इच्छा पूरा गर्नबाट आफ्नो खुट्टा फर्काउनेहरू र जसले शबाथलाई आनन्दको रूपमा लिनछन्, परमप्रभुको पवित्र, आदरणीय याकूबको सम्पदाको मुखको लागि खुवाइनेछ । परमप्रभुले यो भन्नु भएको छ ।

हे प्रभु, आशिष् दिनुहोस्, हामी तपाईंलाई येशूको नाउँमा प्रार्थना गर्दछौं, कि आज तपाईंको प्रचार गरिएको वचन र जीवनका वचनहरू प्रचार गर्न बोलाइनेहरूलाई बुद्धि, अनुग्रह र उत्साह दिनुहोस् । तपाईंको वचन बाटोको छेउमा परेको बीउजस्तो नहोस्, न त ढुङ्गाको जमिनमा परेको जस्तै होस्, न काँडाहरूमा परेको जस्तै होस् तर असल जमिनमा परेको जस्तै होस् । ओहो, तपाईंले हरेक हृदयमा शिक्षाको मोहर लगाउनु हुन्छ । अज्ञानीहरूलाई सिकाउनुहोस्, लापरवाही गर्नेहरूलाई जगाउनुहोस्, मूर्खहरूलाई चेतवनी दिनुहोस्, भनाइहरू फर्काउनुहोस्, कठोरहरूलाई पगाल्नुहोस्, अपवित्रहरूलाई

पवित्र गर्नुहोस्, डरपोकहरूलाई प्रोत्साहन दिनुहोस्, जोशिलाहरूलाई बलियो बनाउनुहोस्, र प्रत्येक आराधना सभामा कृपा, दया र शान्तिको बास होस् ।

हे प्रभु, हामी हाम्रा सबै पापहरूको क्षमाको लागि ख्रीष्टको नाममा नम्रतापूर्वक प्रार्थना गर्छौं । यस समय र अनन्तको लागि तपाईंलाई हाम्रो आफन्तको नयाँ र पवित्र अभिषेकको लागि प्रार्थना गर्छौं । आमेन ।

शबाथ बिहानको प्रार्थना

शबाथका प्रभु, हामी मानिसको पुत्रको अर्को दिनको लागि धन्यवाद दिन्छौं । यो सूर्य जस्तै छ जसले संसारको लागि प्रकाश र आनन्दको दूत ल्याउनुभएको छ । विगतको समयमा हामीलाई प्रशस्त आशिष दिनुभएकोमा हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं र हामी तपाईंलाई बिन्ती गर्छौं कि आजको दिनको पुनरागमनले हामीलाई नयाँ र बढ्दो आशिषहरू ल्याउन सक्छ । तर हामी आज बिहान येशूको नाउँमा तपाईंकाहाँ आएका छौं तपाईंको वचनमा तपाईंको आशिषको लागि बिन्ती गर्नको लागि किनकि यो ती मानिसहरूलाई प्रचार गरिनेछ जसलाई शबाथ अझै पवित्र र बचाउने शक्तिको साथ आएको छैनन् ।

हे प्रभु, आज तपाईंको भवनको सेवकाईद्वारा अज्ञानीहरूलाई शिक्षा दिनुहोस् । तपाईंको दरबारमा धेरैलाई भेला पार्नुहोस् जसले आफ्ना मूर्ख हृदयहरू अँध्यारो नभएसम्म निर्देशनबाट टाढा राखेका छन्, र जो धार्मिक सत्य र कर्तव्यको लगभग अज्ञानी अज्ञानतामा सुसमाचारको प्रकाशको भूमिमा बस्छन् । कि तिनीहरूले आफ्नो कान बुद्धिमा झुकाउन सक्छन् र आफ्नो हृदयलाई समझमा लगाउँछन् । हे प्रभु, हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईंले आज आफ्नो सत्यद्वारा शबाथदेखि शबाथसम्म सुसमाचारको मुनि बस्ने कानहरू र सत्य नबुझेका हृदयहरूलाई सिकाउनुहुनेछ । तिनीहरूको उदासीनता र दिमागको भ्रामकता हटाउनुहोस् । नयाँ र सयौं अविचारी मानिसहरूलाई उद्धारको लागि बुद्धिमान बनाउनुहोस् ।

तपाईंको घरको सेवकाईले आजको दिन लापरवाहीहरूलाई नम्र गरोस् र तिनीहरूलाई बचाउनको लागि के गर्नुपर्छ भनेर चिन्तित जाँचमा ल्याउनुहोस् । हे प्रभु, कहिले सम्म पृथ्वीको भ्रष्ट फिक्रीहरूले तपाईंको अनन्तकालमा बनाएका प्राणीहरूको एकलतालाई ग्रहण गर्नेछ, जो अनन्त जीवनको लागि परीक्षाको

स्थितिमा बाँचिरहेका छन्, जसमाथि निन्दा छ ? किनकि पापले अहिले पनि विश्राम गरेको छ, जसका दिनहरू पृथ्वीमा छायाँ छन्, यदि मृत्युले तिनीहरूलाई परिवर्तन नगरेको पाएको खण्डमा, अनन्त जलेर बस्ने को हो ? हे परमेश्वर तिनीहरूको आत्माको गहिरो चिन्तालाई अच्यमित पार्नुहोस् । तिनीहरूलाई आत्माको पीडामा कराउन लगाउनुहोस्, "मानिसहरू र भाइहरू, हामीले के गर्ने ?" र सत्यको मार्गलाई यत्तिको असल र शुद्ध पार्नुहोस्, कि तपाईंको अनुग्रहको कारणले तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्न सकून् र उद्धार पाउन सकून् ।

हे प्रभु, आजको दिन मूर्ख र पापीहरूलाई चेतावनी दिनुहोस् उनीहरूको अन्तस्करण तातो फलामले जस्तै काम गर्नुहोस् । ती प्राणीहरू जसलाई तपाईंले आफ्नो नामले चिनाउनु भएको छ र तपाईंको चरित्रलाई माया गर्नुहोस् र तपाईंको वरदानको आनन्द लिनुहोस् र तपाईंको इच्छा पूरा गर्नुहोस् जुन तपाईंबाट विनाश हुने क्रूरहरू जस्तै लगभग शिरविहीन जीवन बिताउछन् । प्रभु, तिनीहरूको अपराध र अपमानजनक र विनाशकारी मूर्खतालाई छिटै जाचुहोस् । तपाईंको आत्माद्वारा तिनीहरूलाई तिनीहरूको पाप, दुःख र खतराको भावनामा जगाउनुहोस् र तिनीहरूलाई प्रभु येशू ख्रीष्टद्वारा जीवनको नयाँपन दिनुहोस् ।

हे प्रभु, लाभकारीलाई मनाउनुहोस् । येशूमा भएको सत्यलाई शङ्का गर्ने वा इन्कार गर्ने वा विरोध गर्नेहरूले तिनीहरूको हृदयको हरेक विचारलाई ख्रीष्टको आज्ञाकारिताको बन्धनमा ल्याउनुहोस् । यी गिल्ला गर्ने र निन्दा गर्नेहरूलाई बचाएर तपाईंले आफ्नो कृपा बढाउनुभएको छ । तपाईंले धर्मको रक्षामा सत्यको महिमा गर्नुभयो जसले अविश्वासको प्रभावलाई रोकेको छ । हे प्रभु, तपाईंको नामको महिमा गर्नुहोस् र बढ्दो महिमाको साथ अविश्वासलाई विश्वासमा, घृणालाई प्रशंसामा र घृणालाई प्रेममा बदल्नुहोस् ।

कठोरलाई वशमा राख्नुहोस् । आजको दिन तपाईंको वचन पल्लिने आगो र चट्टान भत्काउने हथौडा जस्तै होस् । कुनैपनि हृदय ढुङ्गा जस्तै भएता पनि त्यसलाई तपाईं मासुको हृदयमा बदल्न सक्नुहुन्छ । त्यहाँ कुनै जिद्दी इच्छा छैन जसलाई तपाईं कोमल बनाउन सक्नुहुन्न । तपाईंका लागि ती सबै कुमालेको हातमा माटो जस्तै हुन् । दयालु परमेश्वर तिनीहरूलाई तपाईंको इच्छामा कोमल हृदयको समर्पणको उदाहरण बनाउनुहोस् ।

अपवित्रलाई पवित्र बनाउनुहोस् । पापका मानिसहरूलाई विश्वास दिलाउनको लागि तपाईंको आत्माको महान् आज्ञा आज तपाईंको सबै पवित्रस्थानहरूमा पुगोस् । प्रत्येक हृदयमा पश्चात्तापको काम होस् । उद्धार ल्याउने अनुग्रहले मानिसहरूलाई आराधना गर्न सिकाओस् । तिनीहरूलाई बोलिने वचनद्वारा तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नुहोस् । तिनीहरूलाई तपाईंको सत्यद्वारा पवित्र बनाउनुहोस् किनकि तपाईंको वचन सत्य छ ।

हे प्रभु, डरपोकलाई प्रोत्साहन दिनुहोस् । यदि त्यहाँ कोही छ जो दुई मतको बिचमा रोकिन्छ र प्रभुलाई छनोट गर्न काँप्छ कि उसले तिनीहरूलाई छनोट गर्नु हुँदैन, उनीहरूलाई आश्वासन दिनुहोस् कि जो तपाईंकाहाँ आउँछ तपाईंले कुनै पनि हालतमा बाहिर निकाल्नुहुनेछैन । यदि त्यहाँ कोही छन् जसले बलिदानद्वारा तपाईंसँग वाचा गरेका छन् तर जसको स्वीकृतिको आशा डरले विचलित भएको छ, उनीहरूलाई आज तपाईंलाई चिन्न सक्षम बनाउनुहोस् जसलाई उनीहरूले विश्वास गर्न सकून् ।

जोसिलोलाई बलियो र ताजा बनाउनुहोस् अनि सत्य र कर्तव्यको ज्ञानमा बढाउनुहोस् । तिनीहरूलाई आज्ञाकारिता र भलाइको नयाँ उद्देश्यहरू प्रदान गर्नुहोस् । जब तिनीहरू आफ्नै उद्धारको लागि प्रयास गर्छन्, तिनीहरूलाई एक विनाशकारी संसारको लागि राम्रो कामहरू र दुःखबाट आनन्दको निम्ति यसको उद्धारको उपकरणहरूका लागि जोसिलो बनाउनुहोस् ।

हे प्रभु, हामी येशूको नाममा नम्रता र दृढताका साथ प्रार्थना गर्दछौं कि प्रचार गरिएको तपाईंको वचन सबै ठाउँमा स्वतन्त्र प्रशंसा र महिमा होस् । यसले हाम्रा सबै आत्मिक चाहनाहरूमा हाम्रो आत्मालाई लाभ पुऱ्याओस् । र सबैको प्रशंसा सदाको लागि असल हुनेछ । अमेन ।

शबाथ साँझको प्रार्थना

स्वर्गमा बस्नुहुने हाम्रा पिता, आजको दिनको विशेषाधिकारको लागि धन्यवाद दिन हामी आज राती तपाईंकाहाँ आएका छौं । हाम्रा हृदयका ध्यान र हाम्रा मुखका वचनहरू हाम्रा उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टद्वारा जो शबाथका प्रभु हुनुहुन्छ, तपाईंलाई ग्रहणयोग्य होस् । दयालु परमेश्वर हामीलाई शबाथ दिनको आशिषमा सहभागी

बनाउनुहोस् कि तपाईंको विशिष्ट कृपालाई हामी स्वीकार गर्छौं । यद्यपि यो दिन पृथ्वीका सबै जातिहरूमा सूर्यको प्रकाशको साथ आएको छ, तर यसले संसारका धेरै राष्ट्रहरूका लागि आत्मिक आशिषको उचाइबाट कुनै दिन ल्याएको छैन । तिनीहरू पातलो र अस्पष्ट बुद्धिमा मृत्युको छायामा बस्छन् । तपाईंले उनीहरूबाट कुनै अधिकार खोस्नुभएको छैन वा उनीहरूलाई कुनै अन्याय गर्नुभएको छैन । त्यो दिन जब तपाईंले मानिसहरूलाई आफ्नो मार्गमा न्यायोचित ठहराउनुहुन्छ हामी सबैले देखेछौं र न्याय तपाईंको सिंहासनको बासस्थान हो । तर तिनीहरू माथिका कुनै पनि विशेषाधिकारहरू जुन हामीलाई आनन्द लिन अनुमति दिइएको छ हामी नम्रतापूर्वक र कृतज्ञतापूर्वक स्वतन्त्र, सार्वभौम, विशिष्ट, अतुलनीय अनुग्रहको फल स्वीकार गर्दछौं ।

हामीलाई अब एक स्थायी विश्वास दिनुहोस् कि यी दोहोर्याइएको र बढ्दो कृपाले बारम्बार धन्यवाद दिन र आज्ञाकारिताका कार्यहरूको बढ्दो अभ्यासको माग गर्दछ । तपाईंले हामीलाई त्यो सिकाउनुभयो जसलाई तपाईंले धेरै दिनुभएको छ, उहाँबाट तपाईंले धेरै कुराहरू लिनुहुनेछ र जसले आफ्नो मालिकको इच्छा जान्दछन् तर त्यसो गर्दै, उसलाई धेरै धारहरूले पिटिनेछ । यो निन्दा हामीमाथि नआओस्; यी शबाथहरूलाई हाम्रो विरुद्धमा साक्षीहरू प्रमाणित गर्नको लागि यति उपेक्षित वा दुर्व्यवहार नहोस्, या त पृथ्वीमा तपाईंको न्यायको व्यवस्थामा वा भविष्यमा तपाईंको दण्डमा तर हामी तिनीहरूलाई यति लगनशीलताका साथ प्रयोग गर्न सक्छौं कि हामी निरन्तर अनुग्रह र स्वर्गीय शबाथको लागि भेटघाटमा बढ्नेछौं जुन विश्राम परमेश्वरका जनहरूको लागि बाँकी छ ।

हे प्रभु, तपाईंको आशिष यस शबाथको सेवाहरूमा रहन दिनुहोस् । आजको दिन कोठरी बलिदान र परिवारको वेदी र मण्डलीको भेदीबाट उठेका बिन्तीहरू सुन्नुहोस् र जवाफ दिनुहोस् । सेवानिवृत्तिमा वा घरपरिवारमा तपाईंको वचन जहाँ-जहाँ पढियो, ज्ञान र जीवनको आशिष होस् । तपाईंको जीवनदायी कृपा तिनीहरूमाथि रहोस् जसको ध्यान स्वर्गीय छ । तर मुख्यतया हामी चाहन्छौं कि तपाईंको आशिष तपाईंको प्रचार गरिएको वचनमा अनावश्यक शक्तिको साथ रहोस् । यसलाई पापीहरूलाई मनाउन, रूपान्तरण गर्ने र तिनीहरूलाई उद्धारमा

विश्वासद्वारा पवित्रता र सान्त्वनामा निर्माण गर्ने प्रभावकारी माध्यम बनाउनुहोस् । तपाईंले यो खजाना साँच्चै माटोको भाँडोमा राख्नुभएको छ कि महानता परमेश्वरको होस् । हामी कुनै मानव उपकरणको महिमा खोज्दैनौं तर मानव उद्धारको माध्यमको रूपमा तिनीहरूलाई प्रयोग गर्नमा तपाईंको शक्तिको सम्मान गर्नुहोस् । बोलिएका सत्यहरूलाई ती आवाजहरू जस्तै हावामा हराउन नदिनुहोस्, तर तिनीहरूबाट सुन्नेहरूलाई तपाईंको आत्माद्वारा प्रशंसा गरून् कि तिनीहरू तिनीहरूको तर्क र स्मृतिमा प्रभावित हुनेछन् । र अन्तस्करण, स्नेह र तिनीहरूको पापको ठूलो अपराधलाई पश्चात्तापतिर विश्वस्त पाउँ, तिनीहरूलाई तिनीहरूको पुनः विद्रोहको डरलाग्दो खतरा देखाउनुहोस् । तिनीहरूको दुष्टताको लागि गहिरो पश्चात्ताप गर्न झुकाव राखुन, तिनीहरूलाई येशूमा उद्धारको अनगिन्ती धनहरू देखाउनुहोस् र तिनीहरूलाई मनाउनुहोस् । उहाँको बहुमूल्य प्रायश्चित्तमा सुरक्षित विश्वासको लागि हे प्रभु, यो शबाथलाई मानिसको छुटकाराको इतिहासमा रूपान्तरित अनुग्रहको धेरै गुणा प्रदर्शनद्वारा संकेत गर्नुहोस् ।

हे प्रभु, हामी नम्रताका साथ तपाईंको नामको दाबी गर्नेहरूको तर्फबाट तपाईंको आशिष् माग्छौं । तपाईंको वचन तिनीहरूका हृदयका विचारहरू बुझ्ने बनेोस् । यदि कोही बाँच्नको लागि नामबाट धोका पाएका छन् भने, तिनीहरूलाई तिनीहरूको वास्तविक चरित्र पुनः प्रकट गर्नुहोस् र तिनीहरूलाई पश्चात्ताप र क्षमा दिनुहोस् र ख्रीष्टमा आफूलाई नयाँ, पवित्र र सुरक्षित समर्पण दिनुहोस्, ताकि त्यस्ता कसैलाई पनि विनाशतर्फ फर्कन नपरोस् तर तिनीहरूको आत्माको उद्धारमा विश्वास गर्न सक्षम बनाउनुहोस् ।

हे प्रभु, प्रशस्त, आनन्दित र अनन्त आशिषहरू तपाईंको सत्यतालाई इस्राएलको राष्ट्रमंडल र प्रतिज्ञाको करारसँग सम्बन्धित सबैको हृदयमा पछ्याउने बनाउनुहोस् । यसले तिनीहरूको ज्ञान बढाउन र तिनीहरूको विश्वासलाई बलियो बनाउन र तिनीहरूको आशालाई माथि उठाउन र तिनीहरूको प्रेमलाई बलियो बनाउन र तिनीहरूको जोसलाई बलियो बनाउन दिनुहोस् । यस शबाथले उनीहरूको चरित्र र आचरणमा आउने हप्तासम्म र जीवनको माध्यमबाटमाथि र अनन्तकालसम्म माथिको प्रभाव पार्नुहोस् ।

आजको दिन हामीले सोचेका वा भनेका वा गल्ती गरेका कुराहरूलाई क्षमा गरि दिनुहोस् । हाम्रा पवित्र सेवाहरूका पापहरू क्षमा गर्नुहोस् । हाम्रा सबै प्रकारका र स्तरका सबै अपराधहरू मेटाउइ दिनुहोस् । तपाईंले हामीलाई भन्नुभएको वचनद्वारा हामीलाई शुद्ध बनाउनुहोस् । तपाईंको सत्यताद्वारा हामीलाई पवित्र बनाउनुहोस् किनभने तपाईंको वचन सत्य छ । अनि पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको प्रशंसा हुनेछ । आमेन ।

शबाथ साँझको प्रार्थना

हे परमप्रभु, सबैका आँखा तपाईंतिर छन् र तपाईंले तिनीहरूलाई तिनीहरूको शरीर उचित समयमा दिनुहुन्छ । तपाईंले आफ्नो हात खोल्नुहुन्छ र सबै जीवित प्राणीहरूको इच्छाहरू पूरा गर्नुहुन्छ । तर यदि तपाईंको हेरचाह र करुणा यसरी हाम्रो लौकिक आवश्यकताहरूको लागी प्रयोग गरिन्छ, के हामी आशा गर्न सक्दैनौं कि जब हाम्रो आत्मिक अनुग्रहको लागी तपाईंलाई निर्देशित गरिन्छ तपाईंले ती पूरा गर्नुहुनेछ ? होइन, तपाईंले हामीलाई भन्नुभएको छ कि यदि हामीले तपाईंको राज्य र धार्मिकता खोज्यौं भने यी सबै चीजहरू हामीलाई थपिनेछन् । यस शबाथमा तपाईंको आशिष खोज्दा हामीलाई येशूको नाममा अनुग्रहको स्वीकृति दिनुहोस् ।

हे परमेश्वर हामी तपाईंको सामु विलाप गर्छौं कि हाम्रो वरिपरि कोही कोही छन्, (कति धेरै छन्!) जसले यसलाई पवित्र राख्नको लागि यो शबाथ दिनलाई बिर्सेका छन् र जो तपाईंले तिनीहरूलाई दिनुभएको बेलामा तिनीहरूले पश्चात्ताप, विश्वास र उद्धार सिक्न सक्ने पवित्र समयमा तिनीहरूको आफ्नै खुशी खोजेका छन् र यस दिनको अपमानले परमेश्वरलाई अपमानित गरेका छन् । हे प्रभु, तिनीहरूलाई तिनीहरूको मूर्खता र दोषमा विश्वासद्वारा जगाउनुहोस्, तिनीहरूलाई तिनीहरूको अपवित्रता त्याग्न झुकाव दिनुहोस् र तिनीहरूलाई तपाईंको सेवामा यस धन्य समयको अभिषेकमा लैजानुहोस् । र हामी यो नतिजा हाम्रो वरपरका लागि मात्र होइन तर सबै ठाउँमा शबाथ तोड्नेहरूका लागि सोध्छौं । जहाँ जहाँ यो अधर्म कानूनद्वारा बनाईएको छ, यसलाई विधान-पुस्तकबाट मेटाइयोस् अनि यी मानिसहरू र अरू सबैले आफ्नो राष्ट्रिय र

व्यक्तिगत सम्बन्धमा कार्य गर्न दिनुहोस् जसले तपाईंको शबाथलाई प्रदूषित गर्नबाट बचाउनेहरूको प्रतिज्ञा गरिएको आशिष प्राप्त गरून् । ..

हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं, हे प्रभु, यस शबाथको लागि जो भेला भएका छन् । आजको दिन तपाईंको आराधनाको निम्ति तपाईंको दरबारमा भेला भएका छन् । यद्यपि यो पृथ्वी पतित, धर्मत्यागी, विद्रोही संसार हो तर पनि यी बहुमूल्य शबाथहरूमा हामी परमेश्वरमा यसको पुनः प्राप्तिको आशा देख्छौं । हामीले यो दिन साझा गरेका ती प्रशासनहरूको लागि हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं । क्षमा गर्नुहोस् जहाँ हामी विचारहीन वा अपमानजनक भएका छौं । हामीले तपाईंको नाउँमा गाएका ती प्रशंसाहरू सम्झनुहोस् । हामीलाई तपाईंको उत्कृष्टताको बढ्दो छाप दिनुहोस्, ताकि सम्मानका यी अभिव्यक्तीहरू हाम्रो हृदयको इमानदार अभिव्यक्ति हुन सक्छन् । हामीले तपाईंको घरमा तपाईंलाई प्रदान गर्ने प्रार्थनाहरू सम्झनुहोस् । हामी तपाईंलाई बिन्ती गर्दछौं, तपाईंको दयालु बुद्धि र हाम्रो वास्तविक चाहना अनुसार तिनीहरूलाई जवाफ दिनुहोस् । हामीलाई तपाईंको प्रचार गरिएको वचनद्वारा आशिष दिनुहोस्, र यस वचनको सिद्धान्तलाई हप्काउन, सुधार र धार्मिकतामा तालिम दिनको लागि लाभदायक बनाउनुहोस् ।

शबाथ दिनको हाम्रो सबै घरेलु र व्यक्तिगत प्रयोगको लागि हामीलाई पवित्र गर्नुहोस् ।

यदि हामीलाई विचार वा वचनहरूमा डोर्याइएको छ वा यससँग असंगत कामहरू छन् भने, हामीलाई क्षमा गर्नुहोस् र हामीलाई पवित्र राख्नको लागि नयाँ आज्ञाकारिताको उद्देश्य प्रदान गर्नुहोस् । हामीले जुन सत्य र कर्तव्यहरू प्रदान गरिएका छौं, पढेका छौं र मनन गरेका छौं, र जसको बारेमा हामीले प्रार्थना गरेका छौं, ती सत्य र कर्तव्यहरू हाम्रो हृदयमा भण्डारण होस् र हाम्रो जीवनमा अभ्यास गर्न सकौं ।

दयालु प्रभावहरू सबैमा रहोस् जो आज तपाईंको पवित्रस्थानको थोपा मुनि बसेका छन् । यसको प्रशंसा, प्रार्थना र निर्देशनका वचनहरू हावामा मरेका आवाजहरू वा जमिनमा बग्ने र जम्मा गर्न नसकिने पानीजस्तै नहोस् । तिनीहरू बेवास्ता वा विकृति वा लाभको लागि कसैको विरुद्धमा छिटो साक्षी नहोस् ।

तिनीहरूलाई प्रत्येक मण्डलीमा जीवनको लागि जीवनको स्वाद बनाउनुहोस्, तपाईंका मानिसहरूको हृदयलाई असल र आनन्दित बनाउनुहोस् । पापीहरूलाई विश्वस्त र रूपान्तरण गर्नुहोस्, र तपाईंको मण्डलीमा धेरैले उद्धार पाउनेछन् ।

हे परमेश्वर हामी यस दिन बाल संगतिहरूमा दिइएको निर्देशनमा तपाईंको आशिष् माग्छौं । प्रत्येक विश्वासी शिक्षकले आफ्नो काखमा आफ्नो प्रेमको परिश्रमको लागि इनाम बोकोस् अनि नवीकरण र विस्तारित जोस, ज्ञान र प्रार्थनापूर्वक त्यसमा फर्कोस् । यदि कोही तिनीहरूको काममा अविश्वासी छन् भने, तिनीहरूलाई तिनीहरूको अपराध देखाउनुहोस्, तिनीहरूलाई त्यसको लागि पश्चात्तापी हृदय दिनुहोस् । तिनीहरूलाई आशिष् प्राप्त गर्नको लागि आफ्नो शक्तिमा दृढ संकल्पित कर्तव्यमा ल्याउनुहोस्, जसलाई केही कुराहरूमा वफादार भएर धेरै कुराहरूमा तपाईंले शासकहरू बनाउनुहुनेछ । हे प्रभु, युवाहरूको मगजमा निर्देशनको छाप लगाइदिनुहोस् ताकी तिनीहरूले आफ्नो हृदयमा तपाईंको दाबीहरू स्वीकार गरून् । तिनीहरू अहिले आफ्नो युवावस्थाको शीतमा हुँदा र खराब दिनहरू आउनुअघि तिनीहरूले आफ्ना सृष्टिकर्तालाई सम्झन र जीवनको नयाँपनमा तपाईंको सेवा गरून् ।

दयालु परमेश्वर हामी तपाईंलाई बिन्ती गर्दछौं कि तपाईंले हामीलाई चाहिने सबै चीजहरूमा अनुग्रह दिनुहोस् । यदि हामीले गल्ती गर्यौं भने माफ गर्नुहोस्; यदि हामी माग्न असफल भए तापनि उपहार दिनुहोस् । उद्धारकर्ता येशूमा हाम्रा व्यक्ति र सेवाहरू तपाईंसामु ग्रहण गरियोस् । आमेन ।

२. फ्रम द भ्याली अफ भिजन (प्युरिटन प्रार्थना र आराधनाहरूको संग्रह), लेखक बेनेटद्वारा सम्पादित (द ब्यानर अफ ट्रुथ ट्रस्ट, १०७५), पृष्ठ १९५, १९९, २०९, २१० ।

प्रभुको दिन बिहानीको प्रार्थना

हे सबै थोकको सृष्टिकर्ता र रक्षक,

दिन र रात तपाईंको हो, दिनको फिक्रीबाट छुटकारा दिन तपाईंबाट रातपनि मेरो हो,

मेरो थकित शरीरलाई ताजा गर्न,

मेरो प्राकृतिक शक्ति नवीकरण गर्न; मलाई नयाँ गतिविधिहरूमा बोलाउने दिन,

मलाई तपाईंको महिमा गर्ने मौका दिन, मेरो पुस्ताको सेवा गर्न,

ज्ञान, पवित्रता, अनन्त जीवन प्राप्त गर्न,

तर सबै दिनहरूभन्दा एक दिन विशेष गरी तपाईंको सम्मान र मेरो सुधारको लागि बनाइएको छ ।

शबाथले मलाई सृष्टिबाट तपाईंको विश्रामको सम्झना दिलाउँछ, मेरो उद्धारकर्ताको पुनरुत्थानको सम्झना गर्न,

उहाँको विश्राममा प्रवेश गर्दा, तपाईंको घर मेरो हो ।

तर म तपाईंलाई त्यहाँ भेट्न अयोग्य छु र आत्मिक सेवाको लागि अयोग्य छु ।

जब म विश्राममा प्रवेश गर्छु, म तपाईंको सामु एक पापीको रूपमा आउँछु, विवेक र तपाईंको वचनद्वारा दोषी ठहरिएको,

किनकि म अझै पनि शरीरमा र उजाडस्थानमा, अज्ञानी, कमजोर, खतरामा छु,

र मलाई तपाईंको सहायताको खाँचो छ ।

तर तपाईंको सर्व-पर्याप्त कृपाले प्रोत्साहित हुँदै,

तपाईंलाई भेट्ने जिउँदो आशा लिएर मलाई तपाईंको घरमा जान दिनुहोस्, तपाईं कहाँ म आउनेछु र मलाई शान्ति दिनुहुनेछ भनी जात्रेछु ।

मेरो आत्मा तपाईंको चाहनाहरूमा तानिएको छ

पवित्रस्थानमा र पवित्र टेबलमा तपाईंको उपस्थितिको लागि जहाँ सबैलाई राम्रो चीजहरूको उत्सवमा मनोरञ्जन गरिन्छ ।

मलाई टुटेको तत्वहरूको अगाडि, तपाईंको मर्दै गरेको प्रेमको प्रतीकहरूद्वारा दया र क्षमाको लागि टुटेको हृदयले तपाईंसँग रुने व्यक्ति बनाउनुहोस् ।

म तपाईंको अनन्त घरमा तपाईंका मानिसहरूको त्यो आनन्दमय सम्वादको लागि पूर्ण राज्यमा हुन चाहान्छु ।

थुमालाई पछ्याउनेहरू यी हुन् र म तिनीहरूको समूदायको हुन सक्छु !

प्रभुको दिन साँझ

परम पवित्र परमेश्वर,

पार्थिव शबाथको अन्त्य होस्,

मलाई सम्झाउनुहोस् कि तिनीहरूमध्ये अन्तिम एक दिन समाप्त हुनेछ ।

स्वर्गमा प्रशंसा कहिल्यै बन्द हुनेछैन, त्यो आराधना सदाको लागि जारी रहनेछ, मलाई आनन्दले जीवन्त बनाउनुहोस्,

कि कुनै शरीर थकित हुनेछैन,

कुनै मण्डली छरपष्ट छैन, कुनै स्नेहको ईख छैन,

न कुनै विचार भङ्किन्छ, न झुकिन्छ,

तर सबैले प्रेमको साथ आराधना गर्नेछन् ।

आज्ञाहरूलाई मेरो बासस्थानमा वा भरोसा बनाउनदेखि सुरक्षित राख्नुहोस्,

भाँचिएका कुण्डहरू काट्नेदेखि मेरो मगझलाई जोगाउनुहोस्,

यसले बाहिरी रूपमा आराम गर्नबाट मद्दत गर्दछ ।

मलाई पार्थिव रूपहरूमा फँसेर तपाईंको तत्काल उपस्थितिको लागि पखेटामुनि राख्नुहोस्;

मेरो कमजोर प्रार्थनाले मलाई मेरा पापहरूको शून्यता र व्यर्थता देखाउन सक्छ; मेरो सबैभन्दा उत्कट प्रार्थनाहरूद्वारा ममा गहिरो विश्वास दिनुहोस्, र सबैभन्दा नम्र हुन, पाप स्वीकार गर्न, पश्चात्ताप गर्न आवश्यक छ भन्ने कुरा देखाउनुहोस् ।

मेरो उत्कृष्ट सेवाहरूले मलाई क्रुसको नजिक ल्याओस्, र मलाई 'येशू बाहेक अरू कोही छैन' भनेर कराउन प्रेरित गरोस् !

तपाईंको आत्माले यस दिनको पाठहरूलाई आज्ञाकारी जीवन दिनुहोस्: छरिएको बीउले गहिरो जरा लिओस् र पूर्ण फसल फलोस् ।

मलाई देखे सबैले यो ज्ञान लिउन् कि म तपाईंसँग छु कि तपाईंले मलाई पापीको रूपमा मेरो आवश्यकता सिकाउनुभयो ।
तपाईंले मलाई पूर्ण उद्धार प्रकट गर्नुभयो, तपाईंले मलाई सबै आत्मिक आशिषहरूले समृद्ध बनाउनुभएको छ,
तपाईंले मलाई येशूलाई अरूहरू सामु देखाउन चुन्नुभएको छ, तपाईंले मलाई अविश्वासको धुँवा हटाउन मद्दत गर्नुभएको छ ।
हे महान सृष्टिकर्ता, शक्तिशाली रक्षक, दयालु संरक्षक, तपाईंले मलाई प्रेमिलो कृपाले भार दिनुहुन्छ,
र मलाई तपाईंको किनेको सम्पत्ति बनाउनुभएको छ र मलाई सबै दोषबाट छुटकारा दिनुभएको छ ।
म तपाईंलाई मेरो शबाथ विश्राम, मेरो शान्त विवेक, मेरो हृदयको शान्तिको लागि आशिष दिनुभएको निम्ति प्रशंसा र धन्यवाद दिन्छु ।

पहिलो दिन बिहानी आराधना

हे परमप्रभु,
हामी तपाईंसँग हरेक दिन कुराकानी गर्छौं तर हप्ताका दिनहरू सांसारिक दिनहरू हुन्,
र ती दिनहरूमा धर्मनिरपेक्ष चिन्ताहरूले स्वर्गीय छापहरू कम गर्दछ ।
त्यसैले हामी तपाईंलाई हाम्रो आत्माको लागि पवित्र दिनको लागि धन्यवाद दिन्छौं जसमा हामी तपाईंलाई पर्खन र ताजा हुन सक्छौं ।
हामी तपाईंलाई धार्मिक संस्थाहरूको लागि धन्यवाद दिन्छौं,
जसको प्रयोग गरेर हामी तपाईंको नजिक र तपाईं हाम्रो नजिक आउनुहुन्छ,
हामी अर्को प्रभुको दिनमा रमाउँछौं ।
जब हामी हाम्रो दिमागलाई संसारको फिक्रीबाट विश्राम दिन्छौं र कुनै विचलितबिना तपाईंमा उपस्थित हुन्छौं ।
हाम्रो सेवानिवृत्ति समर्पित होस्, हाम्रो बोलीवचन सुधार होस्, हाम्रो पठन पवित्र होस्,

हाम्रो श्रवण लाभदायक होस्,
 कि हाम्रो आत्मा असल र उच्च हुन सकछ ।
 हामी प्रार्थनाको घर जाँदैछौं,
 हामीमाथि अनुग्रह र बिन्तीको आत्मा खन्याउनुहोस्; हामी प्रशंसाको घरमा
 जाँदैछौं,
 हामीमा हरेक कृतज्ञ र हर्षित भावना जगाउनुहोस्; हामी शिक्षाको घर
 जाँदैछौं,
 प्रचार गरिएको वचनको गवाही दिनुहोस्, र सुत्रे सबैको हृदयमा यसलाई
 महिमित तुल्याउनुहोस् कि यसले अज्ञानीलाई बुझाउन सकोस्,
 लापरवाहलाई जगाउ, भटकिरहेकाहरूलाई पुनः स्थापित गर,
 कमजोरहरूलाई स्थापित गर, कमजोर मन भएकाहरूलाई सान्त्वना देउ,
 आफ्नो प्रभुको लागि मानिसहरू तयार गर ।
 आउन नसक्ने सबैको आश्रयस्थान बन्नुहोस्, कहिल्यै नआउनेहरूलाई
 नबिर्सनुहोस्,
 र तपाईं हामीलाई यी कुराहरू प्रदान गर्नुहोस् ।
 हाम्रा आश्रितहरूप्रति परोपकार, हाम्रा शत्रुहरूप्रति क्षमा, हाम्रा
 छिमेकीहरूप्रति शान्ति र हाम्रा सङ्गी-स्त्रीष्टियनहरूप्रति खुलापन दिनुहोस् ।

पहिलो दिन साँझ

रब्बी हे परमेश्वर,
 हामी तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छौं
 हाम्रा सृष्टिकर्ता, संरक्षक, परोपकारी, शिक्षक,
 हाम्रो लागि प्रकृतिको मात्रा खोल्नको लागि जहाँ हामी तपाईंको कामहरू
 पढ्न र विचार गर्न सक्छौं ।
 तपाईंले आजको दिन हाम्रो सामु प्रकाशको पूर्ण पृष्ठहरू फैलाउनुभएको छ,
 र तिनीहरूमा हामी देख्छौं कि तपाईंले हामीलाई के गर्न चाहनुहुन्छ,

तपाईं हामीबाट के चाहनुहुन्छ, तपाईंले हाम्रो लागि के गर्नुभयो, तपाईंले
 हामीलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ,
 तपाईंले हामीलाई येशूमा के दिनुभएको छ भन्ने कुरा प्रकाश पार्नुभएको छ ।
 पापबाट हाम्रो उद्धारमा उहाँको उद्धारको सचेत अनुभवको लागि हामी
 तपाईंलाई प्रार्थना गर्छौं,
 उहाँको छवि बोक्ने क्रममा,
 उहाँको उपस्थितिमा हाम्रो आनन्दित हुन्छौं,
 उहाँको स्वतन्त्र आत्माद्वारा हाम्रो समर्थनमा,
 हामी के गर्दै छौं, कता जाँदैछौं भन्ने अनिश्चिततामा नबसौं ।
 हामी तपाईंका छोराछोरीहरू हौं भनेर आत्माद्वारा साक्षी दिनुहोस् । र
 प्रत्येकलाई भन्न सक्षम बनाउनुहोस्, 'म मेरो उद्धारकर्तालाई चिन्छु ।'
 हामीलाई यो उद्धारको बढ्दो भावनाको साथ आशिष् दिनुहोस् ।
 यदि स्त्रीष्टमा पहिले नै ज्ञान भएको छ भने, हामी अझ ठूलो कुराहरू देख्न
 सकौं, यदि गति बढ्यो भने हामीले अझ प्रशस्त जीवन पाउन सकौं,
 यदि नवीकरण भयो भने, हामी बलबाट शक्तिमा जाऔं ।
 हामी अझ धेरै फल फलाउन सकौं भनेर येशूको आज्ञापालन गरौं,
 उहाँप्रति हाम्रो दायित्वको गहिरो भावना होस्, कि हामी सबै समर्पण गर्न
 सकौं,
 पूर्ण आनन्द छ,
 कि हामी उहाँलाई पूर्ण रूपमा सेवा गर्न सकौं ।
 र हाम्रो विश्वासले उहाँमा प्रेमद्वारा काम गरौं जो मरेका छन्, हाम्रा सह-
 विश्वासीहरूप्रति, हाम्रा सह-मानिसहरूप्रति विश्वासले काम गरौं ।

३. द प्राक्टिस अफ पीटी: लुइस बेली, डीडी, द्वारा एक प्युरिटन आराधना
 पुस्तिका, (मोर्गन, पीए: सोली देव ग्लोरिया प्रकाशन, [लन्डन: ह्यामिल्टन, एडम्स,
 र कं, १८४२]), पृष्ठ १९३, २०३ ।

शबाथ दिनको निम्ति बिहानीको प्रार्थना ।

हे सर्वोच्चका प्रभु, हे अनन्त परमेश्वर, जसका सबै कार्यहरू महिमापूर्ण छन् र जसका विचारहरू धेरै गहिरो छन् । तपाईंको पवित्र र धन्य शबाथ दिनमा ! तपाईंको नाउँको प्रशंसा गर्नु र बिहानै तपाईंको स्नेहपूर्ण दयाको घोषणा गर्नुभन्दा राम्रो कुरा अरू केही हुन सक्दैन । किनकि यो तपाईंको इच्छा र आज्ञा हो, कि हामीले तपाईंको सेवा र प्रशंसामा आजको दिनलाई पवित्र बनाउनु पर्छ र धन्यवादी सम्झनामा, तपाईंको वचनको शक्तिद्वारा संसारको सृष्टिको रूपमा तपाईंको पुत्रको मृत्युद्वारा मानिसजातिको उद्धारको कारण बनेको छ । हे प्रभु, म स्वीकार गर्दछु, महानता र शक्ति, महिमा र विजय र प्रशंसा तपाईं कै हो । किनकि स्वर्ग र पृथ्वीमा भएका सबै थोक तपाईं कै हुन् । हे प्रभु, राज्य तपाईंको हो र तपाईं सबैको शिरको रूपमा उत्कृष्ट हुनुहुन्छ । धन र सम्मान दुवै तपाईंबाट आउँछन्, र तपाईं सबैमाथि शासन गर्नुहुन्छ, र तपाईंको हातमा शक्ति र बल छ । र तपाईं कै हातमा यो महान बनाउन र सबैलाई अनुग्रह दिन यी कुराहरू हुने गर्छन् । अब यसकारण, हे मेरा परमेश्वर, म तपाईंको महिमित नामको प्रशंसा गर्छु, जहाँ म, एक दुःखी, पापी धेरै तरिकाले तपाईंको महिमालाई क्रोध र असन्तुष्टिमा उक्साएको छु । जे होस्, तपाईंले आफ्नो अनुग्रह र भलाइको बाबजुद मेरो अपवित्रता र दुर्बलताहरू पार गर्दै मेरो दिनहरूको संख्यामा यो शबाथ फेरि थप्ने आश्वासन दिनुभएको छ । हे स्वर्गीय पिता, येशू ख्रीष्ट तपाईंको पुत्रको योग्यताको निम्ति जसको महिमित पुनरुत्थान तपाईंको सम्पूर्ण मण्डलीले यो दिन पालन गर्छ, मलाई मेरा सबै पापहरू र गल्तीहरू क्षमा र माफ गर्नुहुन्छ । विशेष गरी, हे प्रभु [यहाँ तपाईंले गत हप्ताको जुनसुकै पापले तपाईंको अन्तस्करणलाई रोक्छ] स्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ] मेरो आत्मालाई ती फोहोर पापहरूबाट सफा गर्नुहोस्, तपाईंको सबैभन्दा शुद्ध र अपराजित थुमाको रगतले, जसले संसारका पापहरू उठाइ लैजान्छ । र तपाईंको पवित्र आत्मा मेरो भ्रष्टताहरूलाई अधिक र धेरै वशमा राखोस्, ताकि म तपाईंको आफ्नै स्वरूपमा नवीकरण हुन सकूँ, जीवनको नयाँपन र पवित्रतामा तपाईंको सेवा गर्न सकूँ । वार्तालापको अवस्था र तपाईंको दयाको रूपमा तपाईंले मलाई यो धन्य दिनको सुरुवातमा ल्याउनुभएको छ; त्यसैले म तपाईंलाई मेरो पापी आत्मा र तपाईंको दिव्य महिमा

बीचको मेलमिलापको दिन बनाउन हुन बिन्ती गर्दछु । मलाई यो तपाईंको लागि पश्चात्तापको दिन बनाउनको लागि अनुग्रह दिनुहोस्, कि तपाईंको भलाइले यसलाई मेरो लागि क्षमा दिनको रूपमा छाप लगाउन सक्छ र म सम्झन्छु कि आजको दिनको पवित्र पालना भनेको तपाईंको आफ्नै हातको औंलाले लेखेको आज्ञा हो । कि यस दिन म हाम्रो सृष्टि र उद्धारको महिमाको कार्यहरूमा मनन गर्न सक्छु र कसरी जान्न र तपाईंका सबै पवित्र कानून र आज्ञा पालन गर्न सिक्न सक्छु । अनि जब एनोन म पवित्र सभाका बाँकी सदस्यहरूसँगै तपाईंको घरमा तपाईंको उपस्थितिको सामु उपस्थित हुनेछु, तपाईंलाई हाम्रो बिहानको प्रशंसा र प्रार्थनाको बलिदान चढाउन र तपाईंको वचनको प्रचारद्वारा तपाईंको आत्माले के गर्नुहुन्छ, सुन्न, तपाईंको दाससँग बोल्नुहोस्, हे परमेश्वर मेरा पापहरू बादलको रूपमा खडा नहोस् जसले गर्दा मेरो प्रार्थनाहरू तपाईंकहाँ उक्लनबाट रोक्न वा तपाईंको वचनले मेरो हृदयमा तपाईंको अनुग्रह घटाउनबाट रोक्न सकोस् । मलाई थाहा छ, हे प्रभु र सोच्दा काँप्छ, कि असल बीउको तीन भाग खराब जमिनमा पर्छ । हे परमेश्वर मेरो हृदय राजमार्ग जस्तो नहोस्, जसले कठोरताद्वारा र साँचो समझको चाहनाले बीउ ग्रहण गर्दैन, जबसम्म दुष्ट आएर त्यसलाई समात्दैन, न त ढुङ्गाको जमिन जस्तो नहोस्, जसले केही समयको लागि आनन्दले सुन्छ, तर सुसमाचारको लागि सतावट पर्ने बित्तिकै झर्छ: न काँडे जमिन जस्तै, जुन यस संसारको चिन्ता र धनको छलले सुनेको वचनलाई निसास्छ र यसलाई पूर्ण रूपमा निष्फल बनाउँछ; तर असल जमिनजस्तै होस् म तपाईंको वचन सुन्न सक्ँ, इमानदार र असल हृदयले यसलाई बुझ्न सक्ँ र यसलाई पालन गर्न सक्ँ र धैर्यताका साथ फल फलाउन सक्ँ, त्यस मापनमा तपाईंको बुद्धिले तपाईंको महिमाको लागि मिल्छ, र मेरो अनन्त आराम मिल्छ । त्यसै गरी म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, हे प्रभु तपाईंको विश्वासी दासको लागि वचनको ढोका खोल्नुहोस्, जसलाई तपाईंले हाम्रा आँखा खोल्न पठाउनुभएको छ, ताकि हामी अन्धकारबाट उज्यालोमा र शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरतर्फ फर्कन सकौं । कि हामी ख्रीष्टमा विश्वासद्वारा पवित्र भएकाहरूका बीचमा पापहरूको क्षमा र उत्तराधिकार प्राप्त गर्न सकौं । र मलाई उहाँको सेवकाईमा आत्मसमर्पण गर्न अनुग्रह दिनुहोस्, साथै जब उहाँले मलाई न्यायको साथ डराउनुहुन्छ, जब उहाँले मलाई तपाईंको कृपाले

सान्त्वना दिनुहुन्छ र म उहाँलाई उहाँको कामको खातिर एकल प्रेममा राख्न सक्छु; किनभने उहाँले मेरो आत्माको लागि हेरचाह गर्छ, जसरी उसले आफ्नो मालिकालाई त्यसको हिसाब दिनु पर्छ । र मलाई पवित्र मण्डलीमा विनम्रता र आदरका साथ व्यवहार गर्ने अनुग्रह दिनुहोस्, तपाईंको उपस्थितिमा र तपाईंको पवित्र स्वर्गदूतहरूको नजरमा मलाई खराब र निद्राबाट र सबै भ्रामक विचारहरू र सांसारिक कल्पनाहरूबाट जोगाउनुहोस् । मेरो सम्झनालाई पवित्र बनाउनुहोस्, कि यो प्राप्त गर्न उपयुक्त होस्, र सम्झन दृढ होस् । ती असल र लाभदायक सिद्धान्तहरू जुन तपाईंको वचनबाट हामीलाई सिकाइनेछ । र तपाईंको पवित्र आत्माको सहायताद्वारा मैले मेरो निर्देशन समृद्धिको लागि, दुःखमा मेरो सान्त्वनाको लागि, मेरो जीवनको परिमार्जनको लागि र तपाईंको नाउँको महिमाको लागि समान पाठहरू व्यवहारमा राख्न सक्ँ । र यस दिन जुन धर्महीन र धर्म समर्थकहरूले आफ्नै अभिलाषा र आनन्दमा बिताउँछन् तर म तपाईंको आज्ञाकारी सेवकहरूको रूपमा मेरो प्रमुख कुरालाई तपाईंको महिमा र सम्मानको लागि समर्पित गर्न खुशी हुन्छ । मेरो आफ्नै मार्गहरू खोज्दै, न मेरो आफ्नै इच्छा नै खोजी गर्छु, न त व्यर्थ शब्द बोल्छु तर त्यो पापका कामहरू र मेरो सामान्य आह्वानका कामहरूबाट विश्राम लिएर तपाईंको प्रशंसा र आराधनाको लागि तपाईंको स्वर्गीय राज्यमा स्वर्गदूतहरूले सदाको निम्ति प्रशंसा चढाउँछौं, म तपाईंको आशिषद्वारा मेरो हृदयमा त्यो अनन्त शब्दको शुरुवात महसुस गर्न सक्ँ, जुन अकथनीय आनन्द र महिमामा म सन्तहरू र मानिसहरूसँग बिताउने छु । मेरो प्रभु येशूको नाउँ र मध्यस्थतामा उहाँले मलाई सिकाउनुभएको प्रार्थनाको रूपमा म नम्रतापूर्वक तपाईंको कृपालु हातको तृष्णा गर्दछु: "हे हाम्रा स्वर्गमा बस्नुहुने पिता, तपाईंको नाम पवित्र गरियोस् ।"

प्रभुको दिनको लागि साँझको व्यक्तिगत प्रार्थना ।

हे पवित्र, पवित्र, सबैभन्दा पवित्र परमप्रभु परमेश्वर ! म, जो धूलो र खरानीको मात्र हुँ, मलाई तपाईंको सबैभन्दा महिमित महिमासँग बोल्न दिनुहोस् । मलाई थाहा छ तपाईं भस्म गर्ने आगो हुनुहुन्छ । म हुँ भनेर स्वीकार गर्छु तर सुकेको पराल जस्तै मेरा पापहरू तपाईंको दृष्टिमा छन्, र शैतान मेरो दाहिने हातमा

उभिएको छ मलाई दोष लगाउन, म बहाना गर्न होइन तर आफूलाई ती सबै न्यायका लागि योग्यको न्याय गर्न आएको हुँ जुन तपाईंको न्यायले मेरो पाप र अपराधहरूका लागि एक अभागी प्राणीको रूपमा ममाथि न्याय गर्न सक्छ । तिनीहरूको सङ्ख्या यति ठूलो छ, तिनीहरूको स्वभाव यति डरलाग्दो छ, कि तिनीहरूले मलाई आफ्नै नजरमा नीच देखाउँछन्; तपाईंको नजरमा कति घृणित ? म स्वीकार गर्दछु कि तिनीहरूले मलाई तपाईंको छोरा भनेर बोलाउन योग्य हुनबाट यति टाढा बनायो कि म तपाईंको सबैभन्दा नीच सेवकको नाम लिन पूर्ण रूपमा अयोग्य छु र यदि तपाईंले मलाई मेरो मरुभूमिको रूपमा इनाम दिनुहुन्छ भने, पृथ्वी यस्तो पापी बोझबाट थाकेको रूपमा आफ्नो मुख खोल्नेछ र मलाई दातानको परिवारको एक जना जस्तै, नरकको अथाह खाडलमा निल्नेछ । किनकि यदि तपाईंले प्राकृतिक हाँगाहरूलाई छोड्नुभएन भने, ती महिमित श्रेष्ठताका स्वर्गदूतहरूलाई तर तिनीहरूलाई स्वर्गीय बासस्थानबाट तल नरकको अन्धकारको पीडामा फालिदिनुभयो, जब तिनीहरूले पाप गरे तर एक पटक तपाईंको महाराजाको विरुद्धमा र हाम्रा पहिलो अभिभावकलाई प्रमोदवनबाट बाहिर निकाल्नुभएन जब तिनीहरूले पाप गरे तर तपाईंको नियमहरूमध्ये एउटा उल्लङ्घन गरे । हाय ! म के बदलाको आशा गर्न सक्छु, जसले केवल एउटै पापमा अपमान नगरेको कुनै पनि साँचो पश्चात्तापबिना पापमा दिनहुँ पापको थुप्रो, अधर्मलाई पानी जस्तै पिउने, कहिल्यै खन्याए तर कहिल्यै कुनै फोहोर खन्याएन र पाप गरे तर तपाईंका सबै पवित्र नियम र आज्ञाहरू उल्लङ्घन गरे ? हो, आजको दिन जुन तपाईंले मलाई तपाईंको प्रशंसा र आराधनाको लागि पवित्र रहन कडा आज्ञा दिनुभएको छ, मैले त्यसरी धार्मिक रूपमा पालन र पालना गरिँनँ, न मेरो आत्मालाई त्यो पवित्रता र हृदयको शुद्धतामा तयार पारेको छु, जुन तपाईंको धन्य महाराजलाई भेट्न योग्य थियो । सन्तहरूको पवित्र सभामा मैले नम्रता, आदर र आराधनाका साथ तपाईंको वचनको प्रचारमा ध्यान दिएको छैन, न त तपाईंको संस्कारको प्रशासनमा जुन मैले गर्नुपर्छ, किनकि म मेरो शरीरमा ती पवित्र अभ्यासहरूमा उपस्थित भए तापनि, प्रभु, म धेरै निद्राले भरिएको थिएँ र जब म ब्यँझिएको थिएँ, मेरो दिमाग धेरै विचलित भएको थियो र व्यर्थमा लगिएको थियो र सांसारिक विचारहरूमा कि मेरो आत्मा अनुपस्थित र मण्डलीबाट बाहिर छ ।

मैले सामूहिक संगतिबाट तपाईंको पवित्र वचनबाट सुनेका र प्राप्त गरेका ती असल निर्देशनहरू जुन मैले आफैंसँग मनन गर्नुपर्दछ, मेरो परिवारलाई प्रदान गरेको छैन, जसको पूर्वनिर्धारित रूपमा शैतानले धेरै भाग चोरेको छ । मेरो हृदयबाट ती निर्देशनहरू र म दुःखी प्राणी भएकोले तिनीहरूलाई बिर्सको छु मानौं तिनीहरूले कहिल्यै सुनेका थिएनन् । र मेरो परिवारले मेरो प्रशासन अन्तर्गत ज्ञान र पवित्रतामा फस्टाउँदैन, जसरी उनीहरूले गर्नुपर्छ । यद्यपि मलाई थाहा छ कि मेरा धेरै दाजुभाइहरू अभाव र आवश्यकतामा र कोही पीडामा र आरामदायी छन्; तैपनि मैले एकजनालाई दान दिएर र अर्कोलाई सान्त्वना दिएर राहत दिने कुरा सम्झेको छैन । तर मैले आफैं भोज खाएँ र आफ्नै इच्छाहरू तृप्त गरें । मैले दिनको धेरैजसो समय व्यर्थ कुरा र व्यर्थ अभ्यासमा बिताएँ । हो, प्रभु, मसँग यहि कुराहरू छन् । [तपाईंले त्यो दिन भुलेर वा कमिसन गरेर जुनसुकै गल्ती गर्नुभयो, त्यो यहाँ स्वीकार गर्नुहोस्, र त्यसपछि आफ्नो हृदयबाट गहिरो सास फेर्नुहोस् र भन्नुहोस्] र यी सबै मेरो पापहरूको लागि मेरो अन्तस्करण दोषी छ, तपाईंको कानूनले मलाई दोषी ठहराउँछ र म तपाईंको हातमा छु । यति पवित्र आज्ञाको जानाजानी उल्लङ्घनको कारण सजाय र श्राप प्राप्त गर्न तर यदि म तपाईंको व्यवस्थाद्वारा दोषी ठहरिएको छु भने ? तैपनि हे प्रभु, तपाईंको सुसमाचारले मलाई आश्वासन दिन्छ कि तपाईंको कृपा तपाईंका सबै कामहरूभन्दा माथि छ, कि तपाईंको अनुग्रह तपाईंको व्यवस्थाभन्दा माथि छ । र तपाईंको भलाइले त्यहाँ शासन गर्न खुशी छ जहाँ पापहरू धेरै छन् । तपाईंको कृपाको भीडमा र मेरो उद्धारकर्ता येशू ख्रीष्टको गुणहरूको लागि म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु, हे प्रभु, जसले पछुताउने हृदयको सुस्केरालाई घृणा गर्नुहुन्न, न त पश्चात्ताप गर्ने पापीको मृत्युको चाहना गर्नुहुन्छ, ती सबैलाई क्षमा र प्रेम गर्नुहोस् । आजको दिन र मेरो सम्पूर्ण जीवनका सबै गल्तीहरू, मेरा पापहरू र मेरो आत्मालाई त्यो श्राप र न्यायबाट मुक्त गर्नुहोस् जुन उनीहरूका लागि र मेरो लागि छ । तपाईंले पश्चात्तापको चार शब्दहरूको लागि पश्चात्तापी करदातालाई धर्मी ठहराउनुभयो र बालकलाई उदार प्राप्त गर्नुभयो, जब उसले तपाईंको अनुग्रहको सबै भण्डार खर्च गरेको थियो, उसको पश्चात्तापको पक्षमा मेरा पापहरू पनि क्षमा गर्नुहोस्, हे प्रभु, मलाई मेरा अपराधहरूको लागि नाश हुन नदिनुहोस् । हे प्रभु,

मलाई बचाउनुहोस् र मलाई फेरि तपाईंको अनुग्रहमा ग्रहण गर्नुहोस् । हे प्रभु, जसले सबै कर उठाउने, वेश्या र पापीहरूलाई ग्रहण गर्नुभएको छ, कि पश्चात्तापमा अनुग्रहको लागि तपाईंमाथि मुद्दा हालेको छ, के तपाईंले मलाई अस्वीकार गर्नुहुन्छ ? के म एकलै तपाईंको कृपाबाट अलग हुन सक्छु ? यस्तो सोच मबाट टाढा होस्: किनकि तपाईं मेरो लागि कृपाको एउटै परमेश्वर हुनुहुन्छ कि तपाईं उनीहरूप्रति हुनुहुन्थ्यो र तपाईंको दया कहिल्यै असफल हुँदैन । यसकारण, हे प्रभु मेरो कृपा पछि मलाई व्यवहार नगर्नुहोस्, तर तपाईंको महान कृपा अनुसार म पापीको विरुद्धमा तपाईंको कठोर न्याय नगर्नुहोस् तर तपाईंको आफ्नै सृष्टिलाई सहनमा तपाईंको सहनशीलता प्रयोग गर्नुहोस् । मसँग सन्तुष्टिको लागि तपाईंलाई प्रस्तुत गर्न केहि छैन तर केवल ती रगतका घाउहरू, पीडादायी मृत्यु र जोश, जुन तपाईंको आशिषित पुत्र, मेरो एकमात्र उद्धारकर्ताले मेरो लागि भोग्नु भएको छ । उहाँ, जसमा तपाईं मात्र प्रसन्न हुनुहुन्छ, म तपाईंसामु मेरा सबै पापहरूका लागि प्रस्ताव गर्दछु जसमा तपाईं असन्तुष्ट हुनुहुन्छ । उहाँ मेरो मध्यस्थ, जसको रगतको अनुरोध, हाबिलकोभन्दा राम्रो कुराहरू बोल्दै, तपाईंको कृपाले कहिलै पनि कम गर्न सक्दैन । मेरो समझलाई उज्यालो पार्नुहोस् र तपाईंको पवित्र आत्मा मेरो हृदयलाई पवित्र पार्नुहोस्, कि यसले मेरो समझनामा ती सबै राम्रा र लाभदायक पाठहरू ल्याउन सक्छ जुन आज र अन्य समयमा तपाईंको पवित्र वचनबाट मलाई सिकाइएको छ ताकि म तपाईंका आज्ञाहरू सम्झन सकूँ ताकि तिनीहरूबाट बच्नको लागि तपाईंका निर्णयहरू र तिनीहरूमा भर पर्नका लागि तपाईंका मीठा प्रतिज्ञाहरू, दुःख र संकटको समयमा सम्झन सकूँ । अब हे प्रभु, म तपाईंको सबैभन्दा पवित्र इच्छामा आफूलाई सुम्पन्छु, हे प्रभु, मलाई तपाईंको अनुग्रहमा ग्रहण गर्नुहोस्, त्यसैले मलाई तपाईंको अनुग्रहद्वारा आफूतिर खिच्नुहोस्, कि म पनि तपाईंको प्रेम र अनुकरणमा बोलावट र सृष्टिद्वारा असल बन्न सकूँ । र मलाई यस जीवनमा तपाईंको शबाथहरू पवित्र राख्नको लागि अनुग्रह दिनुहोस्, कि जब यो जीवन समाप्त हुन्छ, म तपाईंका सबै संतहरू र स्वर्गदूतहरूसँग, तपाईंको सबैभन्दा महिमित नाउँको आदरको लागि आनन्द र प्रशंसाको अनन्त शबाथ सदाको लागि स्वर्गीय राज्य पालन गर्न सकूँ । आमेन ।

के हामीले प्रभुको दिन मनाउने तरिकाले परमेश्वरको आशिष गुमाउँदैछौं - के हामी धेरै वैधानिक वा धेरै लापरवाह भएकाछौं ? के आत्मा परमेश्वरप्रतिको हाम्रो अनादरबाट दुखी हुनुहुन्छ वा अनावश्यक प्रतिबन्धहरूको लागि हाम्रो गहिरोपनबाट निराश हुनुहुन्छ ? यी र अन्य प्रश्नहरूको जवाफ प्रभुको दिनमा दिइएको छ । जोई पिपा धर्मशास्त्रीय सिद्धान्तहरूको पास्टरीय प्रयोगको लागि परिचित हुनुहुन्छ । यहाँ उहाँले 'पहिलो दिन' लाई आधिकारिक रूपमा हेर्नुभएको छ ।

एउटा उत्कृष्ट पुस्तक... मण्डलीलाई यो पुस्तक चाहिएको छ । यसलाई पढ्न आफ्नो आइतबार दिउँसो प्रयोग गर्नुहोस् !

-- डब्ल्यू रोबर्ट गोडफ्रे, वेस्टमिन्स्टर थियोलोजिकल सेमिनरी, क्यालिफोर्निया। (पूर्व अध्यक्ष, मण्डली इतिहासका पूर्व प्रोफेसर, क्यालिफोर्नियामा वेस्टमिन्स्टर सेमिनरी, एस्कोन्डिडो, क्यालिफोर्निया)

यो पुस्तक... चौथो आज्ञाको राम्रोसँग तर्क गरिएको प्रतिरक्षा हो ।

-- एसोसिएटेड प्रेस्बिटेरियन समाचार

पास्टरीय अनुभवको सरलता र न्यानोपनले लेखिएको हो जसले ... हरेक विश्वासीलाई फाइदा हुनेछ ।

-- वाल्टर जे चान्दी

यो पुस्तक प्रख्यात रूपमा पठनीय छ र हरेक विचारशील पाठकको लागि ठूलो वरदानको रूपमा साबित हुनेछ ।

-- द कम्बिन्टर विटनेस

यो एउटा पुस्तक हो जसले शब्द पालनको प्युरिटन अभिव्यक्ति दिन प्रयोग गर्ने उत्तम तरिका हो भनेर विश्वस्त भएकाहरूलाई अपील गर्दछ ।

-- रेभ जे. एफ. डन अंग्रेजी चर्चम्यान फेब्रुअरी २७ र मार्च ६ १९९८

जोसेफ ए. पिपा जुनियर मण्डलीका पास्टर र ईश्वरशास्त्रका प्राध्यापक दुवै भएर सेवा गर्नुभएको छ । उहाँ पूर्व अध्यक्ष र दक्षिण क्यारोलिनाको ग्रीनभिल प्रेस्बिटेरियन थियोलोजिकल सेमिनरीमा ऐतिहासिक र सुव्यवस्थित ईश्वरशास्त्रका प्राध्यापक हुनुहुन्छ जसले विश्वव्यापी रूपमा धर्मशास्त्रको सही व्याख्या हुनुपर्छ भन्ने सिद्धान्तमा रही सेवा गरिरहनुभएको छ ।

www.rtf-usa.com
rtfdirector@gmail.com